DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET **RÅDET**

Bruxelles, den 6. juli 2018
(OR. en)

2016/0282 (COD)
2016/0282 A (COD)

PE-CONS 13/18

CADREFIN 13
POLGEN 16
FIN 172
INST 79
FSTR 4
FC 4
REGIO 7
SOC 102
AGRISTR 12
PECHE 58
TRANS 87
ESPACE 9
TELECOM 46
CODEC 263

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.:	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) 2018/…

af …

om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget,
om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013,
(EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014,
(EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU
og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46, litra d), artikel 149, artikel 153, stk. 2, litra a), artikel 164, 172, 175, 177 og 178, artikel 189, stk. 2, artikel 212, stk. 2, artikel 322, stk. 1, og artikel 349 sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[3],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[4], og

ud fra følgende betragtninger:

---

1 EUT C 91 af 23.3.2017, s. 1.
2 EUT C 75 af 10.3.2017, s. 63.
3 EUT C 306 af 15.9.2017, s. 64.
4 Europa-Parlamentets godkendelse af 5.7.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af ….

(1) Efter tre års gennemførelse bør der foretages yderligere ændringer af de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget ("budgettet") for at fjerne flaskehalse i gennemførelsen ved at øge fleksibiliteten, for at forenkle gennemførelsen for interessenter og tjenestegrene, for at fokusere mere på resultater og for at forbedre adgang, gennemsigtighed og ansvarlighed. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[1] bør derfor ophæves og erstattes af nærværende forordning.

(2) For at gøre de finansielle regler vedrørende budgettet mindre komplekse og medtage de relevante bestemmelser i en enkelt forordning bør Kommissionen ophæve den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012[2]. Af klarhedshensyn bør de vigtigste bestemmelser i den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 medtages i nærværende forordning, mens andre bestemmelser bør indgå i vejledninger til tjenestegrene.

(3) De grundlæggende budgetprincipper bør opretholdes. De eksisterende undtagelser fra disse principper for specifikke områder såsom forskning, foranstaltninger udadtil og strukturfonde bør så vidt muligt revideres og forenkles under hensyntagen til deres fortsatte relevans, deres merværdi for budgettet og den byrde, som de pålægger interessenterne.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

[2] Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

(4) Reglerne for fremførsel af bevillinger bør anføres tydeligere, og der bør sondres mellem automatiske og ikkeautomatiske fremførsler. De berørte EU-institutioner bør oplyse Europa-Parlamentet og Rådet om både automatiske og ikkeautomatiske fremførsler.

(5) Fremførsel og anvendelse af eksterne formålsbestemte indtægter til et efterfølgende program eller en efterfølgende foranstaltning bør være mulig med henblik på effektiv anvendelse af sådanne midler. Det bør kun være muligt at fremføre interne formålsbestemte indtægter til det følgende regnskabsår, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

(6) Hvad angår interne formålsbestemte indtægter, bør det være muligt at finansiere nye byggeprojekter med indtægter fra udlejning og salg af bygninger. Med henblik herpå bør sådanne indtægter betragtes som interne formålsbestemte indtægter, som kan fremføres, indtil de er anvendt fuldt ud.

(7) EU-institutionerne bør kunne modtage enhver donation til Unionen.

(8) Der bør indføres en bestemmelse, som giver juridiske personer mulighed for at sponsorere et arrangement eller en aktivitet i form af naturalydelser med sigte på fremstød eller virksomhedernes sociale ansvar.

(9) Begrebet "præstation" for så vidt angår budgettet bør præciseres. Præstation bør knyttes til den direkte anvendelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør også defineres, og der bør være en forbindelse mellem opstillede mål og præstation, indikatorer og resultater samt sparsommelighed, efficiens og effektivitet ved anvendelse af bevillinger. Af hensyn til retssikkerheden bør terminologi vedrørende præstation, navnlig output og resultater, defineres, samtidig med at konflikter med eksisterende resultatrammer for de forskellige programmer undgås.

(10) I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[1] bør EU-lovgivningen være af høj kvalitet og fokusere på de områder, hvor den har størst merværdi for borgerne og er så virkningsfuld og effektiv som muligt med hensyn til at realisere Unionens fælles politikmål. Hvis eksisterende og nye udgiftsprogrammer og aktiviteter, der medfører væsentlige udgifter, underkastes evaluering, kan det bidrage til at nå disse mål.

[1] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(11) I overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed, der er indeholdt i artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), arbejder EU-institutioner så åbent som muligt. Med henblik på budgetgennemførelsen indebærer anvendelsen af dette princip, at borgerne bør vide, hvor og til hvilke formål Unionens midler anvendes. Sådanne oplysninger fremmer den demokratiske debat, bidrager til at inddrage borgerne i Unionens beslutningsproces, styrker den institutionelle kontrol med Unionens udgifter og bidrager til at øge dens troværdighed. Kommunikationen bør være mere målrettet og bør sigte mod at øge synligheden af Unionens bidrag for borgerne. Disse mål bør nås ved, at der fortrinsvis ved hjælp af moderne kommunikationsmidler offentliggøres relevante oplysninger om alle modtagere af midler, der finansieres over budgettet, under hensyntagen til disse modtageres legitime interesser angående fortrolighed og sikkerhed samt for fysiske personers vedkommende deres ret til privatlivets fred og til beskyttelse af deres personoplysninger. EU-institutionerne bør derfor anvende en selektiv fremgangsmåde ved offentliggørelse af oplysninger i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Afgørelser om offentliggørelse bør baseres på relevante kriterier for at sikre, at oplysningerne er relevante.

(12) Uden at det berører reglerne om beskyttelse af personoplysninger, bør der tilstræbes størst mulig gennemsigtighed med hensyn til oplysninger om modtagere. Oplysningerne om modtagere af EU-midler, der gennemføres ved direkte forvaltning, bør offentliggøres på et dedikeret websted tilhørende EU-institutioner, såsom systemet for finansiel gennemsigtighed, og bør mindst omfatte navn, modtagerens lokalitet, det beløb, der er indgået retlige forpligtelser for, og formålet med midlerne. Der bør ved disse oplysninger tages hensyn til relevante kriterier såsom de pågældende foranstaltningers periodiske fordeling, type og betydning.

(13) Det bør være muligt for Kommissionen at gennemføre budgettet indirekte gennem medlemsstatsorganisationer. Af hensyn til retssikkerheden er det derfor hensigtsmæssigt at definere en medlemsstatsorganisation som enten en enhed, der er etableret i en medlemsstat som et offentligretligt organ, eller som et privatretligt organ, som er pålagt en offentlig tjenesteydelsesopgave og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier fra den pågældende medlemsstat. Finansiel støtte, som en medlemsstat i overensstemmelse med EU-rettens gældende krav yder til sådanne privatretlige organer i en form, der besluttes af denne medlemsstat, og som ikke nødvendigvis kræver en bankgaranti, bør betragtes som tilstrækkelige finansielle garantier.

(14) Hvad angår priser, tilskud og kontrakter, som tildeles, efter at en offentlig procedure er åbnet for konkurrence, og navnlig projektkonkurrencer, indkaldelser af forslag og indkaldelser af tilbud, bør navnet på og lokaliteten for modtagere af EU-midler offentliggøres for at overholde principperne i TEUF, navnlig principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikkeforskelsbehandling. En sådan offentliggørelse bør bidrage til kontrol med tildelingsprocedurer for ansøgere, der uden held har deltaget i en konkurrence.

(15) Personoplysninger om fysiske personer bør kun være offentligt tilgængelige i den periode, hvor de pågældende midler anvendes af modtageren, og bør derfor fjernes efter to år. Det samme bør gælde for personoplysninger om juridiske personer, hvis officielle navn identificerer en eller flere fysiske personer.

(16) I de fleste af de tilfælde, som er omfattet af denne forordning, vedrører offentliggørelse juridiske personer. Når der er tale om fysiske personer, bør offentliggørelse af personoplysninger respektere princippet om et rimeligt forhold mellem det tildelte beløbs størrelse og behovet for at kontrollere, at midlerne anvendes bedst muligt, er overholdt. I sådanne tilfælde er offentliggørelse af regionen på niveau 2 i den fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) i overensstemmelse med målet om offentliggørelse af oplysninger om modtagere og sikrer ligebehandling af medlemsstater af forskellig størrelse, samtidig med at modtagernes ret til privatlivets fred og navnlig beskyttelse af deres personoplysninger respekteres.

(17) Af hensyn til retssikkerheden og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør det præciseres, i hvilke situationer offentliggørelse ikke bør finde sted. F.eks. bør der ikke ske offentliggørelse af oplysninger vedrørende stipendier eller andre former for direkte støtte til fysiske personer med særligt stort behov, om visse kontrakter med meget lav værdi, om finansiel støtte via finansielle instrumenter under en vis tærskel eller i tilfælde, hvor offentliggørelse risikerer at udgøre en trussel mod de pågældendes rettigheder og frihedsrettigheder som beskyttet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller at skade modtagernes kommercielle interesserer. For tilskud bør der dog for at bevare den nuværende praksis og muliggøre gennemsigtighed ikke være en særlig fritagelse fra forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger baseret på en specifik tærskel.

(18) Hvis modtageres personoplysninger offentliggøres med henblik på gennemsigtighed i forbindelse med anvendelse af EU-midler og kontrol af tildelingsprocedurer, bør modtagerne underrettes om en sådan offentliggørelse og om deres rettigheder og procedurerne for udøvelse af disse rettigheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001[1] og (EU) 2016/679[2].

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

(19) For at sikre, at princippet om ligebehandling overholdes i forhold til alle modtagere, bør oplysninger om fysiske personer også offentliggøres i overensstemmelse med medlemsstaternes pligt til at sikre stor grad af åbenhed omkring kontrakter over de tærskler, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU[1].

(20) I tilfælde af indirekte og delt forvaltning bør de personer, enheder eller udpegede organer, der gennemfører EU-midler, gøre oplysninger om modtagere og slutmodtagere tilgængelige. I tilfælde af delt forvaltning bør oplysningerne offentliggøres i overensstemmelse med sektorspecifikke regler. Kommissionen bør stille oplysninger om et fælles websted, hvor oplysninger om modtagere og slutmodtagere findes, til rådighed, herunder en henvisning til webstedets adresse.

(21) For at øge læseligheden og gennemsigtigheden af oplysninger om finansielle instrumenter, der gennemføres ved direkte og indirekte forvaltning, er det hensigtsmæssigt at samle alle rapporteringskrav i et enkelt arbejdsdokument, der knyttes til budgetforslaget.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

(22) For at fremme bedste praksis ved gennemførelsen af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) bør Kommissionen have mulighed for til orientering at stille en ikkebindende metodevejledning, som beskriver dens egen kontrolstrategi og -tilgang, herunder tjeklister og eksempler på bedste praksis, til rådighed for organer, der er ansvarlige for forvaltnings- og kontrolaktiviteter. Denne vejledning bør ajourføres, hver gang det er nødvendigt.

(23) Det er hensigtsmæssigt at indføre mulighed for, at EU-institutionerne kan indgå serviceleveranceaftaler med hinanden med henblik på at lette gennemførelsen af deres bevillinger, og ligeledes mulighed for, at sådanne aftaler kan indgås mellem afdelinger i EU-institutioner, EU-organer, europæiske kontorer, organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), og kontoret for generalsekretæren for Europaskolernes Øverste Råd om levering af tjenesteydelser, levering af varer eller udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt af ejendomskontrakter.

(24) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge proceduren for oprettelse af nye europæiske kontorer og at sondre mellem sådanne kontorers obligatoriske og fakultative opgaver. Der bør indføres mulighed for, at EU-institutioner, EU-organer og andre europæiske kontorer kan delegere beføjelser som anvisningsberettiget til et europæisk kontors direktør. Europæiske kontorer bør også have mulighed for at indgå serviceleveranceaftaler om levering af tjenesteydelser, levering af varer eller udførelse af bygge- og anlægsarbejder samt af ejendomskontrakter. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte specifikke regler for udarbejdelse af regnskaber, bestemmelser, der giver Kommissionens regnskabsfører bemyndigelse til at delegere nogle af sine opgaver til ansatte i disse kontorer, og funktionsvilkårene for de bankkonti, som Kommissionen bør have mulighed for at åbne i et europæisk kontors navn.

(25) For at forbedre forvaltningsorganernes omkostningseffektivitet og i lyset af de praktiske erfaringer med andre EU-organer bør det være muligt at overdragealle eller nogle af de opgaver, som et forvaltningsorgans regnskabsfører varetager, til Kommissionen regnskabsfører.

(26) Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at præcisere, at direktører for forvaltningsorganer fungerer som ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede ved forvaltning af aktionsbevillinger til programmer, der er delegeret til deres organer. For at opnå fuld virkning af de effektivitetsgevinster, der følger af generel centralisering af visse støttetjenester, bør der gives udtrykkelig mulighed for, at forvaltningsorganer kan gennemføre administrationsudgifter.

(27) Det er nødvendigt at fastlægge regler om finansielle aktørers, navnlig anvisningsberettigedes og regnskabsføreres, beføjelser og ansvarsområder.

(28) Europa-Parlamentet, Rådet, Revisionsretten og Kommissionens regnskabsfører bør underrettes om udnævnelse eller fratræden af en ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget, intern revisor og regnskabsfører inden for to uger efter sådan udnævnelse eller fratræden.

(29) Anvisningsberettigede bør have det fulde ansvar for samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner, der udføres under deres myndighed, og for interne kontrolsystemer, og de bør drages til ansvar for deres handlinger, om nødvendigt gennem disciplinærsager.

(30) Opgaverne, ansvarsområderne og principperne for de procedurer, som de anvisningsberettigede skal overholde, bør også fastlægges. De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bør sikre, at de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede og deres ansatte modtager oplysninger om uddannelse vedrørende kontrolstandarderne og de respektive metoder og teknikker, og at der træffes foranstaltninger for at sikre et fungerende kontrolsystem. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bør over for sin EU-institution gøre rede for sin virksomhed i en årlig rapport. Denne rapport bør indeholde de finansielle og forvaltningsmæssige oplysninger, der kræves til støtte for denne anvisningsberettigedes erklæring på tro og love om udførelsen af vedkommendes hverv, herunder oplysninger om de samlede resultater af de gennemførte transaktioner. Bilag vedrørende de gennemførte transaktioner bør opbevares i mindst fem år. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bør udarbejde en særlig rapport til den pågældende EU-institution og den pågældende EU-institution en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de forskellige former for udbud med forhandling med henblik på tildeling af offentlige kontrakter, da sådanne forhandlinger udgør undtagelser fra de sædvanlige tildelingsprocedurer.

(31) Den dobbelte rolle, der indtages af EU-delegationschefer og i deres fravær af deres stedfortrædere som ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ("EU-Udenrigstjenesten"), og, for så vidt angår aktionsbevillinger, for Kommissionen, bør tages i betragtning.

(32) Kommissionens delegation af budgetgennemførelsesbeføjelser vedrørende aktionsbevillingerne i sin egen budgetsektion til stedfortrædende EU-delegationschefer bør begrænses til situationer, hvor udførelsen af disse opgaver af de stedfortrædende EU-delegationschefer er strengt nødvendig for at sikre kontinuitet under EU-delegationschefernes fravær. De stedfortrædende EU-delegationschefer bør ikke have mulighed for at udøve disse beføjelser systematisk eller af hensyn til den interne arbejdsfordeling.

(33) Regnskabsføreren bør være ansvarlig for korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af indtægter. Regnskabsføreren bør forvalte likviditetsstyringen, bankkonti og oplysninger vedrørende tredjemand, føre regnskab og være ansvarlig for udarbejdelse af sin EU-institutions regnskaber. Kommissionens regnskabsfører bør være den eneste person, der kan fastlægge regnskabsregler og harmoniserede regnskabskontoplaner, hvorimod regnskabsførerne for alle de øvrige EU-institutioner bør fastlægge de regnskabsprocedurer, der finder anvendelse i deres respektive institutioner.

(34) Regler for regnskabsføreres udnævnelse og fratræden bør ligeledes fastlægges.

(35) Regnskabsføreren bør etablere procedurer til sikring af, at konti, der er åbnet til brug for likviditetsstyring, og forskudskonti ikke er i debet.

(36) Betingelser for anvendelse af forskudskonti, en forvaltningsform, der udgør en undtagelse fra de almindelige budgetprocedurer og kun vedrører begrænsede beløb, bør fastlægges, og forskudsbestyreres opgaver og ansvarsområder samt anvisningsberettigedes og regnskabsføreres opgaver og ansvarsområder i forbindelse med kontrol af forskudskonti bør fastsættes. Revisionsretten bør underrettes om enhver udnævnelse af forskudsbestyrere. Af hensyn til effektiviteten bør der oprettes forskudskonti i EU-delegationerne for bevillinger fra både budgetsektionen vedrørende Kommissionen og budgetsektionen vedrørende EU-Udenrigstjenesten. Det er også hensigtsmæssigt at tillade, at der på særlige betingelser anvendes forskudskonti i EU-delegationerne til betaling af mindre beløb gennem budgetprocedurer. For så vidt angår udpegelse af forskudsbestyrere bør det være muligt også at vælge dem blandt medarbejdere ansat af Kommissionen inden for området krisestyringsbistand og humanitære bistandsforanstaltninger, når der i Kommissionen ikke er ansatte omfattet af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union som fastlagt ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68[1] ("vedtægten") til rådighed.

[1] EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

(37) For at tage hensyn til situationen inden for krisestyringsbistand og humanitære bistandsforanstaltninger, når der i Kommissionen ikke er ansatte omfattet af vedtægten til rådighed på dette område, og tekniske vanskeligheder med at få alle retlige forpligtelser undertegnet af den ansvarlige anvisningsberettigede bør det være tilladt for personale, der er ansat af Kommissionen på dette område, at indgå retlige forpligtelser af meget lav værdi på op til 2 500 EUR, der er knyttet til gennemførte betalinger fra forskudskonti, og for EU-delegationschefer eller deres stedfortrædere at indgå retlige forpligtelser efter instruks fra Kommissionens ansvarlige anvisningsberettigede.

(38) Når de finansielle aktørers opgaver og ansvarsområder er fastlagt, er det kun muligt at drage de pågældende til ansvar på de betingelser, der er fastsat i vedtægten. Der er i EU-institutionerne oprettet specialiserede paneler for økonomiske uregelmæssigheder i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Da de imidlertid kun har fået forelagt et begrænset antal sager og af hensyn til effektiviteten, er det hensigtsmæssigt at overføre deres funktioner til et interinstitutionelt panel oprettet i henhold til nærværende forordning ("panelet"). Panelet bør oprettes med henblik på at vurdere anmodninger og udarbejde henstillinger om behovet for at træffe afgørelse om udelukkelse eller pålæg af økonomisk sanktioner, som er blevet henvist til det af Kommissionen eller andre EU-institutioner og -organer, uden at dette berører deres administrative autonomi med hensyn til deres ansatte. Denne overførsel sigter også mod at undgå dobbeltarbejde og reducere risikoen for modstridende henstillinger eller udtalelser i tilfælde, hvor både en økonomisk aktør og en ansat i en EU-institution eller et EU-organ er involveret. Det er nødvendigt at opretholde den procedure, hvorefter det er muligt for en anvisningsberettiget at anmode om bekræftelse af en instruks, som den anvisningsberettigede betragter som uregelmæssig eller stridende mod princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og således blive fritaget for ansvar. Panelets sammensætning bør ændres, når det udfører denne opgave. Panelet bør ikke have undersøgelsesbeføjelser.

(39) Hvad angår indtægter, er det nødvendigt at imødegå negative justeringer af egne indtægter, der er omfattet af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014[1]. Bortset fra i tilfælde af egne indtægter er det nødvendigt at opretholde de eksisterende opgaver og den eksisterende kontrol, der påhviler de anvisningsberettigede i de forskellige faser af proceduren: udarbejdelse af overslag over fordringer, udstedelse af indtægtsordrer, fremsendelse af den debetnota, hvorved debitor underrettes om fastlæggelsen af en fordring, og om nødvendigt afgørelsen om at give afkald på en fordring på grundlag af kriterier, der sikrer en forsvarlig økonomisk forvaltning, med henblik på at sikre effektiv inddrivelse af indtægter.

(40) Anvisningsberettigede bør have mulighed for fuldstændig eller delvis at give afkald på inddrivelse af en fastlagt fordring, hvis debitor er omfattet af en af de former for insolvensbehandling, som er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848[2], navnlig i tilfælde af retlige ordninger, tvangsakkord og andre lignende ordninger.

(41) Der bør fastlægges specifikke bestemmelser om procedurer for tilpasning eller nedsættelse til nul af et fordringsoverslag.

---

[1] Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

(42) Det er nødvendigt at præcisere, på hvilket tidspunkt beløb modtaget i form af bøder, andre tvangsbøder og andre sanktioner samt eventuelle påløbne renter eller andre derfra hidrørende indtægter medtages i budgettet.

(43) På grund af den nylige udvikling på de finansielle markeder og den rentesats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, er det nødvendigt at revidere bestemmelserne om rentesatsen for bøder eller andre sanktioner og at fastsætte regler i tilfælde af en negativ rente.

(44) For at afspejle den særlige karakter af fordringer i form af bøder eller andre sanktioner, som pålægges af EU-institutioner i henhold til TEUF eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratomtraktaten), er det nødvendigt at indføre specifikke bestemmelser om de rentesatser, der gælder for forfaldne ikkebetalte beløb, hvis sådanne beløb forhøjes af Den Europæiske Unions Domstol.

(45) Reglerne om inddrivelse bør både præciseres og styrkes. Navnlig bør det fastsættes, at regnskabsførere skal inddrive fordringer ved modregning også i beløb, som et forvaltningsorgan skylder debitor, når det gennemfører budgettet.

(46) For at garantere retssikkerheden og gennemsigtigheden bør der fastlægges regler om frister for at sende en debetnota.

(47) For at sikre, at aktiver forvaltes korrekt, samtidig med at der også sigtes mod, at de giver et positivt afkast, er det nødvendigt, at beløb, der vedrører bøder, tvangsbøder eller andre sanktioner, som pålægges i henhold til TEUF eller Euratomtraktaten, såsom bøder inden for konkurrencepolitikken, som anfægtes, opkræves foreløbigt og investeres i finansielle aktiver, og at fastlægge tildelingen af afkastet på dem. Da Kommissionen ikke er den eneste EU-institution, der har ret til at pålægge bøder, tvangsbøder eller andre sanktioner, er det nødvendigt at fastlægge bestemmelser om sådanne bøder, tvangsbøder eller andre sanktioner, som er pålagt af andre EU-institutioner, og at fastlægge regler for inddrivelse heraf, som bør svare til de regler, der gælder for Kommissionen.

(48) For at sikre, at Kommissionen har alle de oplysninger, som er nødvendige til vedtagelse af finansieringsafgørelser, er det nødvendigt at fastlægge mindstekravene til indholdet af finansieringsafgørelser om tilskud, udbud, EU-trustfonde for foranstaltninger udadtil ("EU-trustfonde"), priser, finansielle instrumenter, blandingsfaciliteter eller platforme og budgetgarantier. Samtidig er det for at give de potentielle modtagere et mere langsigtet perspektiv nødvendigt at tillade, at finansieringsafgørelser vedtages for mere end ét regnskabsår med angivelse af, at gennemførelsen er afhængig af disponible budgetbevillinger for det pågældende regnskabsår. Det er desuden nødvendigt at begrænse antallet af elementer, der kræves til finansieringsafgørelser. I overensstemmelse med målet om forenkling bør finansieringsafgørelser samtidig udgøre et årligt eller flerårigt arbejdsprogram. Eftersom bidrag til de EU-organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71, allerede er fastslået i budgettet, bør det ikke kræves, at der vedtages en specifik finansieringsafgørelse i den henseende.

(49) Med hensyn til udgifter bør sammenhængen mellem finansieringsafgørelser, samlede budgetmæssige forpligtelser og specifikke budgetmæssige forpligtelser samt begreberne budgetmæssige og retlige forpligtelser præciseres med henblik på at fastlægge en klar ramme for de forskellige faser i budgetgennemførelsen.

(50) For at tage hensyn til navnlig antallet af retlige forpligtelser, der indgås af EU-delegationer og -repræsentationer, og de valutakurssvingninger, som gælder for dem, bør foreløbige budgetmæssige forpligtelser også være mulige i tilfælde, hvor den endelige modtager og beløbet er kendt.

(51) For så vidt angår typer af betalinger, som det er muligt for anvisningsberettigede at foretage, bør de forskellige former for betalinger præciseres i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Reglerne for afregning af forfinansieringsbetalinger bør præciseres yderligere, navnlig for situationer, hvor der ikke er mulighed for foreløbig afregning. Med henblik herpå bør der medtages passende bestemmelser i indgåede retlige forpligtelser.

(52) I denne forordning bør det fastsættes, at betalinger skal ske inden for bestemte frister, og at overskridelse af sådanne frister giver kreditorer ret til morarenter, der afholdes over budgettet, undtagen hvad angår medlemsstater, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF).

(53) Det er hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne om fastsættelse og anvisning af udgifter i en enkelt artikel og at indføre en definition af frigørelse. Da transaktioner udføres i IT-systemer, bør underskrift med påtegningen "kan betales" som udtryk for afgørelsen om fastsættelse erstattes af en elektronisk sikret signatur, undtagen i et begrænset antal tilfælde. Det er desuden nødvendigt at præcisere, at fastsættelse af udgifter finder anvendelse på alle støtteberettigede omkostninger, herunder, som tilfældet er for afregning af forfinansieringsbetalinger, omkostninger, der ikke er forbundet med en betalingsanmodning.

(54) For at mindske kompleksiteten, strømline de eksisterende regler og forbedre læseligheden af denne forordning bør der fastlægges regler, der gælder for mere end ét budgetgennemførelsesinstrument. Derfor bør visse bestemmelser samles, andre bestemmelsers ordlyd og anvendelsesområde bør tilpasses, og unødvendige gentagelser og krydshenvisninger bør udgå.

(55) Hver EU-institution bør nedsætte et opfølgningsudvalg vedrørende intern revision, som har til opgave at sikre den interne revisors uafhængighed, overvåge kvaliteten af det interne revisionsarbejde og sikre, at interne og eksterne revisionshenstillinger tages behørigt i betragtning og følges op af dens tjenestegrene. Sammensætningen af dette opfølgningsudvalg vedrørende intern revision bør besluttes af hver EU-institution under hensyntagen til dens organisatoriske autonomi og betydningen af uafhængig ekspertrådgivning.

(56) Der bør lægges mere vægt på præstation og resultater for projekter, der finansieres over budgettet. Det er derfor hensigtsmæssigt at definere en yderligere finansieringsform, der ikke er knyttet til de pågældende operationers omkostninger, ud over de former for EU-bidrag, der allerede er veletablerede (godtgørelse af faktisk afholdte støtteberettigede omkostninger, enhedsomkostninger, faste beløb og finansiering efter fast takst). Disse yderligere finansieringsformer bør være baseret på opfyldelse af visse forhåndsbetingelser eller på opnåelse af resultater målt i forhold til tidligere fastsatte delmål eller ved hjælp af resultatindikatorer.

(57) Når Kommissionen foretager vurderinger af den operationelle og finansielle kapacitet hos modtagere af EU-midler eller af deres systemer og procedurer, bør den kunne forlade sig på de vurderinger, som den selv, andre enheder eller donorer såsom nationale agenturer og internationale organisationer allerede har foretaget, for at undgå at gentage vurderinger af de samme modtagere. Muligheden for gensidig tillid til vurderinger foretaget af andre enheder bør anvendes, hvis sådanne vurderinger er foretaget i overensstemmelse med betingelser, der svarer til betingelserne i denne forordning, for den relevante gennemførelsesmetode. For at lette gensidig tillid til vurderinger blandt donorer bør Kommissionen derfor fremme anerkendelsen af internationalt anerkendte standarder eller bedste internationale praksis.

(58) Det er desuden vigtigt at undgå situationer, hvor modtagere af EU-midler revideres flere gange af forskellige enheder vedrørende brugen af disse midler. Det bør derfor være muligt at forlade sig på revisioner, som allerede er udført af uafhængige revisorer, forudsat at der er tilstrækkelig dokumentation for deres kompetence og uafhængighed, og forudsat at revisionsarbejdet er baseret på internationalt anerkendte revisionsstandarder, der giver en rimelig sikkerhed, og at revisionerne er foretaget i forhold til regnskaberne og rapporterne vedrørende anvendelsen af Unionens bidrag. Sådanne revisioner bør udgøre grundlaget for den generelle sikkerhed vedrørende anvendelsen af EU-midler. Med henblik herpå er det vigtigt at sikre, at den uafhængige revisors beretning og den tilhørende revisionsdokumentation på anmodning stilles til rådighed for Europa-Parlamentet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaters revisionsmyndigheder.

(59) Med henblik på at kunne forlade sig på vurderinger og revisioner og for at mindske den administrative byrde for personer og enheder, der modtager EU-midler, er det vigtigt at sikre, at alle oplysninger, der allerede er tilgængelige hos EU-institutionerne, forvaltningsmyndighederne eller andre organer og enheder, der gennemfører EU-midler, genanvendes for at undgå, at modtagere får flere anmodninger.

(60) For at sikre en langsigtet samarbejdsmekanisme med modtagere bør der fastsættes bestemmelser om mulighed for undertegnelse af finansielle partnerskabsrammeaftaler. Finansielle partnerskabsrammer bør gennemføres ved hjælp af tilskud eller via bidragsaftaler med personer og enheder, der gennemfører EU-midler. Med henblik herpå bør minimumsindholdet af sådanne bidragsaftaler fastsættes. Finansielle partnerskabsrammer bør ikke på urimelig vis begrænse adgangen til EU-midler.

(61) Betingelserne og procedurerne for suspension, afslutning eller nedsættelse af et EU-bidrag bør harmoniseres på tværs af de forskellige budgetgennemførelsesinstrumenter såsom tilskud, udbud, indirekte forvaltning, priser osv. Årsagerne til sådan suspension, afslutning eller nedsættelse bør fastlægges.

(62) Der bør i denne forordning fastsættes standardperioder, i hvilke modtagere bør opbevare dokumenter vedrørende EU-bidrag, så afvigende eller uforholdsmæssige kontraktmæssige krav undgås, samtidig med at Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) gives tilstrækkelig tid til at få adgang til sådanne oplysninger og dokumenter og foretage efterfølgende tjek og revision. Derudover bør personer eller enheder, der modtager EU-midler, være forpligtet til at samarbejde om at beskytte Unionens finansielle interesser.

(63) For at give deltagere og modtagere passende oplysninger og sikre, at de har mulighed for at udøve deres ret til et forsvar, bør det tillades deltagere og modtagere at fremsætte deres bemærkninger før vedtagelsen af enhver foranstaltning, der indvirker negativt på deres rettigheder, og de bør underrettes om de klagemuligheder, som står til rådighed for dem til at anfægte en sådan foranstaltning.

(64) For at beskytte Unionens finansielle interesser bør Kommissionen oprette et fælles system for tidlig opdagelse og udelukkelse.

(65) Systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse bør gælde for deltagere, modtagere og enheder, hvis kapacitet den pågældende kandidat eller tilbudsgiver har til hensigt at forlade sig på, for en kontrahents underleverandører, for enhver person eller enhed, der modtager EU-midler, når budgettet gennemføres ved indirekte forvaltning, for enhver person eller enhed, der modtager EU-midler i henhold til finansielle instrumenter, som gennemføres ved direkte forvaltning, for deltagere eller modtagere, om hvem enheder, der gennemfører budgettet ved delt forvaltning, har givet oplysninger samt for sponsorer.

(66) Det bør præciseres, at hvis en afgørelse om at registrere en person eller enhed i databasen for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse er truffet på grundlag af en udelukkelsessituation vedrørende en fysisk eller juridisk person, der er medlem af den pågældende persons eller enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, eller som har repræsentations-, beslutnings- eller kontrolbeføjelser med hensyn til den pågældende person eller enhed, eller vedrørende en fysisk eller juridisk person, som hæfter ubegrænset for den pågældende persons eller enheds gæld, eller vedrørende en fysisk person, der er nødvendig for tildeling eller gennemførelse af den retlige forpligtelse, skal de oplysninger, der registreres i databasen, også indeholde oplysninger om disse personer.

(67) Afgørelse om udelukkelse af en person eller enhed fra at deltage i tildelingsprocedurer eller pålæggelse af en økonomisk sanktion mod en person eller enhed samt afgørelse om offentliggørelse af oplysningerne i forbindelse hermed bør træffes af de ansvarlige anvisningsberettigede i lyset af disses administrative autonomi. I mangel af en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse og i tilfælde, der vedrører grov misligholdelse af en kontrakt, bør de ansvarlige anvisningsberettigede træffe deres afgørelse på grundlag af en foreløbig juridisk vurdering under hensyntagen til henstillingen fra panelet. Panelet bør ligeledes vurdere varigheden af en udelukkelse i tilfælde, hvor varigheden ikke er blevet fastsat ved endelig dom eller endelig administrativ afgørelse.

(68) Panelets rolle bør være at sikre en sammenhængende drift af systemet for udelukkelse. Panelet bør bestå af en fast formand, to repræsentanter for Kommissionen og en repræsentant for den anmodende anvisningsberettigede.

(69) Den foreløbige juridiske vurdering foregriber ikke medlemsstaternes kompetente myndigheders endelige vurdering i henhold til national ret af den pågældende persons eller enheds adfærd. Panelets henstilling samt den ansvarlige anvisningsberettigedes afgørelse bør derfor revideres efter underretning om en sådan endelig vurdering.

(70) Den ansvarlige anvisningsberettigede bør udelukke en person eller enhed, når det ved en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse er fastslået, at personen eller enheden er skyldig i alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af et erhverv, i manglende efterlevelse, hvad enten det er forsætligt eller ej, af forpligtelserne vedrørende betaling af bidrag til sociale sikringsordninger eller skat, i oprettelse af en enhed i en anden jurisdiktion med den hensigt at omgå skattemæssige, sociale eller andre retlige forpligtelser, i svig, der skader budgettet, i bestikkelse, i handlinger i forbindelse med en kriminel organisation, i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, i terrorhandlinger eller strafbare handlinger med forbindelse til terroraktivitet, i børnearbejde eller andre lovovertrædelser i forbindelse med menneskehandel eller i at begå en uregelmæssighed. En person eller enhed bør også udelukkes i tilfælde af grov misligholdelse af en retlig forpligtelse eller i tilfælde af konkurs.

(71) Når den ansvarlige anvisningsberettigede træffer afgørelse om udelukkelse af en person eller enhed eller om at pålægge en person eller enhed en økonomisk sanktion og om offentliggørelse af oplysningerne i forbindelse hermed, bør den ansvarlige anvisningsberettigede sikre overholdelse af proportionalitetsprincippet ved navnlig at tage hensyn til, hvor alvorlige forholdene er, forholdenes budgetmæssige indvirkning, hvor lang tid der er gået siden den relevante adfærd, adfærdens varighed og gentagelse, hvorvidt adfærden var forsætlig eller graden af udvist uagtsomhed og graden af personens eller enhedens samarbejde med den relevante kompetente myndighed samt denne persons eller enheds bidrag til den pågældende undersøgelse.

(72) Den ansvarlige anvisningsberettigede bør også kunne udelukke en person eller enhed, når en fysisk eller juridisk person, der hæfter ubegrænset for den pågældende økonomiske aktørs gæld, er gået konkurs eller befinder sig i en tilsvarende insolvenssituation, eller når en sådan fysisk eller juridisk person ikke opfylder sine forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger eller skat, hvis sådanne situationer har indvirkning på den økonomiske aktørs finansielle situation.

(73) Der bør ikke træffes afgørelse om udelukkelse af en person eller enhed, når denne har truffet afhjælpende foranstaltninger og derved vist sin pålidelighed. Denne mulighed bør ikke finde anvendelse i forbindelse med de groveste former for kriminel aktivitet.

(74) I lyset af proportionalitetsprincippet bør der sondres mellem på den ene side tilfælde, hvor der er mulighed for pålæggelse af en økonomisk sanktion som et alternativ til udelukkelse, og på den anden side tilfælde, hvor grovheden af den pågældende modtagers adfærd med hensyn til at forsøge uretmæssigt at opnå EU-midler berettiger til pålæg af en økonomisk sanktion ud over udelukkelse for at sikre en afskrækkende virkning. Det bør ligeledes fastlægges, hvor stor økonomisk sanktion der maksimalt kan pålægges af den ordregivende myndighed.

(75) En økonomisk sanktion bør kun pålægges en modtager og ikke en deltager, eftersom størrelsen af den økonomiske sanktion, der skal pålægges, beregnes på grundlag af værdien af den retlige forpligtelse, der er tale om.

(76) Muligheden for at træffe afgørelse om udelukkelse eller pålægge økonomiske sanktioner er uafhængig af muligheden for at anvende kontraktmæssige sanktioner, såsom konventionalbod.

(77) En udelukkelses varighed bør være tidsbegrænset, som det er tilfældet efter direktiv 2014/24/EU, og bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

(78) Det er nødvendigt at fastlægge begyndelsesdatoen for og varigheden af forældelsesfristen for at træffe afgørelser om udelukkelse eller pålægge økonomiske sanktioner.

(79) Det er vigtigt at kunne styrke den afskrækkende virkning, der opnås ved udelukkelse og en økonomisk sanktion. I denne forbindelse bør den afskrækkende virkning styrkes ved hjælp af muligheden for at offentliggøre de oplysninger, der vedrører en udelukkelse og/eller økonomisk sanktion, på en måde, som overholder databeskyttelseskravene i forordning (EF) nr. 45/2001 og (EU) 2016/679. Sådan offentliggørelse bør bidrage til at sikre, at samme adfærd ikke gentages. Af hensyn til retssikkerheden og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør det præciseres, i hvilke situationer offentliggørelse ikke bør finde sted. Den ansvarlige anvisningsberettigede bør i sin vurdering tage hensyn til en eventuel henstilling fra panelet. For så vidt angår fysiske personer bør personoplysninger kun offentliggøres under undtagelsesvise omstændigheder, hvor det er berettiget på grund af adfærdens alvor eller dens indvirkning på Unionens finansielle interesser.

(80) Oplysninger om en udelukkelse eller en økonomisk sanktion bør kun offentliggøres i visse tilfælde såsom alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af et erhverv, svig, betydelige mangler i forhold til at opfylde de væsentlige forpligtelser i forbindelse med en retlig forpligtelse, som finansieres over budgettet, eller uregelmæssigheder, eller hvor en enhed oprettes i en anden jurisdiktion med den hensigt at omgå skattemæssige, sociale eller andre retlige forpligtelser.

(81) Udelukkelseskriterierne bør være klart adskilt fra de kriterier, som fører til en eventuel afvisning fra en tildelingsprocedure.

(82) Oplysningerne om tidlig opdagelse af risici og om afgørelser om udelukkelse og om at pålægge en person eller enhed økonomiske sanktioner bør centraliseres. Med henblik herpå bør oplysninger i tilknytning hertil lagres i en database, der oprettes og drives af Kommissionen som indehaver af det centraliserede system. Dette system bør drives i overensstemmelse med retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger.

(83) Selv om oprettelsen og driften af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse bør påhvile Kommissionen, bør andre EU-institutioner og -organer samt alle personer og enheder, der gennemfører EU-midler ved direkte, delt og indirekte forvaltning, deltage i systemet ved at fremsende relevante oplysninger til Kommissionen. Den ansvarlige anvisningsberettigede og panelet bør garantere personers og enheders ret til et forsvar. Samme ret bør gives til en person eller enhed i forbindelse med tidlig opdagelse, når den anvisningsberettigede påtænker at foretage en handling, som kan indvirke negativt på den pågældende persons eller enheds rettigheder. I sager om svig, bestikkelse eller en hvilken som helst anden form for ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, og hvor der endnu ikke er afsagt endelig dom, bør det være muligt for den ansvarlige anvisningsberettigede at udsætte underretningen af personen eller enheden og for panelet at udsætte personens eller enhedens ret til at fremsætte bemærkninger. En sådan udsættelse bør kun anses for berettiget, når der er tvingende legitime grunde til at bevare fortroligheden af den pågældende undersøgelse eller af nationale retslige procedurer.

(84) Den Europæiske Unions Domstol bør tillægges fuld prøvelsesret med hensyn til afgørelser om udelukkelse og økonomiske sanktioner, der er pålagt i henhold til denne forordning, i overensstemmelse med artikel 261 i TEUF.

(85) For at fremme beskyttelsen af Unionens finansielle interesser på tværs af alle budgetgennemførelsesmetoder bør det, når det er relevant, være muligt for de personer og enheder, som medvirker ved budgetgennemførelsen ved delt og indirekte forvaltning, at tage hensyn til udelukkelser, der er besluttet af de anvisningsberettigede på EU-plan.

(86) Denne forordning bør fremme målsætningen om e-forvaltning, navnlig brugen af elektroniske data i udvekslingen af oplysninger mellem EU-institutioner og tredjemand.

(87) Fremskridt hen imod elektronisk udveksling af oplysninger og elektronisk indsendelse af dokumenter, herunder, hvis det er relevant, e-udbud, som udgør en vigtig forenklingsforanstaltning, bør ledsages af klare betingelser for accept af de systemer, som skal anvendes, for at etablere et retligt forsvarligt miljø, samtidig med at der opretholdes en fleksibel forvaltning af EU-midler for deltagerne, modtagerne og de anvisningsberettigede som omhandlet i denne forordning.

(88) Der bør fastlægges regler om sammensætningen af og opgaverne for det udvalg, som skal evaluere ansøgningsdokumenter i forbindelse med udbudsprocedurer, tilskudsprocedurer og konkurrencer om priser. Udvalget bør have mulighed for at medtage eksterne eksperter, hvis denne mulighed er hjemlet i basisretsakten.

(89) I overensstemmelse med princippet om god forvaltning bør den anvisningsberettigede anmode om præciseringer eller manglende dokumenter, samtidig med at princippet om ligebehandling overholdes, og uden at dette medfører væsentlige ændringer af ansøgningsdokumenterne. Den anvisningsberettigede bør kun i behørigt begrundede tilfælde have mulighed for at beslutte ikke at gøre dette. Desuden bør den anvisningsberettigede have mulighed for at korrigere en indlysende skrivefejl eller anmode den pågældende deltager om at korrigere den.

(90) Forsvarlig økonomisk forvaltning bør kræve, at Kommissionen beskytter sig selv ved at anmode om garantier på tidspunktet for udbetaling af forfinansiering. Kravet til kontrahenter og modtagere om udstedelse af garantier bør ikke være automatisk, men bør være baseret på en risikoanalyse. Hvis den anvisningsberettigede under gennemførelsen opdager, at en garant ikke eller ikke længere er bemyndiget til at udstede garantier i overensstemmelse med gældende national ret, bør den anvisningsberettigede kunne kræve, at garantien erstattes.

(91) De forskellige regelsæt for direkte og indirekte forvaltning, navnlig hvad angår begrebet "budgetgennemførelsesopgaver", har skabt forvirring og medført risiko for fejlagtig kvalifikation for både Kommissionen og dens partnere og bør derfor forenkles og harmoniseres.

(92) Bestemmelserne om forudgående søjlevurdering af personer og enheder, der gennemfører EU-midler ved indirekte forvaltning, bør revideres for at sætte Kommissionen i stand til så vidt muligt at forlade sig på de af disse personers og enheders systemer, regler og procedurer, som skønnes at svare til dem, der anvendes af Kommissionen. Derudover er det vigtigt at præcisere, at Kommissionen, hvis det af vurderingen fremgår, at der er områder, hvor de eksisterende procedurer ikke er tilstrækkelige til at beskytte Unionens finansielle interesser, bør kunne undertegne bidragsaftaler, samtidig med at der træffes passende tilsynsforanstaltninger. Det er også vigtigt at præcisere, i hvilke tilfælde det er muligt for Kommissionen at beslutte ikke at kræve en forudgående søjlevurdering for at undertegne bidragsaftaler.

(93) Vederlaget til personer og enheder, der gennemfører budgettet, bør, hvis det er relevant og muligt, være præstationsbaseret.

(94) Kommissionen indgår partnerskaber med tredjelande ved hjælp af finansieringsaftaler. Det er vigtigt at præcisere sådanne finansieringsaftalers indhold, navnlig hvad angår de dele af en foranstaltning, der gennemføres af tredjelandet ved indirekte forvaltning.

(95) Det er vigtigt at anerkende den særlige karakter af blandingsfaciliteter eller -platforme, hvor Kommissionen blander sit bidrag med bidrag fra finansielle institutioner, og at præcisere anvendelsen af bestemmelserne om finansielle instrumenter og budgetgarantier.

(96) Udbudsreglerne og principperne for offentlige kontrakter tildelt af EU-institutioner for egen regning bør være baseret på bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU[1] og direktiv 2014/24/EU.

(97) I tilfælde af blandede kontrakter bør den metode, som de ordregivende myndigheder anvender til at fastslå hvilke regler, der finder anvendelse, præciseres.

(98) De forudgående og efterfølgende offentliggørelsesforanstaltninger, som er nødvendige for at iværksætte en udbudsprocedure, bør præciseres for kontrakter svarende til eller over de tærskler, der er fastsat i direktiv 2014/24/EU, for kontrakter under disse tærskler og for kontrakter, der ikke er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde.

(99) Denne forordning bør indeholde en udtømmende liste over alle udbudsprocedurer, der er til rådighed for EU-institutioner, uanset tærskler.

(100) Af hensyn til administrativ forenkling og for at fremme deltagelse af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bør der fastsættes bestemmelser om udbud med forhandling for kontrakter med mellemstor værdi.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

(101) Denne forordning bør ligesom direktiv 2014/24/EU give mulighed for at foretage markedsundersøgelser, før en udbudsprocedure iværksættes. For at sikre, at der kun anvendes innovationspartnerskab, når de ønskede bygge- og anlægsarbejder, varer og tjenesteydelser ikke findes på markedet eller som en markedsnær udviklingsaktivitet, bør der i denne forordning fastsættes en forpligtelse til at foretage en sådan indledende markedsundersøgelse, inden der anvendes innovationspartnerskab.

(102) Det bør præciseres, hvordan de ordregivende myndigheder bidrager til miljøbeskyttelse og fremme af bæredygtig udvikling, samtidig med at de sikres det bedste forhold mellem kvalitet og pris i deres kontrakter, navnlig gennem krav om specifikke mærker eller anvendelse af hensigtsmæssige tildelingsmetoder.

(103) For at sikre, at de økonomiske aktører, når de gennemfører kontrakter, opfylder de relevante miljø-, social- og arbejdsretlige forpligtelser, der er fastlagt i EU-retten, national ret, kollektive aftaler eller de internationale sociale og miljømæssige konventioner, der er opført i bilag X til direktiv 2014/24/EU, bør sådanne forpligtelser indgå i de minimumskrav, der er fastsat af den ordregivende myndighed, og bør indarbejdes i de kontrakter, der undertegnes af den ordregivende myndighed.

(104) Det er hensigtsmæssigt, at forskellige situationer, der normalt betegnes interessekonflikter, identificeres og behandles klart adskilt. Begrebet "interessekonflikt" bør udelukkende anvendes i tilfælde, hvor en person eller enhed med ansvar for budgetgennemførelse, revision eller kontrol eller en tjenestemand eller ansat ved en EU-institution eller nationale myndigheder på ethvert niveau er i en sådan situation. Forsøg på uretmæssigt at påvirke en tildelingsprocedure eller opnå fortrolige oplysninger bør behandles som alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af et erhverv, som kan føre til afvisning fra tildelingsproceduren og/eller udelukkelse fra EU-midler. Desuden kan økonomiske aktører være i en situation, hvor de ikke bør udvælges til at gennemføre en kontrakt på grund af en modstridende erhvervsmæssig interesse. For eksempel bør en virksomhed ikke evaluere et projekt, som den har deltaget i, og en revisor bør ikke revidere regnskaber, som denne tidligere har godkendt.

(105) I overensstemmelse med direktiv 2014/24/EU bør det være muligt i vilkårlig rækkefølge at kontrollere, om en økonomisk aktør er udelukket, at anvende udvælgelses- og tildelingskriterier samt at verificere overensstemmelse med udbudsdokumenter. Det bør derfor være muligt at afvise tilbud på grundlag af tildelingskriterier uden først at kontrollere den pågældende tilbudsgiver i forhold til udelukkelses- eller udvælgelseskriterierne.

(106) Kontrakter bør tildeles på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige tilbud i overensstemmelse med artikel 67 i direktiv 2014/24/EU.

(107) Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, at udvælgelseskriterier udelukkende er knyttet til evaluering af kandidater eller tilbudsgivere, og at tildelingskriterier udelukkende er knyttet til evaluering af tilbud. Navnlig bør kvalifikationerne og erfaringerne hos de medarbejdere, der er udpeget til at gennemføre en kontrakt, kun anvendes som udvælgelseskriterium og ikke som tildelingskriterium, eftersom dette ville medføre risiko for overlapning og dobbeltevaluering af samme element. Desuden ville alle ændringer i staben af medarbejdere, der er udpeget til at gennemføre den pågældende kontrakt, selv når ændringerne er begrundet i sygdom eller en anden stilling, skabe tvivl om de betingelser, på hvilke kontrakten blev tildelt, og dermed skabe retlig usikkerhed, hvis sådanne kvalifikationer og erfaringer blev anvendt som tildelingskriterium.

(108) EU-udbud bør sikre, at EU-midler anvendes på en effektiv, gennemsigtig og hensigtsmæssig måde, samtidig med at den administrative byrde for modtagere af EU-midler begrænses. I denne forbindelse bør e-udbud bidrage til en bedre udnyttelse af EU-midler og udvide adgangen til kontrakter for alle økonomiske aktører. Alle EU-institutioner, der gennemfører udbud, bør på deres websteder offentliggøre klare bestemmelser om erhvervelse, udgifter og overvågning samt alle tildelte kontrakter, herunder deres værdi.

(109) Det bør præciseres, om der findes en åbningsfase og en evaluering i forbindelse med alle procedurer. En tildelingsafgørelse bør altid være resultatet af en evaluering.

(110) Når kandidater og tilbudsgivere modtager meddelelse om resultatet af et udbud, bør de oplyses om grundlaget for afgørelsen og modtage en detaljeret begrundelse herfor, der bygger på indholdet af evalueringsrapporten.

(111) Da kriterier anvendes i vilkårlig rækkefølge, bør afviste tilbudsgivere, hvis tilbud opfylder kravene, på anmodning modtage oplysninger om det valgte tilbuds karakteristika og relative fordele.

(112) For rammeaftaler med fornyet konkurrence bør der ikke gælde nogen forpligtelse til at give afviste tilbudsgivere oplysninger om det valgte tilbuds karakteristika og de relative fordele, da det kan skade en fair konkurrence mellem parter i samme rammeaftale, hvis de modtager sådanne oplysninger, hver gang der iværksættes fornyet konkurrence.

(113) En ordregivende myndighed bør have mulighed for at annullere en udbudsprocedure, før en kontrakt er undertegnet, uden at kandidaterne eller tilbudsgiverne kan gøre krav på erstatning. Dette bør ikke berøre situationer, hvor den ordregivende myndighed har handlet på en sådan måde, at det er muligt at holde den erstatningsansvarlig i overensstemmelse med EU-rettens generelle principper.

(114) Ligesom i direktiv 2014/24/EU er det nødvendigt at præcisere, på hvilke betingelser der er mulighed for at ændre en kontrakt i løbet af gennemførelsen uden en ny udbudsprocedure. Navnlig bør der ikke kræves en ny udbudsprocedure i tilfælde af administrative ændringer, generel succession eller anvendelse af klare og utvetydige revisionsklausuler eller -muligheder, som ikke ændrer minimumskravene i den oprindelige procedure. Der bør kræves en ny udbudsprocedure ved væsentlige ændringer af den oprindelige kontrakt, navnlig af omfanget og indholdet af parternes gensidige rettigheder og forpligtelser, herunder med hensyn til fordeling af intellektuelle ejendomsrettigheder. Sådanne ændringer tilkendegiver parternes hensigt om at genforhandle grundlæggende vilkår eller betingelser i kontrakten, navnlig hvis ændringerne ville have påvirket resultatet af proceduren, hvis de ændrede vilkår eller betingelser havde været en del af den oprindelige procedure.

(115) Det er nødvendigt at give mulighed for at kræve en opfyldelsesgaranti i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, varer og komplekse tjenesteydelser for at garantere opfyldelse af væsentlige kontraktlige forpligtelser og sikre, at den pågældende kontrakt gennemføres korrekt i hele sin varighed. Det er også nødvendigt at give mulighed for at kræve sikkerhed for korrekt opfyldelse, der dækker kontraktperioden, i overensstemmelse med sædvanen i de pågældende sektorer.

(116) For at fastslå, hvilke tærskler og procedurer der finder anvendelse, er det nødvendigt at præcisere, om EU-institutioner, forvaltningsorganer og EU-organer betragtes som ordregivende myndigheder. De bør ikke betragtes som ordregivende myndigheder, når de køber fra en indkøbscentral. EU-institutionerne udgør desuden en enkelt juridisk enhed, og deres tjenestegrene kan ikke indbyrdes indgå kontrakter, men kun serviceleveranceaftaler.

(117) Der bør medtages en henvisning i denne forordning til de to tærskler, som er fastsat i direktiv 2014/24/EU for henholdsvis bygge- og anlægsarbejder og for varer og tjenesteydelser. Disse tærskler bør af hensyn til forenkling og forsvarlig økonomisk forvaltning også finde anvendelse på koncessionskontrakter i betragtning af de særlige forhold i forbindelse med EU-institutioners behov ved indgåelse af kontrakter. Revisionen af disse tærskler som fastsat i direktiv 2014/24/EU bør derfor finde direkte anvendelse på udbud efter denne forordning.

(118) Med henblik på harmonisering og forenkling bør standardprocedurerne for udbud også anvendes på indkøb, der er omfattet af den lempelige ordning for kontrakter vedrørende sociale og andre specifikke tjenesteydelser som omhandlet i artikel 74 i direktiv 2014/24/EU. Tærsklen for indkøb, der er omfattet af den lempelige ordning, bør derfor bringes på linje med tærsklen for tjenesteydelseskontrakter.

(119) Det er nødvendigt at præcisere betingelserne for anvendelse af den standstillperiode, der skal overholdes inden undertegnelse af en kontrakt eller rammekontrakt.

(120) Reglerne for udbud på området foranstaltninger udadtil bør være i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i direktiv 2014/23/EU og 2014/24/EU.

(121) For at mindske kompleksiteten, strømline de eksisterende regler og forbedre læseligheden af udbudsreglerne er det nødvendigt at samle de generelle bestemmelser om udbud og de specifikke bestemmelser, der finder anvendelse på udbud på området foranstaltninger udadtil, og at fjerne unødvendige gentagelser og krydshenvisninger.

(122) Det er nødvendigt at præcisere, hvilke økonomiske aktører der har adgang til udbud efter denne forordning, afhængigt af deres hjemsted, og det bør udtrykkeligt fastsættes, at internationale organisationer også har mulighed for at få en sådan adgang.

(123) For at opnå balance mellem på den ene side behovet for gennemsigtighed og større sammenhæng i udbudsreglerne og på den anden side behovet for at skabe fleksibilitet med hensyn til visse tekniske aspekter af disse regler bør de tekniske regler for udbud fastsættes i bilaget til denne forordning, og beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændringer til nævnte bilag.

(124) Det er nødvendigt at præcisere anvendelsesområdet for afsnittet om tilskud, navnlig med hensyn til, hvilken type foranstaltninger eller organer der er berettigede til tilskud, og med hensyn til, hvilke retlige forpligtelser der kan anvendes til at dække tilskud. Navnlig bør tilskudsafgørelser udfases på grund af deres begrænsede anvendelse og den gradvise indførelse af e-tilskud. Strukturen bør forenkles, ved at bestemmelserne om instrumenter, der ikke er tilskud, flyttes til andre dele af denne forordning. Arten af organer, som kan modtage driftstilskud, bør præciseres ved ikke længere at henvise til organer, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel interesse for Unionen, eftersom disse er omfattet af begrebet organer, der har et mål, der indgår i og støtter en af Unionens politikker.

(125) For at forenkle procedurerne og forbedre denne forordnings læselighed bør bestemmelserne, som vedrører indholdet af tilskudsansøgninger, indkaldelser af forslag og tilskudsaftaler forenkles og strømlines.

(126) For at lette gennemførelsen af foranstaltninger, der finansieres af flere donorer, og hvor den samlede finansiering af en foranstaltning ikke er kendt på forpligtelsestidspunktet for Unionens bidrag, er det nødvendigt at præcisere, hvordan Unionens bidrag defineres, og metoden til at kontrollere anvendelsen heraf.

(127) De erfaringer, der er indhøstet med anvendelse af faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter fast takst, har vist, at sådanne finansieringsformer medfører en væsentlig forenkling af de administrative procedurer og en betydelig nedsættelse af risikoen for fejl. Uafhængigt af området for Unionens intervention er faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster hensigtsmæssige former for finansiering navnlig til standardiserede og tilbagevendende foranstaltninger, såsom mobilitet eller uddannelsesaktiviteter osv. Eftersom institutionelt samarbejde mellem medlemsstaternes offentlige forvaltninger og forvaltningerne i modtager- eller partnerlande (institutionelle partnerskaber) gennemføres af medlemsstaternes institutioner, er anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder desuden berettiget og bør fremme deres engagement. Af hensyn til øget effektivitet bør medlemsstater og andre modtagere af EU-midler mere hyppigt kunne anvende forenklede omkostningsmuligheder. I denne forbindelse bør betingelserne for at anvende faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster gøres mere fleksible. Det er nødvendigt at fastsætte udtrykkelig hjemmel til faste engangsbeløb, der dækker samtlige støtteberettigede omkostninger ved en foranstaltning eller et arbejdsprogram. For at fremme fokusering på resultater bør der desuden gives prioritet til outputbaseret finansiering. Inputbaserede faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster bør fortsat være en mulighed, hvis outputbaseret finansiering ikke er mulig eller hensigtsmæssig.

(128) De administrative procedurer for bemyndigelse af faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster bør forenkles, ved at den ansvarlige anvisningsberettigede gives beføjelse til at bemyndige dem. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan en sådan bemyndigelse gives af Kommissionen i lyset af arten af aktiviteter eller udgifter eller i lyset af antallet af berørte anvisningsberettigede.

(129) For at afhjælpe manglen på disponible data, der anvendes til at fastsætte faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster, bør det tillades at anvende ekspertvurderinger.

(130) Skønt potentialet i en hyppigere anvendelse af forenklede finansieringsformer bør realiseres, bør overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig principperne om sparsommelighed, efficiens og ingen dobbeltfinansiering, sikres. Med henblik herpå bør forenklede finansieringsformer sikre, at de anvendte midler er tilstrækkelige til de mål, der skal nås, at de samme omkostninger ikke finansieres mere end én gang over budgettet, at samfinansieringsprincippet overholdes, og at samlet overkompensation af modtagere undgås. Forenklede finansieringsformer bør derfor være baseret på statistiske eller regnskabsmæssige oplysninger, lignende objektive midler eller ekspertvurderinger. Derudover bør passende tjek, kontroller og periodiske vurderinger fortsat finde anvendelse.

(131) Omfanget af tjek og kontroller i modsætning til de periodiske vurderinger af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster bør præciseres. Disse tjek og kontroller bør fokusere på, om de betingelser, der udløser betaling af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste satser, er opfyldt, herunder, hvis det er relevant, opnåelsen af output og/eller resultater. Disse betingelser bør ikke kræve indberetning af omkostninger, der faktisk er afholdt af tilskudsmodtageren. Hvis de faste beløb, enhedsomkostningerne eller finansieringen efter fast takst er fastsat på forhånd af den kompetente anvisningsberettigede eller Kommissionen, bør de ikke anfægtes i forbindelse med efterfølgende kontrol. Dette bør ikke være til hinder for nedsættelse af tilskuddet i tilfælde af dårlig, delvis eller forsinket gennemførelse eller i tilfælde af uregelmæssigheder, svig eller manglende opfyldelse af andre forpligtelser. Navnlig bør tilskuddet nedsættes, hvis de betingelser, der udløser betaling af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster, ikke er blevet opfyldt. Hyppigheden og omfanget af den periodiske vurdering bør afhænge af omkostningernes udvikling og karakter, navnlig under hensyntagen til væsentlige ændringer i markedspriser og andre relevante forhold. Den periodiske vurdering kan medføre justeringer af de faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster, der gælder for fremtidige aftaler, men bør ikke bruges til at sætte spørgsmålstegn ved størrelsen af de faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster, som allerede er aftalt. Den periodiske vurdering af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster kan nødvendiggøre adgang til tilskudsmodtagerens regnskaber til statistiske og metodemæssige formål, og en sådan adgang er også nødvendig med henblik på forebyggelse af svig og opdagelsestiltag.

(132) For at fremme små organisationers deltagelse i gennemførelsen af Unionens politikker under forhold med begrænsede ressourcer er det nødvendigt at anerkende værdien af arbejde, som udføres af frivillige, som støtteberettigede omkostninger. Som følge heraf bør sådanne organisationer i højere grad kunne basere sig på frivilliges arbejde med henblik på at tilvejebringe medfinansiering til en foranstaltning eller et arbejdsprogram. Uden at dette berører den maksimale medfinansieringssats, der er fastsat i basisretsakten, bør EU-tilskuddet i sådanne tilfælde begrænses til de anslåede støtteberettigede omkostninger, bortset fra omkostninger, der dækker frivilliges arbejde. Eftersom frivilliges arbejde er arbejde, der ydes af tredjeparter, uden at tilskudsmodtageren betaler dem vederlag, forhindres det med denne begrænsning, at omkostninger, som modtageren ikke har afholdt, godtgøres. Desuden bør værdien af frivilliges arbejde ikke overstige 50 % af bidrag i form af naturalydelser og enhver anden medfinansiering.

(133) For at beskytte et af de grundlæggende principper ved offentlige finanser bør princippet om forbud mod fortjeneste bevares i denne forordning.

(134) I princippet bør tilskud tildeles efter en indkaldelse af forslag. Hvis der indrømmes undtagelser, bør de fortolkes og anvendes restriktivt med hensyn til omfang og varighed. Den undtagelsesvise mulighed for at tildele tilskud uden indkaldelse af forslag til organer med et faktisk eller retligt monopol bør kun anvendes, når de pågældende organer er de eneste, der er i stand til at gennemføre de relevante typer af aktiviteter eller har fået overdraget et sådant monopol ved lov eller af en offentlig myndighed.

(135) I forbindelse med overgangen til e-tilskud og e-udbud bør ansøgere og tilbudsgivere kun én gang inden for en bestemt periode anmodes om at fremlægge dokumentation for deres retlige status og finansielle levedygtighed og bør ikke være forpligtede til at genindsende dokumentation i hver tildelingsprocedure. Det er derfor nødvendigt at tilpasse kravene vedrørende det antal år, for hvilke der vil blive anmodet om dokumenter i tilskuds- og udbudsprocedurer.

(136) Som en værdifuld form for finansiel støtte, der ikke er knyttet til forudsigelige omkostninger, bør anvendelsen af priser lettes, og de gældende regler bør præciseres. Priser bør ses som et supplement til og ikke en erstatning for andre finansieringsinstrumenter såsom tilskud.

(137) For at muliggøre en mere fleksibel gennemførelse af priser bør forpligtelsen efter forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 til at udskrive konkurrencer om priser med en værdi af 1 000 000 EUR eller derover i de erklæringer, der ledsager budgetforslaget, erstattes af en pligt til forudgående at give oplysninger til Europa-Parlamentet og Rådet og til udtrykkeligt at angive sådanne priser i finansieringsafgørelsen.

(138) Priser bør tildeles i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed og ligebehandling. I den forbindelse bør der fastlægges minimumskarakteristika for konkurrencer, navnlig bestemmelser om udbetaling af priser til vinderne efter tildeling, og passende publikationsmåder. Det er også nødvendigt at fastlægge en klart defineret tildelingsprocedure, fra indsendelse af ansøgninger til meddelelse af oplysninger til ansøgere og underretning af den vindende ansøger, som afspejler proceduren for tildeling af tilskud.

(139) Denne forordning bør fastlægge de principper og betingelser, der gælder for finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand, samt reglerne om begrænsning af Unionens finansielle ansvar, bekæmpelse af svig og hvidvaskning af penge, afvikling af finansielle instrumenter og rapportering.

(140) I de seneste år har Unionen i stigende grad anvendt finansielle instrumenter, der giver mulighed for at opnå en større løftestangseffekt for budgettet, men som samtidig indebærer en finansiel risiko for budgettet. Disse finansielle instrumenter omfatter ikke kun de finansielle instrumenter, der er omfattet af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, men også andre instrumenter såsom budgetgarantier og finansiel bistand, som tidligere kun har været underlagt de regler, der er fastsat i de respektive basisretsakter. Det er vigtigt at fastlægge en fælles ramme for at sikre, at der gælder ensartede principper for dette sæt instrumenter, og at samle dem i et nyt afsnit i nærværende forordning, der indeholder afdelinger om budgetgarantier og om finansiel bistand til medlemsstater eller tredjelande i tillæg til de eksisterende regler, der finder anvendelse på finansielle instrumenter.

(141) Finansielle instrumenter og budgetgarantier kan være et værdifuldt middel til at multiplicere effekten af EU-midler, når disse midler puljes med andre midler og indebærer en løftestangseffekt. Der bør kun anvendes finansielle instrumenter og budgetgarantier, hvis der ikke er risiko for konkurrenceforvridning på det indre marked eller uoverensstemmelse med statsstøttereglerne.

(142) Inden for rammerne af de årlige bevillinger, som Europa-Parlamentet og Rådet bemyndiger til et givet program, bør finansielle instrumenter og budgetgarantier anvendes på grundlag af en forudgående evaluering, der viser, at de bidrager effektivt til opfyldelsen af Unionens politikmål.

(143) Finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand bør bemyndiges ved en basisretsakt. Såfremt finansielle instrumenter i behørigt begrundede tilfælde oprettes uden en basisretsakt, bør de bemyndiges af Europa-Parlamentet og Rådet i budgettet.

(144) De instrumenter, som potentielt falder ind under afsnit X, såsom lån, garantier, egenkapitalinvesteringer, kvasiegenkapitalinvesteringer og risikodelingsinstrumenter, bør defineres. I definitionen af risikodelingsinstrumenter bør der gives mulighed for medtagelse af kreditforbedringer for projektobligationer, der dækker gældsbetjeningsrisikoen ved et projekt og mindsker obligationsindehavernes kreditrisiko via kreditforbedringer i form af et lån eller en garanti.

(145) Enhver tilbagebetaling fra finansielle instrumenter eller budgetgarantier bør anvendes til det instrument eller den garanti, der har frembragt tilbagebetalingen, med henblik på at øge instrumentets eller garantiens effektivitet, medmindre andet er fastsat i basisretsakten, og bør tages i betragtning, når der foreslås fremtidige bevillinger til det pågældende instrument eller den pågældende garanti.

(146) Det er hensigtsmæssigt at anerkende afstemning af interesser i forbindelse med forfølgelsen af Unionens politikmål og navnlig, at EIB og EIF har specifik ekspertise til at gennemføre finansielle instrumenter og budgetgarantier.

(147) EIB og EIF, der optræder som en gruppe, bør have mulighed for at overføre en del af gennemførelsen til hinanden, hvis en sådan overførsel kan gavne gennemførelsen af en given foranstaltning, og som det er nærmere fastlagt i den relevante aftale med Kommissionen.

(148) Det bør præciseres, at reglerne om finansielle instrumenter og budgetgarantier bør finde anvendelse på hele foranstaltningen, hvis finansielle instrumenter eller budgetgarantier kombineres med supplerende former for støtte fra budgettet. Sådanne regler bør, hvis det er relevant, suppleres med specifikke krav i den sektorspecifikke lovgivning.

(149) Gennemførelsen af finansielle instrumenter og budgetgarantier finansieret over budgettet bør overholde Unionens politik om ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og ajourføringer heraf som fastlagt i relevante EU-retsakter og rådskonklusioner, navnlig Rådets konklusioner af 8. november 2016 om de kriterier og den proces, der skal føre til udarbejdelsen af en EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner[1], og bilaget hertil samt Rådets konklusioner af 5. december 2017 om EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner[2] og bilagene hertil.

[1] EUT C 461 af 10.12.2016, s. 2.
[2] EUT C 438 af 19.12.2017, s. 5.

(150) Budgetgarantier og finansiel bistand til medlemsstater eller tredjelande er generelt ikke-budgetmæssige transaktioner, som har en betydelig indvirkning på Unionens balance. Ved at medtage sådanne transaktioner i denne forordning, selv om de fortsat generelt er ikke-budgetmæssige transaktioner, opnås der bedre beskyttelse af Unionens finansielle interesser og en klarere ramme for bemyndigelse, forvaltning og regnskabsføring heraf.

(151) Unionen har for nylig iværksat vigtige initiativer baseret på budgetgarantier, såsom Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) og Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD). Det, der kendetegner disse instrumenter, er, at de skaber en eventualforpligtelse for Unionen og indebærer, at der hensættes midler til en likviditetsbuffer, som gør det muligt for budgettet at reagere på en velordnet måde på de betalingsforpligtelser, der kan opstå som følge af disse eventualforpligtelser. For at sikre Unionens kreditværdighed og dermed dens kapacitet til at levere effektiv finansiering er det vigtigt, at bemyndigelse af, hensættelse af midler til og overvågning af eventualforpligtelser følger et solidt sæt regler, som bør anvendes på alle budgetgarantier.

(152) De eventualforpligtelser, der opstår i forbindelse med budgetgarantier, kan omfatte en bred vifte af finansierings- og investeringstransaktioner. Muligheden for, at en budgetgaranti kræves indfriet, kan ikke planlægges med fuld sikkerhed på årsbasis som tilfældet er med lån, der har en fastlagt tidsplan for tilbagebetaling. Det er derfor nødvendigt at fastlægge en ramme for bemyndigelse og overvågning af eventualforpligtelser, som på ethvert tidspunkt sikrer fuld overholdelse af det loft for årlige betalinger, der er fastsat i Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom[1].

(153) Denne ramme bør også indeholde bestemmelser om forvaltning og kontrol, herunder regelmæssig rapportering om Unionens finansielle eksponering. Tilførselssatsen for finansielle forpligtelser bør fastsættes på grundlag af en passende risikovurdering af de finansielle risici, som det dermed forbundne instrument medfører. Eventualforpligtelsernes bæredygtighed bør vurderes årligt i forbindelse med budgetproceduren. Der bør etableres en mekanisme for tidlig varsling for at undgå, at der er utilstrækkelige tilførsler til at dække de finansielle forpligtelser.

(154) Den stigende anvendelse af finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand kræver, at der mobiliseres og foretages tilførsler til en betydelig mængde betalingsbevillinger. For at skabe en løftestangseffekt og samtidig sikre et passende niveau af beskyttelse mod finansielle forpligtelser er det vigtigt at optimere det krævede tilførselsbeløb og at opnå effektivitetsgevinster ved at samle de pågældende tilførsler i en fælles hensættelsesfond. Desuden vil en mere fleksibel anvendelse af disse samlede tilførsler muliggøre en effektiv samlet tilførselssats, som yder den fornødne beskyttelse med et optimeret antal midler.

[1] Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105).

(155) For at sikre, at den fælles hensættelsesfond for programmeringsperioden efter 2020 fungerer korrekt, bør Kommissionen senest den 30. juni 2019 forelægge en uafhængig ekstern evaluering af fordele og ulemper ved at overdrage den finansielle forvaltning af aktiverne i den fælles hensættelsesfond til Kommissionen eller EIB eller til en kombination af disse to, idet der tages højde for de relevante tekniske og institutionelle kriterier, der anvendes ved sammenligning af kapitalforvaltningsydelser, herunder den tekniske infrastruktur, sammenligning af omkostninger ved de leverede ydelser, institutionel opbygning, rapportering, præstation, ansvarlighed og ekspertise for hver institution og de andre kapitalforvaltningsmandater for budgettet. Evalueringen bør, hvis det er relevant, ledsages af et lovgivningsforslag.

(156) De regler, der gælder for tilførsler og den fælles hensættelsesfond, bør udgøre en solid ramme for intern kontrol. Kommissionen bør efter høring af Kommissionens regnskabsfører fastsætte retningslinjer for forvaltning af midlerne i den fælles hensættelsesfond. De anvisningsberettigede for de finansielle instrumenter, budgetgarantierne eller finansiel bistand bør aktivt overvåge de finansielle forpligtelser under deres ansvar, og den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond bør forvalte fondens likvide midler og aktiver efter de regler og procedurer, der er fastsat af Kommissionens regnskabsfører.

(157) Budgetgarantier og finansiel bistand bør følge det samme sæt principper, der er fastlagt for finansielle instrumenter. Navnlig bør budgetgarantier være uigenkaldelige, ubetingede og efter anfordring. De bør gennemføres ved indirekte forvaltning eller kun i undtagelsestilfælde ved direkte forvaltning. De bør kun dække finansierings- og investeringsoperationer, og deres modparter bør bidrage med egne midler til de operationer, der er omfattet.

(158) Finansiel bistand til medlemsstater eller tredjelande bør tage form af et lån, en kreditlinje eller ethvert andet instrument, der anses for hensigtsmæssigt til at sikre, at støtten er effektiv. Med henblik herpå bør Kommissionen tillægges beføjelse i den relevante basisretsakt til at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner, idet det undgås, at Unionen inddrages i nogen løbetidsændring, som ville udsætte den for en renterisiko eller for nogen anden kommerciel risici.

(159) Bestemmelserne vedrørende finansielle instrumenter bør finde anvendelse snarest muligt for at opnå den forenkling og effektivitet, der tilstræbes. Bestemmelserne vedrørende budgetgarantier og finansiel bistand samt den fælles hensættelsesfond bør finde anvendelse fra den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020. Denne tidsplan vil muliggøre en grundig forberedelse af de nye redskaber til forvaltning af eventualforpligtelser. Den vil også muliggøre afstemning mellem de principper, der er fastsat i afsnit X, og på den ene side forslaget om den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020 og på den anden side særprogrammerne i tilknytning til nævnte ramme.

(160) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014[1] fastsætter regler for blandt andet finansiering af politiske partier og politiske fonde på europæisk plan, navnlig hvad angår finansieringsbetingelser, tildeling og fordeling af midler, donationer og bidrag, finansiering af kampagner for valg til Europa-Parlamentet, tilskudsberettigede udgifter, forbud mod visse former for finansiering, regnskaber, rapportering og revision, gennemførelse og kontrol, sanktioner, samarbejde mellem Myndigheden for Europæiske Politiske Partier og Europæiske Politiske Fonde, Europa-Parlamentets anvisningsberettigede og medlemsstater samt gennemsigtighed.

(161) Der bør i nærværende forordning medtages regler om bidrag fra budgettet til europæiske politiske partier som forudset ved forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

(162) Den finansielle støtte til europæiske politiske partier bør tage form af et specifikt bidrag, der afspejler disse partiers særlige behov.

(163) Selv om finansiel støtte ydes uden krav om et årligt arbejdsprogram, bør europæiske politiske partier efterfølgende påvise en fornuftig anvendelse af EU-midler. Navnlig bør den ansvarlige anvisningsberettigede kontrollere, om midlerne er blevet brugt til at betale tilskudsberettigede udgifter som fastsat i indkaldelser af ansøgninger om bidrag inden for de tidsfrister, der er fastsat i denne forordning. Bidrag til europæiske politiske partier bør være anvendt inden udgangen af det regnskabsår, der følger det regnskabsår, i hvilket de blev tildelt, hvorefter eventuelle uudnyttede midler bør inddrives af den ansvarlige anvisningsberettigede.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1).

(164) EU-midler, der tildeles til at finansiere europæiske politiske partiers driftsomkostninger, bør ikke bruges til andre formål end dem, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, navnlig til direkte eller indirekte finansiering af tredjemand, såsom nationale politiske partier. Europæiske politiske partier bør bruge bidragene til at betale en procentdel af nuværende og fremtidige udgifter og ikke udgifter eller gæld fra før indgivelse af deres ansøgninger om bidrag.

(165) Tildeling af bidrag bør også forenkles og tilpasses de særlige forhold for europæiske politiske partier, navnlig ved ikke at anvende udvælgelseskriterier, ved fastlæggelse af en enkelt fuldstændig forfinansieringsbetaling som hovedregel og ved at give mulighed for at anvende faste beløb, finansiering efter fast takst og enhedsomkostninger.

(166) Bidrag fra budgettet bør suspenderes, nedsættes eller bringes til ophør, hvis europæiske politiske partier ikke overholder forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

(167) Sanktioner, som er baseret både på nærværende forordning og forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, bør pålægges på konsekvent vis og overholde princippet om ne bis in idem. I overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 må administrative og/eller økonomiske sanktioner i henhold til nærværende forordning ikke pålægges i tilfælde, hvor der allerede er pålagt sanktioner på grundlag af forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

(168) Nærværende forordning bør fastlægge en generel ramme, i henhold til hvilken budgetstøtte kan anvendes som et instrument i forbindelse med foranstaltninger udadtil, herunder en forpligtelse for tredjelande til at give Kommissionen passende og rettidige oplysninger, så den kan evaluere, om de aftalte betingelser og bestemmelser til at sikre beskyttelse af Unionens finansielle interesser er overholdt.

(169) Med henblik på at styrke Europa-Parlamentets og Rådets rolle bør proceduren for oprettelse af EU-trustfonde præciseres. Det er også nødvendigt at fastsætte, hvilke principper der finder anvendelse på bidrag til EU-trustfonde, navnlig vigtigheden af at sikre bidrag fra andre donorer, som berettiger deres oprettelse for så vidt angår merværdi. Det er endvidere nødvendigt at præcisere, hvilke ansvarsområder finansielle aktører og EU-trustfondes bestyrelse har, og at fastsætte regler, der sikrer en retfærdig repræsentation af de deltagende donorer i EU-trustfondes bestyrelse, og at det er obligatorisk, at Kommissionen stemmer for, for at midlerne kan anvendes. Det er desuden vigtigt at fastsætte de krav, der gælder for EU-trustfonde, mere detaljeret.

(170) I overensstemmelse med strømliningen af de eksisterende regler og for at undgå unødige gentagelser bør de særlige bestemmelser i anden del i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, som gælder for EGFL, for forskning, for foranstaltninger udadtil og for særlige EU-fonde, kun indarbejdes i de relevante dele af nærværende forordning, forudsat at bestemmelserne fortsat anvendes og er relevante.

(171) Bestemmelserne om regnskabsaflæggelse og regnskabsføring bør forenkles og præciseres. Det er derfor hensigtsmæssigt at samle alle bestemmelser om årsregnskaber og andre former for regnskabsaflæggelse.

(172) Den måde, hvorpå EU-institutioner på nuværende tidspunkt rapporterer om byggeprojekter til Europa-Parlamentet og Rådet, bør forbedres. EU-institutionerne bør have mulighed for at finansiere nye byggeprojekter med indtægter, der er modtaget for allerede solgte bygninger. Følgelig bør der indføres en henvisning til bestemmelserne om interne formålsbestemte indtægter i bestemmelserne om byggeprojekter. Dette vil gøre det muligt at imødekomme de skiftende behov i EU-institutioners bygningspolitik, samtidig med at der opnås omkostningsbesparelser og skabes større fleksibilitet.

(173) For at tilpasse de regler, der gælder for visse EU-organer, de detaljerede regler om udbud og de nærmere betingelser og minimumssatsen for den effektive tilførselssats bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår rammefinansforordningen for organer oprettet i henhold til TEUF og Euratomtraktaten samt finansforordningsmodellen for offentlig-private partnerskabsorganer, ændringer af bilag I til nærværende forordning, de nærmere betingelser for og metoden til beregning af effektiv tilførselssats og ændring af den fastsatte minimumssats for effektiv tilførselssats, som dog ikke kan fastsættes til et niveau, der er lavere end 85 %. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(174) For at sikre, at der i EU-programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013[1] hurtigt kan tilvejebringes tilstrækkelige midler til at støtte skiftende politiske prioriteter, bør de vejledende andele for hver af de tre akser og de minimumsprocentsatserne for hver af de tematiske prioriteter inden for hver akse give mulighed for større fleksibilitet, samtidig med at et ambitiøst niveau for anvendelse af grænseoverskridende Eurespartnerskaber opretholdes. Dette bør forbedre forvaltningen af EaSI og gøre det muligt at fokusere budgetmidler på foranstaltninger, der giver bedre beskæftigelsesmæssige og sociale resultater.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238).

(175) For at lette investeringer i kulturel og bæredygtig turistinfrastruktur, uden at dette berører anvendelsen af Unionens retsakter på miljøområdet, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF[1] og 2011/92/EU[2], alt efter tilfældet, bør visse restriktioner med hensyn til omfanget af støtte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013[3] til sådanne investeringer præciseres. Det er derfor nødvendigt at indføre klare restriktioner med hensyn til begrænsning af omfanget af EFRU's bidrag til sådanne investeringer fra den … [datoen for nærværende ændringsforordnings ikrafttræden].

(176) For at reagere på de udfordringer, som de voksende migrant- og flygtningestrømme udgør, bør de mål, som EFRU kan bidrage til i sin støtte til migranter og flygtninge, præciseres med henblik på at give medlemsstaterne mulighed for at foretage investeringer, der fokuserer på tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold, herunder asylansøgere og personer, der nyder international beskyttelse.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289).

(177) Med henblik på at lette gennemførelsen af operationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013[1] bør kredsen af potentielle tilskudsmodtagere udvides. Derfor bør det være tilladt for forvaltningsmyndigheder at anse fysiske personer som støttemodtagere, og der bør fastlægges en mere fleksibel definition af støttemodtagere i forbindelse med statsstøtte.

(178) I praksis aftales makroregionale strategier ved vedtagelse af rådskonklusioner. Som det har været tilfældet, siden forordning (EU) nr. 1303/2013 trådte i kraft, kan sådanne konklusioner, hvor det er relevant, godkendes af Det Europæiske Råd under hensyntagen til denne institutions beføjelser som fastsat i artikel 15 i TEU. Definitionen i nævnte forordning af "makroregionale strategier" bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

(179) Med henblik på at sikre en forsvarlig finansiel forvaltning af EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EHFF ("de europæiske struktur- og investeringsfonde" - "ESI-fondene"), der gennemføres ved delt forvaltning, og for at præcisere medlemsstaternes forpligtelser bør de generelle principper fastsat i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1303/2013 henvise til de principper, der i nærværende forordning er fastsat for intern kontrol med budgetgennemførelsen og undgåelse af interessekonflikter.

(180) Med henblik på at opnå størst mulig synergi mellem alle EU-fonde for at håndtere udfordringerne i forbindelse med migration og asyl på en effektiv måde bør det, når tematiske målsætninger omsættes til prioriteter i de fondsspecifikke regler, sikres, at sådanne prioriteter omfatter en hensigtsmæssig anvendelse af hver ESI-fond for disse områder. Hvor det er relevant, bør koordinering med Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden sikres.

(181) For at sikre sammenhæng i programmeringsordninger bør partnerskabsaftaler og ændringer af programmer, som Kommissionen har godkendt i det foregående kalenderår, afstemmes indbyrdes en gang om året.

(182) For at lette forberedelsen og gennemførelsen af lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfund, bør den ledende fond have mulighed for at dække forberedelses-, drifts- og aktivitetsomkostninger.

(183) For at lette gennemførelsen af lokaludvikling, der ledes af lokalsamfund, og integrerede territoriale investeringer bør roller og ansvarsområder for lokale aktionsgrupper for så vidt angår lokaludviklingsstrategier, som ledes af lokalsamfund, og for lokale myndigheder, regionale udviklingsorganer og ikkestatslige organisationer for så vidt angår integrerede territoriale investeringer præciseres i forhold til andre programorganer. Udpegelse som et formidlende organ i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler bør kun kræves i tilfælde, hvor de pågældende organer udfører tillægsopgaver, som forvaltnings- eller attesteringsmyndighederne eller den udbetalende myndighed har ansvaret for.

(184) Forvaltningsmyndighederne bør have mulighed for at gennemføre finansielle instrumenter via direkte tildeling af en kontrakt til EIB og internationale finansielle institutioner.

(185) Mange medlemsstater har oprettet offentligt ejede banker eller institutioner, der opererer under et offentligt politisk mandat for at fremme økonomiske udviklingsaktiviteter. Sådanne offentligt ejede banker eller institutioner har særlige karakteristika, der adskiller dem fra private forretningsbanker, hvad angår deres ejerforhold, deres udviklingsmandat og den omstændighed, at de ikke hovedsagelig fokuserer på profitmaksimering. Sådanne offentligt ejede bankers eller institutioners rolle består primært i at afbøde markedssvigt, hvis forretningsbanker ikke tilbyder tilstrækkelige finansielle tjenesteydelser i visse regioner eller for bestemte politikområder eller sektorer. Disse offentligt ejede banker eller institutioner har gode forudsætninger for at fremme adgang til ESI-fondene og samtidig opretholde konkurrenceneutralitet. I kraft af deres særlige rolle og karakteristika kan de give medlemsstaterne mulighed for at øge anvendelsen af finansielle instrumenter for at maksimere ESI-fondenes indvirkning på realøkonomien. Et sådant resultat vil være i overensstemmelse med Kommissionens politik om at lette sådanne offentligt ejede bankers eller institutioners rolle som fondsforvaltere i forbindelse med både gennemførelsen af ESI-fonde og kombination af ESI-midlerne og EFSI-finansiering, således som det navnlig er anført i investeringsplanen for Europa. Uden at dette berører allerede tildelte kontrakter til gennemførelse af finansielle instrumenter i overensstemmelse med gældende ret, er det berettiget at præcisere, at det er muligt for forvaltningsmyndighederne at tildele kontrakter direkte til sådanne offentligt ejede banker eller institutioner. For at sikre, at muligheden for direkte tildeling fortsat er i overensstemmelse med det indre markeds principper, bør der dog fastlægges strenge betingelser, der skal opfyldes af offentligt ejede banker eller institutioner.

Sådanne betingelser bør omfatte, at der ikke må være nogen direkte private kapitalandele med undtagelse af ikkekontrollerende eller ikkeblokerende former for private kapitalandele i overensstemmelse med kravene i direktiv 2014/24/EU. Derudover og strengt begrænset til anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1303/2013 bør en offentligt ejet bank eller institution også have mulighed for at gennemføre finansielle instrumenter, når de private kapitalandele ikke udøver indflydelse på beslutninger vedrørende den daglige forvaltning af det finansielle instrument, der støttes af ESI-fonde.

(186) For at bevare muligheden for at lade EFRU og ELFUL bidrage til fælles finansielle instrumenter for garanti uden loft og securitisering til gavn for SMV'er er det nødvendigt at fastsætte, at det er muligt for medlemsstaterne i hele programmeringsperioden at anvende EFRU og ELFUL til at bidrage til sådanne instrumenter, og at ajourføre relevante bestemmelser vedrørende denne mulighed, såsom bestemmelserne om forudgående vurderinger og evalueringer, og at give EFRU mulighed for at programmere på prioritetsakseniveau.

(187) Hensigten med at vedtage Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017[1] var at give medlemsstaterne mulighed for at anvende ESI-fondene til at bidrage til finansiering af støtteberettigede projekter, der støttes under EFSI. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i forordning (EU) nr. 1303/2013, som fastsætter vilkårene og betingelserne for bedre samspil og komplementaritet, som vil lette muligheden for at kombinere ESI-fondene med EIB's finansielle produkter under EFSI's EU-garanti.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

(188) De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, bør under udøvelsen af deres aktiviteter overholde Unionens politik om ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og ajourføringer heraf som fastlagt i relevante EU-retsakter og rådskonklusioner, navnlig Rådets konklusioner af 8. november 2016 og bilaget hertil samt Rådets konklusioner af 5. december 2017 og bilagene hertil.

(189) For at forenkle og harmonisere kontrol- og revisionskravene og forbedre ansvarligheden i forbindelse med finansielle instrumenter, der gennemføres af EIB og andre internationale finansielle institutioner, er det nødvendigt at ændre bestemmelserne om forvaltning og kontrol af finansielle instrumenter for at lette processen for opnåelse af sikkerhed. Denne ændring bør ikke finde anvendelse på finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a), og artikel 39 i forordning (EU) nr. 1303/2013, som var fastsat ved en finansieringsaftale undertegnet før den ... [datoen for nærværende ændringsforordnings ikrafttræden]. For sådanne finansielle instrumenter bør nævnte forordnings artikel 40, således som den gjaldt på tidspunktet for undertegnelse af finansieringsaftalen, fortsat finde anvendelse.

(190) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1303/2013 med hensyn til modellerne for de kontrolrapporter og årlige revisionsberetninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 40, stk. 1, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[1].

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(191) For at sikre sammenhæng med behandlingen af finansielle korrektioner i løbet af programmeringsperioden 2007-2013 er det nødvendigt at præcisere, at det, når der er tale om finansielle instrumenter, bør være muligt at tillade, at et bidrag, der er blevet annulleret som følge af en enkeltstående uregelmæssighed, kan anvendes til formelt rigtige udgifter inden for samme operation, således at den dertil knyttede finansielle korrektion ikke medfører et nettotab for operationen i forbindelse med det finansielle instrument.

(192) For at give mere tid til undertegnelse af finansieringsaftaler, der giver mulighed for at anvende spærrede konti til betalinger for investeringer i slutmodtagere efter udløbet af støtteberettigelsesperioden for egenkapitalbaserede instrumenter, bør fristen for undertegnelse af sådanne finansieringsaftaler forlænges til den 31. december 2018.

(193) For at tilskynde investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, til at saminvestere i projekter inden for offentlig politik bør begrebet differentieret behandling af investorer, som på bestemte betingelser åbner mulighed for, at ESI-fondene kan indtage en underordnet stilling i forhold til en investor, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, og i forhold til EIB's finansielle produkter under EFSI's EU-garanti, indføres. Samtidig bør betingelserne for anvendelse af en sådan differentieret behandling i forbindelse med gennemførelse af ESI-fondene fastlægges.

(194) I betragtning af den langvarige situation med lave renter og for ikke uretmæssigt at straffe organer, der gennemfører finansielle instrumenter, er det nødvendigt under iagttagelse af en aktiv likviditetsstyring at gøre det muligt at finansiere negative renter, der opstår som følge af investeringer af ESI-fondene i henhold til artikel 43 i forordning (EU) nr. 1303/2013, med midler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter.

(195) For at afstemme rapporteringskravene med de nye bestemmelser om differentieret behandling af investorer og for at undgå overlapning af visse krav, bør artikel 46, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1303/2013 ændres.

(196) For at lette gennemførelsen af ESI-fondene er det nødvendigt at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre tekniske bistandsforanstaltninger via tildeling af en direkte kontrakt til EIB, andre internationale finansielle institutioner og offentligt ejede banker eller institutioner.

(197) For yderligere at harmonisere betingelserne for operationer, der skaber nettoindtægter efter deres afslutning, bør de relevante bestemmelser i denne forordning finde anvendelse på allerede udvalgte, men stadig løbende, operationer og på operationer, der endnu ikke er blevet udvalgt i den pågældende programmeringsperiode.

(198) For at skabe et stærkt incitament til at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger bør omkostningsbesparelser, der skyldes forbedret energieffektivitet ved en operation, ikke behandles som nettoindtægter.

(199) For at lette gennemførelsen af indtægtsskabende operationer bør det være muligt at nedsætte samfinansieringssatsen på et hvilket som helst tidspunkt af programgennemførelsen, og der bør fastsættes faste procentsatser for nettoindtægter på nationalt plan.

(200) På grund af den sene vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014[1] og den omstændighed, at støtteintensitetsniveauer blev fastsat ved nævnte forordning, er det nødvendigt at fastsætte visse undtagelser i forordning (EU) nr. 1303/2013 for EHFF for så vidt angår indtægtsskabende operationer. Da disse undtagelser giver gunstigere betingelser for visse indtægtsskabende operationer, for hvilke der i forordning (EU) nr. 508/2014 er fastlagt støttebeløb eller -satser, er det nødvendigt at fastsætte en anden dato for anvendelsen af disse undtagelser for at sikre ligebehandling af operationer, der støttes på grundlag af forordning (EU) nr. 1303/2013.

(201) For at mindske den administrative byrde for tilskudsmodtagere bør den tærskel, hvorved der for visse operationer gives fritagelse fra kravet om at beregne og tage hensyn til indtægter, der genereres under gennemførelsen heraf, øges.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

(202) For at lette synergierne mellem ESI-fondene og andre EU-instrumenter bør det fastsættes, at der er mulighed for, at afholdte udgifter godtgøres fra forskellige ESI-fonde og EU-instrumenter på basis af en andel, der er aftalt på forhånd.

(203) For at fremme brug af faste beløb og i betragtning af, at faste beløb skal være baseret på en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode, der sikrer en forsvarlig økonomisk forvaltning, bør den gældende øvre grænse for deres anvendelse afskaffes.

(204) For at mindske den administrative byrde i forbindelse med tilskudsmodtageres gennemførelse af projekter bør der indføres en ny forenklet omkostningsmulighed for finansiering, som baseres på andre betingelser end operationernes omkostninger.

(205) For at forenkle reglerne for anvendelse af midler og mindske den dermed forbundne administrative byrde bør medlemsstaterne i stigende grad gøre brug af forenklede omkostningsmuligheder.

(206) Under hensyntagen til, at forpligtelsen til at sikre investeringsoperationers varighed i henhold til artikel 71 i forordning (EU) nr. 1303/2013 gælder fra den endelige betaling til tilskudsmodtageren, og at den endelige betaling, hvis investeringen består i leje med købsforpligtelse af nye maskiner og nyt udstyr, finder sted ved kontraktperiodens udløb, bør denne forpligtelse ikke gælde for denne type investeringer.

(207) For at sikre en bred anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder bør der fastsættes obligatorisk brug af standardskalaer for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster for operationer eller projekter, som udgør en del af en operation, der modtager støtte fra EFRU eller ESF, under en vis tærskel, med forbehold af de relevante overgangsbestemmelser. Forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde bør have mulighed for at forlænge overgangsperioden med en periode, som de finder passende, hvis de finder, at en sådan forpligtelse medfører en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde. En sådan forpligtelse bør ikke gælde for operationer, hvortil der ydes støtte inden for rammerne af statsstøtte, der ikke udgør de minimis-støtte. For sådanne operationer bør alle former for tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand fortsat være en mulighed. Samtidig bør anvendelse af budgetforslag som en supplerende metode til fastsættelse af forenklede omkostninger indføres for alle ESI-fondene.

(208) For at lette en tidligere og mere målrettet anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår supplering af forordning (EU) nr. 1303/2013 med yderligere specifikke regler om funktioner, forpligtelser og ansvarsområder for de organer, som gennemfører de finansielle instrumenter, udvælgelseskriterier i den forbindelse og produkter, som der er mulighed for at levere via finansielle instrumenter, supplering af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1303/2013 om standardskalaer for enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst, en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode til at fastsætte dem samt fastsættelse af detaljerede bestemmelser om finansiering, der snarere er baseret på opfyldelse af betingelser vedrørende realisering af fremskridt i gennemførelsen eller opnåelse af programmål end på omkostninger samt anvendelse heraf. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(209) For at mindske den administrative byrde bør anvendelsen af faste takster, der ikke kræver, at medlemsstaterne fastlægger en metode, øges. Derfor bør der indføres yderligere to faste takster: én til beregning af direkte personaleomkostninger og en anden til beregning af de resterende støtteberettigede omkostninger baseret på personaleomkostninger. Endvidere bør metoderne til beregning af personaleomkostninger præciseres yderligere.

(210) Med henblik på at forbedre operationers effektivitet og indvirkning bør gennemførelsen af operationer, som dækker hele en medlemsstats område, og operationer, der dækker forskellige programområder, lettes, og mulighederne for udgifter uden for Unionen for så vidt angår visse investeringer bør øges.

(211) For at tilskynde medlemsstaterne til at gøre brug af uafhængige ekspertvurderinger af store projekter bør det være muligt at anmelde udgifter til store projekter til Kommissionen, før en uafhængig ekspert giver en positiv vurdering, når Kommissionen er blevet underrettet om, at de relevante oplysninger er givet til den uafhængige ekspert.

(212) For at fremme anvendelse af fælles handlingsplaner, som vil reducere den administrative byrde for tilskudsmodtagere, er det nødvendigt at mindske de forskriftsmæssige krav vedrørende etablering af en fælles handlingsplan, samtidig med at der opretholdes passende fokus på horisontale principper, herunder ligestilling mellem kønnene og bæredygtig udvikling, som har givet vigtige bidrag til en effektiv gennemførelse af ESI-fondene.

(213) For at undgå en unødvendig administrativ byrde for tilskudsmodtagere bør reglerne om information, kommunikation og synlighed overholde proportionalitetsprincippet. Det er derfor vigtigt at præcisere disse reglers anvendelsesområde.

(214) Med henblik på at mindske den administrative byrde og sikre en effektiv anvendelse af teknisk bistand på tværs af EFRU, ESF og Samhørighedsfonden og på tværs af regionskategorier bør der skabes større fleksibilitet med hensyn til beregning og overvågning af de respektive lofter for medlemsstaternes tekniske bistand.

(215) Med henblik på at strømline gennemførelsesstrukturerne bør det præciseres, at muligheden for, at forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden og revisionsmyndigheden kan være en del af det samme offentlige organ, også gælder for programmer under målet for europæisk territorialt samarbejde.

(216) Forvaltningsmyndighedernes ansvar med hensyn til verifikation af udgifter, når forenklede omkostningsmuligheder anvendes, bør præciseres nærmere.

(217) For at sikre, at tilskudsmodtagere kan få fuldt udbytte af forenklingspotentialet i e-forvaltningsløsninger i forbindelse med gennemførelsen af ESI-fondene og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD), især med henblik på at lette en fuldstændig elektronisk dokumentstyring, er det nødvendigt at præcisere, at et papirspor ikke er nødvendigt, hvis visse betingelser er opfyldt.

(218) For at øge proportionaliteten af kontroller og mindske den administrative byrde, som følger af overlappende kontroller, særlig for små tilskudsmodtagere og uden at underminere princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning bør princippet om en enkelt revision for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden og EHFF være fremherskende, og de tærskler, under hvilke en operation ikke må underkastes mere end én revision, bør fordobles.

(219) Det er vigtigt at forbedre synligheden af ESI-fondene og at udbrede kendskabet til deres resultater og bedrifter i offentligheden. Informations- og kommunikationsaktiviteter og foranstaltninger til at øge synligheden over for offentligheden er fortsat afgørende med hensyn til at offentliggøre ESI-fondenes resultater og vise, hvordan Unionens finansielle midler investeres.

(220) Med henblik på at lette visse målgruppers adgang til ESF bør indsamling af oplysninger til visse indikatorer som omhandlet i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013[1] ikke være påkrævet.

(221) For at sikre ligebehandling af operationer, der støttes i henhold til nærværende forordning, er det nødvendigt at fastsætte datoen for anvendelse af visse ændringer af forordning (EU) nr. 1303/2013.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1304/2013 af 17. december 2013om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470).

(222) For at sikre, at hele programmeringsperioden for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013 og (EU) nr. 223/2014[1] er omfattet af et sammenhængende sæt regler, er det nødvendigt, at nogle af ændringerne til disse forordninger finder anvendelse fra den 1. januar 2014. Ved at fastsætte, at disse ændringer anvendes med tilbagevirkende kraft, tages der højde for berettigede forventninger.

(223) For at fremskynde gennemførelsen af finansielle instrumenter, der kombinerer støtte fra ESI-fondene med EIB's finansielle produkter under EFSI's EU-garanti, og for at sikre, at der til stadighed er retsgrundlag for undertegnelse af finansieringsaftaler, der giver mulighed for at anvende spærrede konti til egenkapitalbaserede instrumenter, er det nødvendigt, at nogle af ændringerne til nærværende forordning finder anvendelse med virkning fra den 1. januar 2018. Ved at fastsætte, at disse ændringer anvendes med tilbagevirkende kraft, sikres lettelse på et tidligt tidspunkt af finansiering af projekter gennem kombineret støtte fra ESI-fondene og EFSI, og det undgås, at der opstår et retligt tomrum mellem udløbsdatoen for visse bestemmelser i forordning (EU) nr. 1303/3013 og datoen for ikrafttræden af deres forlængelse i medfør af nærværende forordning.

(224) Forenklingerne og ændringerne i sektorspecifikke regler bør finde anvendelse hurtigst muligt for at lette fremskyndelsen af gennemførelsen i den nuværende programmeringsperiode og bør derfor finde anvendelse fra den … [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1).

(225) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) bør fortsætte efter den 31. december 2017 med at yde midlertidig støtte til unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), og som bor i regioner, der er uforholdsmæssigt hårdt ramt af omfattende afskedigelser. Med henblik på at give mulighed for fortsat støtte til NEET'er bør den ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013[1], der sikrer en sådan fortsat støtte, finde anvendelse med virkning fra den 1. januar 2018.

(226) Det bør være muligt at oprette blandingsfaciliteter under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013[2] for en eller flere af sektorerne i Connecting Europe-faciliteten (CEF). Sådanne blandingsfaciliteter kan finansiere blandingsoperationer, som er foranstaltninger, der kombinerer ikketilbagebetalingspligtige støtteformer, såsom støtte fra medlemsstaternes budgetter, CEF-tilskud, ESI-fondene og finansielle instrumenter fra EU-budgettet, herunder kombinationer af egenkapitalinstrumenter og finansielle gældsinstrumenter under CEF, og finansiering fra EIB-Gruppen, fra nationale erhvervsfremmende banker, fra udviklings- eller andre finansieringsinstitutioner, fra investorer og privat finansiel støtte Finansiering fra EIB-gruppen bør omfatte EIB-finansiering under EFSI, og privat finansiel støtte bør omfatte både direkte og indirekte finansielle bidrag samt støtte modtaget gennem offentlig-private partnerskaber.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 – 2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

(227) Udformning og oprettelse af blandingsfaciliteter bør bygge på en forudgående vurdering udført i overensstemmelse med denne forordning og bør afspejle resultaterne af erfaringerne fra gennemførelsen af den udbudsrunde med blandet finansiering under CEF, som er omhandlet i Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 20. januar 2017om ændring af gennemførelsesafgørelse C(2014)1921, som opretter et flerårigt arbejdsprogram 2014-2020 om finansiel bistand i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten (CEF) - Transportsektoren. CEF-blandingsfaciliteter bør etableres ved de flerårige og/eller årlige arbejdsprogrammer og vedtages i overensstemmelse med artikel 17 og 25 i forordning (EU) nr. 1316/2013. Kommissionen bør sørge for en gennemsigtig og rettidig rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af alle CEF-blandingsfaciliteter.

(228) Formålet med CEF-blandingsfaciliteter bør være at lette og strømline en enkelt ansøgning for alle støtteformer, herunder EU-tilskud fra CEF og finansiering fra den private sektor. Sådanne blandingsfaciliteter bør sigte mod at optimere ansøgningsproceduren for projektiværksættere gennem en enkelt evalueringsproces set ud fra et teknisk og finansielt synspunkt.

(229) CEF-blandingsfaciliteter bør øge fleksibiliteten for forelæggelse af projekter og forenkle og strømline projektidentifikations- og finansieringsprocessen. De bør også øge de involverede finansielle institutioners ejerskab og engagement og derved begrænse risiciene forbundet med de pågældende projekter.

(230) CEF-blandingsfaciliteter bør medføre øget koordinering, udveksling af oplysninger og samarbejde mellem medlemsstaterne, Kommissionen, EIB, nationale erhvervsfremmende banker og private investorer med sigte på at frembringe og støtte en sund reserve af projekter, som forfølger CEF-politikmål.

(231) CEF-blandingsfaciliteter bør tage sigte på at øge multiplikatoreffekten af Unionens udgifter ved at tiltrække yderligere midler fra private investorer og på denne måde sikre størst mulig inddragelse af private investorer. Derudover bør de sikre, at de støttede foranstaltninger bliver økonomisk og finansielt levedygtige, og bidrage til at undgå manglende løftestangseffekt for investeringer. De bør medvirke til opfyldelsen af Unionens målsætning om at nå de mål, der blev fastsat på klimakonferencen i Paris (COP21), jobskabelse og grænseoverskridende konnektivitet. Når både CEF og EFSI anvendes til finansiering af foranstaltninger, er det vigtigt, at Revisionsretten undersøger, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, i overensstemmelse med artikel 287 i TEUF og artikel 24, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1316/2013.

(232) I de fleste tilfælde forventes det, at tilskud i transportsektoren fortsat vil være det primære middel til at støtte Unionens politikmål. Anvendelse af CEF-blandingsfaciliteter bør derfor ikke begrænse tilgængeligheden af sådanne tilskud.

(233) Private medinvestorers deltagelse i transportprojekter kan lettes ved at begrænse den finansielle risiko. First loss-garantier, der stilles af EIB som led i de fælles finansielle mekanismer, som støttes over budgettet, såsom blandingsfaciliteter, kan være egnede til dette formål.

(234) Finansiering fra CEF bør baseres på de udvælgelses- og tildelingskriterier, der er fastlagt i de flerårige og årlige arbejdsprogrammer henhold til artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1316/2013, uanset hvilken form for finansiering eller kombination heraf der anvendes.

(235) De erfaringer, der indhøstes i forbindelse med blandingsfaciliteter, bør tages i betragtning ved evalueringerne af forordning (EU) nr. 1316/2013.

(236) Indførelsen af CEF-blandingsfaciliteter ved denne forordning bør ikke forstås således, at den foregriber udfaldet af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020.

(237) Under hensyntagen til den meget høje gennemførelsesgrad for CEF i transportsektoren og for at støtte gennemførelsen af de projekter, der har størst merværdi for det transeuropæiske transportnet i forbindelse med hovednetkorridorerne, grænseoverskridende projekter, projekter vedrørende den anden del af hovednettet og projekter, der er støtteberettigede i henhold til de horisontale prioriteter, der er opført i bilag I til forordning (EU) nr. 1316/2013, er det nødvendigt undtagelsesvis at tillade yderligere fleksibilitet i forbindelse med anvendelsen af det flerårige arbejdsprogram, således at beløbet i den finansielle ramme kan nå op på 95 % af de finansielle budgetmidler, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1316/2013. Det er dog vigtigt, at der i den resterende CEF-gennemførelsesperiode ydes yderligere støtte til prioriteter, der er omfattet af årlige arbejdsprogrammer.

(238) Som følge af, at CEF-telekommunikationssektoren er af en anden karakter end CEF-transport- og CEF-energisektoren, navnlig den lavere gennemsnitlige størrelse tilskud og forskelle i typerne af omkostninger og projekter, bør unødvendige byrder for tilskudsmodtagere og medlemsstater, der deltager i relaterede foranstaltninger, undgås gennem en mindre byrdefuld certificeringsforpligtelse, uden at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning svækkes.

(239) Efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014[1] er det på nuværende tidspunkt kun muligt at anvende tilskud og udbud til at støtte foranstaltninger inden for digitaltjenesteinfrastrukturer. For at sikre, at digitaltjenesteinfrastrukturer fungerer så effektivt som muligt, bør andre finansielle instrumenter, som i øjeblikket anvendes under CEF, herunder innovative finansielle instrumenter, også stilles til rådighed til at støtte sådanne foranstaltninger.

(240) For at undgå, at forvaltningsmyndighederne pålægges en unødvendig administrativ byrde, der kan hindre en effektiv gennemførelse af FEAD, er det hensigtsmæssigt at forenkle og lette proceduren for ændring af ikkevæsentlige elementer i operationelle programmer.

(241) Med henblik på yderligere at forenkle anvendelsen af FEAD er det hensigtsmæssigt at fastsætte yderligere bestemmelser om udgifters støtteberettigelse, navnlig hvad angår anvendelse af standardskalaer for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 af 11. marts 2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF (EUT L 86 af 21.3.2014, s. 14).

(242) For at undgå, at partnerorganisationer behandles uretfærdigt, bør uregelmæssigheder, som kun kan tilskrives det organ, der har ansvaret for at købe den pågældende bistand, ikke have indflydelse på, om partnerorganisationers udgifter er støtteberettigede.

(243) For at forenkle gennemførelsen af ESI-fondene og FEAD og undgå juridisk usikkerhed bør visse af medlemsstaternes ansvarsområder med hensyn til forvaltning og kontrol præciseres.

(244) I betragtning af behovet for en sammenhængende anvendelse af de relevante finansielle regler inden for regnskabsåret tilrådes det i princippet, at første del i nærværende forordning (finansforordningen) finder anvendelse fra begyndelsen af et regnskabsår. For at sikre, at vigtig forenkling i henhold til nærværende forordning både med hensyn til finansforordningen og ændringerne af sektorspecifikke regler gavner modtagerne af EU-midler så hurtigt som muligt, er det imidlertid hensigtsmæssigt undtagelsesvis at fastsætte, at nærværende forordning finder anvendelse fra sin ikrafttræden. Samtidig bør EU-institutionerne for at give yderligere tid til tilpasning til de nye regler fortsat anvende forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 indtil udgangen af regnskabsåret 2018 for så vidt angår gennemførelsen af deres respektive administrationsbevillinger.

(245) Visse ændringer vedrørende finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand bør først finde anvendelse fra datoen for anvendelse af den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020 for at give tilstrækkelig tid til at tilpasse de gældende retsgrundlag og programmer til de nye regler.

(246) Oplysningerne om årsgennemsnittet af stillinger opgjort i fuldtidsækvivalenter og de anslåede formålsbestemte indtægter fremført fra foregående år bør angives første gang sammen med det budgetforslag, der skal fremlægges i 2021, for at give Kommissionen tilstrækkelig tid til tilpasning til den nye forpligtelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

FØRSTE DEL
FINANSFORORDNING

AFSNIT I
GENSTAND, DEFINITIONER OG GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter reglerne for fastlæggelse og gennemførelse af Den Europæiske Unions og Det Europæiske Atomenergifællesskabs almindelige budget ("budgettet") og for regnskabsaflæggelse og kontrol af regnskaber.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "ansøger": en fysisk person eller en enhed med eller uden status som juridisk person, der har indgivet en ansøgning i en tilskudsprocedure eller i en konkurrence om priser

2) "ansøgningsdokument": et tilbud, en ansøgning om deltagelse, en ansøgning om tilskud eller en ansøgning i en konkurrence om priser

3) "tildelingsprocedure": en udbudsprocedure, en tilskudsprocedure, en konkurrence om priser eller en procedure for udvælgelse af eksperter eller personer eller enheder, der gennemfører budgettet i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c)

4) "basisretsakt": en retsakt, bortset fra en henstilling eller en udtalelse, der giver et retligt grundlag for en foranstaltning og for afholdelsen af den dertil svarende udgift, der er opført på budgettet, eller for en budgetgaranti eller finansiel bistand, som understøttes af budgettet, og som kan have en af følgende former:

   a) i forbindelse med gennemførelsen af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratomtraktaten), en forordning, et direktiv eller en afgørelse som defineret i artikel 288 i TEUF eller

   b) i forbindelse med gennemførelsen af afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), en af de former, som er anført i artikel 28, stk. 1, og artikel 31, stk. 2, artikel 33, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2, i TEU

5) "tilskudsmodtager": en fysisk person eller en enhed med eller uden status som juridisk person, med hvem der er indgået en tilskudsaftale

6) "blandingsfacilitet eller platform": en samarbejdsramme etableret mellem Kommissionen og udviklingsinstitutioner eller andre offentlige finansieringsinstitutioner med henblik på at kombinere støtte og/eller finansielle instrumenter, der ikke skal tilbagebetales, og/eller budgetgarantier fra budgettet og støtte i former, der skal tilbagebetales, fra udviklingsinstitutioner eller andre offentlige finansieringsinstitutioner samt fra finansieringsinstitutioner og investorer fra den private sektor.

7) "budgetgennemførelse": udførelse af aktiviteter i forbindelse med forvaltning, overvågning, kontrol og revision af budgetbevillinger i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 62

8) "budgetmæssig forpligtelse": den foranstaltning, hvorved den kompetente anvisningsberettigede afsætter de budgetbevillinger, der er nødvendige for at dække efterfølgende betalinger til opfyldelse af retlige forpligtelser

9) "budgetgaranti": en retlig forpligtelse for Unionen til at støtte et program for foranstaltninger, ved at der over budgettet indgås en finansiel forpligtelse, som der kan trækkes på, hvis en nærmere angivet begivenhed opstår under gennemførelsen af programmet, og som forbliver gyldig i hele løbetiden for de forpligtelser, der er indgået under det støttede program

10) "ejendomskontrakter": en kontrakt, der dækker køb, udveksling, langtidslejemål, brugsret samt leasing eller leje med eller uden forkøbsret af jord, bygninger eller anden fast ejendom. Den dækker både eksisterende bygninger og bygninger, der ikke er færdiggjorte, forudsat at kandidaten har opnået en gyldig byggetilladelse til den pågældende bygning. Den dækker ikke bygninger, der er udformet i overensstemmelse med den ordregivende myndigheds specifikationer, og som er omfattet af bygge- og anlægskontrakter

11) "kandidat": en økonomisk aktør, der har anmodet om opfordring til eller er blevet opfordret til at deltage i et begrænset udbud, et konkurrenceudbud med forhandling, en konkurrencepræget dialog, et innovationspartnerskab, en projektkonkurrence eller et udbud med forhandling

12) "indkøbscentral": en ordregivende myndighed, der foretager centraliserede indkøbsaktiviteter og, hvor det er relevant, accessoriske indkøbsaktiviteter

13) "tjek": verificering af et specifikt aspekt af en indtægts- eller udgiftstransaktion

14) "koncessionskontrakt": en gensidigt bebyrdende kontrakt, der indgås skriftligt mellem en eller flere økonomiske aktører og en eller flere ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 174 og 178 med henblik på at overdrage ansvaret for udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering og forvaltning af tjenesteydelser til en økonomisk aktør ("koncessionen"), og hvor:

    a) vederlaget består enten udelukkende i retten til at udnytte bygge- og anlægsarbejderne eller tjenesteydelserne eller i denne ret sammen med betaling

b) tildeling af koncessionskontrakten indebærer, at der overføres en driftsrisiko til koncessionshaver ved udnyttelsen af disse bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser, som omfatter en efterspørgsels- eller en udbudsrisiko eller begge dele. Koncessionshaveren anses for at påtage sig en driftsrisiko, hvis den pågældende under normale driftsbetingelser ikke har nogen garanti for at få dækket de foretagne investeringer eller de afholdte omkostninger i forbindelse med driften af de pågældende bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser

15) "eventualforpligtelse": en potentiel finansiel forpligtelse, som afhængig af resultatet af en fremtidig begivenhed kan opstå

16) "kontrakt": en offentlig kontrakt eller en koncessionskontrakt

17) "kontrahent": en økonomisk aktør, med hvem der er indgået en offentlig kontrakt

18) "bidragsaftale": en aftale indgået med personer eller enheder, som gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii)-viii)

19) "kontrol": enhver foranstaltning, der træffes for at give en rimelig sikkerhed med hensyn til operationernes effektivitet, efficiens og sparsommelighed, pålidelig rapportering, beskyttelse af aktiver og oplysninger, forebyggelse, afsløring og korrektion af svig og uregelmæssigheder og opfølgning herpå samt tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyntagen til programmernes flerårige karakter samt de pågældende betalingers art. Kontrol kan indebære forskellige tjek samt gennemførelse af politikker og procedurer med henblik på at nå de mål, der er omhandlet i første punktum

20) "modpart": den part, som ydes en budgetgaranti

21) "krise":

a) en situation, hvor der er umiddelbar eller overhængende fare, der truer med at udvikle sig til væbnet konflikt eller med at destabilisere et land eller dets naboskabsområde

b) en situation, som er forårsaget af naturkatastrofer, menneskeskabte kriser såsom krige og andre konflikter eller usædvanlige omstændigheder, der har lignende virkninger, bl.a. i forbindelse med klimaændringer, miljøskader, manglende adgang til energi og naturressourcer eller ekstrem fattigdom

22) "frigørelse": en handling, hvorved den ansvarlige anvisningsberettigede helt eller delvis annullerer den afsættelse af bevillinger, der tidligere er blevet foretaget i form af en budgetmæssig forpligtelse

23) "dynamisk indkøbssystem": en fuldt ud elektronisk proces for almindelige indkøb af varer, der er almindeligt tilgængelige på markedet

24) "økonomisk aktør": enhver fysisk eller juridisk person, herunder en offentlig enhed eller en sammenslutning af sådanne personer, som tilbyder levering af varer, udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af tjenesteydelser eller levering af fast ejendom

25) "egenkapitalinvestering": tilvejebringelse af kapital til en virksomhed, som investeres direkte eller indirekte til gengæld for helt eller delvist ejerskab af virksomheden, og hvor egenkapitalinvestoren kan påtage sig en vis ledelseskontrol med virksomheden og få andel i dens overskud

26) "europæisk kontor": en administrativ struktur oprettet af Kommissionen eller af Kommissionen og en eller flere andre EU-institutioner til udførelse af specifikke tværgående opgaver

27) "endelig administrativ afgørelse": en afgørelse fra en administrativ myndighed, der har endelig og bindende virkning i overensstemmelse med den gældende lovgivning

28) "finansielt aktiv": ethvert aktiv i form af likvide midler, et egenkapitalinstrument i en offentligt eller privat ejet enhed eller en kontraktlig ret til at modtage likvide midler eller andre finansielle aktiver fra en sådan enhed

29) "finansielt instrument": en finansiel EU-støtteforanstaltning afholdt over budgettet for at støtte et eller flere af Unionens specifikke politikmål, som kan have form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, lån eller garantier eller andre risikodelingsinstrumenter, og som, hvor det er relevant, kan kombineres med andre former for finansiel støtte eller med midler ved delt forvaltning eller midler fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)

30) "finansiel forpligtelse": en kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide midler eller andre finansielle aktiver til en anden enhed

31) "rammeaftale": en offentlig kontrakt indgået mellem en eller flere økonomiske aktører og en eller flere ordregivende myndigheder med det formål at fastlægge de bestemmelser, som skal gælde for specifikke kontrakter henhørende derunder, der tildeles inden for en vis periode, navnlig med hensyn til pris og, hvor det er relevant, den forventede mængde

32) "samlet tilførsel": de samlede ressourcer, der anses for nødvendige i hele en budgetgarantis levetid som følge af anvendelsen af den tilførselssats, der er omhandlet i artikel 211, stk. 1, på det budgetgarantibeløb, der bevilges i den basisretsakt, der er omhandlet i artikel 210, stk. 1, litra b)

33) "tilskud": et finansielt bidrag i form af donation. Hvis et sådant bidrag ydes ved direkte forvaltning, reguleres det af afsnit VIII

34) "garanti": et skriftligt tilsagn om helt eller delvis at påtage sig ansvaret for tredjemands gæld eller forpligtelse eller for den pågældende tredjemands tilfredsstillende opfyldelse af sine forpligtelser i forbindelse med en begivenhed, der udløser en sådan garanti, såsom misligholdelse af et lån

35) "anfordringsgaranti": en garanti, som efter anfordring fra modparten skal indfris af garanten, uanset eventuelle mangler i mulighederne for at håndhæve den underliggende forpligtelse

36) "bidrag i form af naturalydelser": ikkefinansielle ressourcer, som tredjeparter stiller gratis til rådighed for en tilskudsmodtager

37) "retlig forpligtelse": en handling, hvorved den anvisningsberettigede indgår eller fastlægger en forpligtelse, der medfører efterfølgende betaling eller betalinger og anerkendelse af udgifter, der afholdes over budgettet, og som omfatter specifikke aftaler og kontrakter, der indgås under finansielle partnerskabsrammeaftaler og under rammeaftaler

38) "løftestangseffekt": det tilskudsberettigede finansieringsbeløb, der udbetales til de støtteberettigede slutmodtagere, divideret med det beløb, som Unionens bidrag udgør

39) "likviditetsrisiko": risikoen for, at et finansielt aktiv i den fælles hensættelsesfond ikke sælges i løbet af en bestemt periode, uden at det medfører et væsentligt tab

40) "lån": en aftale, som forpligter långiver til at stille et aftalt pengebeløb til rådighed for låntager i en aftalt periode, og i henhold til hvilken låntager er forpligtet til at tilbagebetale beløbet inden for den aftalte periode

41) "tilskud med lav værdi": tilskud, der er mindre end eller lig med 60 000 EUR

42) "medlemsstatsorganisation": en enhed, der er etableret i en medlemsstat som et offentligretligt organ eller som et privatretligt organ, der er pålagt en offentlig tjenesteydelsesopgave og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier fra medlemsstaten

43) "gennemførelsesmetode": en hvilken som helst af de metoder til budgetgennemførelse, der er omhandlet i artikel 62, dvs. direkte forvaltning, indirekte forvaltning og delt forvaltning

44) "multidonorforanstaltning": enhver foranstaltning, hvor EU-midler samles i en pulje med mindst én anden donor

45) "multiplikatoreffekt": de støtteberettigede slutmodtageres investering divideret med det beløb, som Unionens bidrag udgør

46) "output": produkter genereret ved hjælp af den foranstaltning, der er fastsat i overensstemmelse med de sektorspecifikke regler

47) "deltager": en kandidat eller tilbudsgiver i en udbudsprocedure, en ansøger i en tilskudsprocedure, en ekspert i en procedure for udvælgelse af eksperter, en ansøger i en konkurrence om priser eller en person eller enhed, der deltager i en procedure for gennemførelse af EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c)

48) "pris": et finansielt bidrag, der gives som belønning i forbindelse med en konkurrence Hvis et sådant bidrag ydes ved direkte forvaltning, reguleres det af afsnit IX

49) "udbud": en eller flere ordregivende myndigheders erhvervelse, ved hjælp af en kontrakt, af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser og erhvervelse eller leje af jord, bygninger eller anden fast ejendom fra økonomiske aktører valgt af de ordregivende myndigheder

50) "udbudsdokument": ethvert dokument, som den ordregivende myndighed udarbejder eller henviser til for at beskrive eller fastlægge elementer af udbudsproceduren, herunder:

a) de offentliggørelsesforanstaltninger, der er fastsat i artikel 163

b) opfordringen til at afgive tilbud

c) udbudsbetingelserne, herunder de tekniske specifikationer og relevante kriterier, eller de beskrivende dokumenter i tilfælde af en konkurrencepræget dialog

d) udkastet til kontrakt

51) "offentlig kontrakt": en gensidigt bebyrdende kontrakt, der indgås skriftligt mellem en eller flere økonomiske aktører og en eller flere ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 174 og 178 med henblik på mod betaling af en pris, der helt eller delvis afholdes over budgettet, at opnå levering af varer eller fast ejendom, udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af tjenesteydelser, og som kan vedrøre:

a) ejendomskontrakter

b) vareindkøbskontrakter

c) bygge- og anlægskontrakter

d) tjenesteydelseskontrakter

52) "kvasiegenkapitalinvestering": en finansieringsform, der rangerer mellem egenkapital og gæld, idet den indebærer større risiko end foranstående gæld og mindre risiko end almindelig egenkapital, og som kan struktureres som gæld, typisk simple fordringer eller efterstillet gæld, der i visse tilfælde kan konverteres til egenkapital eller til "preferred equity"

53) "modtager": en tilskudsmodtager, en kontrahent, en aflønnet ekstern ekspert eller en person eller enhed, der modtager priser eller midler via et finansielt instrument eller gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c)

54) "genkøbsaftale": salg af værdipapirer mod likvide midler med en aftale om at tilbagekøbe dem på en nærmere angivet fremtidig dato eller på anfordring

55) "bevilling til forskning og teknologisk udvikling": en bevilling opført enten under et af de budgetafsnit, der vedrører politikområderne forbundet med "indirekte forskning" og "direkte forskning", eller i et kapitel om forskningsaktiviteter under et andet afsnit

56) "resultat": virkningerne af gennemførelsen af en foranstaltning, der er fastsat i overensstemmelse med de sektorspecifikke regler

57) "risikodelingsinstrument": et finansielt instrument, som gør det muligt for to eller flere enheder at dele en bestemt risiko, eventuelt mod en aftalt godtgørelse

58) "tjenesteydelseskontrakt": en kontrakt, som omfatter alle intellektuelle og ikkeintellektuelle tjenesteydelser, bortset fra dem, der er omfattet af vareindkøbskontrakter, bygge- og anlægskontrakter og ejendomskontrakter

59) "forsvarlig økonomisk forvaltning": budgetgennemførelse i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, efficiens og effektivitet

60) "vedtægten": vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Den Europæiske Unions øvrige ansatte som fastlagt i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68

61) "underleverandør": en økonomisk aktør, der af en kandidat, tilbudsgiver eller kontrahent foreslås til at gennemføre dele af en kontrakt eller af en tilskudsmodtager foreslås til at udføre en del af de opgaver, der medfinansieres ved hjælp af et tilskud

62) "kontingent": beløb, der betales til organer, som Unionen er medlem af, i overensstemmelse med de budgetafgørelser og betalingsbetingelser, som det pågældende organ har fastlagt

63) "vareindkøbskontrakt": en kontrakt vedrørende køb, leasing eller leje med eller uden forkøbsret af varer, og som accessorisk kan omfatte monterings- og installationsarbejde

64) "teknisk bistand": den støtte og de kapacitetsopbygningsaktiviteter, som er nødvendige for gennemførelsen af et program eller en foranstaltning, navnlig aktiviteter vedrørende forberedelse, forvaltning, overvågning, evaluering, revision og kontrol, uden at dette dog berører de sektorspecifikke regler

65) "tilbudsgiver": en økonomisk aktør, som har afgivet et tilbud

66) "Union": Den Europæiske Union, Det Europæiske Atomenergifællesskab eller begge, afhængigt af sammenhængen

67) "EU-institution": Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ("EU-Udenrigstjenesten"); Den Europæiske Centralbank anses ikke for at være en EU-institution

68) "leverandør": en økonomisk aktør, der er opført på en liste over leverandører, der vil blive opfordret til at ansøge om at deltage i eller afgive tilbud

69) "frivillig": en person, der arbejder på ikkeobligatorisk grundlag for en organisation uden at modtage vederlag

70) "bygge- og anlægsarbejde": resultatet af et samlet sæt bygge- og anlægsaktiviteter bestemt til i sig selv at udfylde en økonomisk eller teknisk funktion

71) "bygge- og anlægskontrakt": en kontrakter vedrørende enten:

a) udførelse eller både projektering og udførelse af et bygge- og anlægsarbejde

b) udførelse eller både projektering og udførelse vedrørende en af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag II til direktiv 2014/24/EU, eller

c) udførelse ved et hvilket som helst middel af et bygge- og anlægsarbejde, der svarer til behov præciseret af den ordregivende myndighed, der har afgørende indflydelse på arbejdets art eller projektering.

Artikel 3

Overholdelsen af denne forordning i afledt ret

1. Enhver bestemmelse vedrørende gennemførelsen af budgettets indtægter eller udgifter, der findes i en basisretsakt, skal overholde de budgetprincipper, der er anført i afsnit II.

2. Uden at det berører stk. 1, skal ethvert forslag og enhver ændring af et forslag, som forelægges for lovgivningsmyndigheden, og som indeholder undtagelser fra andre bestemmelser i denne forordning end bestemmelserne i afsnit II eller fra delegerede retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, klart angive sådanne undtagelser og skal angive den specifikke begrundelse herfor i betragtningerne og i begrundelsen til sådanne forslag eller ændringer.

Artikel 4

Tidsrum, datoer og tidsfrister

Medmindre andet er fastsat i nærværende forordning, finder Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71[1] anvendelse på de frister, der er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 5

Beskyttelse af personoplysninger

Denne forordning berører ikke og forordning (EF) nr. 45/2001 og (EU) nr. 2016/679.

[1] Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

AFSNIT II
BUDGET OG BUDGETPRINCIPPER

Artikel 6

Overholdelse af budgetprincipperne

Budgettet opstilles og gennemføres i overensstemmelse med principperne om enhed, et realistisk budget, etårighed, balance, én regningsenhed, bruttoopgørelse, specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning samt gennemsigtighed som fastsat i denne forordning.

KAPITEL 1
Principperne om enhed og et realistisk budget

Artikel 7

Budgettets anvendelsesområde

1. For hvert regnskabsår angives og godkendes alle de indtægter og udgifter, der skønnes nødvendige for Unionen, på budgettet. Det omfatter:

   a) Unionens indtægter og udgifter, herunder de administrationsudgifter, der følger af gennemførelsen af bestemmelserne i TEU om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og de aktionsudgifter, der følger af gennemførelsen af disse bestemmelser, såfremt de afholdes over budgettet

b) Det Europæiske Atomenergifællesskabs indtægter og udgifter.

2. Budgettet omfatter opdelte bevillinger, der består af forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, og ikkeopdelte bevillinger.

De bevillinger, der godkendes for regnskabsåret, omfatter:

a) de bevillinger, der er opført på budgettet, herunder bevillinger fastsat gennem ændringsbudgetter

b) fremførte bevillinger fra foregående regnskabsår

c) genopførte bevillinger, jf. artikel 15

d) bevillinger, der hidrører fra forfinansieringsbetalinger, som er blevet tilbagebetalt, jf. artikel 12, stk. 4, litra b)

e) bevillinger, der er opført som følge af opkrævning af formålsbestemte indtægter i løbet af regnskabsåret eller fremført fra foregående regnskabsår.

3. Forpligtelsesbevillinger dækker de samlede omkostninger ved de retlige forpligtelser, der indgås i løbet af regnskabsåret, jf. dog artikel 114, stk. 2.

4. Betalingsbevillinger dækker betalinger til opfyldelse af retlige forpligtelser indgået i regnskabsåret eller foregående regnskabsår.

5. Stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at der kan indgås samlede bevillingsforpligtelser eller budgetmæssige forpligtelser opdelt i årlige trancher, jf. henholdsvis artikel 112, stk. 1, første afsnit, litra b), og artikel 112, stk. 2.

Artikel 8

Særlige regler om principperne om enhed og et realistisk budget

1. Enhver indtægt og udgift skal konteres en budgetpost.

2. Uden at dette berører godkendte udgifter hidrørende fra eventualforpligtelser som omhandlet i artikel 210, stk. 2, må der ikke indgås forpligtelser eller anvises betalinger for udgifter, der overstiger de godkendte bevillinger.

3. En bevilling må kun opføres på budgettet, hvis den er til en udgift, der skønnes nødvendig.

4. Renter af forfinansieringsbetalinger fra budgettet tilkommer ikke Unionen, medmindre andet er bestemt i de relevante bidragsaftaler eller finansieringsaftaler.

KAPITEL 2

Princippet om etårighed

Artikel 9

Definition

Bevillinger, der opføres på budgettet, gælder for ét regnskabsår, der begynder den 1. januar og slutter den 31. december.

Artikel 10

Budgetmæssigt regnskab for indtægter og bevillinger

1. Indtægterne opføres for et regnskabsår på grundlag af de beløb, der oppebæres i løbet af regnskabsåret. Egne indtægter for januar i det følgende regnskabsår kan dog overdrages før tiden i medfør af forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

2. Opførelsen af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (moms) og på grundlag af bruttonationalindkomsten kan justeres i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

3. Forpligtelserne for et regnskabsår opføres på grundlag af de retlige forpligtelser, der indgås indtil den 31. december i det pågældende år. Dog opføres de i artikel 112, stk. 4, omhandlede samlede budgetmæssige forpligtelser for et regnskabsår på grundlag af de budgetmæssige forpligtelser, der indgås indtil den 31. december i det pågældende år.

4. Betalingerne opføres for et regnskabsår på grundlag af de betalinger, som regnskabsføreren foretager senest den 31. december i det pågældende regnskabsår.

5. Uanset stk. 3 og 4 skal:

   a) udgifterne til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) opføres for et regnskabsår på grundlag af de beløb, som Kommissionen har refunderet medlemsstater til og med den 31. december i det pågældende år, forudsat at betalingsordren er regnskabsføreren i hænde senest den 31. januar i det følgende regnskabsår

   b) udgifter, der gennemføres ved delt forvaltning, med undtagelse af EGFL opføres for et regnskabsår på grundlag af de tilbagebetalinger, som Kommissionen har foretaget til medlemsstaterne til og med den 31. december i det pågældende år, herunder de udgifter, der er konteret til og med den 31. januar i det følgende regnskabsår, jf. artikel 30 og 31.

Artikel 11

Indgåelse af bevillingsforpligtelser

1. Der kan disponeres over de på budgettet opførte bevillinger med virkning fra 1. januar, så snart budgettet er endeligt vedtaget.

2. Fra 15. oktober i regnskabsåret kan der for følgende udgifter indgås forudgående forpligtelser, der konteres under det følgende regnskabsårs bevillinger:

   a) rutinemæssige administrationsudgifter, forudsat at sådanne udgifter er godkendt i det sidste behørigt vedtagne budget, og kun op til højst en fjerdedel af de samlede tilsvarende bevillinger, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget for det løbende regnskabsår

   b) rutinemæssige udgifter til forvaltning af EGFL, forudsat at grundlaget for sådanne udgifter er fastsat i en eksisterende basisretsakt, og kun op til højst tre fjerdedele af de samlede tilsvarende bevillinger, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget for det løbende regnskabsår.

Artikel 12

Bortfald og fremførsel af bevillinger

1. Bevillinger, der ikke er udnyttet ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført, bortfalder, medmindre de fremføres efter stk. 2-8.

2. Følgende bevillinger kan fremføres ved afgørelse truffet i medfør af stk. 3, men kun til det følgende regnskabsår:

   a) forpligtelsesbevillinger og ikkeopdelte bevillinger, for hvilke størstedelen af de forberedende etaper forud for indgåelsen af forpligtelsen er afsluttet pr. 31. december i regnskabsåret. Der kan indgås forpligtelser for sådanne bevillinger indtil den 31. marts det følgende regnskabsår med undtagelse af ikkeopdelte bevillinger vedrørende byggeprojekter, for hvilke der kan indgås forpligtelser indtil den 31. december det følgende regnskabsår

   b) bevillinger, der er nødvendige, når lovgivningsmyndigheden har vedtaget en basisretsakt i løbet af regnskabsårets sidste kvartal, og Kommissionen ikke har været i stand til at indgå forpligtelser for de bevillinger, der er opført hertil på budgettet, senest den 31. december det pågældende år. Der kan indgås forpligtelser for sådanne bevillinger indtil den 31. december det følgende regnskabsår

c) betalingsbevillinger, der er nødvendige til opfyldelse af tidligere indgåede forpligtelser, eller forpligtelser knyttet til fremførte forpligtelsesbevillinger, når de betalingsbevillinger, der er opført under de pågældende budgetposter for det følgende regnskabsår, er utilstrækkelige.

d) bevillinger til de tiltag, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013[1], som der ikke er indgået forpligtelser for.

For så vidt angår første afsnit, litra c), skal den berørte EU-institution først anvende de for det løbende regnskabsår godkendte bevillinger og må ikke anvende de fremførte bevillinger, før førstnævnte bevillinger er opbrugt.

Fremførsler af bevillinger, som der ikke er indgået forpligtelser for, som omhandlet i første afsnit, litra d), må højst svare til 2 % af de oprindelige bevillinger, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, og må ikke overstige beløbet for tilpasningen af de direkte betalinger, som i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 1306/2013 blev anvendt i løbet af det foregående regnskabsår. Fremførte bevillinger tilbageføres de budgetposter, der dækker de tiltag, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1306/2013.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

3. Den berørte EU-institution træffer sin beslutning om fremførsler som omhandlet i stk. 2 senest den 15. februar i det følgende regnskabsår. Den underretter senest den 15. marts det pågældende år Europa-Parlamentet og Rådet om sin beslutning om fremførsel. Den angiver ligeledes for hver budgetpost, hvordan kriterierne i stk. 2, første afsnit, litra a), b og c), er anvendt på de enkelte fremførsler.

4. Bevillinger fremføres automatisk med hensyn til:

a) forpligtelsesbevillinger til nødhjælpsreserven og til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond. Sådanne bevillinger kan kun fremføres til det efterfølgende regnskabsår, og der kan indgås forpligtelser for dem frem til den 31. december i det pågældende år

b) bevillinger svarende til interne formålsbestemte indtægter. Sådanne bevillinger kan kun fremføres til det efterfølgende regnskabsår, og der kan indgås forpligtelser for dem frem til den 31. december i det pågældende år, med undtagelse af interne formålsbestemte indtægter fra udlejning og salg af bygninger og jord, som kan fremføres, indtil de er anvendt fuldt ud. Forpligtelsesbevillinger som omhandlet i forordning (EU) nr. 1303/2013 og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014[1], som er disponible pr. 31. december og hidrører fra tilbagebetalinger af forfinansiering, kan fremføres indtil programmets afslutning og anvendes, når det er nødvendigt, forudsat at der ikke er andre disponible forpligtelsesbevillinger

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112).

c) bevillinger svarende til eksterne formålsbestemte indtægter. Sådanne bevillinger skal anvendes fuldt ud, indtil alle operationer i tilknytning til det program eller det tiltag, de er bestemt for, er udført, eller de kan fremføres og anvendes til efterfølgende programmer eller tiltag. Dette gælder ikke for de indtægter, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra g), nr. iii), som bortfalder, hvis der ikke er indgået forpligtelser herfor inden fem år

d) betalingsbevillinger vedrørende EGFL som følge af suspensioner i henhold til artikel 41 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

5. Eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i stk. 4, litra c), som følge af deltagelsen af staterne i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) i visse EU-programmer, jf. artikel 21, stk. 2, litra e), behandles som anført i protokol nr. 32, der er knyttet som bilag til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen).

6. Ud over oplysningerne efter stk. 3 giver den berørte EU-institution Europa-Parlamentet og Rådet oplysninger om de bevillinger, der automatisk er blevet fremført, herunder de relevante beløb og den bestemmelse i denne artikel, i henhold til hvilken bevillingerne er blevet fremført.

7. Ikkeopdelte bevillinger, som retligt forpligtende er indgået ved regnskabsårets udløb, betales indtil udgangen af det følgende regnskabsår.

8. Uden at dette berører stk. 4, kan bevillinger opført under reserven og bevillinger til personaleudgifter ikke fremføres. Med henblik på nærværende artikel forstås ved personaleudgifter vederlag og godtgørelser til de medlemmer af og ansatte ved EU-institutionerne, der er omfattet af vedtægten.

Artikel 13

Nærmere bestemmelser om bortfald og fremførsel af bevillinger

1. De forpligtelsesbevillinger og ikkeopdelte bevillinger, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, første afsnit., litra a), kan kun fremføres, hvis der ikke har kunnet indgås forpligtelser inden den 31. december i regnskabsåret af årsager, som ikke kan tilskrives den anvisningsberettigede, og hvis de forberedende etaper er så fremskredne, at det med rimelighed kan forventes, at forpligtelsen vil kunne indgås senest den 31. marts i det følgende regnskabsår eller for så vidt angår byggeprojekter den 31. december i det følgende regnskabsår.

2. De forberedende etaper, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, første afsnit, litra a), og som skal være afsluttet pr. 31. december i regnskabsåret med henblik på en fremførsel til det følgende regnskabsår, omfatter navnlig:

   a) for så vidt angår specifikke budgetmæssige forpligtelser som omhandlet i artikel 112, stk. 1, første afsnit, litra a), afslutning af udvælgelsen af mulige kontrahenter, tilskudsmodtagere, prisvindere eller bemyndigede

b) for så vidt angår samlede budgetmæssige forpligtelser som omhandlet i artikel 112, stk. 1, første afsnit, litra b), vedtagelse af en finansieringsafgørelse eller afslutning af høringen af de berørte tjenestegrene i hver EU-institution om vedtagelse af afgørelsen.

3. Bevillinger, der er fremført i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, første afsnit, litra a), og for hvilke der ikke er indgået forpligtelser pr. 31. marts i det følgende regnskabsår eller pr. 31. december i det følgende regnskabsår for beløb vedrørende byggeprojekter, bortfalder automatisk.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de bevillinger, som bortfalder efter første afsnit, inden for en måned fra bortfaldet.

Artikel 14

Frigørelser

1. Hvis budgetmæssige forpligtelser frigøres i et senere regnskabsår end det år, i hvilket de blev indgået, som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af de tiltag, hvortil de var bestemt, bortfalder de bevillinger, der svarer til sådanne frigørelser, medmindre andet er fastsat i forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 514/2014, og uden at det berører nærværende forordnings artikel 15.

2. De forpligtelsesbevillinger, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 514/2014, frigøres automatisk i overensstemmelse med nævnte forordninger.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på de eksterne formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2.

Artikel 15

Genopførelse af bevillinger, der svarer til frigørelser

1. De bevillinger, der svarer til frigørelser som omhandlet i forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 223/2014 og (EU) nr. 514/2014, kan genopføres, hvis der er tale om en åbenbar fejl, som alene skyldes Kommissionen.

   Med henblik herpå undersøger Kommissionen de frigørelser, der er foretaget i løbet af det foregående regnskabsår, og træffer senest den 15. februar i det løbende regnskabsår på grundlag af behovet beslutning om, hvorvidt det er nødvendigt at genopføre de dertil svarende bevillinger.

2. I tillæg til det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede tilfælde genopføres de bevillinger, der svarer til frigørelser, i tilfælde af:

   a) frigørelse fra et program inden for rammerne af ordningen for gennemførelse af resultatreserven indført ved artikel 20 i forordning (EU) nr. 1303/2013

b) frigørelse fra et program, der er tilegnet et specifikt finansielt instrument til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) som fastsat i artikel 39, stk. 2, syvende afsnit, i forordning (EU) nr. 1303/2013, efter at en medlemsstat har afbrudt sin deltagelse i det finansielle instrument.

3. Forpligtelsesbevillinger, der svarer til det beløb af frigørelser, der er foretaget som følge af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af de forskningsprojekter, hvortil de var bestemt, kan genopføres af hensyn til det forskningsprogram, som projektet henhører under, eller det efterfølgende program i forbindelse med budgetproceduren.

Artikel 16

Regler, der finder anvendelse i tilfælde af sen vedtagelse af budgettet

1. Såfremt budgettet ikke er endeligt vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, finder proceduren i artikel 315, stk. 1, i TEUF (ordningen med foreløbige tolvtedele) anvendelse. Der kan indgås forpligtelser og foretages betalinger inden for de grænser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2.

2. Der kan for hvert relevant kapitel indgås forpligtelser for indtil en fjerdedel af de samlede godkendte bevillinger for det pågældende kapitel i budgettet for det foregående regnskabsår, forhøjet med en tolvtedel for hver forløben måned.

Bevillingslofterne i budgetforslaget må ikke overskrides.

Der kan for hvert relevant kapitel foretages månedlige betalinger på indtil en tolvtedel af de godkendte bevillinger for det pågældende kapitel i budgettet for det foregående regnskabsår. Beløbet må dog ikke overskride en tolvtedel af de bevillinger, der er opført i samme kapitel i budgetforslaget.

3. Ved de godkendte bevillinger for det pågældende kapitel i budgettet for det foregående regnskabsår, der er omhandlet i stk. 1 og 2, forstås de bevillinger, der er vedtaget i budgettet, herunder bevillinger fastsat gennem et ændringsbudget, og efter justering for de overførsler, der er foretaget i løbet af det pågældende regnskabsår.

4. Hvis kontinuiteten i Unionens virksomhed og forvaltningshensyn nødvendiggør det, kan Rådet, bortset fra i behørigt begrundede tilfælde, med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen bevilge et udgiftsbeløb, der overstiger én foreløbig tolvtedel, men som ikke overstiger en samlet sum af fire foreløbige tolvtedele til såvel forpligtelser som betalinger ud over dem, der automatisk er til rådighed i henhold til stk. 1 og 2. Rådet forelægger straks Europa-Parlamentet sin bevillingsafgørelse.

Den i første afsnit omhandlede afgørelse træder i kraft 30 dage efter vedtagelsen, medmindre Europa-Parlamentet træffer en af følgende foranstaltninger:

a) med et flertal af sine medlemmer inden udløbet af de 30-dage beslutter at reducere disse udgifter, i hvilket tilfælde Kommissionen forelægger et nyt forslag

b) meddeler Rådet og Kommissionen, at det ikke ønsker at reducere udgifterne, i hvilket tilfælde afgørelsen træder i kraft inden udløbet af de 30 dage.

De yderligere tolvtedele bevilges med en tolvtedels fulde beløb og kan ikke opdeles.

5. Hvis fire foreløbige tolvtedele, som er bevilget for et givet kapitel i henhold til stk. 4, ikke er tilstrækkelige til at dække de udgifter, der er nødvendige for at undgå at bryde kontinuiteten i Unionens virksomhed på det område, det pågældende kapitel vedrører, kan en overskridelse af det bevillingsbeløb, der er opført under det tilsvarende kapitel på det foregående regnskabsårs budget, undtagelsesvis tillades. Europa-Parlamentet og Rådet træffer afgørelse efter proceduren i stk. 4. Det samlede beløb for bevillingerne på det foregående regnskabsårs budget eller i det fremsatte budgetforslag må dog under ingen omstændigheder overskrides.

KAPITEL 3

Princippet om balance

Artikel 17

Definition og anvendelsesområde

1. Der skal være balance mellem indtægter og betalingsbevillinger.

2. Unionen og de EU-organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71, må ikke optage lån inden for rammerne af budgettet.

Artikel 18

Saldoen for regnskabsåret

1. Saldoen for hvert regnskabsår opføres på budgettet for det følgende regnskabsår som indtægt, hvis der er tale om et overskud, eller som betalingsbevilling, hvis der er tale om et underskud.

2. Overslag over indtægterne eller betalingsbevillingerne omhandlet i stk. 1 opføres på budgettet under budgetbehandlingen og i en ændringsskrivelse, der forelægges efter fremgangsmåden i artikel 42. Overslaget udarbejdes efter bestemmelserne i artikel 1 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014[1].

3. Efter fremlæggelsen af det foreløbige årsregnskab for hvert regnskabsår opføres en eventuel difference mellem disse regnskaber og overslagene på budgettet for det følgende regnskabsår ved et ændringsbudget, der alene omhandler denne difference. I så fald forelægger Kommissionen forslaget til ændringsbudget for Europa-Parlamentet og Rådet samtidig inden for 15 dage efter forelæggelsen af det foreløbige årsregnskab.

[1] Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 af 26. maj 2014 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 29).

KAPITEL 4

Princippet om én regningsenhed

Artikel 19

Brug af euroen

1. Den flerårige finansielle ramme og budgettet opstilles og gennemføres i euro, og regnskaberne aflægges i euro. Af hensyn til likviditetsstyringen som omhandlet i artikel 77 kan regnskabsføreren og, hvis der er tale om forskudskonti, forskudsbestyreren, og, i forbindelse med den administrative forvaltning af Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten, den ansvarlige anvisningsberettigede, dog gennemføre transaktioner i andre valutaer.

2. Ved omregninger, som foretages af den ansvarlige anvisningsberettigede, anvendes den daglige vekselkurs for euroen, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den dag, hvor betalingsordren eller indtægtsordren udfærdiges af den anvisningsberettigede tjenestegren, uden at dette dog berører særlige bestemmelser i sektorspecifikke regler eller i kontrakter, tilskudsaftaler, bidragsaftaler og finansieringsaftaler.

   Hvis der ikke offentliggøres en sådan daglig vekselkurs, anvender den ansvarlige anvisningsberettigede den regnskabskurs, der er omhandlet i stk. 3.

3. Med henblik på den regnskabsføring, der er omhandlet i artikel 82, 83 og 84, foretages omregningen mellem euroen og en anden valuta ved anvendelse af den månedlige regnskabsvekselkurs for euroen. Denne regnskabsvekselkurs fastsættes af Kommissionens regnskabsfører under anvendelse af de informationskilder, der anses for troværdige, på grundlag af vekselkursen den næstsidste arbejdsdag i den måned, der går forud for den måned, for hvilken kursen fastsættes.

4. Valutaomregninger foretages på en sådan måde, at det undgås, at de har væsentlig indvirkning på niveauet for Unionens samfinansiering eller negativ indvirkning på budgettet. Når det er hensigtsmæssigt, kan omregningskursen mellem euroen og andre valutaer beregnes ved hjælp af gennemsnittet for den daglige vekselkurs i en given periode.

KAPITEL 5

Princippet om bruttoopgørelse

Artikel 20

Anvendelsesområde

De samlede indtægter skal dække de samlede betalingsbevillinger, jf. dog artikel 21. Alle indtægter og udgifter opføres i budgettet uden indbyrdes modregning, jf. dog artikel 27.

Artikel 21

Formålsbestemte indtægter

1. Eksterne formålsbestemte indtægter og interne formålsbestemte indtægter anvendes til finansiering af bestemte udgiftsposter.

2. Følgende udgør eksterne formålsbestemte indtægter:

   a) specifikke yderligere finansielle bidrag fra medlemsstaterne til følgende typer foranstaltninger og programmer:

      i) visse supplerende programmer for forskning og teknologisk udvikling

      ii) visse eksterne bistandsforanstaltninger eller -programmer, der finansieres af Unionen og forvaltes af Kommissionen

   b) bevillingerne vedrørende de indtægter, der hidrører fra Kul- og Stålforskningsfonden, som er oprettet ved protokol nr. 37 om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF

   c) renter af deponeringer og bodsbeløb som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97[1]

[1] Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

d) indtægter, der er øremærket et bestemt formål, såsom indtægter fra fonde, tilskud, gaver og testamentsarv, herunder hver enkelt EU-institutions egne øremærkede indtægter

e) finansielle bidrag til EU-aktiviteter fra tredjelande eller fra andre organer end dem, der er oprettet i henhold til TEUF eller Euratomtraktaten

f) interne formålsbestemte indtægter som omhandlet i stk. 3, i det omfang de er supplerende til de eksterne formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i nærværende stykke

g) indtægter fra aktiviteter, som Det Fælles Forskningscenter (JRC) gennemfører på et konkurrencemæssigt grundlag, og som består i en eller flere af følgende:

i) tilskuds- og udbudsprocedurer, hvori JRC deltager

ii) JRC's aktiviteter på vegne af tredjemand

iii) aktiviteter under en administrativ aftale med andre EU-institutioner eller andre af Kommissionens tjenestegrene, jf. artikel 59, om tilvejebringelse af videnskabelige og tekniske hjælpefunktioner.

3. Følgende udgør interne formålsbestemte indtægter:

a) indtægter fra tredjemand for levering af varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder udført på dennes anmodning

b) indtægter fra tilbagebetaling i overensstemmelse med artikel 101 af uretmæssigt udbetalte beløb

c) indtægter fra levering af varer, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder, der udføres for andre tjenestegrene i en EU-institution eller for andre EU-institutioner eller -organer, herunder andre EU-institutioners eller -organers tilbagebetalinger af udlæg for tjenesterejser

d) forsikringserstatninger

e) indtægter fra udlejning og salg af bygninger og jord

f) tilbagebetalinger til finansielle instrumenter eller budgetgarantier i henhold til artikel 209, stk. 3, andet afsnit,

g) indtægter fra efterfølgende refundering af afgifter i henhold til artikel 27, stk. 3, første afsnit, litra b).

4. Formålsbestemte indtægter fremføres og overføres i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, litra b) og c), og artikel 32.

5. I en basisretsakt kan det foreskrives, at indtægter, som følger af basisretsakten, er formålsbestemt til bestemte udgiftsposter. Medmindre andet er fastsat i basisretsakten, udgør sådanne indtægter interne formålsbestemte indtægter.

6. Budgettet skal indeholde posteringsmuligheder for eksterne formålsbestemte indtægter og interne formålsbestemte indtægter, og beløbet skal så vidt muligt anføres.

Artikel 22

Strukturen for opførelse af formålsbestemte indtægter
og af de tilsvarende bevillinger

1. Uden at dette berører stk. 2, første afsnit, litra c), og artikel 24, omfatter strukturen for opførelse af formålsbestemte indtægter følgende:

   a) i oversigten over indtægter i hver EU-institutions sektion en budgetpost, hvor indtægterne opføres

   b) i oversigten over udgifter, anmærkningerne, herunder de generelle anmærkninger, under hvilke budgetposter bevillingerne svarende til de formålsbestemte indtægter vil kunne opføres.

   I det i første afsnit, litra a), omhandlede tilfælde anføres der et pro memoria (p.m.) under posten, og de anslåede indtægter anføres til orientering i anmærkningerne.

2. Bevillingerne svarende til de formålsbestemte indtægter opføres automatisk for både forpligtelsesbevillingers og betalingsbevillingers vedkommende, når EU-institutionen har modtaget indtægten, undtagen i følgende tilfælde:

   a) I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra a), for finansielle bidrag fra medlemsstater, hvor bidragsaftalen er udtrykt i euro, kan forpligtelsesbevillingerne opføres, når medlemsstaten har underskrevet bidragsaftalen

b) I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra b), og artikel 21, stk. 2, litra g), nr. i) og iii), opføres forpligtelsesbevillingerne, så snart der foreligger et overslag over fordringen.

c) I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra c), giver opførelsen af beløbene i oversigten over indtægter anledning til, at der samtidig i oversigten over udgifter opføres forpligtelses- og betalingsbevillinger.

De bevillinger, der er omhandlet i første afsnit, litra c), gennemføres i henhold til artikel 20.

3. De overslag over fordringer, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra b) og g), sendes til regnskabsføreren med henblik på registrering.

Artikel 23

Bidrag fra medlemsstaterne til forskningsprogrammer

1. Med hensyn til bidrag fra medlemsstaterne til finansiering af visse supplerende forskningsprogrammer, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, betales:

a) syv tolvtedele af det beløb, der er opført på budgettet, senest den 31. januar i det løbende regnskabsår

b) de resterende fem tolvtedele senest den 15. juli i det løbende regnskabsår.

2. Hvis budgettet ikke er endeligt vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, betales de bidrag, der er omhandlet i stk. 1, på grundlag af det beløb, der er opført på budgettet for det foregående regnskabsår.

3. Alle bidrag eller supplerende betalinger fra medlemsstater til budgettet skal opføres på Kommissionens konto eller konti inden for tredive kalenderdage efter anmodningen om indbetaling.

4. De foretagne betalinger opføres på den konto, der er omhandlet i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, og er underlagt de betingelser, der er fastsat ved nævnte forordning.

Artikel 24

Formålsbestemte indtægter som følge af

EFTA-staternes deltagelse i visse EU-programmer

1. Budgetstrukturen for opførelse af indtægterne fra EFTA-staternes deltagelse i visse EU-programmer er som følger:

   a) i oversigten over indtægter oprettes en budgetpost med et pro memoria (p.m.), på hvilken det samlede bidrag fra hver enkelt EFTA-stat i regnskabsåret opføres

b) i oversigten over indtægter indgår et bilag, der udgør en integrerende del af budgettet, med samtlige budgetposter for de EU-aktiviteter, som EFTA-staterne deltager i, og som omfatter oplysninger om det anslåede beløb fra hver enkelt EFTA-stats deltagelse.

2. I henhold til EØS-aftalens artikel 82 skal de beløb, der svarer til EFTA-staters årlige bidrag, således som de er bekræftet over for Kommissionen af Det Blandede EØS-udvalg i henhold til artikel 1, stk. 5, i protokol nr. 32, der er knyttet som bilag til EØS-aftalen, ved regnskabsårets begyndelse opføres som de samlede beløb for henholdsvis forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger.

3. Anvendelsen af indtægterne fra EFTA-staters finansielle deltagelse følges separat.

Artikel 25

Donationer

1. EU-institutionerne kan modtage enhver form for donation til fordel for Unionen, såsom fondsmidler, tilskud, gaver og testamentsarv.

2. En donation af en værdi på 50 000 EUR eller derover, der medfører en følgeomkostning, herunder forbundne udgifter, som overstiger 10 % af donationens værdi, kan kun modtages efter godkendelse fra Europa-Parlamentet og Rådet. Med henblik på en sådan godkendelse handler Europa-Parlamentet og Rådet inden to måneder fra modtagelsen af anmodningen fra de berørte EU-institutioner. Er der ikke rejst indvending inden for denne frist, træffer de berørte EU-institutioner en endelig afgørelse vedrørende modtagelse af donationen. De berørte EU-institutioner forklarer i deres anmodning til Europa-Parlamentet og Rådet, hvilke følgeomkostninger der er forbundet med modtagelsen af donationer til Unionen.

Artikel 26

Virksomhedssponsorering

1. Ved "virksomhedssponsorering" forstås: en aftale, hvorved en juridisk person i form af naturalydelser støtter et arrangement eller en aktivitet med sigte på fremstød eller virksomhedernes sociale ansvar.

2. På grundlag af specifikke interne regler, som offentliggøres på deres respektive websteder, kan EU-institutionerne og -organerne undtagelsesvis acceptere virksomhedssponsorering, forudsat at:

   a) der tages behørigt hensyn til principperne om ikkeforskelsbehandling, proportionalitet, ligebehandling og gennemsigtighed i alle faser af proceduren for accept af virksomhedssponsorering

b) det bidrager til Unionens positive omdømme og er direkte knyttet til hovedformålet med et arrangement eller en aktivitet

c) det ikke skaber interessekonflikt og ej heller vedrører sociale arrangementer

d) arrangementet eller aktiviteten ikke udelukkende er finansieret gennem virksomheds-sponsorering

e) den tjeneste, der ydes til gengæld for virksomhedssponsoreringen, er begrænset til den offentlige synlighed af sponsorens varemærke eller navn

f) sponsoren på tidspunktet for sponsoreringen ikke befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, og artikel 141, stk. 1, og ikke er registreret som udelukket i databasen omhandlet i artikel 142, stk. 1.

3. Hvis værdien af virksomhedssponsoreringen overstiger 5 000 EUR, skal sponsoren være opført i et offentligt register, som omfatter oplysninger om, hvilken type arrangement eller aktivitet der sponsoreres.

Artikel 27

Regler om fradrag og kursjusteringer

1. Følgende fradrag kan gøres i betalingsanmodninger, for hvilke der derefter udstedes betalingsanvisning på nettobeløbet:

a) sanktioner, der pålægges parter i kontrakter eller tilskudsmodtagere

b) prisnedslag, bonusser og rabatter fratrukket fakturaer og udgiftsopgørelser

c) renter fra forfinansieringsbetalinger

d) justeringer for uretmæssigt udbetalte beløb.

De i første afsnit, litra d), omhandlede justeringer kan foretages i form af direkte fradrag i tilfælde af en ny mellemliggende betaling eller betaling af saldoen til den samme modtager i henhold til det kapitel, den artikel og det regnskabsår, hvorunder den overskydende udbetaling er konteret.

Unionens regnskabsregler finder anvendelse på de i første afsnit, litra c) og d), omhandlede fradrag.

2. Priser på varer og tjenesteydelser leveret til Unionen skal opføres på budgettet med beløbet eksklusive afgifter, hvis de omfatter afgifter, der refunderes af medlemsstaterne i henhold til protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF.

3. Priser på varer og tjenesteydelser leveret til Unionen kan, hvis de omfatter afgifter, der refunderes af tredjelande i henhold til relevante aftaler, opføres på budgettet med beløbet:

a) eksklusive afgifter

b) inklusive afgifter.

I det i første afsnit, litra b), omhandlede tilfælde anses afgifter, der refunderes efterfølgende, som interne formålsbestemte indtægter.

4. Der kan justeres for kursdifferencer, som forekommer under budgetgennemførelsen. Det positive eller negative slutresultat indregnes i regnskabsårets saldo.

KAPITEL 6

Princippet om specificering

Artikel 28

Almindelige bestemmelser

1. Bevillingerne fordeles på afsnit og kapitler efter deres specifikke formål. Kapitlerne underinddeles i artikler og konti.

2. Kommissionen og de andre EU-institutioner kan overføre bevillinger inden for budgettet på de særlige betingelser, der er fastsat i artikel 29-32.

Der kan kun overføres bevillinger til budgetposter, hvorunder der på budgettet er opført en bevilling eller er anført et pro memoria (p.m.).

Beregningen af de begrænsninger, der er omhandlet i artikel 29, 30 og 31, foretages på tidspunktet for anmodningen om overførsel og under henvisning til de bevillinger, som er opført på budgettet, herunder ændringsbudgetterne.

Det beløb, som skal tages i betragtning med henblik på beregning af de begrænsninger, der er omhandlet i artikel 29, 30 og 31, er summen af de overførsler, der skal foretages fra den budgetpost, hvorfra overførslen sker, korrigeret med de tidligere overførsler. Det beløb, der svarer til de overførsler, som Kommissionen eller enhver anden berørt EU-institution foretager selvstændigt uden en afgørelse fra Europa-Parlamentet og Rådet, tages ikke i betragtning.

Forslag om overførsler og alle oplysninger bestemt for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende overførsler, der foretages i henhold til artikel 29, 30 og 31, ledsages af relevante og detaljerede bilag med de senest tilgængelige oplysninger om anvendelsen af bevillingerne og overslag over behovene indtil regnskabsårets udgang såvel for de budgetposter, hvortil bevillingerne skal overføres, som for de budgetposter, hvorfra bevillingerne skal overføres.

Artikel 29

Overførsler foretaget af andre EU-institutioner end Kommissionen

1. Enhver anden EU-institution end Kommissionen kan inden for sin egen budgetsektion overføre bevillinger:

   a) fra et afsnit til et andet på højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen foretages

   b) fra et kapitel til et andet uden begrænsninger.

2. Uden at dette berører stk. 4, underretter EU-institutionen Europa-Parlamentet og Rådet om sin hensigt, tre uger før den foretager de i stk. 1 omhandlede overførsler. Hvis der gøres behørigt begrundede indsigelser af enten Europa-Parlamentet eller Rådet inden denne frist, finder proceduren i artikel 31 anvendelse.

3. Enhver anden EU-institution end Kommissionen kan inden for sin egen budgetsektion foreslå Europa-Parlamentet og Rådet, at der foretages overførsler fra et afsnit til et andet, som overstiger det loft, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a). Disse overførsler foretages efter proceduren i artikel 31.

4. Enhver anden EU-institution end Kommissionen kan inden for sin egen budgetsektion foretage overførsler mellem artikler uden at underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Artikel 30

Overførsler foretaget af Kommissionen

1. Kommissionen kan inden for sin budgetsektion:

a) selv overføre bevillinger inden for hvert kapitel

b) for så vidt angår personale- og administrationsudgifter, der er fælles for flere afsnit, selv overføre bevillinger fra et afsnit til et andet på højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen foretages, og på højst 30 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvortil overførslen foretages

c) for så vidt angår aktionsudgifter selv overføre bevillinger mellem kapitler inden for samme afsnit på højst 10 % af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen sker

d) for så vidt angår bevillinger til forskning og teknologisk udvikling, som JRC har anvendt, inden for budgetafsnittet om "direkte forskning" selv overføre bevillinger mellem kapitler på højst 15 % af bevillingerne på den budgetpost, hvorfra overførslen sker

e) for så vidt angår forskning og teknologisk udvikling, selv overføre aktionsbevillinger fra et afsnit til et andet, forudsat at bevillingerne anvendes til det samme formål

f) for så vidt angår aktionsudgifter for de fonde, der gennemføres ved delt forvaltning, med undtagelse af EGFL, selv overføre bevillinger fra et afsnit til et andet, forudsat at der er tale om bevillinger til samme formål i henhold til den forordning, der opretter den pågældende fond, eller at der er tale om udgifter til teknisk bistand

g) selv overføre bevillinger fra en budgetkonto for en budgetgaranti til en budgetkonto for en anden budgetgaranti i de undtagelsestilfælde, hvor de tildelte ressourcer i den fælles garantifond for sidstnævnte ikke er tilstrækkelige, når der trækkes på garantien, og med forbehold af at det overførte beløb efterfølgende genetableres i overensstemmelse med proceduren i artikel 212, stk. 4.

De udgifter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), omfatter for hvert politikområde de kategorier, der er omhandlet i artikel 47, stk. 4.

Når Kommissionen overfører EGFL-bevillinger i henhold til første afsnit efter den 31. december, træffer den beslutning herom senest den 31. januar i det følgende regnskabsår. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet senest to uger efter beslutningen om disse overførsler.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sine hensigter tre uger før, den foretager de i dette stykkes litra b) omhandlede overførsler. Hvis der gøres behørigt begrundede indsigelser af enten Europa-Parlamentet eller Rådet inden denne frist, finder proceduren i artikel 31 anvendelse.

Uanset fjerde afsnit kan Kommissionen i regnskabsårets sidste to måneder selv overføre bevillinger vedrørende udgifter til personale, eksternt personale og øvrigt personale fra et afsnit til et andet inden for den samlede grænse på 5 % af bevillingerne for det pågældende år. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet senest to uger efter sin beslutning om disse overførsler.

2. Kommissionen kan inden for sin egen budgetsektion træffe beslutning om følgende overførsel af bevillinger fra et afsnit til et andet, forudsat at den umiddelbart herefter underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sin beslutning:

   a) overførsel af bevillinger fra afsnittet "hensættelser" som omhandlet i denne forordnings artikel 49, hvor den eneste betingelse for at frigøre reserven er vedtagelse af en basisretsakt i henhold til artikel 294 i TEUF

b) i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, såsom hvis der er tale om internationale humanitære katastrofer og kriser, der indtræffer efter den 1. december i regnskabsåret, overførsel af uudnyttede bevillinger for det pågældende år, der stadig er disponible under afsnittene under udgiftsområde 4 i den flerårige finansielle ramme afsat til Unionens foranstaltninger udadtil, til afsnittene vedrørende bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger.

Artikel 31

Overførselsforslag, som EU-institutionerne forelægger Europa-Parlamentet og Rådet

1. Hver EU-institution forelægger samtidigt sit overførselsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Kommissionen kan forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag om overførsler af betalingsbevillinger til fonde, der gennemføres ved delt forvaltning, med undtagelse af EGFL, senest den 10. januar i det følgende regnskabsår. Overførsel af betalingsbevillingerne kan foretages fra alle budgetposter. I sådanne tilfælde afkortes den frist på seks uger, der er omhandlet i stk. 4, til tre uger.

   Såfremt overførslen ikke eller kun delvis godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet, konteres den tilsvarende andel af de udgifter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5, litra b), til betalingsbevillingerne for det følgende regnskabsår.

3. Europa-Parlamentet og Rådet træffer afgørelse om overførsler af bevillinger i overensstemmelse med stk. 4-8.

4. Bortset fra hastetilfælde træffer Europa-Parlamentet og Rådet, sidstnævnte med kvalificeret flertal, afgørelse om hvert overførselsforslag inden for seks uger fra begge institutioners modtagelse af forslaget. I hastetilfælde træffer Europa-Parlamentet og Rådet afgørelse inden for tre uger fra modtagelse af forslaget.

5. Hvis Kommissionen har til hensigt at overføre EGFL-bevillinger i henhold til denne artikel, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet forslag om overførsler senest den 10. januar i det følgende regnskabsår. I sådanne tilfælde afkortes den frist på seks uger, der er omhandlet i stk. 4, til tre uger.

6. Et overførselsforslag godkendes eller anses for godkendt hvis der inden for fristen på seks uger sker følgende:

   a) Europa-Parlamentet og Rådet godkender det

   b) enten Europa-Parlamentet eller Rådet godkender det, og den anden institution undlader at handle

   c) hverken Europa-Parlamentet eller Rådet træffer afgørelse om at ændre eller forkaste overførselsforslaget.

7. Medmindre enten Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om noget andet, afkortes den frist på seks uger, der er omhandlet i stk. 4, til tre uger, når:

   a) overførslen udgør mindre end 10 % af bevillingerne på den budgetpost, som den stammer fra, og ikke overstiger 5 000 000 EUR

   b) overførslen kun vedrører betalingsbevillinger, og det samlede overførselsbeløb ikke overstiger 100 000 000 EUR.

8. Hvis enten Europa-Parlamentet eller Rådet har ændret overførselsbeløbet, og den anden institution har godkendt det eller undladt at handle, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har ændret overførselsbeløbet, betragtes det laveste af de to beløb som godkendt, medmindre den pågældende EU-institution trækker sit overførselsforslag tilbage.

Artikel 32

Overførsler underlagt særlige bestemmelser

1. Bevillinger, der modsvares af formålsbestemte indtægter, kan kun overføres, hvis sådanne indtægter bevarer deres oprindelige formål.

2. Afgørelser om overførsler, der skal muliggøre anvendelse af nødhjælpsreserven, træffes af Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen.

Med henblik på dette stykke finder proceduren i artikel 31, stk. 3 og 4, anvendelse. Kan Europa-Parlamentet og Rådet ikke nå til enighed om Kommissionens forslag eller om at vedtage en fælles holdning med hensyn til anvendelsen af nødhjælpsreserven, undlader de at handle i forhold til dette overførselsforslag.

Forslag om overførsler fra nødhjælpsreserven ledsages af relevante og detaljerede bilag, som viser:

a) de senest tilgængelige oplysninger om anvendelsen af bevillingerne og overslag over behovene indtil regnskabsårets udgang for den budgetpost, hvortil bevillingerne skal overføres

b) en analyse af mulighederne for at reallokere bevillingerne.

KAPITEL 7

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation

Artikel 33

Præstation og principperne om sparsommelighed, efficiens og effektivitet

1. Bevillinger skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og således gennemføres under overholdelse af følgende principper:

   a) princippet om sparsommelighed, i henhold til hvilket de ressourcer, som EU-institutionen anvender til udførelse af sine aktiviteter, skal stilles til rådighed rettidigt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris

   b) princippet om efficiens, som vedrører det optimale forhold mellem de anvendte ressourcer, de gennemførte aktiviteter og de mål, der nås

   c) princippet om effektivitet, som vedrører det omfang, i hvilket de forfulgte mål nås ved hjælp af de gennemførte aktiviteter.

2. I overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning skal der ved anvendelsen af bevillingerne fokuseres på præstation og med henblik herpå:

a) skal der fastsættes forudgående mål for programmer og aktiviteter

b) skal det ved hjælp af resultatindikatorer overvåges, at der gøres fremskridt med at nå målene

c) skal Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om fremskridt og problemer med at nå disse mål, jf. artikel 41, stk. 3, første afsnit, litra h), og artikel 247, stk. 1, litra e).

3. Der fastsættes, hvis det er relevant, specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte målsætninger som omhandlet i stk. 1 og 2 og relevante, accepterede, troværdige, nemme og robuste indikatorer.

Artikel 34

Evalueringer

1. Programmer og aktiviteter, der giver anledning til betydelige udgifter, skal være genstand for forudgående og retrospektive evalueringer, som skal stå i forhold til målsætningerne og udgifterne.

2. Forudgående evalueringer, der understøtter forberedelsen af programmer og aktiviteter, skal baseres på dokumentation for de pågældende programmers eller aktiviteters præstation, og skal indkredse og analysere de spørgsmål, der skal behandles, merværdien ved inddragelse af Unionen, målsætninger, forventede virkninger af forskellige muligheder og overvågnings- og evalueringsordninger.

   For større programmer eller aktiviteter, der forventes at have betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale virkninger kan den forudgående evaluering ske i form af en konsekvensanalyse, som ud over at opfylde kravene i første afsnit indeholder en analyse af de forskellige mulige gennemførelsesmetoder.

3. Retrospektive evalueringer skal vurdere programmets eller aktivitetens præstation, herunder aspekter såsom effektivitet, efficiens, kohærens, relevans og merværdi på EU-plan. Retrospektive evalueringer skal baseres på oplysningerne fra de overvågningsordninger og de indikatorer, der er fastsat for den pågældende foranstaltning. De skal foretages mindst én gang inden for hver flerårige finansielle ramme og så vidt muligt tilstrækkeligt tidligt til, at der kan tages hensyn til resultaterne i forudgående evalueringer eller konsekvensanalyser, som understøtter forberedelsen af beslægtede programmer og aktiviteter.

Artikel 35

Obligatorisk finansieringsoversigt

1. Ethvert forslag eller initiativ, som Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik ("den højtstående repræsentant") eller en medlemsstat forelægger lovgivningsmyndigheden, og som kan få budgetmæssige følger, herunder ændringer i antallet af stillinger, skal ledsages af en finansieringsoversigt, der viser overslagene med hensyn til betalings- og forpligtelsesbevillinger, af en vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, og af en forudgående evaluering eller konsekvensanalyse som omhandlet i artikel 34.

   Enhver ændring af et forslag eller initiativ, som forelægges lovgivningsmyndigheden, og som kan få betydelige budgetmæssige følger, herunder ændringer i antallet af stillinger, skal ledsages af en finansieringsoversigt, der er udarbejdet af den EU-institution, som foreslår ændringen.

   Finansieringsoversigten skal indeholde de finansielle og økonomiske oplysninger, der er nødvendige for, at lovgivningsmyndigheden kan vurdere, om der er behov for handling fra Unionens side. Finansieringsoversigten skal indeholde relevante oplysninger om sammenhængen med Unionens andre aktiviteter og eventuelle synergieffekter.

Når der er tale om flerårige operationer, skal finansieringsoversigten indeholde den forventede tidsplan for de årlige behov for forpligtelses- og betalingsbevillinger og stillinger, herunder eksternt personale, og en evaluering af deres finansielle virkninger på mellemlang og, om muligt, lang sigt.

2. Under budgetproceduren tilvejebringer Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at udviklingen i bevillingsbehovene kan sammenlignes med de oprindelige overslag i finansieringsoversigten i takt med fremskridtene i forhandlingerne om det forslag eller initiativ, som er forelagt lovgivningsmyndigheden.

3. For at mindske risikoen for svig, uregelmæssigheder og manglende opnåelse af målsætningerne skal finansieringsoversigten indeholde oplysninger om det interne kontrolsystem, der er indført, et overslag over omkostninger og fordele ved de kontroller, der er omfattet af et sådant system, og en vurdering af den forventede fejlrisiko samt oplysninger om eksisterende eller påtænkte svigforebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

   Denne vurdering skal tage hensyn til fejlenes sandsynlige omfang og art såvel som det pågældende politikområdes særlige betingelser og de regler, der gælder herfor.

4. Kommissionen anslår ved fremlæggelsen af reviderede eller nye udgiftsmæssige forslag omkostningerne og fordelene ved kontrolsystemer samt forventet fejlrisikoniveau som omhandlet i artikel stk. 3.

Artikel 36

Intern kontrol med budgetgennemførelsen

1. I henhold til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning skal budgettet gennemføres under overholdelse af en sådan effektiv og efficient intern kontrol, der er passende for den pågældende gennemførelsesmetode, og i overensstemmelse med de relevante sektorspecifikke regler.

2. Med henblik på budgetgennemførelsen skal intern kontrol anvendes på alle niveauer i forvaltningen og være udformet til at give en rimelig sikkerhed for, at følgende målsætninger opfyldes:

   a) effektivitet, efficiens og sparsommelighed i forbindelse med transaktionerne

   b) pålidelig rapportering

   c) beskyttelse af aktiver og oplysninger

   d) forebyggelse, opdagelse, korrektion af og opfølgning på svig og uregelmæssigheder

   e) tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og regelmæssighed under hensyntagen til programmernes flerårige karakter samt de pågældende betalingers art.

3. En effektiv intern kontrol skal baseres på bedste internationale praksis og omfatte navnlig følgende elementer:

a) adskillelse af opgaver

b) en passende strategi for risikostyring og kontrol, der omfatter kontrol på modtagerniveau

c) undgåelse af interessekonflikter

d) tilstrækkelige revisionsspor og dataintegritet i datasystemer

e) procedurer for overvågning af effektivitet og efficiens

f) procedurer for opfølgning på konstaterede svagheder og undtagelser i den interne kontrol

g) regelmæssig vurdering af, om det interne kontrolsystem fungerer, som det skal.

4. En effektiv intern kontrol skal baseres på følgende elementer:

a) gennemførelse af en hensigtsmæssig strategi for risikostyring og kontrol, som koordineres blandt relevante aktører i kontrolkæden

b) tilgængeligheden af kontrolresultaterne for alle relevante aktører i kontrolkæden

c) tillid, hvor det er relevant, til forvaltningserklæringer fra gennemførelsespartnere og til uafhængige revisionsudtalelser, forudsat at kvaliteten af det arbejde, der ligger til grund herfor, er tilstrækkelig og acceptabel, og at arbejdet er udført i overensstemmelse med aftalte standarder

d) rettidig anvendelse af korrigerende foranstaltninger, herunder i givet fald afskrækkende sanktioner

e) klar og utvetydig lovgivning som grundlag for de pågældende politikker, herunder basisretsakter vedrørende elementerne i den interne kontrol

f) afskaffelse af gentagne kontroller

g) forbedring af forholdet mellem omkostninger og fordele ved for kontrol.

5. Hvis omfanget af fejl under gennemførelsen af programmet vedvarende er højt, skal Kommissionen identificere svaghederne i kontrolsystemerne, analysere omkostninger og fordele ved mulige korrigerende foranstaltninger og tage eller foreslå passende skridt, såsom forenkling af de relevante bestemmelser, forbedring af kontrolsystemerne og ændring af programmets eller leveringssystemernes udformning.

KAPITEL 8

Princippet om gennemsigtighed

Artikel 37

Offentliggørelse af regnskaber og budgetter

1. Budgettet opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges i overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed.

2. Budgettet og ethvert ændringsbudget offentliggøres i deres endeligt vedtagne form i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Europa-Parlamentets formand.

   Budgetterne offentliggøres senest tre måneder efter den dato, hvor det fastslås, at de er endeligt vedtaget.

   Snarest muligt og senest fire uger efter den endelige vedtagelse af budgettet offentliggøres på Kommissionens initiativ de endelige detaljerede budgettal på EU-institutioners websted på alle sprog indtil den officielle offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

   De konsoliderede årsregnskaber offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og på EU-institutioners websted.

Artikel 38

Offentliggørelse af oplysninger om modtagere og andre oplysninger

1. Kommissionen giver på en hensigtsmæssig måde og rettidigt adgang til oplysninger om modtagere af midler, der er finansieret over budgettet, hvis budgettet gennemføres af denne i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a).

   Første afsnit gælder også for andre EU-institutioner, når de gennemfører budgettet i henhold til artikel 59, stk. 1.

2. Bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3 og 4, skal følgende oplysninger offentliggøres under behørig hensyntagen til kravene om fortrolighed og sikkerhed, navnlig beskyttelsen af personoplysninger:

   a) modtagerens navn

   b) modtagerens lokalitet, navnlig

      i) modtagerens adresse, når modtageren er en juridisk person

      ii) regionen på NUTS 2-niveau, når modtageren er en fysisk person

   c) det beløb, der er indgået retlige forpligtelser for

   d) foranstaltningens art og formål.

De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, offentliggøres kun i forbindelse med priser, tilskud og kontrakter, som er tildelt på grundlag af konkurrencer, tilskudsprocedurer eller udbudsprocedurer, og for eksperter, der er blevet udvalgt i henhold til artikel 237, stk. 2.

3. Oplysningerne i stk. 2, første afsnit, offentliggøres ikke:

a) for uddannelsesstøtte udbetalt til fysiske personer og anden direkte støtte til fysiske personer med særligt stort behov, jf. artikel 191, stk. 4, litra b)

b) for kontrakter med meget lav værdi, der tildeles eksperter, der udvælges i henhold til artikel 237, stk. 2, samt kontrakter med meget lav værdi under det beløb, der er omhandlet i bilag I, punkt 14.4

c) for finansiel støtte ydet gennem finansielle instrumenter på under 500 000 EUR.

d) hvor en sådan offentliggørelse risikerer at udgøre en trussel mod de pågældende personers eller enheders rettigheder og frihedsrettigheder som beskyttet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller at skade modtagernes kommercielle interesser.

I de i første afsnit, litra c), omhandlede tilfælde skal de oplysninger, der gøres tilgængelige, begrænses til statistiske oplysninger, der er aggregeret i henhold til de relevante kriterier, såsom geografisk placering, modtagerens økonomiske typologi, type støtte, der er modtaget, og det EU-politikområde, hvorunder støtten blev ydet.

Med hensyn til fysiske personer baseres offentliggørelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit, på relevante kriterier såsom foranstaltningens hyppighed eller type og de involverede beløb.

4. Personer eller enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), offentliggør oplysninger om modtagere i overensstemmelse med deres regler og procedurer, i det omfang disse regler anses for at være tilsvarende efter den vurdering, der foretages af Kommissionen i henhold til artikel 154, stk. 4, første afsnit, litra e), og forudsat at enhver offentliggørelse af personoplysninger er omfattet af garantier, der svarer til garantierne i denne artikel.

Organer, der er udpeget i henhold til artikel 63, stk. 3, offentliggør oplysninger i overensstemmelse med sektorspecifikke regler. Disse sektorspecifikke regler kan i overensstemmelse med det relevante retsgrundlag fravige nærværende artikels stk. 2 og 3, navnlig med hensyn til offentliggørelse af personoplysninger, hvis det er berettiget på grundlag af kriterierne omhandlet i nærværende artikels stk. 3, andet afsnit, og under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for den pågældende sektor.

5. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 offentliggøres på EU-institutioners websted senest den 30. juni i året efter det regnskabsår, hvor der blev indgået retlige forpligtelser for de pågældende midler.

EU-institutioners websted skal indeholde en henvisning til det websted, hvor de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, kan findes, hvis de ikke offentliggøres direkte på et særligt websted for EU-institutioner.

Kommissionen giver på en hensigtsmæssig måde og rettidigt adgang til oplysninger om et fælles websted, hvor de oplysninger, som tilvejebringes af de personer, enheder eller organer, der er omhandlet i stk. 4, kan findes, herunder en henvisning til webstedets adresse.

6. Hvis personoplysninger offentliggøres, fjernes oplysningerne to år efter afslutningen af det regnskabsår, hvor der blev indgået retlige forpligtelser for midlerne. Dette gælder også personoplysninger vedrørende juridiske personer, hvis officielle navn identificerer en eller flere fysiske personer.

AFSNIT III
BUDGETTETS FASTLÆGGELSE OG STRUKTUR

KAPITEL 1
Fastlæggelse af budgettet

Artikel 39

Overslag over indtægter og udgifter

1. Enhver anden EU-institution end Kommissionen opstiller et overslag over sine udgifter og indtægter, som den hvert år inden den 1. juli sender til Kommissionen og samtidigt til orientering til Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Den højtstående repræsentant afholder konsultationer med de medlemmer af Kommissionen, der er ansvarlige for henholdsvis udviklingspolitik, naboskabspolitik, internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring, om deres respektive ansvarsområder.

3. Kommissionen opstiller et overslag over sine egne udgifter og indtægter, som den umiddelbart efter vedtagelsen sender til Europa-Parlamentet og Rådet. Ved udarbejdelsen af sit overslag anvender Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i artikel 40.

Artikel 40

Budgetoverslag for EU-organerne omhandlet i artikel 70

Hvert af de EU-organer, der er omhandlet i artikel 70, sender i overensstemmelse med instrumentet om dets oprettelse hvert år senest den 31. januar Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet sit udkast til samlet programmeringsdokument, som indeholder dets årlige og flerårige programmering med den tilsvarende planlægning af menneskelige og finansielle ressourcer.

Artikel 41

Budgetforslag

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag, som indeholder budgetforslaget, senest den 1. september i det år, der ligger forud året, hvor budgettet skal gennemføres. Kommissionen sender forslaget til de nationale parlamenter til orientering.

   Budgetforslaget skal indeholde en samlet oversigt over Unionens indtægter og udgifter og sammenfatter de overslag, der er omhandlet i artikel 39. Det kan også indeholde andre overslag end dem, der er opstillet af EU-institutioner.

   Budgetforslaget følger den struktur og udformning, der er anført i artikel 47-52.

   Hver af budgetforslagets sektioner forsynes med en indledning udarbejdet af den pågældende EU-institution.

Kommissionen udarbejder den generelle indledning til budgetforslaget. Den generelle indledning omfatter de finansielle opstillinger med de vigtigste oplysninger fordelt på afsnit og begrundelser for de bevillingsændringer, der foreslås fra det ene regnskabsår til det næste, fordelt på udgiftskategorierne i den flerårige finansielle ramme.

2. For at sikre mere præcise og pålidelige overslag over de budgetmæssige følger af gældende lovgivning og lovgivningsforslag under behandling knytter Kommissionen en finansiel programmering for de følgende år, der er struktureret efter udgiftskategori, politikområde og budgetpost, til budgetforslaget. Den fuldstændige finansielle programmering omfatter de udgiftskategorier, der er indeholdt i punkt 30 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning[1]. Der forelægges oversigtsoplysninger for de udgiftskategorier, der ikke er indeholdt i punkt 30 i nævnte interinstitutionelle aftale.

   Den vejledende finansielle programmering opdateres efter budgettets vedtagelse for at medtage budgetprocedurens resultat og eventuelle andre relevante beslutninger.

3. Kommissionen forelægger sammen med budgetforslaget:

   a) en sammenligningstabel, der indeholder budgetforslaget for øvrige EU-institutioner og de oprindelige overslag for øvrige EU-institutioner som sendt til Kommissionen, og som, hvis det er relevant, angiver årsagerne til at budgetforslaget indeholder overslag, der afviger fra dem, som er udarbejdet af andre EU-institutioner

[1] EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

b) eventuelle arbejdsdokumenter, som den finder nyttige i forbindelse med EU-institutioners stillingsfortegnelser, hvoraf den senest godkendte stillingsfortegnelse fremgår, og som indeholder en redegørelse for:

   i) alt personale ansat af Unionen, ordnet efter type af ansættelseskontrakt

   ii) politikken vedrørende stillinger og eksternt personale og for kønsbalancen

   iii) antallet af reelt besatte stillinger på den sidste dag i det år, der går forud for det år, hvor budgetforslaget fremlægges, og årsgennemsnittet af stillinger opgjort i fuldtidsækvivalenter, der reelt er til rådighed for det pågældende foregående år, med angivelse af fordelingen opgjort efter lønklasse, køn og administrativ enhed

   iv) stillingernes fordeling på politikområder

   v) for hver kategori af eksternt personale det oprindeligt anslåede antal af fuldtidsækvivalenter på basis af de godkendte bevillinger såvel som antallet af personer, der reelt er til rådighed, ved begyndelsen af det år, hvor budgetforslaget fremlægges, med angivelse af fordelingen af disse opgjort efter ansættelsesgruppe og, hvor det er relevant, lønklasse

c) for så vidt angår de EU-organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71, et arbejdsdokument med oplysninger om indtægter og udgifter samt alle oplysninger om personale som omhandlet i litra b)

d) et arbejdsdokument om den planlagte gennemførelse af bevillinger for regnskabsåret og om uindfriede forpligtelser

e) for så vidt angår administrationsbevillinger, et arbejdsdokument med oplysninger om de administrationsudgifter, som Kommissionen skal afholde i medfør af dens budgetsektion

f) et arbejdsdokument om pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, som også indeholder en vurdering af resultaterne og den planlagte opfølgning

g) for så vidt angår finansiering til internationale organisationer, et arbejdsdokument, der indeholder:

   i) en oversigt over alle bidrag fordelt efter EU-program eller -fond og efter international organisation

   ii) en begrundelse med forklaring på, hvorfor det er mere effektivt for Unionen at finansiere de internationale organisationer end at handle direkte

h) programerklæringer eller et andet relevant dokument, der indeholder følgende:

   i) angivelse af, hvilke EU-politikker og -mål programmet skal bidrage til

   ii) en klar redegørelse for baggrunden for intervention på EU-plan i overensstemmelse med bl.a. nærhedsprincippet

iii) fremskridt med at nå programmålene som fastsat i artikel 33

iv) en fuldstændig begrundelse, herunder en cost-benefit-analyse af foreslåede ændringer i bevillingsniveauet

v) oplysninger om gennemførelsessatser for indeværende år og det foregående regnskabsår i forbindelse med programmet

i) en samlet oversigt over forfaldsplanerne for betalinger, der efter program og udgiftsområde sammenfatter de betalinger, der skal foretages i efterfølgende regnskabsår til opfyldelse af budgetmæssige forpligtelser foreslået i budgetforslaget, som er indgået i foregående regnskabsår.

Hvor offentlig-private partnerskaber gør brug af finansielle instrumenter, inkluderes oplysningerne vedrørende disse instrumenter dog i det arbejdsdokument, der er omhandlet i stk. 4.

4. I de tilfælde hvor Kommissionen gør brug af finansielle instrumenter, vedlægges budgetforslaget et arbejdsdokument, der for hvert finansielt instrument angiver følgende:

a) en henvisning til det finansielle instrument og dets basisretsakt sammen med en generel beskrivelse af instrumentet, dets indvirkning på budgettet, dets varighed og merværdien af Unionens bidrag

b) de finansielle institutioner, der er involveret i gennemførelsen, herunder eventuelle problemer i forbindelse med anvendelsen af artikel 155, stk. 2

c) det finansielle instruments bidrag til opfyldelsen af det pågældende programs mål målt ud fra de fastsatte indikatorer, herunder, hvor det er relevant, den geografiske spredning

d) de forventede transaktioner, herunder målvolumener baseret på den løftestangseffekt, der var sat som mål, og den forventede private kapital, der skal mobiliseres, eller, hvis der ikke foreligger oplysninger herom, på løftestangseffekten af de eksisterende finansielle instrumenter

e) de budgetposter, der svarer til de pågældende transaktioner og de aggregerede budgetmæssige forpligtelser og betalinger fra budgettet

f) det gennemsnitlige tidsrum mellem den budgetmæssige forpligtelse for de finansielle instrumenter og retlige forpligtelser for de enkelte projekter i form af egenkapital eller gæld, når denne varighed er længere end tre år

g) indtægter og tilbagebetalinger i medfør af artikel 209, stk. 3, opført særskilt, herunder en evaluering af anvendelsen heraf

h) værdien af egenkapitalinvesteringer i forhold til de foregående år

i) det samlede beløb for hensættelser til tab og omkostninger såvel som eventuelle oplysninger om Unionens eksponering for finansiel risiko, herunder eventuelle eventualforpligtelser

j) værdiforringelser og indfriede garantier både for det foregående år og de respektive akkumulerede tal

k) det finansielle instruments præstation, herunder de investeringer, der er foretaget, målet og de opnåede løftestangs- og multiplikatoreffekter, og også en beløbsangivelse af den mobiliserede private kapital

l) de tildelte ressourcer i den fælles hensættelsesfond og, når det er relevant, saldoen på forvaltningskontoen.

Arbejdsdokumentet omhandlet i første afsnit skal desuden indeholde en oversigt over de administrative omkostninger som følge af forvaltningsgebyrer og andre finansielle udgifter og driftsudgifter, der afholdes til forvaltningen af finansielle instrumenter, opstillet samlet og efter henholdsvis forvaltningspart og forvaltede finansielle instrument.

Kommissionen redegør for grundene til den i første afsnit, litra f), omhandlede varighed og forelægger, hvis det er relevant, en handlingsplan for afkortningen af varigheden inden for rammerne af den årlige dechargeperiode.

Det i første afsnit omhandlede arbejdsdokument skal i en klar og præcis tabel sammenfatte oplysninger efter finansielt instrument.

5. I de tilfælde hvor Unionen har ydet en budgetgaranti, vedlægger Kommissionen budgetforslaget et arbejdsdokument, hvori der for hver budgetgaranti og for den fælles hensættelsesfond redegøres for følgende:

a) en henvisning til budgetgarantien og dens basisretsakt sammen med en generel beskrivelse af budgetgarantien, dens indvirkning på de finansielle forpligtelser på budgettet, dens varighed og merværdien af Unionens bidrag

b) budgetgarantiens modparter, herunder eventuelle problemer i forbindelse med anvendelsen af artikel 155, stk. 2

c) budgetgarantiens bidrag til opfyldelsen af målene for budgetgarantien målt ud fra de fastsatte indikatorer, herunder, hvor det er relevant, den geografiske spredning og mobiliseringen af midler fra den private sektor

d) oplysninger om de transaktioner, der er omfattet af budgetgarantien på aggregeret grundlag efter sektor, land og instrument, herunder, hvor det er relevant, porteføljer og støtte kombineret med andre EU-foranstaltninger

e) de beløb, der er overført til modtagerne, og en vurdering af den løftestangseffekt, der er opnået som følge af de projekter, der støttes under budgetgarantien

f) oplysninger aggregeret på samme grundlag som det, der er omhandlet i litra d), i forbindelse med træk på budgetgarantien, tab, udbytte, inddrevne beløb og andre betalinger, der er modtaget

g) oplysninger om den finansielle forvaltning af den fælles hensættelsesfond samt dens præstation og risiko ved udgangen af det foregående kalenderår

h) den faktiske tilførselssats for den fælles hensættelsesfond og, når det er relevant, de efterfølgende transaktioner i overensstemmelse med artikel 213, stk. 4

i) kapitalstrømmene i den fælles hensættelsesfond i løbet af det foregående kalenderår samt væsentlige transaktioner og eventuelle andre relevante oplysninger om Unionens eksponering for finansiel risiko.

j) i medfør af artikel 210, stk. 3, en vurdering af bæredygtigheden af eventualforpligtelser, som afholdes over budgettet, som følge af budgetgarantier eller finansiel bistand.

6. Hvis Kommissionen gør brug af EU-trustfonde for foranstaltninger udadtil, vedlægger den budgetforslaget et detaljeret arbejdsdokument om de aktiviteter, der støttes via disse trustfonde, herunder:

a) om gennemførelsen af disse, idet der bl.a. skal fremgå oplysninger om overvågningsordningerne med de enheder, der gennemfører trustfondene

b) deres forvaltningsomkostninger

c) bidrag fra andre donorer end Unionen

d) en foreløbig vurdering af deres præstation på grundlag af betingelserne i artikel 234, stk. 3

e) en beskrivelse af, hvordan deres aktiviteter har bidraget til de mål, der er fastlagt i basisretsakten for det instrument, hvorfra Unionens bidrag til trustfondene blev leveret.

7. Kommissionen vedlægger budgetforslaget en liste over sine afgørelser om pålæggelse af bøder på det konkurrenceretlige område og beløbet af hver pålagt bøde sammen med oplysninger om, hvorvidt bøderne er blevet endelige, eller om de er eller stadig kan gøres til genstand for appel ved Den Europæiske Unions Domstol, samt om muligt oplysninger om, hvornår hver enkelt bøde forventes at blive endelig.

8. Kommissionen vedlægger budgetforslaget et arbejdsdokument, der for hver budgetpost, for hvilken der opføres interne eller eksterne formålsbestemte indtægter, angiver:

a) det anslåede beløb for sådanne indtægter, der skal opføres

b) det anslåede beløb for sådanne indtægter fremført fra foregående år.

9. Sammen med budgetforslaget forelægger Kommissionen også alle yderligere arbejdsdokumenter, som den finder nyttige, når Europa-Parlamentet og Rådet skal vurdere budgetanmodningerne.

10. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i Rådets afgørelse 2010/427/EU[1] sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et arbejdsdokument sammen med budgetforslaget, hvori følgende er udførligt beskrevet:

    a) alle administrations- og aktionsudgifter vedrørende Unionens optræden udadtil, herunder FUSP og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, finansieret over budgettet

    b) EU-Udenrigstjenestens samlede administrationsudgifter for det foregående år opdelt på hver enkelt EU-delegation og udgifter for EU-Udenrigstjenestens centrale administration samt aktionsudgifter opdelt efter geografisk område (regioner, lande), tematisk område, EU-delegation og mission.

11. Desuden skal følgende fremgå af arbejdsdokumentet, der er omhandlet i stk. 10:

    a) antallet af stillinger for hver lønklasse i hver kategori og det antal faste og midlertidige stillinger, herunder kontraktansat og lokalt ansat personale, der er godkendt inden for rammerne af bevillingerne i hver EU-delegation og i EU-Udenrigstjenestens centrale administration

[1] Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8 2010, s. 30).

b) enhver forhøjelse eller nedskæring i forhold til det foregående regnskabsår af antallet af stillinger opdelt efter lønklasse og kategori i EU-Udenrigstjenestens centrale administration og samtlige EU-delegationer

c) antallet af stillinger, der er godkendt for det pågældende regnskabsår og, for det foregående regnskabsår, såvel som antallet af stillinger, der er besat af diplomater udsendt fra medlemsstater, og af EU-tjenestemænd

d) en detaljeret oversigt over alt personale i EU-delegationerne på tidspunktet for fremlæggelsen af budgetforslaget, herunder opdeling efter geografisk område, køn, land og mission, idet der sondres mellem stillinger i stillingsfortegnelsen, kontraktansatte, lokalt ansatte og udsendte nationale eksperter, og over bevillinger, der er anmodet om i budgetforslaget, til sådanne personaletyper med dertil svarende overslag over antal fuldtidsækvivalenter på basis af de bevillinger, der er anmodet om.

Artikel 42

Ændringsskrivelse til budgetforslaget

Kommissionen kan på grundlag af enhver ny oplysning, der ikke var til rådighed, da budgetforslaget blev fastlagt, på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden EU-institution for så vidt angår deres respektive sektioner samtidigt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en eller flere ændringsskrivelser til budgetforslaget inden indkaldelsen af det forligsudvalg, der er omhandlet i artikel 314 i TEUF. Sådanne skrivelser kan omfatte en ændringsskrivelse med ajourførte udgiftsoverslag for navnlig landbruget.

Artikel 43

Medlemsstaters forpligtelser som følge af budgettets vedtagelse

1. Europa-Parlamentets formand fastslår efter proceduren i artikel 314, stk. 9, i TEUF og Euratomtraktatens artikel 106A, at budgettet er endeligt vedtaget.

2. Når det er fastslået, at budgettet er endeligt vedtaget, er medlemsstaterne fra den 1. januar i det følgende regnskabsår eller fra det tidspunkt, hvor det fastslås, at budgettet er endeligt vedtaget, hvis dette sker efter den 1. januar, forpligtet til at foretage betalinger til Unionen for skyldige beløb som nærmere fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

Artikel 44

Forslag til ændringsbudgetter

1. Kommissionen kan i følgende tilfælde forelægge forslag til ændringsbudget, som primært er baseret på indtægter:

   a) for at opføre saldoen fra det foregående regnskabsår på budgettet i overensstemmelse med proceduren i artikel 18

   b) for at revidere overslaget over egne indtægter på grundlag af ajourførte økonomiske prognoser

   c) for at ajourføre det reviderede overslag over egne indtægter og andre indtægter såvel som for at evaluere tilstedeværelsen af og behovet for betalingsbevillinger.

   Kommissionen kan i tilfælde af uundgåelige, særlige og uforudsete omstændigheder, navnlig med henblik på anvendelsen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, forelægge forslag til ændringsbudgetter, der hovedsaglig er udgiftsdrevne.

2. Anmodninger om ændringsbudgetter fra andre EU-institutioner end Kommissionen under samme omstændigheder som i stk. 1 sendes til Kommissionen.

Før fremlæggelsen af et forslag til ændringsbudget undersøger Kommissionen og de øvrige berørte EU-institutioner, hvilket spillerum der er for reallokering af de relevante bevillinger under særlig hensyntagen til en eventuel forventet underudnyttelse af bevillinger.

Artikel 43 finder anvendelse på ændringsbudgetter. Ændringsbudgetter begrundes i forhold til de budgetter, hvis overslag de ændrer.

3. Kommissionen forelægger samtidig Europa-Parlamentet og Rådet sine forslag til ændringsbudgetter senest den 1. september i hvert regnskabsår, medmindre særlige og behørigt begrundede omstændigheder gør sig gældende, eller Den Europæiske Solidaritetsfond finder anvendelse, i hvilke tilfælde der kan fremlægges et forslag til ændringsbudget når som helst i årets løb. Den kan lade anmodninger om ændringsbudgetter fra andre EU-institutioner ledsage af en udtalelse.

4. Forslag til ændringsbudgetter ledsages af de begrundelser og oplysninger om budgetgennemførelsen i det foregående og løbende regnskabsår, som foreligger ved udarbejdelsen af forslagene.

Artikel 45

Tidlig fremsendelse af overslag og budgetforslag

Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet kan aftale at fremrykke visse datoer for fremsendelse af overslag samt for vedtagelse og fremsendelse af budgetforslaget. En sådan ordning må dog ikke medføre, at fristerne i artikel 314 i TEUF og Euratomtraktatens artikel 106A for behandlingen af disse tekster afkortes eller forlænges.

KAPITEL 2

Budgettets struktur og udformning

Artikel 46

Budgettets struktur

Budgettet består af følgende:

a) en almindelig oversigt over indtægter og udgifter

b) særskilte sektioner for hver EU-institution, bortset fra Det Europæiske Råd og Rådet, der indgår i samme sektion, med underopdeling i indtægter og udgifter.

Artikel 47

Budgetkontoplan

1. Kommissionens indtægter samt de øvrige EU-institutioners indtægter og udgifter opdeles af Europa-Parlamentet og Rådet på afsnit, kapitler, artikler og konti i overensstemmelse med deres art eller formål.

2. Oversigten over udgifter for budgetsektionen vedrørende Kommissionen opstilles efter en kontoplan vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet og opdelt efter udgifternes formål.

   Hvert afsnit svarer til et politikområde og hvert kapitel svarer som udgangspunkt til et program eller en aktivitet.

   Hvert afsnit kan omfatte aktionsbevillinger og administrationsbevillinger. Inden for hvert afsnit samles administrationsbevillingerne i et enkelt kapitel.

   Budgetkontoplanen skal overholde principperne om specificering, forsvarlig økonomisk forvaltning og gennemsigtighed. Den skal sikre den klarhed og gennemsigtighed, som er nødvendig for budgetprocessen, gøre det lettere at identificere de vigtigste formål som afspejlet i de relevante retsgrundlag, åbne mulighed for valg vedrørende politiske prioriteter og muliggøre en effektiv gennemførelse.

3. Kommissionen kan anmode om tilføjelse af et pro memoria (p.m.) til en post uden godkendte bevillinger. En sådan anmodning godkendes efter proceduren i artikel 31.

4. Ved opstillingen efter formål opdeles administrationsbevillingerne inden for de enkelte afsnit som følger:

   a) udgifter vedrørende personale, der er godkendt i stillingsfortegnelsen, der skal omfatte et bevillingsbeløb og et antal stillinger i fortegnelsen svarende til disse udgifter

   b) udgifter til eksternt personale og øvrige udgifter omhandlet i artikel 30, stk. 1, første afsnit, litra b), som finansieres over udgiftsområdet "administration" under den flerårige finansielle ramme

   c) udgifter vedrørende ejendomme og andre hertil knyttede udgifter, herunder rengøring og vedligeholdelse, lejeudgifter, telekommunikation, vand, gas og elektricitet

   d) udgifter til eksternt personale og teknisk bistand direkte tilknyttet gennemførelsen af programmer.

   Alle typer af Kommissionens administrationsudgifter, der er fælles for flere afsnit, opføres i en separat samlet oversigt opdelt efter type.

Artikel 48

Negative indtægter

1. Budgettet må ikke indeholde negative indtægter, undtagen når det er resultatet af negativ forrentning af indlån i alt.

2. De egne indtægter, der oppebæres i henhold til afgørelse 2014/335/EU, Euratom, er nettobeløb og opføres som sådanne i budgettets samlede oversigt over indtægter.

Artikel 49

Hensættelser

1. Hver sektion i budgettet kan omfatte et afsnit med "hensættelser". Bevillingerne opføres under det pågældende afsnit i et af følgende tilfælde:

   a) der findes ingen basisretsakt for den pågældende foranstaltning på det tidspunkt, hvor budgettet fastsættes

   b) der er stærkt begrundet usikkerhed om, hvorvidt bevillingerne under de pågældende budgetposter er tilstrækkelige, eller om det er muligt at gennemføre dem på betingelser, der er i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Bevillingerne i nævnte afsnit kan kun anvendes efter overførsler i overensstemmelse med proceduren i denne forordnings artikel 30, stk. 1, første afsnit, litra c), hvor vedtagelsen af basisretsakten er omfattet af proceduren i artikel 294 i TEUF, og i overensstemmelse med proceduren i nærværende forordnings artikel 31 i alle øvrige tilfælde.

2. I tilfælde af alvorlige vanskeligheder med gennemførelsen kan Kommissionen i løbet af regnskabsåret foreslå, at der overføres bevillinger til afsnittet "hensættelser". Europa-Parlamentet og Rådet træffer afgørelse om sådanne overførsler efter artikel 31.

Artikel 50

Negativ reserve

Budgetsektionen vedrørende Kommissionen kan omfatte en "negativ reserve" på højst 200 000 000 EUR. En sådan reserve, der opføres under et særligt afsnit, omfatter kun betalingsbevillinger.

Denne negative reserve anvendes inden regnskabsårets udgang ved overførsler efter proceduren i artikel 30 og 31.

Artikel 51

Nødhjælpsreserve

1. Budgetsektionen vedrørende Kommissionen omfatter en nødhjælpsreserve til tredjelande.

2. Den i stk. 1 omhandlede reserve skal anvendes inden regnskabsårets udgang ved overførsler efter proceduren i artikel 30 og 32.

Artikel 52

Budgettets udformning

1. Budgettet viser:

   a) i den almindelige oversigt over indtægter og udgifter:

      i) Unionens anslåede indtægter i det løbende regnskabsår ("år n")

      ii) de anslåede indtægter i det foregående regnskabsår og indtægterne i år n-2

      iii) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for år n

iv) forpligtelses- og betalingsbevillingerne for det foregående regnskabsår

v) de indgåede udgiftsforpligtelser og de betalte udgifter i år n2, sidstnævnte også opført som procentdel af budgettet for år n

vi) de relevante anmærkninger for hver underinddeling, jf. artikel 47, stk. 1, herunder henvisninger til basisretsakten, når der findes en sådan, og alle relevante forklaringer vedrørende arten af og formålet med bevillingerne

b) i hver sektion indtægter og udgifter efter samme struktur som fastsat i litra a)

c) for så vidt angår personale:

i) for hver sektion en stillingsfortegnelse, der angiver antallet af stillinger i hver lønklasse inden for hver kategori og tjenestegruppe og antallet af faste og midlertidige stillinger, der godkendes inden for rammerne af budgetbevillingerne

ii) en stillingsfortegnelse over det personale, der aflønnes over bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling med henblik på direkte foranstaltninger, og en stillingsfortegnelse over det personale, der aflønnes over de samme bevillinger med henblik på indirekte foranstaltninger; fortegnelserne opdeles efter kategori og lønklasse og sondrer mellem faste og midlertidige stillinger, der godkendes inden for rammerne af budgetbevillingerne

iii) en stillingsfortegnelse, der for hvert af de i artikel 70 omhandlede EU-organer, som modtager bidrag over budgettet, angiver antallet af stillinger for hver lønklasse og for hver kategori. Stillingsfortegnelserne skal ud for det antal stillinger, der godkendes for det pågældende regnskabsår, vise antallet af godkendte stillinger for det foregående år. Personalet ved Euratoms Forsyningsagentur opføres separat i Kommissionens stillingsfortegnelse.

d) for så vidt angår finansiel bistand og budgetgarantier:

i) i den almindelige oversigt over indtægter budgetposter, der svarer til de pågældende transaktioner og er bestemt til opførelse af eventuelle tilbagebetalinger fra modtagere, der i første omgang har misligholdt deres forpligtelser. Disse poster forsynes med et pro memoria (p.m.) og ledsages af relevante anmærkninger

ii) i budgetsektionen vedrørende Kommissionen:

– de budgetposter, der vedrører budgetgarantier i forbindelse med de pågældende transaktioner. Disse poster forsynes med et pro memoria (p.m.), forudsat at der ikke herunder er opstået faktiske udgifter, der skal dækkes af endelige bevillinger

– anmærkninger med henvisning til basisretsakten, de planlagte transaktioners omfang og varighed samt den budgetgaranti, som Unionen stiller i forbindelse med gennemførelsen af sådanne transaktioner

iii) i et dokument vedlagt som bilag til budgetsektionen vedrørende Kommissionen til orientering også de tilsvarende risici:

– løbende kapitaltransaktioner og gældsforvaltning

– kapitaltransaktionerne og gældsforvaltningen i år n

e) for så vidt angår finansielle instrumenter, der oprettes uden en basisretsakt:

i) budgetposter, der svarer til de pågældende transaktioner

ii) en generel beskrivelse af de finansielle instrumenter, herunder deres varighed og deres indvirkning på budgettet

iii) de forventede transaktioner, herunder målvolumen baseret på den forventede løftestangs- og multiplikatoreffekt

f) for så vidt angår de midler, der gennemføres af personer eller enheder i medfør af artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c):

i) en henvisning til basisretsakten for det relevante program

ii) tilsvarende budgetposter

iii) en generel beskrivelse af foranstaltningen, herunder dens varighed og indvirkning på budgettet

g) de samlede udgifter vedrørende FUSP opført under et kapitel med overskriften "FUSP" med specifikke artikler, som omfatter FUSP's udgifter og indeholder specifikke budgetposter, der som minimum anfører de enkelte større missioner.

2. Europa-Parlamentet og Rådet kan ud over de dokumenter, der er omhandlet i stk. 1, vedlægge budgettet andre relevante dokumenter.

Artikel 53

Regler om stillingsfortegnelserne for personale

1. De stillingsfortegnelser, der er omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra c), udgør for hver EU-institution eller hvert EU-organ en ufravigelig grænse. Ingen udnævnelser må finde sted ud over den fastsatte grænse.

Med undtagelse af lønklasse AD 14, AD 15 og AD 16 kan hver EU-institution eller hvert EU-organ dog ændre sin stillingsfortegnelse med indtil 10 % af de godkendte stillinger på følgende betingelser:

a) omfanget af personalebevillinger for hele regnskabsåret berøres ikke

b) grænsen for det samlede antal godkendte stillinger for hver stillingsfortegnelse overskrides ikke

c) EU-institutionen eller -organet har deltaget i en benchmarkingundersøgelse med andre EU-institutioner eller -organer iværksat gennem Kommissionens personalescreening.

EU-institutionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sine hensigter, tre uger før den foretager de i andet afsnit omhandlede ændringer. Hvis der foreligger behørigt begrundede indsigelser, som enten Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort opmærksom på inden denne frist, undlader EU-institutionen at foretage ændringerne, og proceduren i artikel 44 finder anvendelse.

2. Uanset stk. 1, første afsnit, kan der kompenseres for virkningerne af deltidstjeneste, der er godkendt af ansættelsesmyndigheden i overensstemmelse med vedtægten, ved andre udnævnelser.

KAPITEL 3

Budgetdisciplin

Artikel 54

Overholdelse af den flerårige finansielle ramme og afgørelse 2014/335/EU, Euratom

Budgettet overholder den flerårige finansielle ramme og afgørelse 2014/335/EU, Euratom.

Artikel 55

EU-retsakters overholdelse af budgettet

Hvis gennemførelsen af en EU-retsakt medfører overskridelse af de disponible budgetbevillinger, må den finansielle gennemførelse af en sådan retsakt ikke finde sted, før budgettet er blevet ændret i overensstemmelse hermed.

AFSNIT IV
BUDGETGENNEMFØRELSE

KAPITEL 1
Almindelige bestemmelser

Artikel 56

Budgetgennemførelse i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

1. Kommissionen har ansvaret for budgetgennemførelsen med hensyn til indtægter og udgifter i overensstemmelse med denne forordning og inden for rammerne af de godkendte bevillinger.

2. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen, således at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 57

Information om videregivelse af personoplysninger til revisionsformål

I forbindelse med tilskud, udbud eller priser, der gennemføres ved direkte forvaltning, informeres potentielle tilskudsmodtagere, kandidater, tilbudsgivere og deltagere i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 om, at deres personoplysninger af hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser kan videregives til interne revisionstjenester, til Revisionsretten eller til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og mellem de anvisningsberettigede i Kommissionen og de forvaltningsorganer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 69, og de EU-organer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 70 og 71.

Artikel 58

Basisretsakt og undtagelser

1. Bevillingerne på budgettet til EU-foranstaltninger anvendes kun, hvis der er vedtaget en basisretsakt.

2. Uanset stk. 1 og på de betingelser, der er fastsat i stk. 3, 4 og 5, kan følgende bevillinger gennemføres uden en basisretsakt, forudsat at de foranstaltninger, de skal finansiere, falder ind under Unionens kompetence:

   a) bevillinger til pilotprojekter af eksperimentel art, der har til formål at vise, om en foranstaltning er gennemførlig og nyttig

b) bevillinger til forberedende foranstaltninger inden for anvendelsesområdet for TEUF og Euratomtraktaten, der har til formål forberede forslag med henblik på vedtagelse af fremtidige foranstaltninger

c) bevillinger til forberedende foranstaltninger inden for afsnit V i TEU

d) bevillinger til punktuelle eller permanente foranstaltninger, som Kommissionen gennemfører i medfør af de opgaver, der i henhold til TEUF og Euratomtraktaten følger af dens prærogativer på det institutionelle plan ud over, bortset fra dens initiativret på det lovgivningsmæssige område til at fremsætte forslag som omhandlet i litra b), samt i medfør af særlige beføjelser, der tillægges den direkte ved artikel 154, 156, 159 og 160, artikel 168, stk. 2, artikel 171, stk. 2, artikel 173, stk. 2, artikel 175, stk. 2,, artikel 181, stk. 2, artikel 190, artikel 210, stk. 2, og artikel 214, stk. 6, i TEUF samt artikel 70 og artikel 77-85 i Euratomtraktaten

e) bevillinger til hver enkelt EU-institutions drift i medfør af dens administrative autonomi.

3. For så vidt angår de i stk. 2, litra a), omhandlede bevillinger må de relevante forpligtelsesbevillinger højst opføres på budgettet for to på hinanden følgende regnskabsår. De samlede bevillinger til pilotprojekter må ikke overstige 40 000 000 EUR pr. regnskabsår.

4. For så vidt angår de i stk. 2, litra b), omhandlede bevillinger skal forberedende foranstaltninger indgå i en sammenhængende strategi og kan antage forskellige former. De relevante forpligtelsesbevillinger må højst opføres på budgettet for tre på hinanden følgende regnskabsår. Proceduren for vedtagelsen af den relevante basisretsakt skal være tilendebragt inden udgangen af det tredje regnskabsår. Under denne procedure skal der ved indgåelsen af bevillingsforpligtelser tages hensyn til den forberedende foranstaltnings særlige karakteristika for så vidt angår planlagte aktiviteter, mål og modtagere. Følgelig må de bevillinger, der er indgået forpligtelser for, ikke svare til dem, der tænkes anvendt til finansiering af den endelige foranstaltning.

   De samlede bevillinger til nye forberedende foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra b), må ikke overstige 50 000 000 EUR pr. regnskabsår, og de samlede bevillinger, som der faktisk er indgået forpligtelser for til forberedende foranstaltninger, må ikke overstige 100 000 000 EUR.

5. For så vidt angår de i stk. 2, litra c), omhandlede bevillinger skal forberedende foranstaltninger begrænses til en kort periode og skal have til formål at fastlægge betingelserne for Unionens indsats for at opfylde målene for FUSP og for vedtagelsen af de nødvendige retlige instrumenter.

Med henblik på Unionens krisestyringsoperationer skal forberedende foranstaltninger bl.a. have til formål at vurdere de operative behov, sikre en hurtig første anvendelse af ressourcerne eller skabe betingelserne på stedet for iværksættelse af operationen. Forberedende foranstaltninger vedtages af Rådet på forslag fra den højtstående repræsentant.

For at sikre en hurtig gennemførelse af forberedende foranstaltninger underretter den højtstående repræsentant tidligst muligt Europa-Parlamentet og Kommissionen om Rådets hensigt om at iværksætte en forberedende foranstaltning og navnlig om de anslåede ressourcer, som er nødvendige til det pågældende formål. Kommissionen træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at midlerne udbetales hurtigt.

Finansieringen af foranstaltninger, som Rådet har vedtaget med henblik på forberedelse af Unionens krisestyringsoperationer i henhold til afsnit V i TEU, omfatter marginalomkostninger, som følger direkte af en specifik udsendelse til stedet af en mission eller et hold, som bl.a. involverer personale fra EU-institutioner, herunder højrisikoforsikring, rejse- og indkvarteringsudgifter og dagpenge.

Artikel 59

Andre EU-institutioners end Kommissionens budgetgennemførelse

1. Kommissionen giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem.

2. For at lette gennemførelsen af deres bevillinger kan EU-institutioner indgå aftaler på tjenesteenhedsplan med hinanden, der fastsætter betingelserne for levering af tjenesteydelser og varer samt udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller af ejendomskontrakter.

Disse aftaler skal gøre det muligt at overføre bevillinger eller kompensere for omkostninger som følge af deres gennemførelse.

3. Der kan også indgås serviceleveranceaftaler som omhandlet i stk. 2 mellem afdelinger i EU-institutionerne, EU-organerne, europæiske kontorer, organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU, og kontoret for generalsekretæren for Europaskolernes Øverste Råd. Kommissionen og de øvrige EU-institutioner aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om de serviceleveranceaftaler, de indgår med andre EU-institutioner.

Artikel 60

Delegation af beføjelser vedrørende budgetgennemførelsen

1. Kommissionen og hver af de øvrige EU-institutioner kan på de vilkår, der er fastsat i denne forordning og deres forretningsordener, og inden for fuldmagtsinstrumentets rammer delegere deres beføjelser vedrørende budgetgennemførelsen inden for deres respektive institutioner. De befuldmægtigede handler inden for rammerne af de beføjelser, som de udtrykkeligt har fået overdraget.

2. Kommissionen kan i tillæg til stk. 1 delegere sine budgetgennemførelsesbeføjelser vedrørende aktionsbevillingerne under dens egen budgetsektion til EU-delegationschefer og for at sikre kontinuiteten under delegationschefers fravær til stedfortrædende EU-delegationschefer. En sådan delegation berører ikke det ansvar for budgetgennemførelsen, der påhviler EU-delegationschefer. Hvis EU-delegationschefers fravær overstiger fire uger, reviderer Kommissionen sin afgørelse om at delegere budgetgennemførelsesbeføjelser. Når EU-delegationscheferne og disses stedfortrædere, når førstnævnte ikke er til stede, fungerer som Kommissionens anvisningsberettigede ved videredelegation, anvender de Kommissionens budgetgennemførelsesbestemmelser og er underlagt samme pligter, forpligtelser og ansvar som enhver anden, der ved videredelegation fungerer som Kommissionens anvisningsberettigede.

Kommissionen kan trække den i første afsnit omhandlede delegation af beføjelser tilbage i overensstemmelse med sine egne regler.

Med henblik på første afsnit træffer den højtstående repræsentant de nødvendige foranstaltninger til at lette samarbejdet mellem EU-delegationerne og Kommissionens tjenestegrene.

3. EU-Udenrigstjenesten kan undtagelsesvis delegere sine budgetgennemførelsesbeføjelser vedrørende aktionsbevillingerne under sin egen budgetsektion til kommissionsansatte ved EU-delegationen, hvis det er nødvendigt for at sikre kontinuiteten i forvaltningen af sådanne delegationer under EU-Udenrigstjenestens kompetente anvisningsberettigedes fravær fra det land, som vedkommendes delegation ligger i. I de undtagelsesvise tilfælde, hvor kommissionsansatte ved EU-delegationerne fungerer som EU-Udenrigstjenestens anvisningsberettigede ved videredelegation, anvender de EU-Udenrigstjenestens interne budgetgennemførelsesbestemmelser og er underlagt de samme pligter, forpligtelser og ansvar som enhver anden, der ved videredelegation fungerer som EU-Udenrigstjenestens anvisningsberettigede.

EU-Udenrigstjenesten kan trække den i første afsnit omhandlede delegation af beføjelser tilbage i overensstemmelse med sine egne regler.

Artikel 61

Interessekonflikter

1. Finansielle aktører, jf. kapitel 4 i dette afsnit, og andre personer, herunder nationale myndigheder på ethvert niveau, der er involveret i budgetgennemførelse ved direkte, indirekte og delt forvaltning, herunder forberedende foranstaltninger med henblik herpå, revision eller kontrol, foretager ikke handlinger, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Unionens interesser. De træffer passende foranstaltninger for at undgå, at der opstår interessekonflikt i de funktioner, der henhører under deres ansvar, og for at afhjælpe situationer, der objektivt set kan opfattes som en interessekonflikt.

2. Hvis der er risiko for en interessekonflikt, som involverer en ansat hos en national myndighed, forelægger den pågældende sagen for sin overordnede. Hvis der foreligger en sådan risiko for personale omfattet af vedtægten, forelægger den pågældende sagen for den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede. Den relevante overordnede eller den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bekræfter skriftligt, om der er konstateret en interessekonflikt. Hvis der er konstateret en interessekonflikt, sikrer ansættelsesmyndigheden eller den relevante nationale myndighed, at den pågældende indstiller alle aktiviteter i sagen. Den relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede eller den relevante nationale myndighed sikrer, at alle yderligere hensigtsmæssige foranstaltninger træffes i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

3. Med henblik på stk. 1 er der tale om interessekonflikt, når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en finansiel aktør eller en anden person omhandlet i stk. 1, bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller enhver anden direkte eller indirekte personlig interesse.

KAPITEL 2

Gennemførelsesmetoder

Artikel 62

Metoder til budgetgennemførelse

1. Kommissionen gennemfører budgettet på en af følgende måder:

   a) direkte ("direkte forvaltning") som fastsat i artikel 125-153 ved dens tjenestegrene, herunder dens personale ved EU-delegationer under ledelse af de respektive delegationschefer i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, eller gennem forvaltningsorganer som omhandlet i artikel 69

   b) ved delt forvaltning med medlemsstaterne ("delt forvaltning") som fastsat i artikel 63 og 125-129

   c) indirekte ("indirekte forvaltning") som fastsat i artikel 125-149 og 154-159, hvis dette foreskrives i basisretsakten eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 58, stk. 2, litra a)-d), ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

      i) tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

      ii) internationale organisationer eller deres agenturer, jf. artikel 156

iii) Den Europæiske Investeringsbank ("EIB") eller Den Europæiske Investeringsfond ("EIF") eller begge, der optræder som en gruppe ("EIB-gruppen")

iv) de EU-organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71

v) offentligretlige organer, herunder medlemsstatsorganisationer

vi) privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, herunder medlemsstatsorganisationer, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

vii) privatretlige organer undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

viii) organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU, og som er anført i den relevante basisretsakt.

For så vidt angår første afsnit, nr. vi), litra c), kan de krævede finansielle garantiers beløb fastsættes i den relevante basisretsakt og kan begrænses til det maksimale beløb for Unionens bidrag til det pågældende organ. I tilfælde af flere garanter fastsættes fordelingen af beløbet for det samlede ansvar, der skal dækkes af garantierne, i bidragsaftalen, der kan indeholde bestemmelser om, at hver garants ansvar skal stå i et rimeligt forhold til den andel, som dennes respektive bidrag til organet udgør.

2. Med henblik på direkte forvaltning kan Kommissionen anvende de instrumenter, der er omhandlet i afsnit VII, VIII, IX, X og XII.

Med henblik på delt forvaltning er instrumenterne til budgetgennemførelse de, der er fastsat i de sektorspecifikke regler.

Med henblik på indirekte forvaltning anvender Kommissionen afsnit VI og, hvis der er tale om finansielle instrumenter og budgetgarantier, afsnit VI og X. De enheder, der medvirker til gennemførelsen, anvender de instrumenter til budgetgennemførelse, der er fastsat i den pågældende bidragsaftale.

3. Kommissionen er ansvarlig for budgetgennemførelsen i overensstemmelse med artikel 317 i TEUF og må ikke uddelegere disse opgaver til tredjeparter, hvis disse opgaver indebærer en betydelig skønsmargen, der indebærer overvejelser af politisk art.

Kommissionen må ikke via aftaler i henhold til afsnit VII udlicitere opgaver, der indebærer udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsbeføjelser.

Artikel 63

Delt forvaltning med medlemsstaterne

1. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved delt forvaltning, delegeres der opgaver i tilknytning til budgetgennemførelsen til medlemsstaterne. Kommissionen og medlemsstaterne overholder principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling og sikrer synligheden af Unionens foranstaltninger, når de forvalter EU-midler. Med henblik herpå opfylder Kommissionen og medlemsstaterne deres respektive kontrol- og revisionsforpligtelser og påtager sig det deraf følgende ansvar i medfør af denne forordning. Yderligere bestemmelser fastsættes i sektorspecifikke regler.

2. Medlemsstaterne træffer ved udførelsen af deres opgaver i tilknytning til budgetgennemførelsen alle nødvendige foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige, reguleringsmæssige og administrative foranstaltninger, for at beskytte Unionens finansielle interesser, navnlig ved:

   a) at sikre, at foranstaltninger, der finansieres over budgettet, gennemføres korrekt og effektivt og i overensstemmelse med de relevante sektorspecifikke regler

   b) at udpege de organer, der har ansvaret for forvaltning og kontrol af EU-midler i overensstemmelse med stk. 3, og overvåge disse organer

   c) at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig

d) i overensstemmelse med denne forordning og de sektorspecifikke regler at samarbejde med Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939[1], med Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), når den er oprettet.

For at beskytte Unionens finansielle interesser udfører medlemsstaterne under overholdelse af proportionalitetsprincippet og i overensstemmelse med denne artikel og de relevante sektorspecifikke regler forudgående og efterfølgende kontrol, herunder, hvor det er relevant, på stedet af repræsentative og/eller risikobaserede stikprøver af transaktioner. De inddriver også uretmæssigt udbetalte beløb og indleder retsforfølgning, hvis det i forbindelse hermed er nødvendigt.

Medlemsstaterne pålægger modtagerne sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, når det er foreskrevet i sektorspecifikke regler eller i specifikke bestemmelser i national ret.

Kommissionen overvåger som led i sin risikovurdering og i overensstemmelse med sektorspecifikke regler de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er oprettet i medlemsstater. Kommissionen overholder i sit revisionsarbejde proportionalitetsprincippet og tager hensyn til størrelsen af den vurderede risiko i overensstemmelse med sektorspecifikke regler.

[1] Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

3. Medlemsstaterne udpeger i overensstemmelse med de kriterier og procedurer, der er fastsat i sektorspecifikke regler, på passende niveau organer, som har ansvaret for forvaltning og kontrol af EU-midler. Sådanne organer kan også udføre opgaver uden tilknytning til forvaltningen af EU-midler og kan overdrage visse af deres opgaver til andre organer.

Ved udpegelsen af organer kan medlemsstaterne basere deres afgørelse på, om forvaltnings- og kontrolsystemerne i det væsentlige er de samme som dem, der allerede var indført for den foregående periode, og om de har fungeret effektivt.

Hvis revisions- og kontrolresultaterne viser, at de udpegede organer ikke længere opfylder kriterierne i de sektorspecifikke regler, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der rettes op på manglerne i gennemførelsen af disse organers opgaver, herunder ved at bringe udpegelsen til ophør i overensstemmelse med sektorspecifikke regler.

De sektorspecifikke regler definerer Kommissionens rolle i det forløb, der er fastsat i dette stykke.

4. Organer udpeget i henhold til stk. 3 skal:

a) indføre og sikre driften af et effektivt system til intern kontrol

b) anvende et regnskabssystem, der rettidigt kan frembringe nøjagtige, fuldstændige og pålidelige oplysninger

c) give de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 5, 6 og 7

d) sikre efterfølgende offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2-6.

Enhver behandling af personoplysninger skal overholde forordning (EU) 2016/679.

5. Organer udpeget i henhold til stk. 3 giver senest den 15. februar i det følgende regnskabsår Kommissionen:

a) deres regnskaber for de udgifter, der er afholdt i den relevante referenceperiode som fastlagt i sektorspecifikke regler, til udførelse af deres opgaver, og som blev forelagt Kommissionen til godtgørelse

b) en årlig oversigt over de endelige revisionsberetninger og de udførte kontroller, herunder en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne, samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt.

6. De i stk. 5, litra a), omhandlede regnskaber skal inkludere forfinansieringsbeløb og beløb, for hvilke inddrivelsesprocedurer er indledt eller afsluttet. De ledsages af en forvaltningserklæring, der bekræfter følgende ud fra de personers synspunkt, der er ansvarlige for forvaltningen af midlerne:

a) at oplysningerne er korrekt udformet, fuldstændige og nøjagtige

b) at udgifterne er anvendt til de tilsigtede formål som fastlagt i sektorspecifikke regler

c) at de eksisterende kontrolsystemer sikrer de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

7. De i stk. 5, litra a), omhandlede regnskaber og den i nævnte stykkes litra b) omhandlede oversigt ledsages af en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, der er udarbejdet i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder. Udtalelsen skal fastslå, hvorvidt regnskaberne giver et retvisende og rimeligt billede, hvorvidt de udgifter, for hvilke der er søgt om godtgørelse fra Kommissionen, er lovlige og formelt korrekte, og hvorvidt de indførte kontrolsystemer fungerer ordentligt. Det skal også fremgå af udtalelsen, hvorvidt revisionsarbejdet rejser tvivl om de tilsikringer, der er gjort i den forvaltningserklæring, der er omhandlet i stk. 6.

Kommissionen kan efter meddelelse fra den berørte medlemsstat undtagelsesvis forlænge den frist den 15. februar, der er fastsat i stk. 5, til den 1. marts.

Medlemsstaterne kan på det relevante niveau offentliggøre de oplysninger, som er omhandlet i stk. 5 og 6 samt i nærværende stykke.

Medlemsstaterne kan herudover forelægge erklæringer, som er undertegnet på det relevante niveau, for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen baseret på oplysninger som omhandlet i stk. 5 og 6 og i nærværende stykke.

8. For at sikre, at EU-midlerne anvendes i overensstemmelse med de relevante regler, skal Kommissionen:

a) anvende procedurer for gennemgangen og godkendelsen af de udpegede organers regnskaber og derved sikre, at regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og retvisende

b) udelukke udgifter, der er foretaget i strid med de relevante regler, fra EU-finansiering

c) afbryde betalingsfrister eller suspendere betalinger, når det er foreskrevet i sektorspecifikke regler.

Kommissionen ophæver fuldstændigt eller delvist afbrydelsen af betalingsfrister eller suspenderingen af betalinger, når en medlemsstat har fremsat sine bemærkninger, og så snart den har truffet eventuelt nødvendige foranstaltninger. Alle forpligtelser efter nærværende stykke behandles i den årsberetning, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9.

9. Sektorspecifikke regler skal tage hensyn til behovene hos EU-programmerne for europæisk territorialt samarbejde, navnlig hvad angår indholdet af forvaltningserklæringen, forløbet i stk. 3 og revisionsfunktionen.

10. Kommissionen udarbejder en fortegnelse over organer, der efter sektorspecifikke regler er ansvarlige for forvaltnings-, certificerings- og revisionsaktiviteter.

11. Medlemsstaterne kan anvende midler, der tildeles dem ved delt forvaltning, i kombination med de foranstaltninger og instrumenter, der gennemføres i medfør af forordning (EU) 2015/1017, i overensstemmelse med de betingelser, som er fastsat i de relevante sektorspecifikke regler.

KAPITEL 3

Europæiske kontorer og EU-organer

AFDELING 1

EUROPÆISKE KONTORER

Artikel 64

Omfanget af de europæiske kontorers beføjelser

1. Inden der oprettes et nyt europæisk kontor, udarbejder Kommissionen en cost-benefit-analyse og en vurdering af de tilknyttede risici, underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne heraf og foreslår at opføre de nødvendige bevillinger i et bilag til budget sektionen vedrørende Kommissionen.

2. Inden for rammerne af deres beføjelser:

   a) skal de europæiske kontorer udføre de obligatoriske opgaver, der er fastsat i retsakten om deres oprettelse eller i andre EU-retsakter

b) kan de europæiske kontorer i overensstemmelse med artikel 66 udføre ikkeobligatoriske opgaver, der er godkendt af deres forvaltningskomitéer under hensyntagen til cost-benefit-forholdet og de tilknyttede risici for de involverede parter.

3. Dette afsnit finder med undtagelse af nærværende artikels stk. 4, artikel 66 og artikel 67, stk. 1, 2 og 3, anvendelse på OLAF.

4. Kommissionens interne revisor er ansvarlig for udførelsen af alle de opgaver, der er omhandlet i dette afsnits kapitel 8.

Artikel 65

Bevillinger vedrørende europæiske kontorer

1. De bevillinger, der godkendes til gennemførelsen af hvert europæisk kontors opgaver, opføres under en specifik budgetpost i budgetsektionen vedrørende Kommissionen og udspecificeres i et bilag til denne sektion.

Det bilag, der er omhandlet i første afsnit, udformes som en oversigt over indtægter og udgifter, der opdeles på samme måde som budgetsektionerne.

De bevillinger, der opføres i bilaget:

a) skal dække alle de finansielle behov, hvert europæisk kontor har i forbindelse med udførelsen af de obligatoriske opgaver, der er fastsat i retsakten om dets oprettelse eller i andre EU-retsakter

b) kan dække et europæisk kontors finansielle behov i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som EU-institutioner, EU-organer, andre europæiske kontorer og agenturer oprettet ved eller i medfør af traktaterne anmoder om, og som er godkendt i overensstemmelse med retsakten om kontorets oprettelse.

2. For så vidt angår de bevillinger, der er opført i bilaget for hvert europæisk kontor, delegerer Kommissionen beføjelserne som anvisningsberettiget til det pågældende europæiske kontors direktør i overensstemmelse med artikel 73.

3. Stillingsfortegnelsen for hvert europæisk kontor knyttes som bilag til Kommissionens stillingsfortegnelse.

4. Direktøren for hvert europæisk kontor træffer afgørelse om overførsler inden for det i stk. 1 omhandlede bilag. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sådanne overførsler.

Artikel 66

Ikkeobligatoriske opgaver

1. For så vidt angår de ikkeobligatoriske opgaver, der er omhandlet i artikel 64, stk. 2, litra b), kan et europæisk kontor:

   a) få delegation til dets direktør fra EU-institutioner, EU-organer og andre europæiske kontorer sammen med en delegation af den anvisningsberettigedes beføjelser vedrørende bevillinger, der er opført i budgetsektionen vedrørende EU-institutionen, EU-organet eller det andet europæiske kontor

   b) indgå ad hoc-serviceleveranceaftaler med EU-institutioner, EU-organer, andre europæiske kontorer eller tredjeparter.

2. I de i stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde fastsætter de pågældende EU-institutioner, EU-organer og andre europæiske kontorer grænserne og betingelserne for delegationen af beføjelser. En sådan delegation aftales i overensstemmelse med retsakten om oprettelse af det europæiske kontor, navnlig hvad angår betingelserne og retningslinjerne for delegationen.

3. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde vedtager direktøren for det europæiske kontor i overensstemmelse med retsakten om dets oprettelse de specifikke bestemmelser for gennemførelsen af opgaverne, dækningen af påløbne omkostninger og den dertil svarende regnskabsføring. Det europæiske kontor underretter de pågældende EU-institutioner, EU-organer eller andre europæiske kontorer om resultaterne af dette regnskab.

Artikel 67

Europæiske kontorers regnskaber

1. Hvert europæisk kontor opstiller et regnskab over sine udgifter, som gør det muligt at fastslå andelen af leverede ydelser til de enkelte EU-institutioner, EU-organer eller andre europæiske kontorer. Det pågældende europæiske kontors direktør vedtager efter styrelsesudvalgets godkendelse de kriterier, som regnskabet skal baseres på.

2. Anmærkningerne vedrørende den særlige budgetpost, hvorunder de samlede bevillinger til hvert europæisk kontor, der har fået delegeret beføjelser som anvisningsberettiget i henhold til artikel 66, stk. 1, litra a), er opført, skal vise et overslag over omkostningerne i forbindelse med de ydelser, som det pågældende kontor leverer til hver(t) af de pågældende EU-institutioner, EU-organer og andre europæiske kontorer. Dette skal udarbejdes på grundlag af det regnskab, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

3. Hvert europæisk kontor, der har fået delegeret beføjelser som anvisningsberettiget i henhold til artikel 66, stk. 1, litra a), underretter de pågældende EU-institutioner, EU-organer og andre europæiske kontorer om resultaterne af det regnskab, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

4. Hvert europæisk kontors regnskab udgør en integrerende del af Unionens regnskab efter artikel 241.

5. Kommissionens regnskabsfører kan på forslag af det pågældende europæiske kontors styrelsesudvalg delegere nogle af sine beføjelser vedrørende inddrivelsen af indtægter og betaling af udgifter, der udføres direkte af det pågældende europæiske kontor, til en af det europæiske kontors ansatte.

6. Til dækning af et europæisk kontors likviditetsbehov kan Kommissionen på forslag af styrelsesudvalget åbne bank- og postgirokonti i kontorets navn. Ved regnskabsårets udløb afstemmes og reguleres den årlige kassesaldo mellem det pågældende europæiske kontor og Kommissionen.

AFDELING 2

AGENTURER EU-ORGANER

Artikel 68

Anvendelse på Euratoms Forsyningsagentur

Denne forordning finder anvendelse på gennemførelsen af budgettet for Euratoms Forsyningsagentur.

Artikel 69

Forvaltningsorganer

1. Kommissionen kan delegere beføjelser til forvaltningsorganer til helt eller delvist at gennemføre et EU-program eller -projekt, herunder pilotprojekter og forberedende foranstaltninger og afholdelsen af administrationsudgifter, på dens vegne og ansvar, jf. Rådets forordning (EF) nr. 58/2003[1]. Forvaltningsorganer oprettes ved en kommissionsafgørelse og er juridiske personer efter EU-retten. De modtager et årligt bidrag.

2. Forvaltningsorganers direktører fungerer som delegerede anvisningsberettigede for gennemførelsen af aktionsbevillingerne vedrørende de EU-programmer, som de helt eller delvis forvalter.

3. Et forvaltningsorgans styrelsesudvalg kan aftale med Kommissionen, at Kommissionens regnskabsfører også skal fungere som regnskabsfører for det pågældende forvaltningsorgan. Styringsudvalget kan også overdrage dele af det pågældende forvaltningsorgans regnskabsførers opgaver til Kommissionens regnskabsfører under hensyn til omkostningseffektiviteten. I begge tilfælde skal der træffes de nødvendige forholdsregler for at undgå enhver interessekonflikt.

[1] Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1).

Artikel 70

Organer nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 269 for at supplere denne forordning med en rammefinansforordning for organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten, og som er juridiske personer og modtager bidrag over budgettet.

2. Rammefinansforordningen skal tage udgangspunkt i de principper og regler, der er fastlagt i nærværende forordning, under hensyntagen til de i stk. 1 omhandlede organers særlige forhold.

3. De finansielle bestemmelser for de organer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke afvige fra rammefinansforordningen, medmindre det er nødvendigt på grund af deres særlige behov og med forbehold af Kommissionens forudgående samtykke.

4. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet decharge for gennemførelsen af de i stk. 1 omhandlede organers budgetter. De organer, der er omhandlet i stk. 1, samarbejder fuldt ud med de EU-institutioner, der er involveret i dechargeproceduren, og tilvejebringer, når det er relevant, de nødvendige supplerende oplysninger, herunder ved at deltage i møder i de relevante organer.

5. Kommissionens interne revisor har samme beføjelser over for de i stk. 1 omhandlede organer som over for Kommissionen.

6. En uafhængig ekstern revisor skal verificere, at årsregnskaberne for hvert af de i stk. 1 omhandlede organer giver et korrekt billede af det relevante organs indtægter, udgifter og finansielle stilling inden konsolideringen i Kommissionens endelige årsregnskab. Medmindre andet er bestemt i den relevante basisretsakt, udarbejder Revisionsretten en særlig årsberetning om hvert organ i overensstemmelse med kravene i artikel 287, stk. 1, i TEUF. Ved udarbejdelsen af den pågældende beretning tager Revisionsretten det revisionsarbejde, der er udført af den uafhængige eksterne revisor, og de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på revisorens konklusioner, i betragtning.

7. Alle aspekter af de i stk. 6 omhandlede uafhængige eksterne revisioner, herunder rapporterede konklusioner, forbliver under Revisionsrettens fulde ansvar.

Artikel 71

Offentlig-private partnerskabsorganer

Organer, der er juridiske personer, og som er nedsat ved en basisretsakt og har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, vedtager deres egne finansielle bestemmelser.

Disse bestemmelser skal omfatte et sæt principper, der er nødvendige for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 269 for at supplere denne forordning med en finansforordningsmodel, der fastlægger de principper, der er nødvendige for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler, og som skal baseres på artikel 154.

De finansielle bestemmelser for de offentlig-private partnerskabsorganer må ikke afvige fra finansforordningsmodellen, medmindre det er nødvendigt på grund af deres særlige behov og med forbehold af Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 70, stk. 4-7, finder anvendelse på offentlig-private partnerskabsorganer.

KAPITEL 4

Finansielle aktører

AFDELING 1

PRINCIPPET OM ADSKILLELSE AF FUNKTIONER

Artikel 72

Adskillelse af funktioner

1. Funktionerne som anvisningsberettiget og regnskabsfører skal være adskilte og er indbyrdes uforenelige.

2. Hver EU-institution giver hver enkelt finansiel aktør de ressourcer, der er nødvendige for, at vedkommende kan udføre sine funktioner, samt en detaljeret beskrivelse af den pågældendes opgaver, rettigheder og forpligtelser.

AFDELING 2

DEN ANVISNINGSBERETTIGEDE

Artikel 73

Den anvisningsberettigede

1. Hver EU-institution udøver funktionen som anvisningsberettiget.

2. I dette afsnit forstås ved "ansatte": personer, der er omfattet af vedtægten.

3. Hver EU-institution delegerer under overholdelse af betingelserne i sin forretningsorden funktionen som anvisningsberettiget til ansatte på et passende niveau. Den angiver i sine interne administrative regler, hvilke ansatte den delegerer disse funktioner til, omfanget af de delegerede beføjelser, og hvorvidt personerne, til hvem disse beføjelser er delegeret, kan videredelegere beføjelserne.

4. Funktionen som anvisningsberettiget kan kun delegeres eller videredelegeres til ansatte.

5. Den ansvarlige anvisningsberettigede handler inden for de grænser, der er fastsat i fuldmagtsinstrumentet. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan bistås af en eller flere ansatte, der har til opgave under den anvisningsberettigedes ansvar at gennemføre visse transaktioner, der er nødvendige for budgetgennemførelsen og tilvejebringelsen af finansielle og forvaltningsmæssige oplysninger.

6. Hver af de EU-institutioner og hvert af de EU-organer, der er omhandlet i artikel 70, underretter Europa-Parlamentet, Rådet, Revisionsretten og Kommissionens regnskabsfører inden to uger fra udpegelsen og fratrædelsen af ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, interne revisorer og regnskabsførere og om eventuelle interne bestemmelser, som institutionen eller organet vedtager om finansielle anliggender.

7. Hver EU-institution underretter Revisionsretten om delegation af beføjelser og om udpegelsen af forskudsbestyrere i henhold til artikel 79 og 88.

Artikel 74

Den anvisningsberettigedes beføjelser og opgaver

1. Den anvisningsberettigede er i den pågældende EU-institution ansvarlig for, at indtægter modtages, og udgifter afholdes, i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder ved at sikre præstationsrapportering, og for at sikre, at kravene om lovlighed og formel rigtighed samt ligebehandling af modtagerne overholdes.

2. Med henblik på stk. 1 etablerer den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede i overensstemmelse med artikel 36 og de minimumsstandarder, der er fastsat af den enkelte EU-institution, og under hensyn til de risici, der er forbundet med forvaltningsmiljøet og arten af de finansierede foranstaltninger, en organisatorisk struktur samt interne kontrolsystemer, der er tilpasset udførelsen af opgaverne. Etableringen af en sådan struktur og sådanne systemer understøttes af en omfattende risikoanalyse, der tager hensyn til overvejelser vedrørende deres omkostningseffektivitet og præstation.

3. Den anvisningsberettigede indgår med henblik på afholdelsen af udgifter budgetmæssige og retlige forpligtelser, fastsætter udgifter og anviser betalinger samt foretager de handlinger, der er nødvendige forud for gennemførelsen af bevillingerne.

4. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal med henblik på at modtage indtægter udfærdige overslag over fordringer, fastlægge udestående fordringer og udstede indtægtsordrer. Hvor det er relevant, giver den ansvarlige anvisningsberettigede afkald på konstaterede fordringer.

5. For at forhindre fejl og uregelmæssigheder, inden transaktioner godkendes, og for at afbøde risici for manglende opfyldelse af målene, er hver transaktion genstand for mindst en forudgående kontrol af de operationelle og finansielle aspekter af transaktionen på grundlag af en flerårig kontrolstrategi, der tager hensyn til risikoen.

Omfanget af den forudgående kontrol med hensyn til hyppighed og intensitet fastlægges af den ansvarlige anvisningsberettigede under hensyntagen til resultaterne af tidligere kontrol og ud fra en vurdering af risici og omkostningseffektivitet på grundlag af den anvisningsberettigedes egen risikoanalyse. I tilfælde af tvivl kan den anvisningsberettigede, som er ansvarlig for godkendelsen af de pågældende transaktioner, som led i den forudgående kontrol anmode om yderligere oplysninger eller udføre kontrol på stedet med henblik på at opnå rimelig sikkerhed.

For hver enkelt transaktion udføres verificeringen af andre ansatte end dem, der iværksatte transaktionen. De ansatte, der udfører verificeringen af en transaktion, må ikke være underordnet dem, der iværksatte transaktionen.

6. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan indføre efterfølgende kontrol for at opdage og korrigere fejl og uregelmæssigheder i transaktioner, efter at de er blevet godkendt. Sådan kontrol kan ske på grundlag af stikprøver afhængigt af risikoen og skal tage hensyn til resultaterne af forudgående kontrol såvel som overvejelser vedrørende omkostningseffektivitet og præstation.

Den efterfølgende kontrol foretages af andre ansatte end dem, som har haft ansvaret for den forudgående kontrol. De ansatte, der er ansvarlige for den efterfølgende kontrol, må ikke være underordnet de ansatte, der er ansvarlige for den forudgående kontrol.

Regler og procedurer, herunder tidsfrister, for revision af tilskudsmodtagerne skal være klare, konsekvente og gennemsigtige og stilles til rådighed for tilskudsmodtagerne, når tilskudsaftalen underskrives.

7. De anvisningsberettigede og ansatte, der er ansvarlige for budgetgennemførelsen, skal have de nødvendige faglige færdigheder.

I hver EU-institution sikrer den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede følgende:

a) at de ved videredelegation bemyndigede anvisningsberettigede og deres ansatte modtager regelmæssigt opdaterede og hensigtsmæssige oplysninger om og kurser i kontrolstandarderne og metoderne og teknikkerne til det formål

b) at der om nødvendigt træffes foranstaltninger til at sikre, at kontrolsystemerne fungerer effektivt i overensstemmelse med stk. 2.

8. Hvis en ansat, der deltager i den økonomiske forvaltning af og kontrollen med transaktionerne, finder, at en beslutning, som dennes overordnede pålægger vedkommende at effektuere eller acceptere, er i strid med gældende regler, med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning eller med de faglige regler, som vedkommende skal overholde, underretter vedkommende sin nærmeste umiddelbart overordnede herom. Hvis den ansatte gør dette skriftligt, skal den nærmeste umiddelbart overordnede svare skriftligt. Hvis den umiddelbart overordnede ikke reagerer eller bekræfter den oprindelige beslutning eller instruks, og den ansatte finder, at denne bekræftelse ikke er tilstrækkelig i betragtning af de fremsatte forbehold, underretter den ansatte skriftligt den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede herom. Hvis sidstnævnte ikke svarer inden for en rimelig frist afhængig af sagens omstændigheder og under alle omstændigheder senest inden en måned, underretter den ansatte det relevante panel, der er omhandlet i artikel 143.

I tilfælde af ulovlige aktiviteter, svig eller korruption, som kan skade Unionens interesser, underretter den ansatte de myndigheder og organer, der er udpeget i vedtægten og i EU-institutioners afgørelser om nærmere vilkår og betingelser for interne undersøgelser i forbindelse med forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter til skade for Unionens interesser. Aftaler med eksterne revisorer, der udfører revisioner af Unionens finansielle forvaltning, skal indeholde en forpligtelse for den eksterne revisor til at underrette den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede om enhver mistanke om ulovlig aktivitet, svig eller korruption, som kan skade Unionens interesser.

9. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede redegør over for EU-institutionen for sin virksomhed i en årsberetning, der indeholder oplysninger om de finansielle og forvaltningsmæssige forhold, herunder kontrolresultater, med erklæring om, at vedkommende, medmindre andet er præciseret i eventuelle forbehold vedrørende nærmere afgrænsede indkomst- og udgiftsområder, har rimelig sikkerhed for at:

   a) oplysningerne i beretningen giver et retvisende og rimeligt billede

   b) de midler, der var afsat til de i beretningen beskrevne aktiviteter, er anvendt til de tilsigtede formål og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og

   c) at de eksisterende kontrolprocedurer giver de nødvendige garantier for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Årsberetningen skal indeholde oplysninger om de transaktioner, der er gennemført i forhold til de opstillede mål og overvejelser vedrørende præstation i de strategiske planer, om de dermed forbundne risici, om, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og om det interne kontrolsystems efficiens og effektivitet. Beretningen skal inkludere en overordnet vurdering af omkostningerne og fordelene ved kontrollen og oplysninger om, i hvilket omfang de godkendte aktionsudgifter bidrager til at nå Unionens strategiske mål og skaber en merværdi på EU-plan. Kommissionen udarbejder en sammenfatning af årsberetningerne for det foregående år.

De anvisningsberettigedes årsberetninger for regnskabsåret og, hvor det er relevant, de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede i EU-institutionerne, EU-organerne, de europæiske kontorer og agenturerne offentliggøres senest den 1. juli det følgende regnskabsår på webstedet for den pågældende EU-institution eller det pågældende europæiske kontor, EU-organ eller agentur på en lettilgængelig måde, med forbehold af behørigt begrundede fortroligheds- og sikkerhedshensyn.

10. De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede registrerer for hvert regnskabsår de kontrakter, der er indgået efter udbud med forhandling, jf. bilag I, punkt 11.1, litra a)-f), og punkt 39. Hvis andelen af udbud med forhandling set i forhold til antallet af kontrakter tildelt af samme ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede er steget væsentligt i forhold til tidligere år, eller hvis denne andel er betydeligt større end det gennemsnit, der er registreret i EU-institutionen, aflægger den ansvarlige anvisningsberettigede rapport til den pågældende EU-institution og redegør for de foranstaltninger, der eventuelt er truffet for at ændre på denne tendens. Hver EU-institution fremsender en rapport vedrørende udbud med forhandling til Europa-Parlamentet og Rådet. For Kommissionens vedkommende vedlægges denne rapport som bilag til den sammenfatning af årsberetningerne, der er omhandlet i stk. 9.

Artikel 75

De anvisningsberettigedes opbevaring af bilag

Den anvisningsberettigede etablerer papirbaserede eller elektroniske systemer til opbevaring af originale bilag knyttet til budgetgennemførelsen. Sådanne bilag skal opbevares i mindst fem år regnet fra Europa-Parlamentets meddelelse af decharge for det regnskabsår, som bilagene vedrører.

Uden at dette berører stk. 1, skal bilag vedrørende transaktioner under alle omstændigheder opbevares indtil udgangen af året efter, at de pågældende transaktioner er endeligt afsluttet.

Personoplysninger i bilag slettes om muligt, når disse oplysninger ikke er nødvendige med henblik på budgetdecharge, kontrol og revision. Artikel 37, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på opbevaring af trafikdata.

Artikel 76

EU-delegationschefernes beføjelser og opgaver

1. Hvis EU-delegationschefer fungerer som anvisningsberettigede ved videredelegation i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, er de underlagt Kommissionen som den EU-institution, der er ansvarlig for fastsættelsen, udøvelsen, overvågningen og vurderingen af deres opgaver og ansvar som anvisningsberettigede ved videredelegation, og de samarbejder tæt med Kommissionen om korrekt gennemførelse af midlerne, navnlig med henblik på at sikre de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i forvaltningen af midlerne og effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. De er underlagt Kommissionens interne regler og Kommissionens charter ved gennemførelsen af de finansielle forvaltningsopgaver, der er videredelegeret til dem. De kan ved udførelsen af deres funktioner bistås af kommissionsansatte ved EU-delegationerne.

   EU-delegationschefer træffer til det formål de nødvendige foranstaltninger for at forhindre enhver situation, som kan bringe Kommissionens evne til at leve op til sit ansvar for gennemførelsen af det budget, de er pålagt ved videredelegation, i fare og forhindre enhver konflikt mellem prioriteter, der sandsynligvis kan få indvirkning på de finansielle forvaltningsopgaver, som de varetager ved videredelegation.

Opstår der en situation eller en konflikt som omhandlet i andet afsnit, underretter EU-delegationschefer straks Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens ansvarlige generaldirektører herom. Disse generaldirektører træffer passende foranstaltninger til afhjælpning af situationen.

2. EU-delegationschefer, der befinder sig i en situation som den, der er omhandlet i artikel 74, stk. 8, henviser spørgsmålet til det panel, der er omhandlet i artikel 143. Er der tale om ulovlig aktivitet, svig eller korruption, der vil kunne skade Unionens interesser, underretter delegationschefen de myndigheder og organer, der er udpeget i den relevante lovgivning.

3. EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved videredelegation i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, aflægger rapport til deres ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, således at sidstnævnte kan indføje rapporterne i den årsberetning, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9. EU-delegationschefers rapporter skal indeholde oplysninger om efficiensen og effektiviteten af interne kontrolsystemer, der er etableret i deres delegation, og om forvaltningen af opgaver, de varetager ved subdelegation, samt indeholde den i artikel 92, stk. 5, tredje afsnit, omhandlede erklæring. Disse rapporter vedføjes årsberetningen fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som bilag og stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet under behørig hensyntagen til deres fortrolige karakter, hvor det er relevant.

EU-delegationschefer samarbejder fuldt ud med de EU-institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren, og tilvejebringer i givet fald nødvendige supplerende oplysninger. I den forbindelse kan de anmodes om at deltage i møder i de relevante organer og bistå den ved delegation bemyndigede ansvarlige anvisningsberettigede.

EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved videredelegation i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, besvarer enhver anmodning fra den anvisningsberettigede, Kommissionen har bemyndiget ved delegation, på Kommissionens egen foranledning eller, når det sker som led i dechargeproceduren, efter anmodning fra Europa-Parlamentet.

Kommissionen sikrer, at videredelegationen af beføjelser til EU-delegationschefer ikke er til skade for dechargeproceduren i henhold til artikel 319 i TEUF.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder også anvendelse på EU-delegationschefers stedfortrædere, når de fungerer som anvisningsberettigede ved videredelegation i EU-delegationschefers fravær.

AFDELING 3

REGNSKABSFØREREN

Artikel 77

Regnskabsførerens beføjelser og opgaver

1. Hver EU-institution udnævner en regnskabsfører, der i den pågældende institution har ansvaret for følgende:

   a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af fastlagte fordringer

   b) udarbejdelse og forelæggelse af regnskaberne i overensstemmelse med afsnit XIII

   c) regnskabsføring i overensstemmelse med artikel 82 og 84

   d) fastlæggelse af regnskabsreglerne, procedurerne samt regnskabskontoplanen i overensstemmelse med artikel 80-84

   e) udformning og godkendelse af regnskabssystemerne og, når det er relevant, godkendelse af de systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger

   f) likviditetsstyring.

Med hensyn til de opgaver, der er omhandlet i første afsnit, litra e), er regnskabsføreren til bemyndiget til når som helst at verificere, at godkendelseskriterierne er overholdt.

2. Ansvaret hos EU-udenrigstjenestens regnskabsfører er begrænset til budgetsektionen vedrørende EU-Udenrigstjenesten, som gennemført af EU-Udenrigstjenesten. Kommissionens regnskabsfører bevarer ansvaret for hele budgetsektionen vedrørende Kommissionen, herunder regnskabsforanstaltninger vedrørende bevillinger, som ved videredelegation forvaltes af EU-delegationscheferne.

Kommissionens regnskabsfører fungerer også som regnskabsfører for EU-Udenrigstjenesten med hensyn til gennemførelsen af budgetsektionen vedrørende EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 78

Udnævnelse af regnskabsføreren og dennes fratræden

1. Hver EU-institution udnævner en regnskabsfører blandt tjenestemænd omfattet af vedtægten.

Regnskabsføreren udvælges af EU-institutionen på grundlag af sine særlige kvalifikationer, som skal være dokumenteret ved eksamensbeviser eller tilsvarende faglig erfaring.

2. To eller flere EU-institutioner kan udnævne den samme regnskabsfører.

I så fald træffer de nødvendige forholdsregler for at undgå enhver interessekonflikt.

3. Hvis regnskabsføreren fratræder sit hverv, opstilles der snarest muligt en generel kontooversigt.

4. Den generelle kontooversigt ledsaget af en afleveringsrapport sendes til den nye regnskabsfører af den fratrædende regnskabsfører eller, hvis dette ikke er muligt, af en tjenestemand i dennes tjenestegren.

Den nye regnskabsfører godkender den generelle kontooversigt med sin underskrift senest en måned efter fremsendelsen og kan fremsætte forbehold.

Afleveringsrapporten skal indeholde resultatet af den generelle kontooversigt og eventuelle forbehold.

Artikel 79

Beføjelser, som regnskabsføreren kan delegere

Regnskabsføreren kan under udførelsen af sit hverv delegere visse opgaver til underordnede ansatte og forskudsbestyrere udpeget i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1.

Fuldmagtsinstrumentet skal angive disse opgaver.

Artikel 80

Regnskabsregler

1. De regnskabsregler, der skal anvendes af EU-institutionerne, de europæiske kontorer og de agenturer og EU-organer, der er omhandlet i kapitel 3, afdeling 2, baseres på internationalt anerkendte regnskabsstandarder for den offentlige sektor. Disse regler vedtages af Kommissionens regnskabsfører efter høring af de andre EU-institutioners, de europæiske kontorers og EU-organernes regnskabsførere.

2. Regnskabsføreren kan fravige de i stk. 1 omhandlede standarder, hvis vedkommende finder det nødvendigt for at give et retvisende og pålideligt billede af aktiver og passiver samt udgifter, indtægter og pengestrømme. Når en regnskabsregel afviger væsentligt fra disse standarder, anføres dette samt årsagerne hertil i noterne til regnskaberne.

3. I de regnskabsregler, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes strukturen for og indholdet af regnskaberne og regnskabsprincipperne for regnskaberne.

4. De i artikel 241 omhandlede beretninger om budgetgennemførelsen skal overholde de budgetprincipper, der er fastsat i denne forordning. De skal give et detaljeret billede af budgetgennemførelsen. De skal gengive alle indtægts- og udgiftstransaktioner, der er omfattet af dette afsnit, og give et retvisende billede heraf.

Artikel 81

Organisation på regnskabsområdet

1. Regnskabsføreren for hver EU-institution eller hvert EU-organ udarbejder og ajourfører dokumentationsmateriale, der beskriver organisation og procedurer på regnskabsområdet for vedkommendes EU-institution eller -organ.

2. Indtægter og udgifter registreres i et IT-system efter transaktionens økonomiske beskaffenhed enten som løbende indtægter eller udgifter eller som kapital.

Artikel 82

Regnskabsføring

1. Kommissionens regnskabsfører er ansvarlig for fastsættelsen af harmoniserede regnskabskontoplaner, som skal anvendes af EU-institutioner, af de europæiske kontorer og af de agenturer og EU-organer, der er omhandlet i kapitel 3, afdeling 2.

2. Regnskabsføreren modtager fra de anvisningsberettigede alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af et regnskab, der giver et retvisende billede af EU-institutioners økonomiske situation og budgetgennemførelse. Regnskabsføreren garanterer pålideligheden af disse oplysninger.

3. Før regnskabet vedtages af EU-institutionen eller det EU-organ, der er omhandlet i artikel 70, underskrives det af regnskabsføreren, som derved bekræfter, at vedkommende har rimelig sikkerhed for, at regnskabet giver et retvisende billede af EU-institutionens eller det i artikel 70 omhandlede EU-organs økonomiske situation.

Med henblik herpå verificerer regnskabsføreren, at regnskabet er udarbejdet i overensstemmelse med regnskabsreglerne i artikel 80 og regnskabsprocedurerne i artikel 77, stk. 1, første afsnit, litra d), og at alle indtægter og udgifter er opført i regnskaberne.

4. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede sender i overensstemmelse med de regler, som regnskabsføreren har vedtaget, regnskabsføreren de finansielle og forvaltningsmæssige oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af regnskabsførerens opgaver.

Regnskabsføreren modtager regelmæssigt og mindst i forbindelse med regnskabsafslutningen underretning fra den anvisningsberettigede om relevante finansielle oplysninger vedrørende forvaltningskonti, så anvendelsen af EU-midlerne kan afspejles i Unionens regnskaber.

De anvisningsberettigede bevarer det fulde ansvar for den korrekte anvendelse af de midler, de forvalter, lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, de kontrollerer, og fuldstændigheden og nøjagtigheden af de oplysninger, der sendes til regnskabsføreren.

5. Den ansvarlige anvisningsberettigede underretter regnskabsføreren om enhver udvikling i eller betydelig ændring af et finansielt forvaltningssystem, et opgørelsessystem eller et system til værdiansættelse af aktiver og passiver, hvis det bidrager med oplysninger til EU-institutionens regnskaber eller anvendes til støtte for sådanne oplysninger, således at regnskabsføreren kan verificere, at godkendelseskriterierne er overholdt.

   Regnskabsføreren kan på et hvilket som helst tidspunkt undersøge et finansielt forvaltningssystem, som allerede er godkendt, på ny og kan anmode om, at den ansvarlige anvisningsberettigede udarbejder en handlingsplan for i rette tid at afhjælpe eventuelle svagheder.

   Den anvisningsberettigede bærer ansvaret for, at de oplysninger, der sendes til regnskabsføreren, er fyldestgørende.

6. Regnskabsføreren har beføjelse til at kontrollere de modtagne oplysninger og til at foretage yderligere tjek, som vedkommende anser for nødvendige for at kunne underskrive regnskaberne.

   Regnskabsføreren tager om nødvendigt forbehold og redegør i så fald i detaljer for arten og omfanget af sådanne forbehold.

7. En EU-institutions regnskabssystem er et budgetstyrings- og regnskabssystem, hvori oplysninger indlæses, klassificeres og registreres.

8. Regnskabssystemet består af et almindeligt regnskab og et budgetregnskab. Regnskaberne føres i euro og på basis af kalenderåret.

9. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan også føre et detaljeret forvaltningsregnskab.

10. Bilag vedrørende regnskabssystemet og vedrørende udfærdigelsen af det regnskab, der er omhandlet i artikel 241, opbevares i mindst fem år fra Europa-Parlamentets meddelelse af decharge for det regnskabsår, som bilagene vedrører.

Dog opbevares bilag vedrørende transaktioner, som ikke er endeligt afsluttet, indtil udgangen af året efter, at transaktionerne er afsluttet. Artikel 37, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på opbevaring af trafikdata.

Hver EU-institution fastsætter, i hvilken tjenestegren bilagene skal opbevares.

Artikel 83

Budgetregnskabets indhold og føring

1. Budgetregnskabet skal for hver underinddeling i budgettet vise:

a) for så vidt angår udgifter:

i) de bevillinger, der er godkendt i budgettet, herunder de bevillinger, der er opført i ændringsbudgetter, fremførte bevillinger, de bevillinger, der er til rådighed som følge af opkrævning af formålsbestemte indtægter, overførsler af bevillinger og de samlede bevillinger, der er til rådighed

ii) forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger i regnskabsåret

b) for så vidt angår indtægter:

i) de overslag, der er opført i budgettet, herunder de overslag, der er opført i ændringsbudgetter, formålsbestemte indtægter og de anslåede indtægters samlede beløb

ii) de fastlagte fordringer og inkasserede beløb i regnskabsåret

c) de uindfriede forpligtelser og de udestående fordringer, som er fremført fra de foregående regnskabsår.

De i første afsnit, litra a), omhandlede forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger opføres og vises særskilt.

2. Bevillingsregnskabet viser særskilt:

a) udnyttelsen af fremførte bevillinger og regnskabsårets bevillinger

b) afviklingen af udestående forpligtelser.

For indtægternes vedkommende vises de udestående fordringer fra de foregående regnskabsår særskilt.

Artikel 84

Det almindelige regnskab

1. I det almindelige regnskab registreres i kronologisk rækkefølge og efter det dobbelte bogholderis metode alle begivenheder og transaktioner, der påvirker den økonomiske og finansielle situation og aktiver og passiver for EU-institutioner og for de agenturer og EU-organer, der er omhandlet i nærværende afsnits kapitel 3, afdeling 2.

2. Kontienes saldi og de enkelte kontobevægelser i det almindelige regnskab bogføres.

3. Alle regnskabsposteringer, herunder regnskabsmæssige korrektioner, skal være baseret på bilag, hvortil posteringerne henviser.

4. Regnskabssystemet skal etablere et klart revisionsspor for hver enkelt regnskabspostering.

Artikel 85

Bankkonti

1. Regnskabsføreren kan til brug for likviditetsstyringen i vedkommendes EU-institutions navn åbne konti eller lade konti åbne hos finansielle institutioner eller nationale centralbanker. Regnskabsføreren er også ansvarlig for at lukke disse konti eller for at sikre, at de lukkes.

2. I vilkårene for åbning, føring og anvendelse af bankkonti fastsættes det alt efter kravene til den interne kontrol, at checks, bankoverførsler og alle andre bankforretninger skal underskrives af én eller flere behørigt bemyndigede ansatte. Manuelle instrukser underskrives af mindst to behørigt bemyndigede ansatte eller af regnskabsføreren.

3. Der kan i forbindelse med gennemførelsen af et program eller en foranstaltning åbnes forvaltningskonti på Kommissionens vegne at muliggøre, at en enhed, der er bemyndiget i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), iii), v) eller vi), forvalter disse.

Den anvisningsberettigede, som forestår gennemførelsen af programmet eller foranstaltningen, er ansvarlig for åbningen af sådanne konti efter aftale med Kommissionens regnskabsfører.

Sådanne konti forvaltes under den anvisningsberettigedes ansvar.

4. Kommissionens regnskabsfører fastlægger regler for åbningen, forvaltningen, anvendelsen og lukningen af forvaltningskontiene.

Artikel 86

Likviditetsstyring

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er regnskabsføreren den eneste, der har beføjelse til at forvalte kontanter og likvide midler. Regnskabsføreren er ansvarlig for deres opbevaring.

2. Regnskabsføreren sikrer, at vedkommendes EU-institution råder over tilstrækkelige midler til at dække de likviditetsbehov, der følger af budgetgennemførelsen inden for rammerne af den relevante retlige ramme, og indfører procedurer for at sikre, at ingen af de konti, der åbnes i overensstemmelse med artikel 85, stk. 1, og artikel 89, stk. 3, er i debet.

3. Betalinger foretages ved bankoverførsel, pr. check eller via forskudskonti eller, hvis regnskabsføreren specifikt har godkendt det, med betalingskort, via direkte debitering eller ved hjælp af andre betalingsmidler i overensstemmelse med de regler, regnskabsføreren har fastsat.

Inden der indgås forpligtelser over for tredjepart, bekræfter den anvisningsberettigede betalingsmodtagerens identitet, fastslår betalingsmodtagerens juridiske enhed og betalingsoplysninger og opfører dem i det fælles register efter den EU-institution, som regnskabsføreren er ansvarlig for, for derved at sikre gennemsigtighed, ansvarlighed og en korrekt gennemførelse af betalinger.

Regnskabsføreren kan kun foretage betalinger, hvis betalingsmodtagerens juridiske enhed og betalingsoplysninger først er opført i et fælles register efter den EU-institution, som regnskabsføreren er ansvarlig for.

De anvisningsberettigede underretter regnskabsføreren om eventuelle ændringer af den juridiske enhed og betalingsoplysninger, som betalingsmodtageren har meddelt dem, og kontrollerer, at disse oplysninger er gyldige, inden de godkender en betaling.

Artikel 87

Formuefortegnelse

1. EU-institutioner og de agenturer og EU-organer, der er omhandlet i kapitel 3, afdeling 2, skal føre fortegnelser, der viser mængden og værdien af alle de materielle, immaterielle og finansielle aktiver, der udgør deres formue, efter en model udarbejdet af Kommissionens regnskabsfører.

   De skal også tjekke, at oplysningerne i deres respektive fortegnelser stemmer overens med de faktiske forhold.

   Alle aktiver, som anskaffes med en anvendelsesperiode på mere end et år, opføres i formuefortegnelsen og registreres i kontiene over anlægsaktiver,, hvis der ikke er tale om forbrugsgoder, og hvis anskaffelsesprisen eller produktionsprisen er højere end den pris, som er anført i de regnskabsprocedurer, der er omhandlet i artikel 77.

2. Salg af Unionens materielle aktiver skal annonceres på passende måde.

3. EU-institutioner og de agenturer og EU-organer, der er omhandlet i kapitel 3, afdeling 2, vedtager regler for beskyttelse af de aktiver, der er opført på dens respektive fortegnelser, og udpeger de tjenestegrene, der har ansvaret for opgørelsessystemet.

AFDELING 4

FORSKUDSBESTYREREN

Artikel 88

Forskudskonti

1. Der kan oprettes forskudskonti til betaling af udgifter, når det er fysisk umuligt eller ineffektivt at foretage betalingstransaktioner gennem budgetprocedurer, fordi der er tale om mindre beløb. Der kan også oprettes forskudskonti til inddrivelse af andre indtægter end egne indtægter.

   I EU-delegationerne kan forskudskonti også anvendes til at foretage betalinger af mindre beløb ved hjælp af budgetprocedurer, hvis dette på grund af de lokale behov er effektivt.

   Det maksimumsbeløb, som forskudsbestyreren kan betale, når det er fysisk umuligt eller ineffektivt at foretage betalingstransaktioner gennem budgetprocedurer, fastsættes af regnskabsføreren og må under alle omstændigheder ikke overstige 60 000 EUR for hver udgiftspost.

I forbindelse med bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger kan forskudskonti dog anvendes uden beløbsmæssige begrænsninger under overholdelse af det bevillingsniveau, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet under den dertil svarende budgetpost for det løbende regnskabsår, og i overensstemmelse med Kommissionens interne regler.

2. I Unionens delegationer oprettes der forskudskonti til betaling af udgifter fra både budgettets sektion vedrørende Kommissionens og budgettets sektion vedrørende EU-Udenrigstjenesten, idet det sikres, at udgifterne fuldt ud kan spores.

Artikel 89

Oprettelse og forvaltning af forskudskonti

1. Oprettelsen af en forskudskonto og udpegelsen af en forskudsbestyrer sker ved en afgørelse, som træffes af EU-institutionens regnskabsfører på grundlag af et behørigt begrundet forslag fra den ansvarlige anvisningsberettigede. I afgørelsen fastsættes forskudsbestyrerens og den anvisningsberettigedes respektive ansvar og forpligtelser.

Forskudsbestyrere udvælges blandt tjenestemænd eller, hvis det er nødvendigt og kun i behørigt begrundede tilfælde, blandt andre ansatte eller i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i Kommissionens interne regler, blandt personale, der er ansat af Kommissionen i forbindelse med bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger, forudsat at deres ansættelseskontrakter, hvad angår ansvar, garanterer et tilsvarende beskyttelsesniveau som det, der gælder for ansatte i henhold til artikel 95. Forskudsbestyrere vælges på grundlag af deres viden, færdigheder og særlige kvalifikationer som dokumenteret ved eksamensbeviser eller relevant faglig erfaring eller efter et passende uddannelsesprogram.

2. I forslag til afgørelser om oprettelse af forskudskonti skal den ansvarlige anvisningsberettigede sikre:

a) at der i første række anvendes budgetprocedurer, hvor der er adgang til det centrale IT-regnskabssystem

b) at forskudskonti kun anvendes i behørigt begrundede tilfælde.

I afgørelser om at oprette en forskudskonto specificerer regnskabsføreren funktionsvilkårene og betingelserne for anvendelse af forskudskontoen.

Ændringerne i funktionsvilkårene for en forskudskonto sker ligeledes ved en afgørelse, som træffes af regnskabsføreren efter behørigt begrundet forslag fra den ansvarlige anvisningsberettigede.

3. Bankkonti til forskud åbnes og overvåges af regnskabsføreren, som også godkender delegerede underskrifter på dem på grundlag af et behørigt begrundet forslag fra den ansvarlige anvisningsberettigede.

4. Forskudskonti tilføres midler af EU-institutionens regnskabsfører og er underlagt forskudsbestyrere.

5. Betalinger skal følges op af formelle afgørelser om endelig godkendelse eller betalingsordrer underskrevet af den ansvarlige anvisningsberettigede.

   Transaktionerne over forskudskontoen reguleres af den anvisningsberettigede senest ved udgangen af den følgende måned for at sikre afstemningen mellem den regnskabsmæssige saldo og banksaldoen.

6. Regnskabsføreren foretager selv tjek eller lader en ansat fra vedkommendes egen tjenestegren eller fra den anvisningsberettigede tjenestegren, der er specifikt beføjet hertil, foretage tjek. Disse tjek skal som hovedregel foretages på stedet og om nødvendigt uanmeldt for at verificere, at de midler, som er betroet forskudsbestyrerne, er til stede, at regnskabet er ført korrekt, og at reguleringen af transaktionerne på forskudskontoen er sket inden for de fastsatte frister. Regnskabsføreren meddeler den ansvarlige anvisningsberettigede resultaterne af disse tjek.

KAPITEL 5

Finansielle aktørers ansvar

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 90

Tilbagekaldelse af delegation af beføjelser til og suspension af funktioner for finansielle aktører

1. Den myndighed, der har udnævnt en ansvarlig anvisningsberettiget, kan når som helst midlertidigt eller definitivt tilbagekalde delegationen eller videredelegationen til den pågældende.

2. Den myndighed, der har udpeget en regnskabsfører eller en forskudsbestyrer eller begge, kan når som helst midlertidigt eller definitivt suspendere dem fra deres funktioner.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke eventuelle disciplinære foranstaltninger over for de finansielle aktører, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 91

Finansielle aktørers ansvar i tilfælde af ulovlig aktivitet, svig eller korruption

1. Dette kapitel berører ikke det eventuelle strafferetlige ansvar, som de i artikel 90 omhandlede finansielle aktører kan pådrage sig efter den relevante nationale ret og efter de gældende bestemmelser om beskyttelse af Unionens finansielle interesser og bekæmpelse af korruption, som involverer Unionens tjenestemænd eller embedsmænd i medlemsstaterne.

2. Hver enkelt ansvarlige anvisningsberettigede, regnskabsfører eller forskudsbestyrer kan undergives disciplinære foranstaltninger og pådrager sig erstatningsansvar efter bestemmelserne i vedtægten, jf. dog artikel 92, 94 og 95, eller for personer, der er ansat af Kommissionen i forbindelse med bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger som omhandlet i artikel 89, efter bestemmelserne i deres ansættelseskontrakt. Er der tale om ulovlig aktivitet, svig eller korruption, der kan skade Unionens interesser, henvises sagen til de myndigheder og organer, der er udpeget i den relevante lovgivning, navnlig til OLAF.

AFDELING 2

REGLER FOR ANSVARLIGE ANVISNINGSBERETTIGEDE

Artikel 92

Regler for anvisningsberettigede

1. Den ansvarlige anvisningsberettigede pådrager sig erstatningsansvar i henhold til vedtægten.

2. Erstatningspligt gælder navnlig, hvis den ansvarlige anvisningsberettigede forsætligt eller groft uagtsomt:

   a) konstaterer tilstedeværelsen af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller underskriver en betalingsordre uden at overholde denne forordning

   b) undlader at udarbejde et dokument, som indebærer skabelse af en fordring, undlader at udstede en indtægtsordre eller udstedelser den for sent eller udstedelser en betalingsordre for sent, hvorved EU-institutionen påføres et civilretligt ansvar over for tredjemand.

3. Hvis en ved delegation eller videredelegation bemyndiget anvisningsberettiget modtager en bindende instruks, som vedkommende finder i strid med gældende regler eller med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig fordi instruksen ikke kan gennemføres med de tildelte ressourcer, skal vedkommende skriftligt underrette den myndighed, af hvilken den pågældende er bemyndiget ved delegation eller videredelegation, herom. Hvis instruksen bekræftes skriftligt, og bekræftelsen sker rettidigt og er tilstrækkelig klar, således at den udtrykkeligt henviser til de punkter, som den ved delegation eller videredelegation bemyndigede anvisningsberettigede har anfægtet, drages den ved delegation eller videredelegation anvisningsberettigede ikke til ansvar. Vedkommende skal udføre instruksen, medmindre den er åbenbart ulovlig eller udgør et brud på de relevante sikkerhedsforskrifter.

Samme procedure finder anvendelse, hvis en anvisningsberettiget finder, at en beslutning, som det påhviler vedkommende at træffe, er i strid med gældende regler eller med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, eller hvis en anvisningsberettiget under gennemførelsen af en bindende instruks bliver bekendt med, at sagens omstændigheder kan forårsage en sådan situation.

Enhver instruks, som bekræftes under de omstændigheder, der er omhandlet i dette stykke, skal registreres af den ved delegation bemyndigede ansvarlige anvisningsberettigede og anføres i vedkommendes årsberetning.

4. I tilfælde af videredelegation inden for egne tjenestegrene forbliver den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede ansvarlig for efficiensen og effektiviteten af de oprettede interne forvaltnings- og kontrolsystemer og for valget af den ved videredelegation bemyndigede anvisningsberettigede.

5. I tilfælde af videredelegation til EU-delegationscheferne og deres stedfortrædere har den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede ansvaret for fastlæggelsen af de oprettede interne forvaltnings- og kontrolsystemer og for deres efficiens og effektivitet. EU-delegationscheferne har ansvaret for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse og anvendelse af disse systemer i overensstemmelse med instrukserne fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede og for forvaltningen af de af EU-delegationens midler og transaktioner, der henhører under deres ansvar. Før deres tiltrædelse gennemfører de specifikke uddannelseskurser vedrørende de opgaver og pligter, som påhviler anvisningsberettigede, samt om budgetgennemførelse.

   EU-delegationscheferne aflægger rapport om varetagelsen af deres ansvar som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, jf. artikel 76, stk. 3.

   Hvert år forelægger EU-delegationscheferne den anvisningsberettigede, som Kommissionen har bemyndiget ved delegation, erklæringen om de interne forvaltnings- og kontrolsystemer, der er oprettet i deres delegationer, og om forvaltningen af de opgaver, de varetager ved videredelegation, samt resultaterne heraf, med henblik på at den anvisningsberettigede kan udarbejde erklæringen omhandlet i artikel 74, stk. 9.

Nærværende stykke finder også anvendelse på EU-delegationschefernes stedfortrædere, når de i EU-delegationschefens fravær fungerer som anvisningsberettigede ved videredelegation.

Artikel 93

Behandling af økonomiske uregelmæssigheder fra en ansats side

1. Uden at det berører OLAF's beføjelser eller den administrative autonomi for EU-institutioner, EU-organer, europæiske kontorer eller organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU, med hensyn til deres ansatte, og under behørig hensyntagen til beskyttelse af informanter henvises enhver overtrædelse af denne forordning eller af en bestemmelse vedrørende finansiel forvaltning eller tjek af transaktioner, der følger af en ansats handling eller undladelse, til udtalelse hos det panel, der er omhandlet i artikel 143, fra en af følgende:

   a) ansættelsesmyndigheden med ansvar for disciplinærsager

   b) den ansvarlige anvisningsberettigede, herunder EU-delegationschefer og i deres fravær disses stedfortrædere, der fungerer som anvisningsberettigede ved videredelegation i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2.

   Hvis panelet underrettes direkte af en ansat, videresender det sagen til ansættelsesmyndigheden hos den berørte EU-institution, det berørte EU-organ eller europæiske kontor, det berørte organ eller den berørte person og underretter den pågældende ansatte herom. Ansættelsesmyndigheden kan anmode panelet om en udtalelse om sagen.

2. En anmodning om en udtalelse fra panelet i henhold til stk. 1, første afsnit, ledsages af en beskrivelse af de faktiske omstændigheder og den handling eller undladelse, som panelet anmodes om at vurdere, samt af relevante bilag, herunder rapporter om enhver undersøgelse, der har fundet sted. Når det er muligt, gives oplysningerne i anonymiseret form.

Ansættelsesmyndigheden eller den anvisningsberettigede, alt efter tilfældet, skal inden indgivelse af en anmodning eller eventuelle yderligere oplysninger til panelet give den involverede ansatte mulighed for at fremsætte sine bemærkninger efter at have meddelt vedkommende de bilag, der er omhandlet i første afsnit, for så vidt en sådan meddelelse ikke i alvorlig grad undergraver foretagelsen af videre undersøgelser.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, er det panel, der er omhandlet i artikel 143, kompetent til at vurdere, om der på grundlag af de elementer, som er indgivet til det i henhold til nærværende artikels stk. 2, og eventuelle yderligere modtagne oplysninger foreligger en økonomisk uregelmæssighed. På grundlag af udtalelsen fra panelet træffer den berørte EU-institution, det berørte EU-organ eller europæiske kontor, det berørte organ eller den berørte person beslutning om passende opfølgningsforanstaltninger i overensstemmelse med vedtægten. Hvis panelet identificerer systemrelaterede problemer, retter det en henstilling til den anvisningsberettigede og til den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, medmindre sidstnævnte er den involverede ansatte, samt til den interne revisor.

4. Når panelet afgiver den udtalelse, der er omhandlet i stk. 1, skal det bestå af de medlemmer, der er omhandlet i artikel 143, stk. 2, samt følgende tre yderligere medlemmer, som udpeges under hensyntagen til behovet for at undgå interessekonflikter:

   a) en repræsentant for den ansættelsesmyndighed, der er ansvarlig for disciplinærsager hos den berørte EU-institution, det berørte EU-organ eller europæiske kontor, det berørte organ eller den berørte person,

   b) et medlem, der udpeges af personaleudvalget for den berørte EU-institution, det berørte EU-organ eller europæiske kontor, det berørte organ eller den berørte person

   c) et medlem af den juridiske tjeneste i den EU-institution, som beskæftiger vedkommende ansatte.

   Når panelet afgiver den i stk. 1 omhandlede udtalelse, skal det rette udtalelsen til ansættelsesmyndigheden hos den berørte EU-institution, det berørte EU-organ eller europæiske kontor, det berørte organ eller den berørte person.

5. Panelet har ikke undersøgelsesbeføjelser. Den berørte EU-institution, det berørte EU-organ eller europæiske kontor, det berørte organ eller den berørte person samarbejder med panelet med henblik på at sikre, at det har alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne afgive udtalelse.

6. Hvis panelet finder, at sagen er et anliggende for OLAF, videregiver det i overensstemmelse med stk. 1 straks sagen til den relevante ansættelsesmyndighed og underretter omgående OLAF.

7. Medlemsstaterne bistår i fuldt omfang Unionen med håndhævelsen af ethvert ansvar, som måtte følge af vedtægtens artikel 22, for midlertidigt ansatte, for hvilke artikel 2, litra e), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i Den Europæiske Union finder anvendelse.

AFDELING 3

REGLER FOR REGNSKABSFØRERE OG FORSKUDSBESTYRERE

Artikel 94

Regler for regnskabsførere

Regnskabsføreren kan undergives disciplinære foranstaltninger og pådrager sig erstatningsansvar på de betingelser og efter de procedurer, der er fastsat i vedtægten. Navnlig følgende fejl kan være ansvarspådragende for en regnskabsfører:

a) tab eller beskadigelse af midler, aktiver eller dokumenter, som vedkommende har ansvaret for

b) uretmæssig ændring af bank- eller postgirokonti

c) inkasseringer eller betalinger, der ikke er i overensstemmelse med de dertil svarende indtægts- eller betalingsordrer

d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

Artikel 95

Regler for forskudsbestyrere

Navnlig følgende fejl kan være ansvarspådragende for en forskudsbestyrer:

a) tab eller beskadigelse af midler, værdier eller dokumenter, som vedkommende har ansvaret for

b) mangelfuld dokumentation for de betalinger, vedkommende har foretaget

c) udbetaling til andre end de berettigede

d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

KAPITEL 6

Forvaltning af indtægter

AFDELING 1

OVERDRAGELSE AF EGNE INDTÆGTER

Artikel 96

Egne indtægter

1. Egne indtægter som omhandlet i afgørelse 2014/335/EU, Euratom opføres på budgettet i form af et overslag udtrykt i euro. De hertil svarende egne indtægter overdrages i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

2. Den anvisningsberettigede opstiller en tidsplan for, hvornår de egne indtægter, der er omhandlet i afgørelse 2014/335/EU, Euratom, overdrages til Kommissionen.

   Fastlæggelsen og opkrævningen af egne indtægter sker i henhold til de regler, der er vedtaget i henhold til nævnte afgørelse.

   Af hensyn til bogføringen udsteder den anvisningsberettigede en indtægtsordre for kredit og debet vedrørende den konto for egne indtægter, der er omhandlet i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

AFDELING 2

OVERSLAG OVER FORDRINGER

Artikel 97

Overslag over fordringer

1. Når den ansvarlige anvisningsberettigede råder over tilstrækkelige og pålidelige oplysninger vedrørende enhver foranstaltning eller ethvert forhold, der kan give anledning til, at et beløb skyldes til Unionen, udarbejder den ansvarlige anvisningsberettigede et overslag over fordringen.

2. Overslaget over fordringen justeres af den ansvarlige anvisningsberettigede, så snart vedkommende bliver bekendt med en begivenhed, der ændrer den foranstaltning eller det forhold, som gav anledning til overslaget over fordringen.

   Når den ansvarlige anvisningsberettigede udarbejder indtægtsordren vedrørende en foranstaltning eller et forhold, der tidligere havde givet anledning til et overslag over fordringen, justeres overslaget tilsvarende af den ansvarlige anvisningsberettigede.

   Hvis indtægtsordren er udarbejdet for samme beløb som det oprindelige overslag over fordringen, nedsættes dette overslag til nul.

3. Uanset stk. 1 udarbejdes der ikke noget overslag over fordringen, inden medlemsstater overdrager Kommissionen de i afgørelse 2014/335/EU, Euratom omhandlede egne indtægter, der indbetales af medlemsstater på faste forfaldstidspunkter. For sådanne beløb udsteder den ansvarlige anvisningsberettigede en indtægtsordre.

AFDELING 3

FASTLÆGGELSE AF FORDRINGER

Artikel 98

Fastlæggelse af fordringer

1. Med henblik på at fastlægge en fordring skal den ansvarlige anvisningsberettigede:

a) verificere eksistensen af debitors gæld

b) fastslå eller verificere gældens tilstedeværelse og størrelse og

c) verificere, at gælden er forfalden.

Fastlæggelse af en fordring udgør en anerkendelse af Unionens rettigheder over for en debitor samt af grundlaget for at kræve, at den pågældende debitor betaler gælden.

2. Enhver fordring, der er konstateret sikker, opgjort og forfalden til betaling, fastlægges ved en indtægtsordre, hvorved den ansvarlige anvisningsberettigede giver regnskabsføreren instruks om at inddrive fordringen. Den følges op af en debetnota, der sendes til debitor, undtagen i de tilfælde, hvor der umiddelbart gives afkald herpå i overensstemmelse med stk. 4, andet afsnit. Både indtægtsordren og debetnotaen udarbejdes af den ansvarlige anvisningsberettigede.

   Den anvisningsberettigede sender debetnotaen umiddelbart efter, at fordringen er fastlagt, og senest inden for en frist på fem år regnet fra det tidspunkt, hvor EU-institutionen under normale omstændigheder kunne gøre sin fordring gældende. Denne frist gælder ikke, hvis den ansvarlige anvisningsberettigede fastlægger, at forsinkelsen på trods af EU-institutionens indsats skyldes debitors adfærd.

3. Til fastlæggelsen af en fordring sikrer den ansvarlige anvisningsberettigede sig:

   a) at fordringen er sikker i den forstand, at den ikke er undergivet nogen betingelse

   b) at fordringen er opgjort og nøjagtigt fastsat

   c) at fordringen er forfalden og ikke undergivet nogen frist

   d) at oplysningerne om debitor er korrekte

e) at konteringen af beløbet er korrekt

f) at bilagene er i orden, og

g) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt, navnlig hvad angår kriterierne i artikel 101, stk. 2, første afsnit, litra a) eller b).

4. Debetnotaen er en underretning af debitor om følgende:

a) Unionen har fastlagt fordringen

b) hvis gælden betales inden for den frist, der er anført i debetnotaen, beregnes der ikke morarenter

c) hvis gælden ikke er betalt inden for den frist, der er omhandlet i litra b), er gælden rentebærende med den rentesats, der er omhandlet i artikel 99, uden at dette berører eventuelt relevante specifikke forskrifter

d) hvis gælden ikke er betalt inden for den frist, der er omhandlet i litra b), foretager EU-institutionen inddrivelsen enten ved modregning eller ved at kræve eventuelle forhåndsgarantier indfriet

e) regnskabsføreren kan efter at have underrettet debitor om grundene til og datoen for inddrivelsen ved modregning under særlige omstændigheder foretage inddrivelsen ved modregning inden udløbet af den frist, der er omhandlet i litra b), hvis det er nødvendigt for at beskytte Unionens finansielle interesser, når vedkommende har berettigede grunde til at mene, at det beløb, som skyldes til Unionen, ellers ville være tabt

f) hvis det fulde beløb, efter at alle de skridt, som er anført i litra a)-e), er foretaget, ikke er blevet inddrevet, foretager EU-institutionen inddrivelsen ved tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse, der er opnået enten i overensstemmelse med artikel 100, stk. 2, eller ved retslige skridt.

Hvis det efter verificeringen af oplysningerne om debitor eller på grundlag af andre relevante oplysninger, der er til rådighed på det givne tidspunkt, er tydeligt, at gælden falder ind under tilfældene omhandlet i artikel 101, stk. 2, første afsnit, litra a) eller b), eller at debetnotaen ikke er blevet sendt i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, skal den anvisningsberettigede efter at have fastlagt fordringen beslutte straks at give afkald på inddrivelsen i overensstemmelse med artikel 101 uden at sende en debetnota efter aftale med regnskabsføreren.

I alle andre tilfælde printer den anvisningsberettigede debetnotaen ud og sender den til debitor. Regnskabsføreren underrettes om afsendelsen af debetnotaen gennem det finansielle informationssystem.

5. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.

Artikel 99

Morarenter

1. Enhver fordring, som ikke er indfriet inden udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), er rentebærende i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3, uden at dette dog berører eventuelle særlige bestemmelser, der følger af anvendelsen af specifikke forordninger.

2. Med undtagelse af det tilfælde, der er omhandlet i stk. 4, er rentesatsen for fordringer, som ikke er indfriet inden udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første kalenderdag i den måned, hvor fristen udløber, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, forhøjet med:

   a) otte procentpoint, når baggrunden for fordringen er en vareindkøbskontrakt eller en tjenesteydelseskontrakt,

   b) tre og et halvt procentpoint i alle andre tilfælde.

3. Rentebeløbet beregnes fra den kalenderdag, der følger efter udløbet af den frist, som er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), indtil den kalenderdag, hvor hele gælden er indfriet.

Den indtægtsordre, der svarer til beløbet af morarenterne, udstedes, når disse renter rent faktisk inkasseres.

4. I tilfælde af bøder eller andre sanktioner er rentesatsen for fordringer, som ikke er indfriet inden udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første kalenderdag i den måned, hvor afgørelsen om at pålægge bøde eller anden sanktion er blevet vedtaget, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, forhøjet med:

a) et og et halvt procentpoint, såfremt debitor i stedet for betaling stiller en finansiel garanti, som er godkendt af regnskabsføreren

b) tre og et halvt procentpoint i alle andre tilfælde.

Hvis Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af sine beføjelser i henhold til artikel 261 i TEUF øger størrelsen af en bøde eller en anden sanktion, skal renterne på det beløb, hvormed der er øget, løbe fra datoen for Domstolens dom.

5. I tilfælde hvor den samlede rentesats ville være negativ, sættes den til nul procent.

AFDELING 4

ANVISNING AF INDDRIVELSE

Artikel 100

Anvisning af inddrivelse

1. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal ved udstedelse af en indtægtsordre giver regnskabsføreren instruks om at inddrive en fordring, som den ansvarlige anvisningsberettigede har fastlagt ("anvisningen af inddrivelse").

2. En EU-institution kan formalisere fastlæggelsen af en fordring på andre end medlemsstater ved en afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes efter artikel 299 i TEUF.

   Hvis det er nødvendigt af hensyn til en effektiv og rettidig beskyttelse af Unionens finansielle interesser, kan de øvrige EU-institutioner under særlige omstændigheder anmode Kommissionen om at vedtage en sådan afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes, til deres fordel med hensyn til krav, som opstår i forbindelse med ansatte eller i forhold til medlemmer eller tidligere medlemmer af en EU-institution, forudsat at disse institutioner og Kommissionen har aftalt de praktiske vilkår for anvendelsen af denne artikel.

Sådanne særlige omstændigheder anses for at foreligge, når den pågældende EU-institution ikke har udsigt til at inddrive gælden ved frivillig betaling eller ved modregning efter artikel 101, stk. 1, og betingelserne for at give afkald på inddrivelsen i henhold til artikel 101, stk. 2 og 3, ikke er opfyldt. Under alle omstændigheder skal det i den afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes, præciseres, at de krævede beløb skal opføres i budgettets sektion vedrørende den pågældende EU-institution, der fungerer som anvisningsberettiget. Indtægterne opføres som ordinære indtægter, medmindre de udgør formålsbestemte indtægter, jf. artikel 21, stk. 3.

Den anmodende EU-institution underretter Kommissionen om enhver begivenhed, som kan påvirke inddrivelsen, og indtræder i sagen til støtte for Kommissionen, hvis den afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes, påklages.

AFDELING 5

INDDRIVELSE

Artikel 101

Regler vedrørende inddrivelse

1. Regnskabsføreren tager sig af de indtægtsordrer, der er behørigt udstedt af den ansvarlige anvisningsberettigede. Regnskabsføreren skal udvise rettidig omhu for at sikre, at Unionen modtager sine indtægter, og skal sikre, at Unionens krav bevares.

Delvis betaling fra en debitor, som er genstand for flere indtægtsordrer, dækker først den ældste fordring, medmindre andet specificeres af debitor. Enhver delvis betaling dækker først renterne.

Regnskabsføreren inddriver beløb, der skyldes til budgettet, ved at modregne dem i overensstemmelse med artikel 102.

2. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan kun i følgende tilfælde give afkald på at inddrive en fastlagt fordring helt eller delvist:

a) de forventede omkostninger ved inddrivelsen ville overstige det beløb, der skal inddrives, og afkaldet ville ikke skade Unionens omdømme

b) det er umuligt at inddrive fordringen på grund af dens alder, på grund af forsinkelse i afsendelsen af debetnotaen som angivet i artikel 98, stk. 2, eller på grund af debitors insolvens eller andre insolvensbehandlinger

c) når inddrivelsen er i strid med proportionalitetsprincippet.

Når den anvisningsberettigede påtænker helt eller delvis at give afkald på at inddrive en fastlagt fordring, skal vedkommende sikre sig, at afkaldet er korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og med proportionalitetsprincippet. Afgørelsen om afkald på inddrivelse skal begrundes. Den anvisningsberettigede kan delegere beføjelsen til at træffe afgørelsen.

3. I det i stk. 2, første afsnit, litra c), omhandlede tilfælde overholder den ansvarlige anvisningsberettigede de procedurer, der på forhånd er fastsat af vedkommendes EU-institution, og anvender følgende kriterier, som er obligatoriske og finder anvendelse i alle tilfælde:

   a) de faktiske omstændigheder henset til grovheden af den uregelmæssighed, der har givet anledning til fastlæggelsen af fordringen (svig, gentagen overtrædelse, forsæt, omhu, god tro, åbenlys fejl)

   b) den indvirkning, som et afkald på inddrivelse vil få på Unionens funktion og på dens finansielle interesser (beløbets størrelse, risiko for at skabe præcedens, undermінering af retsreglers autoritet).

4. Den ansvarlige anvisningsberettigede tager alt efter sagens omstændigheder hensyn til følgende yderligere kriterier:

   a) en eventuel konkurrenceforvridning, som afkaldet på inddrivelse ville medføre

   b) den økonomiske og sociale skade, som en fuldstændig inddrivelse af fordringen ville medføre.

5. Hver EU-institution sender hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de tilfælde, hvor den i henhold til stk. 2, 3 og 4 har givet afkald på at inddrive fordringer. Oplysninger om afkald på under 60 000 EUR gives som et samlet beløb. I Kommissionens tilfælde vedlægges rapporten som bilag til den sammenfatning af årsberetningerne, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9.

6. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan annullere en fastlagt fordring helt eller delvist. En delvis annullering af en fastlagt fordring indebærer ikke et afkald på den resterende del af Unionens fastlagte krav.

I tilfælde af en fejl annullerer den ansvarlige anvisningsberettigede helt eller delvis den fastlagte fordring og giver en behørig begrundelse herfor.

Hver EU-institution fastsætter i sine interne regler betingelserne og proceduren for delegation af beføjelsen til at annullere en fastlagt fordring.

7. Medlemsstater har det primære ansvar for at gennemføre kontrol og revisioner og for at inddrive uretmæssigt anvendte beløb som fastsat i sektorspecifikke regler. I det omfang medlemsstaterne opdager og korrigerer uregelmæssigheder for egen regning, fritages de for Kommissionens finansielle korrektioner af disse uregelmæssigheder.

8. Kommissionen anvender finansielle korrektioner på medlemsstater for at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med den relevante lovgivning, fra EU-finansiering. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på identifikation af uretmæssigt anvendte beløb og på de finansielle konsekvenser for budgettet. Hvis sådanne beløb ikke kan identificeres præcist, kan Kommissionen anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner i overensstemmelse med sektorspecifikke regler.

Når Kommissionen fastsætter beløbet for en finansiel korrektion, tager den hensyn til arten og omfanget af overtrædelsen af den relevante lovgivning og til de finansielle konsekvenser for budgettet, herunder mangler i forvaltnings- og kontrolsystemer.

Kriterierne for fastsættelse af finansielle korrektioner og den procedure, der skal følges, kan fastsættes i sektorspecifikke regler.

9. Metoden for at anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner fastsættes i overensstemmelse med sektorspecifikke regler med henblik på at gøre det muligt for Kommissionen at beskytte Unionens finansielle interesser.

Artikel 102

Inddrivelse ved modregning

1. Når debitor har en fordring på Unionen eller på et forvaltningsorgan, der gennemfører budgettet, som er sikker, jf. artikel 98, stk. 3, litra a), opgjort og forfalden til betaling, og som vedrører et beløb, der er fastlagt ved en betalingsordre, inddriver regnskabsføreren efter udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), fastlagte fordringer ved modregning.

   Under særlige omstændigheder kan regnskabsføreren foretage inddrivelsen ved modregning inden udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), hvis det er nødvendigt for at beskytte Unionens finansielle interesser, og hvis vedkommende har berettigede grunde til at antage, at det beløb, som skyldes til Unionen, ellers vil være tabt.

   Regnskabsføreren kan også foretage inddrivelse ved modregning inden udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), hvis debitor samtykker.

2. Inden regnskabsføreren foretager en inddrivelse efter stk. 1, hører han den ansvarlige anvisningsberettigede og underretter de pågældende debitorer, herunder om klagemulighederne i overensstemmelse med artikel 133.

Når debitor er en national myndighed eller en af dens administrative enheder, underretter regnskabsføreren mindst 10 arbejdsdage i forvejen også den pågældende medlemsstat om, at vedkommende har til hensigt at foretage inddrivelse ved modregning. Efter aftale med den pågældende medlemsstat eller administrative enhed kan regnskabsføreren dog foretage inddrivelsen ved modregning inden denne frists udløb.

3. Den modregning, der er omhandlet i stk. 1, har samme virkning som en betaling og frigør Unionen for gældsbeløbet og i givet fald for de skyldige renter.

Artikel 103

Inddrivelsesprocedure ved manglende frivillig betaling

1. Uden at det berører artikel 102, skal regnskabsføreren, hvis det fulde beløb ikke har kunnet inddrives ved udløbet af den frist, som er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), underrette den ansvarlige anvisningsberettigede herom og straks iværksætte straks inddrivelsesproceduren ved hjælp af alle til rådighed værende legale midler, herunder, hvor det er relevant, ved at kræve eventuelle forhåndsgarantier indfriet.

2. Uden at det berører artikel 102, foretager regnskabsføreren, hvis der ikke er mulighed for at foretage inddrivelsen på den måde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og debitor ikke har betalt efter et af regnskabsføreren fremsendt påkrav om betaling, inddrivelse ved tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse, der er opnået enten i overensstemmelse med artikel 100, stk. 2, eller ved retslige skridt.

Artikel 104

Henstand med betaling

Regnskabsføreren kan i samarbejde med den ansvarlige anvisningsberettigede kun give henstand med betaling efter behørigt begrundet skriftlig anmodning fra debitor, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) debitor forpligter sig til at betale renter til den i artikel 99 anførte sats i hele henstandsperioden regnet fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b)

b) debitor stiller for at beskytte Unionens rettigheder en finansiel garanti for både hovedstol og rente af endnu ikke inddrevet gæld, som godkendes af EU-institutionens regnskabsfører.

Den i første stykke, litra b), omhandlede garanti kan erstattes af en selvskyldnerkaution stillet af tredjemand og godkendt af EU-institutionens regnskabsfører.

Under særlige omstændigheder kan regnskabsføreren på anmodning af debitor fravige kravet om garanti i første stykke, litra b), hvis den pågældende vurderer, at debitor vil og kan foretage betalingen i henstandsperioden, men ikke kan stille en sådan garanti og befinder sig i en finansielt vanskelig situation.

Artikel 105

Forældelsesfrist

1. Uden at dette berører bestemmelserne i specifikke forordninger eller anvendelsen af afgørelse 2014/335/EU, Euratom, er Unionens fordringer over for tredjemand og tredjemands fordringer over for Unionen underlagt en forældelsesfrist på fem år.

2. Forældelsesfristen for Unionens fordringer over for tredjemand begynder at løbe ved udløbet af den frist, som er omhandlet i artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b).

   Forældelsesfristen for tredjemands fordringer over for Unionen begynder at løbe fra den dato, hvor den pågældende tredjemands fordring forfalder til betaling i overensstemmelse med den tilsvarende retlige forpligtelse.

3. Forældelsesfristen for Unionens fordringer over for tredjemand afbrydes af enhver handling, som foretages af en EU-institution eller af en medlemsstat, der handler på anmodning af en EU-institution, og som den pågældende tredjemand er blevet underrettet om, og som sigter mod at inddrive gælden.

   Forældelsesfristen for tredjemands fordringer over for Unionen afbrydes af enhver handling, som Unionen underrettes om af sine kreditorer eller på vegne af sine kreditorer, og som sigter mod at inddrive gælden.

4. En ny forældelsesfrist på fem år begynder at løbe fra dagen efter de afbrydelser, der er omhandlet i stk. 3.

5. Ethvert retsligt skridt vedrørende en fordring som omhandlet i stk. 2, herunder retslige skridt, der indledes ved en domstol, som senere erklærer sig inkompetent, afbryder forældelsesfristen. En ny femårig forældelsesfrist begynder først at løbe, når en retskraftig dom er afsagt, eller der indgås et udenretsligt forlig mellem de samme parter om samme retslige skridt.

6. Når regnskabsføreren giver debitor henstand med betalingen efter artikel 104, betragtes det som en afbrydelse af forældelsesfristen. En ny femårig forældelsesfrist begynder at løbe fra dagen efter henstandsperiodens udløb.

7. Unionens fordringer inddrives ikke efter udløbet af forældelsesfristen, jf. stk. 2-6.

Artikel 106

National behandling af EU-krav

I tilfælde af insolvensbehandling skal EU-krav have samme fortrinsbehandling som offentlige organers krav af samme art i medlemsstater, hvor inddrivelsesprocedurerne finder sted.

Artikel 107

Bøder, tvangsbøder, sanktioner og påløbne renter
pålagt af EU-institutioner

1. Beløb modtaget i form af bøder, tvangsbøder og sanktioner samt påløbne renter eller andre deraf hidrørende indtægter opføres ikke på budgettet, så længe afgørelserne, hvorved de er pålagt, er gjort eller stadig kan gøres til genstand for appel ved Den Europæiske Unions Domstol.

2. De i stk. 1 omhandlede beløb opføres på budgettet hurtigst muligt efter, at alle retsmidler er udtømt. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde, eller når alle retsmidler er udtømt efter den 1. september i det løbende regnskabsår, kan beløbene opføres på budgettet i det følgende regnskabsår.

   Beløb, der skal tilbageføres til den enhed, der udbetalte dem, efter en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, opføres ikke på budgettet.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på afgørelser om regnskabsafslutning eller finansielle korrektioner.

Artikel 108

Inddrivelse af bøder, tvangsbøder eller andre sanktioner, som er pålagt af EU-institutioner

1. Når en afgørelse om pålæggelse af en bøde, tvangsbøde eller anden sanktion, som en EU-institution har truffet i henhold til TEUF eller Euratomtraktaten, indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, indbetaler debitor, indtil alle retsmidler er udtømt, enten midlertidigt de pågældende beløb på den bankkonto, som Kommissionens regnskabsfører har anvist, eller stiller en finansiel garanti, som kan accepteres af Kommissionens regnskabsfører. Garantien skal være uafhængig af forpligtelsen til at betale bøden, tvangsbøden eller den anden sanktion og skal kunne tvangsfuldbyrdes efter anfordring. Den skal dække fordringens hovedstol og de skyldige renter, jf. artikel 99, stk. 4.

2. Kommissionen sikrer de foreløbigt opkrævede beløb ved at investere dem i finansielle aktiver og dermed sikre pengenes sikkerhed og likviditet, samtidigt med at den sigter mod at opnå et positivt afkast.

3. Når alle retsmidler er udtømt, og bøden, tvangsbøden eller den anden sanktion er blevet bekræftet af Den Europæiske Unions Domstol, eller når afgørelsen om pålæggelse af en sådan bøde, tvangsbøde eller anden sanktion ikke længere kan gøres til genstand for appel ved Den Europæiske Unions Domstol, træffes en af følgende foranstaltninger:

a) de foreløbigt opkrævede beløb og afkastet heraf opføres på budgettet i overensstemmelse med artikel 107, stk. 2

b) når der er stillet en finansiel garanti, skal den indfris og det tilsvarende beløb opføres på budgettet.

Hvis bøden, tvangsbøden eller den anden sanktion er blevet forhøjet af Den Europæiske Unions Domstol, gælder første afsnit, litra a) og b), op til det beløb, der var anført i EU-institutionens oprindelige afgørelse, eller, hvor det er relevant, op til det beløb, der er fastlagt i en tidligere dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol i samme sag. Kommissionens regnskabsfører inddriver det beløb, der svarer til forhøjelsen, og de skyldige renter, jf. artikel 99, stk. 4, som opføres på budgettet.

4. Når alle retsmidler er udtømt, og hvis bøden, tvangsbøden eller den anden sanktion er annulleret, eller beløbet er reduceret, træffes en af følgende foranstaltninger:

   a) de foreløbigt opkrævede beløb eller i tilfælde af en reduktion den relevante del heraf, herunder eventuelle afkast, betales tilbage til den pågældende tredjemand

   b) når der er stillet en finansiel garanti, frigøres denne tilsvarende.

   Hvis det samlede afkast af det foreløbigt opkrævede beløb i de i første afsnit, litra a), omhandlede tilfælde er negativt, trækkes det lidte tab fra det beløb, der skal tilbagebetales.

Artikel 109

Udligningsrenter

Uden at dette berører artikel 99, stk. 2, og artikel 116, stk. 5, og for så vidt angår andre tilfælde end bøder, tvangsbøder og andre sanktioner som omhandlet i artikel 107 og 108, er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol eller som følge af en mindelig tvistbilæggelse, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned. Rentesatsen må ikke være negativ. Renten løber fra datoen for betaling af det beløb, der skal tilbagebetales, til den dato, hvor tilbagebetalingen forfalder til betaling.

I tilfælde hvor den samlede rentesats ville være negativ, sættes den til nul procent.

KAPITEL 7
Forvaltning af udgifter

Artikel 110

Finansieringsafgørelser

1. Forud for indgåelse af en budgetmæssig forpligtelse skal der foreligge en finansieringsafgørelse vedtaget af EU-institutionen eller af den myndighed, til hvilken EU-institutionen har delegeret beføjelser. Finansieringsafgørelser skal være årlige eller flerårige.

   Første afsnit gælder ikke i tilfælde af bevillinger til transaktioner, der foretages af den enkelte EU-institution i medfør af dens administrative autonomi, og som kan gennemføres uden en basisretsakt i henhold til artikel 58, stk. 2, litra e), i tilfælde af udgifter til administrativ bistand og i tilfælde af bidrag til de EU-organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71.

2. Finansieringsafgørelsen skal samtidig udgøre det årlige eller det flerårige arbejdsprogram og skal efter omstændighederne vedtages snarest muligt efter vedtagelsen af budgetforslaget og i princippet senest den 31. marts i året for gennemførelsen. Hvis den relevante basisretsakt fastsætter en bestemt fremgangsmåde for vedtagelse af en finansieringsafgørelse eller et arbejdsprogram eller begge dele, anvendes denne fremgangsmåde i forbindelse med den del af finansieringsafgørelsen, der udgør arbejdsprogrammet, i overensstemmelse med kravene i basisretsakten. Den del, som udgør arbejdsprogrammet, offentliggøres på den pågældende EU-institutions websted, så snart det er vedtaget, og inden det gennemføres. Finansieringsafgørelsen skal angive det samlede beløb, som den omfatter, og skal indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres. Den skal angive:

   a) basisretsakten og budgetposten

   b) de mål, der forfølges, og de forventede resultater

   c) gennemførelsesmetoder

   d) eventuelle yderligere oplysninger, som er påkrævede i henhold til basisretsakten for arbejdsprogrammet.

3. Ud over elementerne omhandlet i stk. 2 angives følgende i finansieringsafgørelsen:

   a) for tilskud: hvilken type ansøgere, forslagsindkaldelsen eller den direkte tildeling er rettet imod, og den samlede budgetbevilling, der er afsat til tilskuddene

b) for indkøb: den samlede budgetbevilling, der er afsat til indkøb

c) for bidrag til de EU-trustfonde, der er omhandlet i artikel 234: de bevillinger, der øremærkes til trustfonden for året, samt de planlagte beløb over trustfondens levetid fra budgettet og fra andre donorer

d) for priser: hvilken type deltagere konkurrencen er rettet imod, den samlede budgetbevilling, der øremærkes til konkurrencen, og en specifik henvisning til priser med en enhedsværdi på 1 000 000 EUR eller mere

e) for finansielle instrumenter: det beløb, der er afsat til det finansielle instrument

f) i tilfælde af indirekte forvaltning: den person eller enhed, som gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), eller de kriterier, der anvendes til at vælge personen eller enheden

g) for bidrag til blandingsfaciliteter eller platforme: beløbet, der øremærkes til blandingsfaciliteten eller platformen, og listen over de enheder, der deltager i blandingsfaciliteten eller platformen

h) for budgetgarantier: beløbet til årlig hensættelse og, hvor det er relevant, det beløb, der skal frigives til budgetgarantien.

4. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan tilføje yderligere oplysninger, der findes nyttige, enten i den finansieringsafgørelse, der udgør arbejdsprogrammet, eller i et andet dokument, der offentliggøres på EU-institutionens websted.

En flerårig finansieringsafgørelse skal stemme overens med den finansielle programmering, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, og skal specificere, at afgørelsens gennemførelse er med forbehold af, at der er budgetbevillinger til rådighed til de respektive regnskabsår efter vedtagelsen af budgettet, eller er underlagt ordningen med foreløbige tolvtedele.

5. Enhver væsentlig ændring af en finansieringsafgørelse, som allerede er vedtaget, følger samme procedure som den oprindelige afgørelse, jf. dog eventuelle specifikke bestemmelser i en basisretsakt.

Artikel 111

Forvaltning af udgifter

1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse af udgiften, anvisning til betaling og betaling.

Ved udløbet af de perioder, der er omhandlet i artikel 114, frigøres den uudnyttede del af de budgetmæssige forpligtelser.

Når den anvisningsberettigede gennemfører transaktioner, sikrer vedkommende, at udgiften er i overensstemmelse med traktaterne, budgettet, denne forordning og andre retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaterne, samt med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Budgetmæssige og retlige forpligtelser indgås af samme anvisningsberettigede undtagen i behørigt begrundede tilfælde. Navnlig i forbindelse med bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger kan retlige forpligtelser indgås af EU-delegationschefer eller, såfremt de er fraværende, af deres stedfortrædere, efter instruks fra Kommissionens ansvarlige anvisningsberettigede, som dog forbliver fuldt ud ansvarlig for den underliggende transaktion. Personer, der er ansat af Kommissionen i forbindelse med bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger som, kan undertegne retlige forpligtelser, der er knyttet til betalinger, der er gennemført fra forskudskonti, til en værdi af højst 2 500 EUR.

Den ansvarlige anvisningsberettigede skal indgå en budgetmæssig forpligtelse, før vedkommende indgår en retlig forpligtelse over for tredjemand eller overfører midler til en EU-trustfond som omhandlet i artikel 234.

Nærværende stykkes andet afsnit finder ikke anvendelse:

a) på retlige forpligtelser, der indgås som følge af en erklæring om en krisesituation inden for rammerne af en beredskabsplan i overensstemmelse med de procedurer, som Kommissionen eller en anden EU-institution har vedtaget i medfør af sin administrative autonomi

b) i forbindelse med humanitære bistandsforanstaltninger, civilbeskyttelsesforanstaltninger og bistand i krisesituationer, hvis en effektiv levering af Unionens hjælp gør det nødvendigt, at Unionen indgå øjeblikkeligt påtager sig en retlig forpligtelse over for tredjemand, og det ikke er muligt forudgående at reservere indgåelse af den specifikke budgetmæssige forpligtelse.

I de tilfælde, der er omhandlet i tredje afsnit, litra b), reserveres den budgetmæssige forpligtelse, så snart der er indgået en retlig forpligtelse over for tredjemand.

3. Den ansvarlige anvisningsberettigede fastsætter udgifter ved at acceptere, at en udgift opføres på budgettet, efter at have tjekket de bilag, der attesterer kreditors adkomst, i overensstemmelse med betingelserne i den retlige forpligtelse, når der foreligger en retlig forpligtelse. Med henblik herpå skal den ansvarlige anvisningsberettigede:

a) verificere kreditors adkomst

b) fastslå eller verificere fordringens tilstedeværelse og størrelse ved påtegningen "i overensstemmelse med de faktiske forhold"

c) verificere, at fordringen er forfalden.

Uanset første afsnit gælder fastsættelsen af udgifter også foreløbige eller endelige rapporter, der ikke er knyttet til en betalingsanmodning, i hvilket tilfælde virkningen for regnskabssystemet er begrænset til det generelle regnskab.

4. Afgørelsen om fastsættelse kommer til udtryk ved en elektronisk sikret signatur i overensstemmelse med artikel 146, der gives af den anvisningsberettigede eller af en teknisk kompetent ansat, der er behørigt bemyndiget ved en formel afgørelse truffet af den anvisningsberettigede, eller undtagelsesvist, i tilfælde hvor der benyttes papir, ved et stempel, hvori signaturen indgår.

Med påtegnelsen "i overensstemmelse med de faktiske forhold" certificerer den ansvarlige anvisningsberettigede eller en teknisk kompetent ansat, der er behørigt bemyndiget af den ansvarlige anvisningsberettigede:

a) for forfinansiering; at de betingelser, der er fastsat i den retlige forpligtelse til betaling af forfinansiering, er opfyldt

b) for mellemliggende betalinger og betaling af saldoen i kontrakter: at de tjenesteydelser, der er omhandlet i kontrakten, er korrekt leveret, at varerne er korrekt leveret, eller at bygge- og anlægsarbejderne er korrekt udført

c) for mellemliggende betalinger og betaling af saldoen i tilskud: at den foranstaltning eller det arbejdsprogram, som tilskudsmodtageren har gennemført, i alle henseender er i overensstemmelse med tilskudsaftalen, herunder, hvor det er relevant, at de omkostninger, som tilskudsmodtageren har angivet, er støtteberettigede.

I det tilfælde, der er omhandlet i andet afsnit, litra c) anses overslag over omkostninger ikke for at opfylde støtteberettigelsesbetingelserne i artikel 186, stk. 3. Samme princip gælder også for foreløbige og endelige rapporter, som ikke er knyttet til en betalingsanmodning.

5. Med henblik på at anvise udgifter udsteder den ansvarlige anvisningsberettigede efter at have sikret sig, at bevillingerne er til stede, en betalingsordre for at give regnskabsføreren instruks om at betale den udgift, som tidligere er blevet fastsat.

Når der foretages periodisk betaling for leverede tjenesteydelser, herunder udlejningsydelser, eller vareleverancer, kan den anvisningsberettigede afhængig af vedkommendes risikoanalyse give instruks om anvendelse af en direkte debiteringsordning fra en forskudskonto. Der kan ligeledes gives instruks om at anvende en sådan ordning, hvis regnskabsføreren specifikt har godkendt det i overensstemmelse med artikel 86, stk. 3.

Artikel 112

Kategorier af budgetmæssige forpligtelser

1. En budgetmæssig forpligtelse hører under en af følgende kategorier:

a) specifik: hvis modtageren og udgiftens størrelse er bestemt

b) samlet: hvis mindst ét af de elementer, der er nødvendige for at identificere en specifik forpligtelse, endnu ikke er bestemt

c) foreløbig: hvis den har til formål at dække rutinemæssige udgifter til forvaltning for EGFL som omhandlet i artikel 11, stk. 2, og rutinemæssige administrationsudgifter, for hvilke enten beløbet eller de endelige modtagere ikke er endeligt bestemt.

Uanset første afsnit, litra c), kan rutinemæssige administrationsudgifter vedrørende Unionens delegationer og Unionens repræsentationer være dækket af foreløbige budgetforpligtelser, også når beløbet og den endelige modtager er bestemt.

2. Budgetmæssige forpligtelser til foranstaltninger, der strækker sig over mere end et regnskabsår, kan kun opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår, hvis basisretsakten åbner mulighed for det, eller hvis de vedrører administrationsudgifter.

3. En samlet budgetmæssig forpligtelse indgås på grundlag af en finansieringsafgørelse.

Den samlede budgetmæssige forpligtelse indgås senest inden afgørelsen om modtagerne og beløbet træffes, og, når gennemførelsen af de pågældende bevillinger omfatter vedtagelse af et arbejdsprogram, tidligst efter vedtagelsen af programmet.

4. En samlet budgetmæssig forpligtelse gennemføres enten ved indgåelse af en finansieringsaftale, hvori det fastslås, at der senere skal indgås en eller flere retlige forpligtelser, eller ved indgåelse af én eller flere retlige forpligtelser.

Finansieringsaftaler inden for direkte finansiel bistand til tredjelande, herunder budgetstøtte, som udgør retlige forpligtelser, kan give anledning til betalinger, uden at der indgås andre retlige forpligtelser.

Når den samlede budgetmæssige forpligtelse gennemføres ved indgåelsen af en finansieringsaftale, finder stk. 3, andet afsnit, ikke anvendelse.

5. Når der indgås en specifik retlig forpligtelse, der følger af en samlet budgetmæssig forpligtelse, skal den ansvarlige anvisningsberettigede, inden denne underskriver, registrere beløbet i det centrale bevillingsregnskab og afskrive det på den samlede budgetmæssige forpligtelse.

6. Foreløbige budgetmæssige forpligtelser gennemføres ved indgåelse af en eller flere retlige forpligtelser, der giver ret til senere betalinger. Hvis der er tale om udgifter til personaleforvaltning, udgifter til medlemmer eller tidligere medlemmer af en EU-institution eller kommunikationsudgifter, som EU-institutioner afholder i forbindelse med dækning af begivenheder i Unionen, eller i de tilfælde, der er omhandlet i bilag I, punkt 14.5, kan de imidlertid gennemføres ved direkte betalinger uden forudgående indgåelse af retlige forpligtelser.

Artikel 113

Forpligtelser for EGFL-bevillinger

1. For hvert regnskabsår omfatter EGFL-bevillingerne ikkeopdelte bevillinger til udgifter i forbindelse med foranstaltninger omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013. Udgifterne til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og artikel 6 i nævnte forordning, bortset fra foranstaltninger, der finansieres under ikkeoperationel teknisk bistand og bidrag til gennemførelsesorganer, dækkes af opdelte bevillinger.

2. Kommissionens afgørelser om fastsættelse af størrelsen af refusionen af udgifter i forbindelse med EGFL, som medlemsstaterne har afholdt, udgør samlede foreløbige budgetmæssige forpligtelser, som ikke må overstige det samlede bevillingsbeløb, der er opført under budgettet for EGFL.

3. De samlede foreløbige budgetmæssige forpligtelser for EGFL, der er indgået for et regnskabsår, og for hvilke der ikke inden den 1. februar i det følgende regnskabsår er indgået forpligtelser for specifikke budgetposter, frigøres med virkning for det pågældende regnskabsår.

4. For udgifter afholdt af de administrative myndigheder og organer, der er omhandlet i forskrifterne vedrørende EGFL, indgås der inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af de af medlemsstaterne fremsendte regnskaber en forpligtelse opdelt på kapitel, artikel og konto. Sådanne forpligtelser kan indgås efter udløbet af fristen på to måneder, hvis en bevillingsoverførselsprocedure vedrørende de pågældende budgetposter er nødvendig. Inden for samme frist på to måneder konteres beløbene som betalinger, medmindre medlemsstaterne endnu ikke har betalt, eller hvis det er usikkert, om udgifterne er støtteberettigede.

   De forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, fratrækkes de samlede foreløbige budgetmæssige forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1.

5. Stk. 2 og 3 finder anvendelse med forbehold af gennemgangen og accepten af regnskaberne.

Artikel 114

Frister for forpligtelser

1. Uden at det berører artikel 111, stk. 2, og artikel 264, stk. 3, skal retlige forpligtelser, der er knyttet til specifikke budgetmæssige forpligtelser eller foreløbige budgetmæssige forpligtelser, indgås senest den 31. december i år n, idet år n er det år, hvor den budgetmæssige forpligtelse blev indgået.

2. De samlede budgetmæssige forpligtelser dækker alle omkostninger, som følger af de dertil svarende retlige forpligtelser, der indgås frem til den 31. december i år n+1.

   Hvis den samlede budgetmæssige forpligtelse medfører tildeling af en pris, som omhandlet i afsnit IX, indgås den retlige forpligtelse, der er omhandlet i artikel 207, stk. 4, senest den 31. december i år n+3.

   I forbindelse med foranstaltninger udadtil, hvor den samlede budgetmæssige forpligtelse medfører indgåelse af en finansieringsaftale med et tredjeland, skal finansieringsaftalerne indgås senest den 31. december i år n+1. I så tilfælde skal den samlede budgetmæssige forpligtelse dække de samlede udgifter til retlige forpligtelser, der gennemfører den indgåede finansieringsaftale, i en periode på tre år fra datoen for indgåelse af finansieringsaftalen.

Den samlede budgetmæssige forpligtelse skal dog i følgende tilfælde dække alle omkostninger, som følger af retlige forpligtelser indgået frem til udgangen af finansieringsaftalens gennemførelsesperiode:

a) multidonorforanstaltninger

b) blandingsoperationer

c) retlige forpligtelser vedrørende revision og evaluering

d) følgende særlige tilfælde:

i) ændringer af retlige forpligtelser, der allerede er indgået

ii) retlige forpligtelser, der skal indgås efter tidlig afslutning af en eksisterende retlig forpligtelse

iii) ændring af gennemførelsesenheden.

3. Stk. 2, tredje og fjerde afsnit, finder ikke anvendelse på følgende flerårige programmer, der gennemføres gennem opdelte forpligtelser:

a) instrumentet til førtiltrædelsesbistand, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014[1]

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 11).

b) det europæiske naboskabsinstrument, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014[1].

I de i første afsnit omhandlede tilfælde frigøres bevillingerne automatisk af Kommissionen i overensstemmelse med sektorspecifikke regler.

4. Ved specifikke og foreløbige budgetmæssige forpligtelser til foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end et regnskabsår, fastsættes der, undtagen for personaleudgifter, en frist for indfrielsen i overensstemmelse med betingelserne i de retlige forpligtelser, de vedrører, og under hensyntagen til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

5. Den eventuelle del af de budgetmæssige forpligtelser, der ikke er gennemført ved betaling seks måneder efter fristen for gennemførelsen, frigøres.

6. Det beløb i en budgetmæssige forpligtelse, med hensyn til hvilket der ikke er sket betaling som omhandlet i artikel 115 i en periode på to år efter indgåelsen af den retlige forpligtelse, frigøres, medmindre beløbet vedrører en sag, der pågår for domstolene eller en voldgiftsinstans, hvis den retlige forpligtelse består af en finansieringsaftale med et tredjeland, eller hvis der er fastlagt særlige bestemmelser i sektorspecifikke regler.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27).

Artikel 115

Betalingstyper

1. Regnskabsføreren foretager betalingerne inden for rammerne af de disponible midler.

2. Det skal dokumenteres, at den til betalingen svarende foranstaltning er i overensstemmelse med kontrakten, aftalen eller basisretsakten, og betalingen skal dække en eller flere af følgende transaktioner:

   a) betaling af hele det skyldige beløb

   b) betaling af det skyldige beløb på en af følgende måder:

      i) forfinansiering med tilrådighedsstillelse af likvide midler, som kan opdeles i flere betalinger i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning; et sådant forfinansieringsbeløb udbetales enten på grundlag af kontrakten, aftalen eller basisretsakten eller på grundlag af bilag, der gør det muligt at tjekke, at betingelserne i den pågældende kontrakt eller aftale overholdes

      ii) en eller flere mellemliggende betalinger modsvarende en delvis gennemførelse af foranstaltningen eller delvis opfyldelse af kontrakten eller aftalen, og som kan afslutte forfinansieringen helt eller delvist, jf. dog basisretsakten

iii) en betaling af saldoen af de skyldige beløb, når foranstaltningen er fuld ud gennemført eller kontrakten eller aftalen er fuldt ud opfyldt.

c) betaling af en hensættelse til den fælles hensættelsesfond, der er oprettet i henhold til artikel 212.

Betalingen af saldoen skal afslutte alle tidligere udgifter. Der skal udstedes en indtægtsordre for at inddrive uudnyttede beløb.

3. De forskellige typer af betalinger, der er omhandlet i stk. 2, opføres særskilt i budgetregnskabet på betalingstidspunktet.

4. De regnskabsregler, der er omhandlet i artikel 80, omfatter reglerne for afslutning af forfinansiering i regnskaberne og for anerkendelse af udgifternes støtteberettigelse.

5. Udbetalinger ved forfinansiering afsluttes regelmæssigt af den ansvarlige anvisningsberettigede efter projektets økonomiske karakter og senest ved projektets afslutning. Afslutningen foretages på grundlag af oplysninger om afholdte omkostninger eller bekræftelse af, at betalingsbetingelserne er opfyldt i overensstemmelse med artikel 125 som fastsat af den anvisningsberettigede i overensstemmelse med artikel 111, stk. 3.

For tilskudsaftaler, kontrakter eller bidragsaftaler på over 5 000 000 EUR skal den anvisningsberettigede ved hver årsafslutning indhente mindst de oplysninger, der er nødvendige for at kunne beregne et rimeligt skøn over omkostningerne. Disse oplysninger må ikke benyttes til at afslutte forfinansieringen, men kan benyttes af den anvisningsberettigede og regnskabsføreren til at opfylde artikel 82, stk. 2.

Med henblik på andet afsnit skal der indsættes passende bestemmelser i de indgåede retlige forpligtelser.

Artikel 116

Betalingsfrister

1. Fristen for gennemførelse af betalinger er:

a) 90 kalenderdage for bidragsaftaler, kontrakter og tilskudsaftaler, hvor det er særlig vanskeligt at vurdere de tekniske ydelser eller foranstaltninger, og hvor betalingen afhænger af godkendelsen af en rapport eller et certifikat

b) 60 kalenderdage for alle andre bidragsaftaler, kontrakter og tilskudsaftaler, hvor betalingen afhænger af godkendelsen af en rapport eller et certifikat

c) 30 kalenderdage for alle andre bidragsaftaler, kontrakter og tilskudsaftaler.

2. Fristen for gennemførelse af betalinger omfatter fastsættelse, anvisning og betaling af udgifter.

Den begynder at løbe fra den dato, hvor en betalingsanmodning modtages.

3. En betalingsanmodning registreres hurtigst muligt af den ansvarlige anvisningsberettigedes bemyndigede tjeneste og anses for at være modtaget på den dato, den registreres.

Som betalingsdato betragtes den dato, hvor EU-institutionens konto debiteres.

En betalingsanmodning skal omfatte følgende væsentlige elementer:

a) identifikation af kreditor

b) beløb

c) valuta

d) dato.

Hvis mindst ét væsentligt element mangler, afvises betalingsanmodningen.

Kreditor underrettes skriftligt om en afvisning og grundene til denne hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 30 kalenderdage fra den dato, hvor betalingsanmodningen blev modtaget.

4. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan suspendere betalingsfristen, når:

a) beløbet i betalingsanmodningen ikke er forfaldent, eller

b) de nødvendige bilag ikke er blevet fremlagt.

Får den ansvarlige anvisningsberettigede kendskab til oplysninger, der rejser tvivl om, hvorvidt udgifter i en betalingsanmodning er støtteberettigede, kan vedkommende suspendere betalingsfristen med henblik på at efterprøve, herunder ved kontrol på stedet, at udgiften er støtteberettiget. Den resterende betalingsfrist begynder at løbe fra den dato, hvor de oplysninger eller reviderede dokumenter, der er anmodet om, modtages, eller hvor den nødvendige yderligere verificering, herunder kontrol på stedet, foretages.

De pågældende kreditorer skal underrettes skriftligt om årsagerne til den pågældende suspension.

5. Med undtagelse af medlemsstaterne, EIB og EIF er kreditor efter udløbet af de frister, der er fastsat i stk. 1, berettiget til renter på følgende betingelser:

a) rentesatserne er de satser, der er omhandlet i artikel 99, stk. 2

b) renterne skal betales for den periode, der går fra kalenderdagen efter udløbet af betalingsfristen i stk. 1, og indtil betalingsdatoen.

Hvis de renter, som er beregnet i overensstemmelse med første afsnit, er 200 EUR eller derunder, betales de dog kun til kreditor efter indgivelse af en anmodning herom inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af den forsinkede betaling.

6. Hver EU-institution forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om overholdelsen og suspensionen af de frister, der er fastsat i stk. 1-4. Kommissionens rapport vedlægges som bilag til den sammenfatning af årsberetningerne, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9.

KAPITEL 8

Den interne revisor

Artikel 117

Udpegelse af den interne revisor

1. Hver EU-institution opretter en intern revisionsfunktion, der skal udøves under overholdelse af de relevante internationale standarder. Den interne revisor, der udpeges af den pågældende EU-institution, er over for denne ansvarlig for at verificere, at systemerne og procedurerne til budgetgennemførelsen fungerer tilfredsstillende. Den interne revisor må ikke være den anvisningsberettigede eller regnskabsføreren.

2. Hvad angår intern revision af EU-Udenrigstjenesten, er EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved videredelegation i henhold til artikel 60, stk. 2, underlagt kontrolbeføjelserne for Kommissionens interne revisor med hensyn til den finansielle forvaltning, som de varetager ved videredelegation.

   Kommissionens interne revisor fungerer også som intern revisor for EU-Udenrigstjenesten med hensyn til gennemførelsen af budgetsektionen vedrørende EU-Udenrigstjenesten.

3. Hver EU-institution udpeger sin interne revisor efter nærmere regler, der er tilpasset dens særlige omstændigheder og behov. Hver EU-institution underretter Europa-Parlamentet og Rådet om udpegelsen af sin interne revisor.

4. Hver EU-institution fastsætter på grundlag af sine særlige omstændigheder og behov omfanget af sin interne revisors opgaver og fastlægger detaljeret målsætningerne og procedurerne for udøvelsen af den interne revisionsfunktion under behørig overholdelse af de gældende internationale standarder for intern revision.

5. Som intern revisor kan hver EU-institution udpege en tjenestemand eller anden ansat, der er omfattet af vedtægten og er statsborger i en af medlemsstaterne, på grundlag af vedkommendes særlige kompetence.

6. Hvis to eller flere EU-institutioner udpeger den samme interne revisor, træffer de forholdsregler, der er nødvendige for, at den interne revisor kan drages til ansvar for sine handlinger som fastsat i artikel 121.

7. Når dens interne revisor ophører med sine funktioner, underretter hver EU-institution Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Artikel 118

Den interne revisors beføjelser og opgaver

1. Den interne revisor rådgiver sin EU-institution med hensyn til risikostyring, ved at afgive uafhængige udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger til, hvordan betingelserne for transaktionernes gennemførelse kan forbedres, og til, hvordan en forsvarlig økonomisk forvaltning kan fremmes.

   Den interne revisor har navnlig ansvaret for:

   a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssige og effektive, og i hvilket omfang tjenestegrenene har formået at gennemføre politikker, programmer og foranstaltninger set i forhold til de dermed forbundne risici

   b) at vurdere efficiensen og effektiviteten af de interne kontrol- og revisionssystemer, der anvendes på hver budgetgennemførelsestransaktion.

2. Den interne revisors hverv dækker alle den pågældende EU-institutions aktiviteter og tjenestegrene. Vedkommende har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af vedkommendes hverv, om nødvendigt også på stedet, herunder også i medlemsstater og i tredjelande.

   Den interne revisor gør sig bekendt med årsberetningen fra de anvisningsberettigede og med eventuelle øvrige oplysninger.

3. Den interne revisor aflægger rapport til den pågældende EU-institution om resultatet af sine undersøgelser og om eventuelle henstillinger. Den pågældende EU-institution sørger for, at henstillinger som følge af revisionsarbejdet følges op.

   Hver EU-institution undersøger, om henstillingerne i den interne revisors beretninger er egnet til udveksling af bedste praksis med de øvrige EU-institutioner.

4. Den interne revisor forelægger den pågældende EU-institution en årlig intern revisionsberetning, der angiver antallet og de typer af interne revisioner, der er foretaget, de vigtigste henstillinger, der er fremsat, og den opfølgning, der har fundet sted i forbindelse med disse henstillinger.

   I den årlige interne revisionsberetning anføres eventuelle systemiske problemer, som er konstateret af det panel, der er oprettet i henhold til artikel 143, i de tilfælde hvor dette afgiver udtalelse som omhandlet i artikel 93.

5. Den interne revisor skal under udarbejdelsen af beretningen være særlig opmærksom på den generelle overholdelse af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation og skal sikre, at der er truffet passende foranstaltninger for løbende at forbedre og styrke anvendelsen af principperne.

6. Hvert år fremsender Kommissionen som led i dechargeproceduren og i overensstemmelse med artikel 319 i TEUF efter anmodning sin årlige interne revisionsberetning under behørig hensyntagen til fortrolighedskrav.

7. Hver EU-institution gør den interne revisors kontaktoplysninger tilgængelige for alle fysiske og juridiske personer, der er involveret i forvaltning af udgifter, med henblik på fortrolig kontakt til dens interne revisor.

8. Hver EU-institution udarbejder hvert år en beretning, som indeholder et resumé af antallet og de typer af interne revisioner, der er foretaget, en sammenfatning af de henstillinger, der er fremsat, og den opfølgning, der har fundet sted i forbindelse hermed, og sender den til Europa-Parlamentet og Rådet, jf. artikel 247.

9. Den interne revisors beretninger og konklusioner såvel som den pågældende EU-institutions beretning gøres først tilgængelige for offentligheden, når den interne revisor har godkendt de foranstaltninger, der er iværksat til deres gennemførelse.

10. Hver EU-institution giver sin interne revisor de ressourcer, der er nødvendige for, at vedkommende kan udføre den interne revisionsfunktion korrekt, samt en detaljeret beskrivelse af den interne revisors opgaver, rettigheder og forpligtelser.

Artikel 119

Den interne revisors arbejdsprogram

1. Den interne revisor vedtager arbejdsprogrammet og forelægger det for EU-institutionen.

2. Hver EU-institution kan anmode sin interne revisor om at foretage revisioner, som ikke indgår i det arbejdsprogram, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 120

Den interne revisors uafhængighed

1. Den interne revisor foretager revisionen i fuldstændig uafhængighed. Den pågældende EU-institution fastsætter særlige regler for den interne revisor, der sikrer den interne revisor fuldstændig uafhængighed under udførelsen af sit hverv, og bestemmer den interne revisors ansvarsområde.

2. Den interne revisor må hverken modtage instrukser eller pålægges begrænsninger for så vidt angår udførelsen af de funktioner, som vedkommende ved sin udnævnelse er overdraget i medfør af denne forordning.

3. Hvis den interne revisor er en ansat, varetager vedkommende sine særlige revisionsfunktioner i fuldstændig uafhængighed og drages til ansvar efter bestemmelserne i vedtægten.

Artikel 121

Den interne revisors ansvar

Den interne revisor kan i sin egenskab af ansat kun drages til ansvar for sine handlinger af EU-institutionen selv efter fremgangsmåden i denne artikel.

Hver EU-institution træffer en begrundet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Afgørelsen meddeles den interesserede part. Den pågældende EU-institution kan under sit eget direkte ansvar pålægge én eller flere tjenestemænd i samme eller højere lønklasse som den pågældende ansatte at lede undersøgelsen. I løbet af undersøgelsen skal den interesserede part høres.

Undersøgelsesrapporten forelægges den interesserede part, og den pågældende høres derefter af den pågældende EU-institution vedrørende rapporten.

På grundlag af rapporten og høringen vedtager den pågældende EU-institution enten en begrundet afgørelse om afslutning af proceduren eller en begrundet afgørelse i overensstemmelse med vedtægtens artikel 22 og 86 og bilag IX til vedtægten. Afgørelser, der pålægger disciplinære foranstaltninger eller økonomiske sanktioner, meddeles den interesserede part og til orientering de øvrige EU-institutioner samt Revisionsretten.

Den interesserede part kan på de i vedtægten fastsatte betingelser indbringe sådanne afgørelser for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 122

Indbringelse af klager for Den Europæiske Unions Domstol

Uden at klageadgangen i henhold til vedtægten i øvrigt berøres, kan den interne revisor indbringe en klage direkte for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende enhver akt i forbindelse med udførelsen af sit hverv som intern revisor. Den interne revisor indbringer en sådan klage for Domstolen senest tre måneder efter at være blevet bekendt med den pågældende akt.

Sådanne klager undersøges og pådømmes i overensstemmelse med vedtægtens artikel 91, stk. 5.

Artikel 123

Opfølgningsudvalg vedrørende intern revision

1. Hver EU-institution nedsætter et opfølgningsudvalg vedrørende intern revision, som har til opgave at sikre den interne revisors uafhængighed, overvåge kvaliteten af det interne revisionsarbejde og sikre, at der tages passende hensyn til interne og eksterne revisionshenstillinger, og at dens tjenestegrene følger op på dem.

2. Sammensætningen af opfølgningsudvalget vedrørende intern revision bestemmes af hver EU-institution under hensyntagen til dens organisatoriske autonomi og betydningen af uafhængig ekspertrådgivning.

AFSNIT V
FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL 1
Regler for direkte, indirekte og delt forvaltning

Artikel 124

Anvendelsesområde

Med undtagelse af artikel 138 gælder henvisningerne i dette afsnit til retlige forpligtelser som henvisninger til retlige forpligtelser, rammeaftaler og finansielle partnerskabsrammeaftaler.

Artikel 125

Former for EU-bidrag

1. EU-bidrag ved direkte, delt og indirekte forvaltning skal hjælpe til at nå et af de mål, der er fastsat for Unionens politik, og de nærmere angivne resultater, og bidragene kan tage følgende form:

   a) finansiering, som ikke er knyttet til de pågældende transaktioners omkostninger, og som baseres på:

      i) opfyldelse af betingelser i sektorspecifikke regler eller Kommissionens afgørelser eller

ii) opnåelse af resultater målt i forhold til tidligere fastsatte milepæle eller ved hjælp af resultatindikatorer

b) godtgørelse af faktisk afholdte støtteberettigede udgifter

c) enhedsomkostninger, som dækker alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart fastlagt på forhånd med henvisning til et beløb pr. enhed

d) faste beløb, som samlet set dækker alle eller visse specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart fastlagt på forhånd

e) finansiering efter fast takst, som dækker specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart fastlagt på forhånd med henvisning til en procentsats

f) en kombination af de i litra a)-e) omhandlede former.

EU-bidrag efter litra a) fastsættes ved direkte og indirekte forvaltning i overensstemmelse med artikel 181, sektorspecifikke regler eller en kommissionsafgørelse og ved delt forvaltning i overensstemmelse med sektorspecifikke regler. EU-bidrag efter litra c), d) og e) fastsættes ved direkte og indirekte forvaltning i overensstemmelse med artikel 181 eller sektorspecifikke regler og ved delt forvaltning i overensstemmelse med sektorspecifikke regler.

2. Ved fastlæggelsen af passende bidragsform tages der i videst mulige omfang hensyn til de potentielle modtageres interesser og regnskabsmetoder.

3. Den ansvarlige anvisningsberettigede rapporterer i den årsberetning, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9, om finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger i medfør af nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a) og f).

Artikel 126

Gensidig tillid til vurderinger

Kommissionen kan støtte sig helt eller delvis på vurderinger, som foretages af den selv eller af andre enheder, herunder donorer, for så vidt som sådanne vurderinger er foretaget i forhold til overholdelse af betingelser, der svarer til betingelserne i denne forordning for den relevante gennemførelsesmetode. Til det formål fremmer Kommissionen anerkendelsen af internationalt anerkendte standarder eller international bedste praksis.

Artikel 127

Gensidig tillid til revisioner

Uden at det berører de eksisterende muligheder for at foretage yderligere revision, skal en revision, hvis den bygger på internationalt anerkendte revisionsstandarder, der giver rimelig sikkerhed for, at den er foretaget af en uafhængig revisor på grundlag af regnskaber og beretninger, som beskriver anvendelsen af et EU-bidrag, danne grundlag for den generelle sikkerhed som nærmere beskrevet, hvor dette er relevant, i de sektorspecifikke regler, forudsat at revisors uafhængighed og kompetence dokumenteres i tilstrækkelig grad. Med henblik herpå stilles den uafhængige revisors beretning og den tilhørende revisionsdokumentation til rådighed for Europa-Parlamentet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaternes revisionsmyndigheder.

Artikel 128

Anvendelse af allerede tilgængelige oplysninger

For at undgå at anmode personer og enheder, der modtager EU-midler, om de samme oplysninger mere end én gang anvendes oplysninger, der allerede er tilgængelige i EU-institutionerne, hos forvaltningsmyndighederne eller i andre organer og enheder, der gennemfører budgettet, i muligt omfang.

Artikel 129

Samarbejde om beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, skal samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser og skal som betingelse for at modtage midlerne give den ansvarlige anvisningsberettigede, EPPO, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, OLAF, Revisionsretten og, hvor det er relevant, de relevante nationale myndigheder de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de i fuld udstrækning kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, omfatter sådanne rettigheder retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet og inspektioner, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013[1].

2. Enhver person eller enhed, der modtager EU-midler som led i direkte eller indirekte forvaltning, skal skriftligt indvilge i at tildele de fornødne rettigheder som omhandlet i stk. 1 og skal sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

KAPITEL 2

Regler for direkte og indirekte forvaltning

AFDELING 1

REGLER FOR PROCEDURER OG FORVALTNING

Artikel 130

Finansielle partnerskabsrammer

1. Kommissionen kan indgå finansielle partnerskabsrammeaftaler for et langsigtet samarbejde med personer og enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), eller med tilskudsmodtagere. Uden at det berører nærværende artikels stk. 4, litra c), skal de finansielle partnerskabsrammeaftaler tages op til revision mindst én gang i perioden for hver flerårige finansielle ramme. Der kan undertegnes bidragsaftaler eller tilskudsaftaler som led i sådanne aftaler.

2. Formålet med en finansiel partnerskabsrammeaftale skal være at lette opnåelsen af Unionens politikmål ved at stabilisere aftalevilkårene for samarbejdet. Det skal anføres i den finansielle partnerskabsrammeaftale, hvilke former for finansielt samarbejde der er tale om, og der skal medtages en forpligtelse til i de specifikke aftaler, der undertegnes under den finansielle partnerskabsramme, at fastsætte ordninger for overvågning af opnåelsen af bestemte mål. I disse aftaler skal også anføres på grundlag af resultaterne af en forudgående vurdering, hvorvidt Kommissionen kan benytter de systemer og procedurer, der anvendes af de personer eller enheder, som gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), eller af tilskudsmodtagerne, herunder revisionsprocedurer.

3. Med henblik på at nedbringe omkostningerne og optimere fordelene ved revision og fremme koordinering kan der indgås revisions- eller verificeringsaftaler med personer og enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), eller med modtagerne. Sådanne aftaler berører ikke artikel 127 eller 129.

4. Ved finansielle partnerskabsrammer, som gennemføres ved hjælp af specifikke tilskud:

   a) skal det ud over præciseringerne i stk. 2 også fremgå af den finansielle partnerskabsrammeaftale:

      i) hvilke former for foranstaltninger eller arbejdsprogrammer der er planlagt

      ii) hvad der er proceduren for at tildele bestemte tilskud i overensstemmelse med principperne og procedurereglerne i afsnit VIII

b) skal den finansielle partnerskabsrammeaftale og den specifikke tilskudsaftale under et overholde kravene i artikel 201

c) må varigheden af den finansielle partnerskabsramme højst være fire år, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, som tydeligt fremgår af den årsberetning, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9

d) skal den finansielle partnerskabsramme gennemføres i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed og ligebehandling af ansøgere

e) skal den finansielle partnerskabsramme behandles som et tilskud, hvad angår programmering, forudgående offentliggørelse og tildeling

f) skal specifikke tilskud, der bygger på den finansielle partnerskabsramme, være genstand for proceduren for efterfølgende offentliggørelse i artikel 38.

5. Det kan fastsættes i en finansiel partnerskabsrammeaftale, der gennemføres ved specifikke tilskud, at det er tilskudsmodtagerens systemer og procedurer, der benyttes, overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, såfremt disse systemer og procedurer er blevet vurderet i overensstemmelse med artikel 154, stk. 2, 3 og 4. I så fald finder artikel 196, stk. 1, litra d), ikke anvendelse. Hvis tilskudsmodtagerens procedurer for tildeling af finansiering til tredjeparter som omhandlet i artikel 154, stk. 4, første afsnit, litra d), vurderes positivt af Kommissionen, finder artikel 204 og 205 ikke anvendelse.

6. Ved finansielle partnerskabsrammeaftaler, der gennemføres ved hjælp af specifikke tilskud, foretages verificeringen af den operationelle og finansielle kapacitet som omhandlet i artikel 198, inden den finansielle partnerskabsrammeaftale undertegnes. Kommissionen kan støtte sig på en tilsvarende verificering af den finansielle og operationelle kapacitet, der er foretaget af andre donorer.

7. Ved finansielle partnerskabsrammer, som gennemføres ved hjælp af bidragsaftaler, skal den finansielle partnerskabsrammeaftale og bidragsaftalen under et overholde artikel 129 og artikel 155, stk. 6.

Artikel 131

Suspension, ophør og nedsættelse

1. Hvis der i forbindelse med en tildelingsprocedure har været uregelmæssigheder eller svig, suspenderer den ansvarlige anvisningsberettigede proceduren og kan træffe de forholdsregler, der måtte være nødvendige, herunder annullering af proceduren. Den ansvarlige anvisningsberettigede underretter straks OLAF om formodede tilfælde af svig.

2. Hvis det efter tildelingen viser sig, at tildelingsproceduren har været behæftet med uregelmæssigheder eller svig, kan den ansvarlige anvisningsberettigede:

   a) nægte at indgå den retlige forpligtelse eller annullere tildelingen af prisen

   b) suspendere betalinger

c) suspendere gennemførelsen af den retlige forpligtelse

d) hvor det er relevant, bringe den retlige forpligtelse helt eller til ophør over for en eller flere modtagere.

3. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan suspendere betalinger eller gennemførelsen af den retlige forpligtelse, hvis:

a) gennemførelsen af den retlige forpligtelse viser sig at have været behæftet med uregelmæssigheder, svig eller misligholdte forpligtelser

b) det er nødvendigt at verificere, om formodede uregelmæssigheder, formodet svig eller formodet misligholdelse af forpligtelser rent faktisk er sket

c) uregelmæssigheder, svig eller misligholdelse af forpligtelser sår tvivl om pålideligheden eller effektiviteten af de interne kontrolsystemer hos en person eller enhed, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), eller om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Hvis de formodede uregelmæssigheder eller den formodede svig eller misligholdelse af forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra b), ikke påvises, skal gennemførelsen eller betalingerne genoptages hurtigst muligt.

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan bringe den retlige forpligtelse til ophør helt eller over for en eller flere modtagere i de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og c).

4. Ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, kan den ansvarlige anvisningsberettigede nedsætte tilskuddet, prisen, bidraget i henhold til bidragsaftalen eller prisen i henhold til en kontrakt proportionelt med alvoren af uregelmæssighederne, svigen eller misligholdelsen af forpligtelser, herunder hvis de pågældende foranstaltninger ikke var gennemført eller var gennemført dårligt, delvist eller med forsinkelse.

I tilfælde af finansiering omhandlet i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra a), kan den ansvarlige anvisningsberettigede nedsætte bidraget forholdsmæssigt, hvis resultaterne kun er opnået i ringe grad, delvist eller med forsinkelse, eller hvis betingelserne ikke er opfyldt.

5. Stk. 2, litra b), c) og d), og stk. 3 finder ikke anvendelse på ansøgere i en konkurrence om priser.

Artikel 132

Opbevaring af akter

1. Modtagerne skal opbevare akter og bilag, herunder statistiske dokumenter og andre dokumenter, der vedrører midlerne, samt akter og dokumenter i elektronisk format, i fem år efter betalingen af saldoen eller i mangel af en sådan betaling transaktionen. Opbevaringsperioden er tre år, når midlerne er på et beløb på 60 000 EUR eller derunder.

2. Akter og dokumenter, der vedrører revision, appelsager, retssager, forfølgelse af krav vedrørende den retlige forpligtelse eller vedrørende undersøgelser foretaget af OLAF, skal opbevares, indtil sådanne revisioner, appeller, retssager, forfølgelser af krav eller undersøgelser er afsluttet. For så vidt angår akter og dokumenter, der vedrører undersøgelser foretaget af OLAF, gælder opbevaringsforpligtelsen, når disse undersøgelser er blevet meddelt modtageren.

3. Akterne og dokumenterne opbevares enten i de originale udgaver eller som bekræftede genparter af de originale udgaver eller på almindeligt anerkendte datamedier, herunder elektroniske udgaver af originaldokumenter eller dokumenter, der kun findes i elektronisk udgave. Hvis elektroniske udgaver findes, kræves der ingen originaludgaver, hvis sådanne dokumenter opfylder de gældende retlige krav til at blive anset som ækvivalent med originalerne og til at kunne ligge til grund for revision.

Artikel 133

Kontradiktorisk procedure og klagemuligheder

1. Inden der vedtages foranstaltninger, som indvirker negativt på en deltagers eller en modtagers rettigheder, skal den ansvarlige anvisningsberettigede sikre, at deltageren eller modtageren har fået mulighed for at fremsætte sine bemærkninger.

2. Hvis en foranstaltning, der er truffet af den anvisningsberettigede, indvirker negativt på en deltagers eller en modtagers rettigheder, skal den retsakt, som indfører foranstaltningen, indeholde en angivelse af de administrative og/eller retlige klagemuligheder, der er til rådighed.

Artikel 134

Rentegodtgørelser og garantigebyrstøtte

1. Rentegodtgørelser og garantigebyrstøtte ydes i overensstemmelse med afsnit X, hvis de kombineres i en fælles foranstaltning med finansielle instrumenter.

2. Hvis rentegodtgørelser og garantigebyrstøtte ikke kombineres i en fælles foranstaltning med finansielle instrumenter, kan de ydes i overensstemmelse med afsnit VI eller VIII.

AFDELING 2

SYSTEM FOR TIDLIG OPDAGELSE OG UDELUKKELSE

Artikel 135

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser ved hjælp af opdagelse af risici, udelukkelse og pålæggelse af økonomiske sanktioner

1. Med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser opretter og anvender Kommissionen et system for tidlig opdagelse og udelukkelse.

   Formålet med sådan et system skal være at lette:

   a) tidlig opdagelse af personer eller enheder omhandlet i stk. 2, som udgør en risiko for Unionens finansielle interesser

b) udelukkelse af personer eller enheder omhandlet i stk. 2, som befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1

c) pålæggelse af en økonomisk sanktion over for en modtager i medfør af artikel 138.

2. Systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse skal finde anvendelse på:

a) deltagere og modtagere

b) enheder, hvis kapacitet kandidaten eller tilbudsgiveren har til hensigt at benytte, eller en kontrahents underleverandører

c) enhver person eller enhed, der modtager EU-midler, hvor budgettet gennemføres i medfør af artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), og artikel 154, stk. 4, på grundlag af oplysninger, der er meddelt i overensstemmelse med artikel 155, stk. 6

d) enhver person eller enhed, der modtager EU-midler fra finansielle instrumenter, som undtagelsesvis gennemføres i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a)

e) deltagere eller modtagere, hvorom enheder, der gennemfører budgettet i overensstemmelse med artikel 63, har givet oplysninger som indberettet af medlemsstaterne i overensstemmelse med sektorspecifikke regler, jf. artikel 142, stk. 2, litra d)

f) sponsorer som omhandlet i artikel 26.

3. Afgørelsen om at registrere oplysninger om en tidlig opdagelse af de i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, litra a), omhandlede risici, om at udelukke personer eller enheder omhandlet i stk. 2 og/eller om at pålægge en modtager en økonomisk sanktion træffes af den ansvarlige anvisningsberettigede. Oplysninger vedrørende sådanne afgørelser registreres i den database, der er omhandlet i artikel 142, stk. 1. Hvor sådanne afgørelser træffes på grundlag af artikel 136, stk. 4, skal oplysningerne, der registreres i databasen, omfatte oplysningerne vedrørende de personer, der er omhandlet i nævnte stykke.

4. Afgørelsen om at udelukke personer eller enheder omhandlet i nærværende artikels stk. 2 eller om at pålægge en modtager økonomiske sanktioner skal baseres på en endelig dom eller i de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, på en endelig administrativ afgørelse eller på en foreløbig juridisk vurdering foretaget af panelet omhandlet i artikel 143 i de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 2, for at sikre en centraliseret vurdering i disse situationer. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 141, stk. 1, afviser den ansvarlige anvisningsberettigede en deltager fra en given tildelingsprocedure.

   Uden at det berører artikel 136, stk. 5, kan den ansvarlige anvisningsberettigede kun træffe en afgørelse om at udelukke en deltager eller en modtager og/eller om at pålægge en modtager en økonomisk sanktion og en afgørelse om at offentliggøre oplysningerne i forbindelse hermed på grundlag af en foreløbig vurdering som omhandlet i artikel 136, stk. 2, efter at have modtaget en henstilling fra det panel, der er omhandlet i artikel 143.

Artikel 136

Udelukkelseskriterier og afgørelser om udelukkelse

1. Den ansvarlige anvisningsberettigede udelukker en person eller enhed som omhandlet i artikel 135, stk. 2, fra at deltage i tildelingsprocedurer, der er omfattet af denne forordning, eller fra at blive udvalgt til at gennemføre EU-midler, hvis personen eller enheden befinder sig i en eller flere af følgende udelukkelsessituationer:

   a) personen eller enheden er gået konkurs eller er under insolvens- eller likvidationsbehandling, dennes aktiver administreres af en kurator eller en ret, denne er under tvangsakkord uden for konkurs, dennes erhvervsvirksomhed er blevet indstillet, eller denne befinder sig i en lignende situation i henhold til en tilsvarende behandling efter EU-retten eller national ret

   b) det ved en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse er fastslået, at personen eller enheden har undladt at opfylde sine forpligtelser med hensyn til betaling af skatter og afgifter eller bidrag til sociale sikringsordninger i henhold til den relevante lovgivning

c) det ved en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse er fastslået, at personen eller enheden har begået alvorlige forsømmelser i forbindelse med udøvelsen af erhvervet ved at have overtrådt de relevante love eller bestemmelser eller etiske standarder for det erhverv, inden for hvilket personen eller enheden er virksom, eller har begået fejl, der har en indvirkning på dennes faglige troværdighed, hvis fejlene afspejler forsætlighed eller grov uagtsomhed, herunder navnlig et eller flere af følgende forhold:

i) forsætlig eller uagtsom afgivelse af urigtige oplysninger, der er påkrævet til verificering af, at der ikke udelukkelsesgrunde, eller af, at kriterierne for støtteberettigelse eller udvælgelse er opfyldt, eller i forbindelse med gennemførelsen af den retlige forpligtelse

ii) indgåelse af aftaler med andre personer eller enheder med det formål at forvride konkurrencen

iii) krænkelse af intellektuel ejendomsret

iv) forsøg på at påvirke beslutningsprocessen hos den ansvarlige anvisningsberettigede i løbet af tildelingsproceduren

v) forsøg på at indhente fortrolige oplysninger, der kan give vedkommende uretmæssige fordele i forbindelse med tildelingsproceduren

d) det ved en endelig dom er fastslået, at personen eller enheden er skyldig i et eller flere af følgende forhold:

i) svig som omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371[1] og artikel 1 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, som udarbejdet ved Rådets retsakt af 26. juli 1995[2]

ii) korruption som defineret i artikel 4, stk. 2, i direktiv (EU) 2017/1371 eller aktiv bestikkelse, jf. artikel 3 i konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, som udarbejdet ved Rådets retsakt af 26. maj 1997[3], eller adfærd som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA[4] eller bestikkelse som defineret i anden relevant lovgivning

iii) handlinger i forbindelse med en kriminel organisation som omhandlet i artikel 2 i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA[5]

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

2 EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

3 EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1.

4 Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

5 Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT 300 af 11.11.2008, s. 42).

iv) hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1, stk. 3, 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849[1]

v) terrorhandlinger eller strafbare handlinger med forbindelse til terroraktivitet som defineret i henholdsvis artikel 1 og 3 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA[2] eller anstiftelse, medvirken eller forsøg på at begå sådanne handlinger som omhandlet i nævnte afgørelses artikel 4

vi) børnearbejde eller andre lovovertrædelser i forbindelse med menneskehandel som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU[3]

e) personen eller enheden har udvist betydelig misligholdelse i forhold til at opfylde væsentlige forpligtelser i forbindelse med gennemførelsen af en retlig forpligtelse, der finansieres over budgettet, hvilket

i) har ført til tidligt ophør af en retlig forpligtelse

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

2 Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

ii) har ført til anvendelse af konventionalbod eller andre kontraktmæssige sanktioner eller

iii) er blevet opdaget af en anvisningsberettiget, OLAF eller Revisionsretten efter tjek, revisioner eller undersøgelser

f) det ved en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse er fastslået, at personen eller enheden har begået en uregelmæssighed som defineret i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95[1]

g) det er fastslået ved en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse, at personen eller enheden har oprettet en enhed i en anden jurisdiktion med den hensigt at omgå skattemæssige, sociale eller andre retlige forpligtelser i jurisdiktionen for sit vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedforretningssted

h) det er fastslået ved en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse, at en enhed er blevet oprettet med den hensigt, der er omhandlet i litra g).

2. I mangel af en endelig dom eller, hvor dette er relevant, en endelig administrativ afgørelse i de tilfælde, som er omhandlet i stk. 1, litra c), d), f), g) og h), eller i det tilfælde, som er omhandlet i stk. 1, litra e), udelukker den ansvarlige anvisningsberettigede en person eller en enhed som omhandlet i artikel 135, stk. 2, på grundlag af en foreløbig juridisk vurdering af adfærd som omhandlet i nævnte litraer under hensyntagen til konstaterede faktiske omstændigheder eller andre forhold i henstillingen fra det i artikel 143 omhandlede panel.

[1] Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

Den foreløbige vurdering, der er omhandlet i første afsnit, foregriber ikke medlemsstaternes kompetente myndigheders vurdering i henhold til national ret af den i artikel 135, stk. 2, omhandlede persons eller enheds adfærd. Den ansvarlige anvisningsberettigede reviderer straks efter underretningen om en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse sin afgørelse om at udelukke en person eller en enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, og/eller pålægge en modtager en økonomisk sanktion. I tilfælde hvor den endelige dom eller den endelige administrative afgørelse ikke fastsætter udelukkelsens varighed, fastsætter den ansvarlige anvisningsberettigede varigheden på grundlag af konstaterede faktiske omstændigheder og forhold og under hensyntagen til henstillingen fra det i artikel 143 omhandlede panel.

Hvis en sådan endelig dom eller administrativ afgørelse fastslår, at personen eller enheden omhandlet i artikel 135, stk. 2, ikke er skyldig i den adfærd, der var genstand for den foreløbige juridiske vurdering, på grundlag af hvilken den pågældende person eller enhed blev udelukket, bringer den ansvarlige anvisningsberettigede straks udelukkelsen til ophør og/eller refunderer en eventuel pålagt økonomisk sanktion, alt efter hvad der er relevant.

De i første afsnit omhandlede faktiske omstændigheder og forhold omfatter navnlig:

a) faktiske omstændigheder, der konstateres i forbindelse med revisioner eller undersøgelser, som foretages af EPPO, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939, Revisionsretten, OLAF eller den interne revisor, eller andre tjek, revisioner eller kontroller, som er foretaget under den anvisningsberettigedes ansvar

b) ikkeendelige administrative afgørelser, der kan omfatte disciplinære foranstaltninger, som træffes af det kompetente tilsynsorgan med ansvar for at verificere anvendelsen af erhvervsetiske standarder

c) faktiske omstændigheder, der er omhandlet i afgørelser, som træffes af personer eller enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c)

d) oplysninger fremsendt i overensstemmelse med artikel 142, stk. 2, litra d), af enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra b)

e) Kommissionens afgørelser vedrørende overtrædelse af EU-konkurrenceret eller en national kompetent myndigheds afgørelser vedrørende overtrædelse af EU-konkurrenceret eller national konkurrenceret.

3. Enhver afgørelse, som træffes af den ansvarlige anvisningsberettigede i henhold til artikel 135-142, eller, hvor det er relevant, henstillinger fra det panel, der er omhandlet i artikel 143, skal træffes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet der navnlig tages hensyn til:

a) situationens alvor, herunder konsekvenserne for Unionens finansielle interesser og omdømme

b) hvor lang tid der er gået siden den relevante adfærd

c) adfærdens varighed og gentagelse

d) om adfærden var forsætlig eller den udviste grad af uagtsomhed

e) i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), om der er tale om et begrænset beløb

f) eventuelle andre formildende omstændigheder, såsom:

i) graden af den i artikel 135, stk. 2, omhandlede persons eller enheds samarbejde med den relevante kompetente myndighed og denne persons eller enheds bidrag til undersøgelsen, som den ansvarlige anvisningsberettigede har anerkendt, eller

ii) offentliggørelsen af udelukkelsessituationen i form af en erklæring som omhandlet i artikel 137, stk. 1.

4. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal udelukke en person eller enhed omhandlet i artikel 135, stk. 2, hvis:

a) en fysisk eller juridisk person, der er medlem af en i artikel 135, stk. 2, omhandlet persons eller enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller har repræsentations-, beslutnings- eller kontrolbeføjelser i forhold til denne person eller enhed, befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c)-h)

b) en juridisk eller fysisk person, der hæfter ubegrænset for den i artikel 135, stk. 2, omhandlede persons eller enheds gæld, befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a) eller b)

c) en fysisk person, som spiller en afgørende rolle for tildelingen eller for gennemførelsen af den retlige forpligtelse, og som befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omhandlet i stk. 1, litra c)-h).

5. I de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede tilfælde kan den ansvarlige anvisningsberettigede udelukke en i artikel 135, stk. 2, omhandlet person eller enhed midlertidigt uden forudgående henstilling fra det panel, der er omhandlet i artikel 143, såfremt vedkommendes deltagelse i en udbudsprocedure eller udvælgelse til gennemførelsen af EU-midler ville udgøre en alvorlig og overhængende trussel mod Unionens finansielle interesser. I sådanne tilfælde henviser den ansvarlige anvisningsberettigede straks sagen til panelet omhandlet i artikel 143 og træffer en endelig afgørelse senest 14 dage efter modtagelse af panelets henstilling.

6. Den ansvarlige anvisningsberettigede, der, hvor det er relevant, tager hensyn til henstillingen fra det panel, der er omhandlet i artikel 143, må ikke udelukke en person eller en enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, fra at deltage i en tildelingsprocedure eller fra at blive udvalgt til gennemførelse af EU-midler, hvis:

a) personen eller enheden har truffet afhjælpende foranstaltninger som specificeret i nærværende artikels stk. 7 i et omfang, der er tilstrækkeligt til at vise, at vedkommende er pålidelig. Nærværende litra gælder ikke i det tilfælde, som er omhandlet i stk. 1, litra d)

b) den er nødvendig for at sikre tjenesteydelsens kontinuitet i en begrænset periode, indtil de afhjælpende foranstaltninger, der er beskrevet i nærværende artikels stk. 7, kan træffes

c) en sådan udelukkelse ville være uforholdsmæssig på grundlag af de kriterier, der er omhandlet i stk. 3.

Derudover finder nærværende artikels stk. 1, litra a), ikke anvendelse ved indkøb af varer på særlig fordelagtige vilkår enten hos enten en leverandør, der endeligt indstiller sin erhvervsvirksomhed, eller hos kuratorer i en konkursbehandling, tvangsakkord eller tilsvarende behandling efter EU-retten eller national ret.

Hvis der ikke sker udelukkelse som omhandlet i første og andet afsnit, begrunder den ansvarlige anvisningsberettigede, hvorfor den ikke udelukker den i artikel 135, stk. 2, omhandlede person eller enhed, og orienterer det i artikel 143 omhandlede panel herom.

7. De i stk. 6, første afsnit, litra a), omhandlede afhjælpende foranstaltninger kan navnlig omfatte:

a) foranstaltninger til at afdække, hvorfor de situationer, der giver anledning til udelukkelsen, er opstået, og hvilke konkrete tekniske, organisatoriske og personalemæssige foranstaltninger inden for den i artikel 135, stk. 2, omhandlede persons eller enheds forretningsområde der er egnede til at korrigere adfærden og forebygge yderligere forekomst heraf

b) dokumentation for, at den i artikel 135, stk. 2, omhandlede person eller enhed har truffet foranstaltninger til at kompensere eller godtgøre den skade eller de tab, der er påført Unionens finansielle interesser af de tilgrundliggende faktiske omstændigheder, der giver anledning til udelukkelsessituationen

c) dokumentation for, at den i artikel 135, stk. 2, omhandlede person eller enhed har betalt eller sikret betaling af en eventuel bøde, som den kompetente myndighed har pålagt, eller eventuelle skatter og afgifter eller bidrag til sociale sikringsordninger som omhandlet i stk. 1, litra b).

8. Den ansvarlige anvisningsberettigede, der, hvor det er relevant, tager hensyn til den reviderede henstilling fra det i artikel 143 omhandlede panel, skal på eget initiativ eller efter anmodning fra en person eller enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, straks revidere sin afgørelse om at udelukke den pågældende person eller enhed, såfremt personen eller enheden har truffet afhjælpende foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at vise vedkommendes pålidelighed, eller har fremlagt nye elementer, der viser, at den udelukkelsessituation, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, ikke længere eksisterer.

9. I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, litra b), skal den ansvarlige anvisningsberettigede kræve, at kandidaten eller tilbudsgiveren erstatter en enhed eller en underleverandør, hvis kapacitet den har til hensigt at udnytte, og som befinder sig i en udelukkelsessituation, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 137

Erklæring og dokumentation for, at der ikke foreligger en udelukkelsessituation

1. En deltager skal erklære, om vedkommende befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, og artikel 141, stk. 1, og i givet fald, om vedkommende har truffet afhjælpende foranstaltninger som omhandlet i artikel 136, stk. 6, første afsnit, litra a).

   En deltager skal også erklære, om følgende personer eller enheder befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra c)-h):

   a) fysiske eller juridiske personer, der er medlemmer af deltagerens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller har repræsentations-, beslutnings- eller kontrolbeføjelser i forhold til den pågældende deltager

   b) deltagerens reelle ejere som defineret i artikel 3, nr. 6), i direktiv (EU) 2015/849.

   Deltageren eller modtageren underretter straks den ansvarlige anvisningsberettigede om eventuelle ændringer i de erklærede situationer.

   Hvis det er relevant, skal kandidaten eller tilbudsgiveren fremlægge de samme erklæringer som dem, der er omhandlet i første og andet afsnit, undertegnet af en underleverandør eller, alt efter hvad der er relevant, af en anden enhed, hvis kapacitet den har til hensigt at udnytte.

Den ansvarlige anvisningsberettigede må ikke kræve erklæringerne omhandlet i første og andet afsnit, hvis sådanne erklæringer allerede er indgivet med henblik på en anden tildelingsprocedure, forudsat at situationen ikke har ændret sig, og at der ikke er gået mere end et år, siden erklæringerne blev udstedt.

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan fravige kravene i første og andet afsnit ved kontrakter af meget lav værdi, hvis værdi ikke overstiger det beløb, der er omhandlet i punkt 14.4 i bilag I.

2. Deltageren, den underleverandør eller den enhed, hvis kapacitet kandidaten eller tilbudsgiveren har til hensigt at udnytte, skal, når den ansvarlige anvisningsberettigede anmoder om det, og hvis dette er nødvendigt for at sikre, at proceduren gennemføres korrekt, forelægge:

   a) passende dokumentation for, at vedkommende ikke befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1

   b) oplysninger om de fysiske eller juridiske personer, der er medlemmer af deltagerens administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller har repræsentations-, beslutnings- eller kontrolbeføjelser i forhold til den pågældende deltager, herunder personer og enheder inden for ejer- og kontrolstrukturen samt reelle ejere, og passende dokumentation for, at ingen af de pågældende personer befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra c)-f)

c) passende dokumentation for, at fysiske eller juridiske personer, der hæfter ubegrænset for den pågældende deltagers gæld, ikke befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra a) eller b).

3. Hvis det er relevant, kan den ansvarlige anvisningsberettigede i overensstemmelse med national ret som tilstrækkelig dokumentation for, at en deltager eller enhed omhandlet i stk. 2 ikke befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), godtage fremlæggelse af en straffeattest af nyere dato eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, som for nylig er udstedt af en retslig eller administrativ myndighed i deltagerens eller enhedens hjemland, hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan som tilstrækkelig dokumentation for, at en deltager eller enhed omhandlet i stk. 2 ikke befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra a) og b), godtage en attest af nyere dato udstedt af den kompetente myndighed i hjemlandet. Når en sådan type attester ikke udstedes i hjemlandet, kan deltageren fremlægge en edsvoren erklæring afgivet for en judiciel myndighed eller en notar, eller hvis dette ikke er muligt, en højtidelig erklæring afgivet for en administrativ myndighed eller en kompetent faglig organisation deltagerens eller enhedens hjemland.

4. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal fritage en deltager eller enhed som omhandlet i stk. 2 for at fremlægge den dokumentation, der er omhandlet i stk. 2 og 3:

a) hvis vedkommende har gratis adgang til sådan dokumentation i en national database

b) hvis sådan dokumentation allerede er forelagt i forbindelse med en anden procedure, forudsat at de pågældende dokumenter stadig er gyldige, og at der ikke er gået mere end et år, siden de blev udstedt

c) hvis vedkommende erkender, at det er fysisk umuligt at fremlægge et sådant bevis.

5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på personer og enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), eller på EU-organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71.

For så vidt angår finansielle instrumenter skal slutmodtagere og formidlere i mangel af regler og procedurer, som fuldt ud svarer til dem, der er omhandlet i artikel 154, stk. 4, første afsnit, litra d), forelægge den person eller enhed, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), en underskrevet erklæring på tro og love, som bekræfter, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra a)-d), g) og h), eller artikel 141, stk. 1, første afsnit, litra b) og c), eller i en situation, der efter den vurdering, der foretages i henhold til artikel 154, stk. 4, skønnes at være en tilsvarende situation.

Hvis finansielle instrumenter undtagelsesvis gennemføres i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), skal slutmodtagere forelægge finansielle formidlere en underskrevet erklæring på tro og love, som bekræfter, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra a)-d), g) og h), eller i artikel 141, stk. 1, første afsnit, litra b) og c).

Artikel 138

Økonomiske sanktioner

1. For at sikre en afskrækkende virkning kan den ansvarlige anvisningsberettigede, der, hvor det er relevant, tager hensyn til henstillingen fra det panel, som er omhandlet i artikel 143, pålægge en modtager, med hvem der er indgået en retlig forpligtelse, og som befinder sig i en udelukkelsessituation som omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra c), d), e) eller f), en økonomisk sanktion.

   Hvad angår udelukkelsessituationerne omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra c)-f), kan en økonomisk sanktion pålægges som et alternativ til en afgørelse om at udelukke en modtager, såfremt en sådan udelukkelse ville være uforholdsmæssig på grundlag af de kriterier, der er omhandlet i artikel 136, stk. 3.

   Hvad angår udelukkelsessituationerne omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra c), d) og e), kan en økonomisk sanktion pålægges i tillæg til en udelukkelse, hvis dette er nødvendigt for at beskytte Unionens finansielle interesser på grund af den systemiske og tilbagevendende adfærd, som modtageren har udvist i den hensigt uretmæssigt at opnå EU-midler.

   Uanset første, andet og tredje afsnit pålægges en modtager, der i overensstemmelse med artikel 137 har oplyst, at vedkommende befinder sig i en udelukkelsessituation, ikke en økonomisk sanktion.

2. Den økonomiske sanktion må højst udgøre 10 % af den retlige forpligtelses samlede værdi. Hvis der er tale om en tilskudsaftale, som er undertegnet med en række tilskudsmodtagere, må den økonomiske sanktion højst udgøre 10 % af det tilskud, som den pågældende tilskudsmodtager er berettiget til i henhold til tilskudsaftalen.

Artikel 139

Udelukkelsens varighed og forældelsesfrist

1. Udelukkelsen må ikke overstige nogen af følgende varigheder:

a) den eventuelle varighed, der er fastsat ved en medlemsstats endelige dom eller endelige administrative afgørelse

b) i mangel af en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse:

i) fem år i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra d)

ii) tre år i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra c) og e)-h).

En person eller enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, udelukkes, så længe vedkommende befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra a) og b).

2. Forældelsesfristen for at udelukke og/eller pålægge en person eller enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, økonomiske sanktioner er fem år regnet fra en af følgende datoer:

a) datoen for den adfærd, der giver anledning til udelukkelsen, eller i tilfælde af fortsatte eller gentagne handlinger den dato, hvor adfærden ophører, i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra b)-e), g) og h)

b) datoen for en national rets endelige dom eller for en endelig administrativ afgørelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra b), c), d), g) og h).

Forældelsesfristen afbrydes af en retsakt fra en national myndighed, Kommissionen, OLAF, EPPO, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, det i artikel 143 omhandlede panel eller andre enheder, der medvirker ved budgetgennemførelsen, såfremt retsakten meddeles den person eller enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, og vedrører undersøgelser eller retslige procedurer. En ny forældelsesfrist løber fra dagen efter afbrydelsen.

Med henblik på nærværende forordnings artikel 136, stk. 1, litra f), finder forældelsesfristen i artikel 3 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 for at udelukke en person eller enhed, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 135, stk. 2, og/eller pålægge en modtager økonomiske sanktioner anvendelse.

Hvis en i nærværende forordnings artikel 135, stk. 2, omhandlet persons eller enheds adfærd er omfattet af flere af de grunde, der er opført i nærværende forordnings artikel 136, stk. 1, finder forældelsesfristen for den alvorligste af disse grunde anvendelse.

Artikel 140

Offentliggørelse af udelukkelse og økonomiske sanktioner

1. For at øge den afskrækkende virkning af udelukkelsen og/eller den økonomiske sanktion, offentliggør Kommissionen om nødvendigt og med forbehold af en afgørelse fra den ansvarlige anvisningsberettigede følgende oplysninger vedrørende udelukkelsen og, hvis det er relevant, den økonomiske sanktion på sit websted i de i artikel 136, stk. 1, litra c)-h), omhandlede tilfælde:

   a) navnet på den pågældende person eller enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2

   b) udelukkelsessituationen

   c) udelukkelsens varighed og/eller den økonomiske sanktions størrelse.

   Hvis afgørelsen om udelukkelse og/eller den økonomiske sanktion er truffet på grundlag af en foreløbig vurdering som omhandlet i artikel 136, stk. 2, angives det i forbindelse med offentliggørelsen, at der ikke foreligger nogen endelig dom eller, hvis det er relevant, nogen endelig administrativ afgørelse. I sådanne tilfælde skal oplysninger om eventuelle appeller, deres status og resultat samt en eventuel revideret afgørelse fra den ansvarlige anvisningsberettigede straks offentliggøres. Hvis der er pålagt en økonomisk sanktion, skal det i forbindelse med offentliggørelsen også angives, om den pågældende sanktion er blevet betalt.

Afgørelsen om at offentliggøre oplysningerne træffes af den ansvarlige anvisningsberettigede enten efter den relevante endelige dom eller, hvis det er relevant, den endelige administrative afgørelse eller efter henstillingen fra det i artikel 143 omhandlede panel, alt efter omstændighederne. Afgørelsen får virkning tre måneder efter, at den er meddelt den i artikel 135, stk. 2, omhandlede pågældende person eller enhed.

De offentliggjorte oplysninger fjernes, så snart udelukkelsen ophører. I tilfælde af en økonomisk sanktion fjernes de offentliggjorte oplysninger seks måneder efter betalingen af sanktionen.

Når der er tale om personoplysninger, orienterer den ansvarlige anvisningsberettigede i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 den i nærværende forordnings artikel 135, stk. 2, omhandlede pågældende person eller enhed om deres rettigheder i henhold til de relevante databeskyttelsesregler og om procedurerne for udøvelse af disse rettigheder.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 offentliggøres ikke under nogen af følgende omstændigheder:

a) hvis det er nødvendigt for at sikre fortroligheden i forbindelse med en undersøgelse eller nationale retslige procedurer

b) hvis offentliggørelse ville medføre uforholdsmæssig skade for den berørte person eller enhed, som er omhandlet i artikel 135, stk. 2, eller på anden måde ville være uforholdsmæssig på grundlag af de proportionalitetskriterier, som er fastsat i artikel 136, stk. 3, og under hensyntagen til den økonomiske sanktions størrelse

c) når der er tale om en fysisk person, medmindre offentliggørelsen af personoplysninger er berettiget af særlige omstændigheder, bl.a. på grund af adfærdens alvor eller dens indvirkning på Unionens finansielle interesser. I sådanne tilfælde skal afgørelsen om at offentliggøre oplysningerne tage behørigt hensyn til retten til privatlivets fred og andre rettigheder, der er fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 141

Afvisning fra en tildelingsprocedure

1. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal fra en tildelingsprocedure afvise en deltager, som:

a) befinder sig i en udelukkelsessituation, der er fastslået i overensstemmelse med artikel 136

b) har givet urigtige oplysninger i forbindelse med meddelelsen af de oplysninger, som er påkrævet som betingelse for at deltage i proceduren, eller har undladt at give disse oplysninger

c) tidligere har været inddraget i udarbejdelsen af dokumenter, der anvendes i tildelingsproceduren, såfremt dette medfører en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, herunder konkurrenceforvridning, som der ikke på anden måde kan rettes op på.

Den ansvarlige anvisningsberettigede meddeler de øvrige deltagere i tildelingsproceduren de relevante oplysninger, der blev udvekslet i forbindelse med eller som følge af, at deltageren blev inddraget i forberedelsen af tildelingsproceduren som omhandlet i første afsnit, litra c). Inden en sådan eventuel afvisning skal deltageren have mulighed for at godtgøre, at vedkommendes inddragelse i forberedelsen af tildelingsproceduren ikke er i strid med princippet om ligebehandling.

2. Artikel 133, stk. 1, finder anvendelse, medmindre afvisningen er begrundet i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, litra a), af en afgørelse om udelukkelse, der er truffet over for deltageren efter en undersøgelse af dennes bemærkninger.

Artikel 142

Systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse

1. Oplysninger, der udveksles inden for rammerne af det i artikel 135 omhandlede system for tidlig opdagelse og udelukkelse, centraliseres i en database ("databasen"), der oprettes af Kommissionen og forvaltes i overensstemmelse med retten til privatlivets fred og andre rettigheder, der er fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001.

Oplysninger om tilfælde af tidlig opdagelse, udelukkelse og/eller økonomiske sanktioner skal indføres i databasen af den ansvarlige anvisningsberettigede efter underretning af den i artikel 135, stk. 2, omhandlede pågældende person eller enhed. Sådan underretning kan udsættes under særlige omstændigheder, hvis der er vægtige legitime grunde til at sikre fortrolighed i forbindelse med en undersøgelse eller en national retslig procedure, indtil sådanne vægtige legitime grunde til at bevare fortroligheden ikke længere består.

I overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 underretter Kommissionen efter anmodning enhver person eller enhed, som er omfattet af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse, og som er omhandlet i artikel 135, stk. 2, om de oplysninger, der opbevares i databasen.

Oplysningerne i databasen ajourføres, hvor det er relevant, efter berigtigelse, sletning eller ændringer af oplysninger. De offentliggøres kun i overensstemmelse med artikel 140.

2. Systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse skal baseres på faktiske omstændigheder og forhold som omhandlet i artikel 136, stk. 2, fjerde afsnit, og på oplysninger, der fremsendes til Kommissionen, fra navnlig:

a) EPPO, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, eller fra OLAF i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, når en igangværende eller afsluttet undersøgelse viser, at det kan være hensigtsmæssigt at træffe forebyggende foranstaltninger eller tiltag for at beskytte Unionens finansielle interesser under behørig hensyntagen til processuelle og grundlæggende rettigheder og til beskyttelse af informanter

b) en anvisningsberettiget i Kommissionen, i et europæisk kontor oprettet af Kommissionen eller i et gennemførelsesorgan

c) en anden EU-institution, et andet europæisk kontor eller et andet organ end dem, der er omhandlet i litra b), eller et organ eller en person, der har fået overdraget gennemførelsen af FUSP-aktioner

d) enheder, der gennemfører budgettet i overensstemmelse med artikel 63, i tilfælde af opdaget svig og/eller opdagede uregelmæssigheder og opfølgning herpå, såfremt fremsendelse af oplysninger er påkrævet i henhold til sektorspecifikke regler

e) personer eller enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), i tilfælde af opdaget svig og/eller opdagede uregelmæssigheder og opfølgning herpå.

3. Bortset fra tilfælde, hvor oplysninger skal forelægges i overensstemmelse med sektorspecifikke regler, skal de oplysninger, der skal fremsendes i henhold til stk. 2, omfatte:

a) identifikation af den pågældende enhed eller person

b) en sammenfatning af de opdagede risici eller faktiske omstændigheder

c) oplysninger, der kan bistå den anvisningsberettigede med at foretage den verificering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, eller med at træffe en afgørelse om udelukkelse som omhandlet i artikel 136, stk. 1 eller 2, eller en afgørelse om at pålægge en økonomisk sanktion som omhandlet i artikel 138

d) hvor det er relevant, oplysninger om eventuelle særlige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de fremsendte oplysninger forbliver fortrolige, herunder foranstaltninger til sikring af bevismateriale med henblik på at beskytte undersøgelsen eller den nationale retslige procedure.

4. Kommissionen fremsender straks de i stk. 3 omhandlede oplysninger til sine anvisningsberettigede og de anvisningsberettigede i sine gennemførelsesorganer, alle andre EU-institutioner, EU-organer, europæiske kontorer og agenturer ved hjælp af den database, der er omhandlet i stk. 1, for at gøre det muligt for dem at foretage den nødvendige verificering i forhold til deres igangværende tildelingsprocedurer og gældende retlige forpligtelser.

Ved udførelsen af denne verificering udøver den ansvarlige anvisningsberettigede sine beføjelser efter artikel 74 og må ikke gå ud over det, der er fastsat i betingelserne og vilkårene i tildelingsproceduren og de retlige forpligtelser.

Oplysninger, der vedrører den tidlige opdagelse, og som fremsendes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, må højst opbevares et år. Hvis den ansvarlige anvisningsberettigede i dette tidsrum anmoder panelet om at fremsætte en henstilling i en sag om udelukkelse eller økonomiske sanktioner, kan opbevaringstiden forlænges, indtil den ansvarlige anvisningsberettigede har truffet en afgørelse.

5. Alle personer og enheder, der medvirker i gennemførelsen af budgettet i henhold til artikel 62, skal af Kommissionen have adgang til oplysningerne om udelukkelsesafgørelser i medfør af artikel 136, så de kan verificere, om der er en udelukkelse i systemet, således at de, hvor dette er relevant og på eget ansvar, kan tage hensyn til disse oplysninger i forbindelse med tildelingen af kontrakter som led i budgetgennemførelsen.

6. Som led i Kommissionens årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 325, stk. 5, i TEUF forelægger Kommissionen aggregerede oplysninger om de afgørelser, der er truffet af de anvisningsberettigede i medfør af denne forordnings artikel 135-142. Rapporten skal også indeholde yderligere oplysninger om afgørelser, der er truffet af de anvisningsberettigede i henhold til denne forordnings artikel 136, stk. 6, første afsnit, litra b), og artikel 140, stk. 2, samt om de anvisningsberettigedes afgørelser om at fravige henstillingen fra panelet i henhold til denne forordnings artikel 143, stk. 6, tredje afsnit.

De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, forelægges under behørig hensyntagen til fortrolighedskrav og må navnlig ikke gøre det muligt at identificere den pågældende person eller enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2.

Artikel 143

Panel

1. Et panel indkaldes på anmodning af en anvisningsberettiget i en hvilken som helst EU-institution eller et hvilket som helst EU-organ, europæisk kontor eller organ eller en hvilken som helst person, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU.

2. Panelet skal bestå af:

a) en fast, uafhængig formand på højt niveau, der udnævnes af Kommissionen

b) to faste repræsentanter for Kommissionen som indehaver af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse, der skal give udtryk for en fælles holdning, og

c) en repræsentant for den anmodende anvisningsberettigede.

Panelet sammensættes, således at der sikres den nødvendige juridiske og tekniske ekspertise. Panelet bistås af et fast sekretariat, der leveres af Kommissionen, og som sikrer panelets løbende administration.

3. Formanden vælges blandt tidligere medlemmer af Den Europæiske Unions Domstol, Revisionsretten eller tidligere tjenestemænd, der som minimum har været generaldirektør i en anden EU-institution end Kommissionen. Vedkommende vælges på baggrund af personlige egenskaber og faglige kvalifikationer, omfattende erfaring med juridiske og økonomiske spørgsmål samt dokumenterede kompetencer, uafhængighed og integritet. Mandatperioden er på fem år og kan ikke fornyes. Formanden udnævnes til særlig rådgiver som omhandlet i artikel 5 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union. Formanden leder alle panelets møder. Formanden varetager sit hverv i uafhængighed. Vedkommende må ikke have en interessekonflikt mellem hvervet som formand og andre officielle pligter.

4. Panelets forretningsorden vedtages af Kommissionen.

5. Panelet værner om den i artikel 135, stk. 2, omhandlede pågældende persons eller enheds ret til at fremsende bemærkninger vedrørende de faktiske omstændigheder eller forhold, der er omhandlet i artikel 136, stk. 2, i forbindelse med den foreløbige juridiske vurdering og inden, det vedtager sine henstillinger. Retten til at fremsætte bemærkninger kan under særlige omstændigheder udsættes, hvis der er vægtige legitime grunde til at sikre fortrolighed i forbindelse med en undersøgelse eller en national retslig procedure, indtil sådanne legitime grunde til at bevare fortroligheden ikke længere består.

6. Henstillingen fra panelet om at udelukke og/eller pålægge en økonomisk sanktion skal, hvor dette er relevant, indeholde følgende elementer:

   a) de faktiske omstændigheder eller forhold omhandlet i artikel 136, stk. 2, og den foreløbige juridiske vurdering heraf

   b) en vurdering af behovet for at pålægge en økonomisk sanktion og dens størrelse

   c) en vurdering af behovet for at udelukke den i artikel 135, stk. 2, omhandlede person eller enhed og i givet fald den foreslåede varighed af en sådan udelukkelse

   d) en vurdering af behovet for at offentliggøre oplysninger om den i artikel 135, stk. 2, omhandlede person eller enhed, der udelukkes og/eller pålægges en økonomisk sanktion

   e) en vurdering af de afhjælpende foranstaltninger, som den i artikel 135, stk. 2, omhandlede person eller enhed eventuelt har truffet.

Hvis den ansvarlige anvisningsberettigede påtænker at træffe en strengere afgørelse end den, som panelet har henstillet, sikrer den ansvarlige anvisningsberettigede, at den pågældende afgørelse træffes under behørig hensyntagen til retten til at blive hørt og til reglerne om beskyttelse af personoplysninger.

Såfremt den ansvarlige anvisningsberettigede beslutter at fravige henstillingen fra panelet, begrunder den over for dette sin beslutning herom.

7. Panelet reviderer sin henstilling i udelukkelsesperioden på anmodning af den ansvarlige anvisningsberettigede i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 136, stk. 8, eller efter underretning om en endelig dom eller en endelig administrativ afgørelse, der fastslår udelukkelsesgrundene, hvor en sådan dom eller afgørelse ikke fastsætter udelukkelsens varighed, jf. artikel 136, stk. 2, andet afsnit.

8. Panelet underretter straks den anmodende anvisningsberettigede om sin reviderede henstilling, hvorefter den anvisningsberettigede reviderer sin afgørelse.

9. Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret med hensyn til afgørelser, hvorved den anvisningsberettigede udelukker en person eller enhed, der er omhandlet i artikel 135, stk. 2, og/eller pålægger en modtager en økonomisk sanktion, og kan herunder annullere udelukkelsen, forkorte eller forlænge udelukkelsens varighed og/eller annullere, reducere eller forhøje den pålagte økonomiske sanktion. Artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 58/2003 finder ikke anvendelse, hvis den anvisningsberettigedes afgørelse om udelukkelse eller om at pålægge en økonomisk sanktion træffes på grundlag af en henstilling fra panelet.

Artikel 144

Funktion af databasen for systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse

1. Oplysninger, som der er anmodet om fra de enheder, der er omhandlet i artikel 142, stk. 2, litra d), må kun fremsendes gennem det automatiske informationssystem oprettet af Kommissionen, der i øjeblikket anvendes til indberetning af svig og uregelmæssigheder ("systemet til indberetning af uregelmæssigheder"), i overensstemmelse med de sektorspecifikke regler.

2. Der skal ved anvendelse af oplysninger, der modtages gennem systemet til indberetning af uregelmæssigheder, tages hensyn til status for den nationale procedure, der fandtes på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev indgivet. Den medlemsstat, der har indgivet de pågældende oplysninger gennem systemet til indberetning af uregelmæssigheder, skal høres inden sådan anvendelse.

Artikel 145

Undtagelser, der gælder for Det Fælles Forskningscenter

Artikel 135-144 finder ikke anvendelse på JRC.

AFDELING 3

IT-SYSTEMER OG E-FORVALTNING

Artikel 146

Elektronisk forvaltning af transaktioner

1. Hvis indtægts- og udgiftstransaktioner eller udveksling af dokumenter forvaltes ved hjælp af IT-systemer, kan dokumenter underskrives elektronisk, som autentificerer underskriveren. Sådanne IT-systemer skal indeholde en fuldstændig og ajourført beskrivelse af systemet med en fastlæggelse af alle datafelters indhold, en beskrivelse af, hvordan systemet behandler hver enkelt transaktion, og en detaljeret redegørelse for, hvordan IT-systemet sikrer, at der findes et fuldstændigt revisionsspor for hver enkelt transaktion.

2. Efter de pågældende EU-institutioners og medlemsstaters forudgående aftale kan enhver fremsendelse af dokumenter mellem dem foretages ad elektronisk vej.

Artikel 147

E-forvaltning

1. EU-institutioner, forvaltningsorganerne og de i artikel 70 og 71 omhandlede EU-organer indfører og anvender ensartede standarder for elektronisk udveksling af oplysninger med deltagere. De udarbejder og gennemfører navnlig i videst mulig udstrækning løsninger for indgivelse, lagring og behandling af oplysninger indgivet som led i tildelingsprocedurer og etablerer med henblik herpå et fælles "område for udveksling af elektroniske oplysninger" for deltagere. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort i denne henseende.

2. Alle officielle udvekslinger af oplysninger mellem medlemsstater og Kommissionen skal ved delt forvaltning finde sted som omtalt i de sektorspecifikke regler. Disse regler skal foreskrive interoperabilitet af de oplysninger, der indsamles eller modtages, og som fremsendes som led i budgetforvaltningen.

Artikel 148

Elektroniske udvekslingssystemer

1. Al udveksling med modtagere, herunder indgåelsen af retlige forpligtelser og alle ændringer af disse, kan ske gennem elektroniske systemer.

2. Elektroniske udvekslingssystemer skal opfylde følgende betingelser:

a) det er kun bemyndigede personer, som kan få adgang til systemet og til de dokumenter, der fremsendes gennem det

b) det er kun bemyndigede personer, der kan underskrive eller fremsende et dokument elektronisk gennem systemet

c) bemyndigede personer identificeres gennem systemet på veletablerede måder

d) tidspunktet og datoen for den elektroniske transaktion fastsættes præcist

e) dokumenternes integritet bevares

f) dokumenternes tilgængelighed bevares

g) dokumenternes fortrolighed bevares, hvor det er relevant

h) det sikres, at personoplysninger beskyttes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

3. Med hensyn til oplysninger, som sendes eller modtages gennem et sådant system, gælder der en retlig formodning om oplysningernes integritet og nøjagtigheden af den dato og det tidspunkt for afsendelse eller modtagelse af oplysningerne, som systemet angiver.

Et dokument, som sendes eller meddeles gennem et sådant system, anses for ækvivalent med papirudgaven af samme dokument, kan godtages som bevismateriale under retssager og betragtes som en original, og der gælder en retlig formodning om dets ægthed og integritet, forudsat at dokumentet ikke indeholder dynamiske elementer, der automatisk kan ændre det.

De elektroniske underskrifter, der er omhandlet i stk. 2, litra b), har samme retsvirkning som håndskrevne underskrifter.

Artikel 149

Indgivelse af ansøgningsdokumenter

1. Reglerne for indgivelse af ansøgningsdokumenter fastlægges af den ansvarlige anvisningsberettigede, som kan vælge, at indgivelsen foretages på én bestemt måde.

Det valgte kommunikationsmiddel skal gøre det muligt at sikre, at der bliver tale om reel konkurrence, og at følgende betingelser er opfyldt:

a) hver indgivelse indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere den

b) dataintegriteten sikres

c) ansøgningsdokumenternes fortrolighed bevares

d) personoplysninger beskyttes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Kommissionen sikrer ved hjælp af egnede midler og i overensstemmelse med artikel 147, stk. 1, at deltagere kan indgive ansøgningsdokumenter og eventuelle bilag i et elektronisk format. Ethvert elektronisk kommunikationssystem, der anvendes til at støtte kommunikations og udvekslinger af oplysninger, skal være ikkediskriminerende, almindeligt tilgængeligt og funktionelt kompatibelt med almindeligt anvendte informations- og kommunikationsteknologiske produkter og må ikke begrænse deltagernes adgang til tildelingsproceduren.

   Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med anvendelsen af dette stykke.

3. Systemerne for elektronisk modtagelse af ansøgningsdokumenter skal ved tekniske midler og passende procedurer garantere, at:

   a) deltageren kan autentificeres med sikkerhed

   b) det nøjagtige tidspunkt og den nøjagtige dato for modtagelse af ansøgningsdokumenter kan fastslås præcist

   c) kun bemyndigede personer har adgang til de oplysninger, som er fremsendt, og kan fastsætte eller ændre datoer for åbning af ansøgningsdokumenterne

   d) kun bemyndigede personer på de forskellige stadier af tildelingsproceduren kan få adgang til alle indgivne oplysninger og kan give adgang til disse oplysninger, alt efter hvad der er nødvendigt for proceduren

e) det i rimelig grad sikres, at ethvert forsøg på overtrædelse af betingelserne i litra a)-d) kan spores.

Første afsnit finder ikke anvendelse på kontrakter under de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1.

4. Når den ansvarlige anvisningsberettigede tillader indgivelse af ansøgningsdokumenter ad elektronisk vej, anses de elektroniske dokumenter, som indgives ved hjælp af sådanne systemer, for at være originaler.

5. Foretages indgivelsen pr. brev, kan deltagerne vælge at indgive ansøgningsdokumenter:

a) pr. post eller med kurertjeneste, i hvilket tilfælde det er postvæsenets stempel eller datoen for beviset for aflevering, der er afgørende

b) ved personlig aflevering til den ansvarlige anvisningsberettigedes lokaler af deltageren selv eller af dennes befuldmægtigede, i hvilket tilfælde det er kvittering for modtagelsen, der er afgørende.

6. Ved at indgive ansøgningsdokumenter accepterer deltagerne, at resultatet af proceduren meddeles ad elektronisk vej.

7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på udvælgelse af personer eller enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c).

KAPITEL 3

Regler vedrørende direkte forvaltning

Artikel 150

Evalueringsudvalg

1. Ansøgningsdokumenter skal evalueres af et evalueringsudvalg.

2. Den ansvarlige anvisningsberettigede udpeger evalueringsudvalget.

   Evalueringsudvalget består af mindst tre personer.

3. Medlemmerne af det evalueringsudvalg, der evaluerer ansøgninger om tilskud eller tilbud, skal repræsentere mindst to organisatoriske enheder i EU-institutioner eller EU-organer, som er omhandlet i artikel 68, 70 og 71, som ikke er indbyrdes hierarkisk forbundet, og hvoraf mindst én ikke hører ind under den ansvarlige anvisningsberettigede. Hvor repræsentationer og lokale enheder uden for Unionen, såsom EU-delegationer, kontorer eller afdelinger i tredjelande, samt i EU-organer, der er omhandlet i artikel 68, 70 og 71, ikke har særskilte enheder, finder kravet om organisatoriske afdelinger, der ikke er indbyrdes hierarkisk forbundne, ikke anvendelse.

   Evalueringsudvalget kan bistås af eksperter i henhold til en afgørelse fra den ansvarlige anvisningsberettigede.

Medlemmer af evalueringsudvalget kan være eksterne eksperter, hvis basisretsakten giver mulighed for dette.

4. Medlemmerne af det evalueringsudvalg, der evaluerer ansøgninger i en konkurrence om priser, kan være de personer, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, eller eksterne eksperter.

5. Evalueringsudvalgets medlemmer og de eksterne eksperter skal opfylde artikel 61.

Artikel 151

Præcisering og korrektion af ansøgningsdokumenter

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan korrigere åbenlyse skrivefejl i ansøgningsdokumenter efter at have indhentet deltagerens bekræftelse af den påtænkte korrektion.

Hvis deltageren ikke indgiver dokumentation eller afgiver erklæringer, opfordrer evalueringsudvalget eller i givet fald den ansvarlige anvisningsberettigede deltageren til at fremskaffe de manglende oplysninger eller præcisere bilagene, bortset fra i behørigt begrundede tilfælde.

Sådanne oplysninger, præciseringer eller bekræftelser må ikke i væsentlig grad ændre ansøgningsdokumenterne.

Artikel 152

Garantier

1. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan, med undtagelse af kontrakter og tilskud, hvis værdi ikke overstiger 60 000 EUR, hvis det er forholdsmæssigt og med forbehold af den ansvarlige anvisningsberettigedes egen risikoanalyse, kræve, at der stilles en garanti

   a) af kontrahenter eller tilskudsmodtagere for at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med en betaling af forfinansiering ("garanti for forfinansiering")

   b) af kontrahenter for at sikre, at væsentlige kontraktmæssige forpligtelser overholdes, når der er tale om bygge- og anlægsarbejder, varer eller komplekse tjenesteydelser ("opfyldelsesgaranti")

   c) af kontrahenter for at sikre, at kontrakten opfyldes fuldt ud i løbet af kontraktperioden ("sikkerhed for korrekt opfyldelse").

   JRC er fritaget for at stille garantier.

   I stedet for at anmode om en garanti for forfinansiering kan den ansvarlige anvisningsberettigede for tilskuds vedkommende beslutte at opdele betalingen i flere trancher.

2. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal beslutte, om garantien skal angives i EUR eller i den valuta, der angives i kontrakten eller tilskudsaftalen.

3. Garantien udstedes af en bank eller af en godkendt finansiel institution, som den ansvarlige anvisningsberettigede accepterer.

Efter kontrahentens eller tilskudsmodtagerens anmodning og med den ansvarlige anvisningsberettigedes accept

a) kan de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede garantier erstattes af en selvskyldnerkaution stillet af kontrahenten eller tilskudsmodtageren og en tredjemand

b) kan den garanti, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a), erstattes af en garanti med uigenkaldelig og ubetinget solidarisk hæftelse stillet af de tilskudsmodtagere, der er part i samme tilskudsaftale.

4. Garantien skal sikre, at banken, den finansielle institution eller tredjemand kautionerer uigenkaldeligt som selvskyldner eller hæfter umiddelbart for kontrahentens eller tilskudsmodtagerens forpligtelser.

5. Opdager den ansvarlige anvisningsberettigede i løbet af gennemførelsen af kontrakten eller tilskudsaftalen, at en garant ikke eller ikke længere er bemyndiget til at udstede garantier i overensstemmelse med den relevante nationale ret, pålægger den anvisningsberettigede kontrahenten eller tilskudsmodtageren at erstatte den garanti, som blev udstedt af garanten.

Artikel 153

Garanti for forfinansiering

1. En garanti for forfinansiering skal være på et beløb, der ikke overstiger forfinansieringsbeløbet og skal være gyldig i en periode, der er tilstrækkelig lang til, at garantien kan aktiveres.

2. Garantien for forfinansiering frigives i takt med, at forfinansieringen afvikles ved modregning i mellemliggende betalinger eller betaling af saldoen til kontrahenten eller tilskudsmodtageren i overensstemmelse med vilkårene i kontrakten eller betingelserne i tilskudsaftalen.

AFSNIT VI
INDIREKTE FORVALTNING

Artikel 154

Indirekte forvaltning

1. Udvælgelsen af personer og enheder, der overdrages ansvaret for gennemførelse af EU-midler eller budgetgarantier i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), skal være gennemsigtig, berettiget i forhold til foranstaltningens art og må ikke give anledning til en interessekonflikt. For enheder, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, litra c), nr. ii), v), vi) og vii), skal der ved udvælgelsen også tages behørigt hensyn til deres finansielle og operationelle kapacitet.

Hvis personen eller enheden er udpeget i en basisretsakt, skal finansieringsoversigten, der er foreskrevet i artikel 35, indeholde en begrundelse for valget af den pågældende person eller enhed.

Foretages gennemførelsen af et netværk, der indebærer, at mindst ét organ eller én enhed udpeges pr. berørt medlemsstat eller land, skal organet eller enheden udpeges af pågældende medlemsstat eller land i overensstemmelse med basisretsakten. I alle andre tilfælde udpeger Kommissionen sådanne organer eller enheder efter aftale med de berørte medlemsstater eller lande.

2. Personer og enheder, der overdrages ansvaret for gennemførelse af EU-midler eller budgetgarantier i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), skal overholde principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed, ikkeforskelsbehandling og synligheden af Unionens indsats. Når Kommissionen opretter finansielle partnerskabsrammeaftaler i overensstemmelse med artikel 130, skal disse principper beskrives nærmere i aftalerne.

3. Forud for undertegnelsen af bidragsaftaler, finansieringsaftaler eller aftaler om kaution skal Kommissionen sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes på et niveau, som svarer til det beskyttelsesniveau, der er foreskrevet, når Kommissionen gennemfører budgettet i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a). Kommissionen sikrer dette ved at foretage en vurdering af systemer, regler og procedurer hos de personer og enheder, der gennemfører EU-midler, hvis Kommissionen påtænker at benytte sig af sådanne systemer, regler og procedurer til foranstaltningens gennemførelse, eller ved at træffe egnede tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med stk. 5.

4. Kommissionen skal i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under behørig hensyntagen til foranstaltningens art og de finansielle risici vurdere, hvorvidt de personer og enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c):

a) indfører og sikrer driften af et effektivt system til intern kontrol, som er baseret på bedste internationale praksis og navnlig åbner mulighed for at forebygge, opdage og korrigere uregelmæssigheder og svig

b) anvender et regnskabssystem, der rettidigt kan frembringe nøjagtige, fuldstændige og pålidelige oplysninger

c) er genstand for uafhængig ekstern revision, der udføres i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder af en revisionstjeneste, der funktionelt er uafhængig af den pågældende person eller enhed

d) anvender hensigtsmæssige regler og procedurer for tilvejebringelse af finansiering til tredjeparter, herunder gennemsigtige, ikkediskriminerende, effektive og virkningsfulde procedurer for efterprøvelse, regler for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte midler og regler for udelukkelse af adgang til finansiering

e) offentliggør passende oplysninger om deres modtagere, som svarer til dem, der er fastsat efter artikel 38

f) sikrer en beskyttelse af personoplysninger, som svarer til det niveau, der er omhandlet i artikel 5.

Derudover kan Kommissionen efter aftale med de pågældende personer eller enheder vurdere andre regler og procedurer, såsom personernes eller enhedernes sædvanlige praksis for beregning af administrationsomkostninger. Ud fra resultaterne af denne vurdering kan Kommissionen beslutte at basere sig på disse regler og procedurer.

Personer eller enheder, der er blevet vurderet i overensstemmelse med første og andet afsnit, skal hurtigst muligt underrette Kommissionen, hvis deres systemer, regler eller procedurer ændres væsentligt på en måde, som kan påvirke pålideligheden af Kommissionens vurdering.

5. Opfylder de pågældende personer eller enheder kun delvis stk. 4, træffer Kommissionen passende tilsynsforanstaltninger, som sikrer beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Sådanne foranstaltninger fastsættes nærmere i de relevante aftaler. Oplysninger om sådanne eventuelle foranstaltninger stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet på deres anmodning.

6. Kommissionen kan beslutte ikke at kræve en forudgående vurdering som omhandlet i stk. 3 og 4:

a) for EU-organer, der er omhandlet i artikel 70 og 71, og for organer eller personer omhandlet i artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. viii), der har vedtaget finansielle bestemmelser med Kommissionens forudgående samtykke

b) for tredjelande eller de organer, som disse udpeger, såfremt Kommissionen bevarer ansvaret for de finansielle forvaltningsopgaver, som garanterer en tilstrækkelig beskyttelse af Unionens finansielle interesser, eller

c) for de procedurer, som specifikt er pålagt af Kommissionen, herunder dens egne, og procedurer, der er specificeret i basisretsakter.

7. Når de personer eller enheder, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), har fået deres systemer, regler eller procedurer vurderet som egnede, kan Unionens bidrag til disse personer eller enheder gennemføres i overensstemmelse med dette afsnit. Deltager disse personer eller enheder i en indkaldelse af forslag, skal de overholde bestemmelserne i indkaldelsen af forslag i afsnit VIII. Den anvisningsberettigede kan i så fald beslutte at undertegne en bidrags- eller en finansieringsaftale i stedet for en tilskudsaftale.

Artikel 155

Gennemførelse af EU-midler og budgetgarantier

1. Personer og enheder, der gennemfører EU-midler eller budgetgarantier, skal forelægge Kommissionen følgende:

a) en rapport om gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, herunder opfyldelsen af de betingelser eller opnåelsen af de resultater, der er omhandlet i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra a)

b) deres regnskaber for de afholdte udgifter, når bidraget anvendes til at godtgøre udgifter

c) en forvaltningserklæring, hvori det bekræftes for så vidt angår de oplysninger, der er omhandlet i litra a) og i givet fald i litra b), at:

   i) oplysningerne er korrekt udformet, fuldstændige og nøjagtige

   ii) EU-midlerne er anvendt til deres tilsigtede formål som fastlagt i bidragsaftalerne, finansieringsaftalerne eller aftalerne om kaution eller i givet fald i de relevante sektorspecifikke regler

   iii) de indførte kontrolsystemer giver den nødvendige garanti for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

d) en oversigt over de endelige revisionsberetninger og de udførte kontroller, herunder en analyse af arten og omfanget af fejl og svagheder, der er konstateret i systemerne, samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt.

Hvis gensidig tillid til revisioner som omhandlet i artikel 127 finder sted, skal oversigten omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra d), indeholde al relevant revisionsdokumentation, som der skal være tillid til.

For foranstaltninger, som afsluttes inden udgangen af det pågældende regnskabsår, kan den endelige rapport erstatte den forvaltningserklæring, der er omhandlet i første afsnit, litra c), forudsat at den fremsendes inden den 15. februar i det følgende regnskabsår.

Dokumenterne omhandlet i første afsnit ledsages af en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan udarbejdet i overensstemmelse med de internationalt anerkendte revisionsstandarder. Udtalelsen skal fastslå, hvorvidt de indførte kontrolsystemer fungerer ordentligt og omkostningseffektive, og hvorvidt de underliggende transaktioner er lovlige og formelt korrekte. Det skal også fremgå af udtalelsen, hvorvidt revisionsarbejdet rejser tvivl om de tilsikringer, der er gjort i forvaltningserklæringen omhandlet i første afsnit, litra c). Foreligger der ikke en sådan udtalelse, kan den anvisningsberettigede søge at opnå et tilsvarende sikkerhedsniveau gennem andre uafhængige midler.

De dokumenter, der er omhandlet i første afsnit, fremsendes til Kommissionen senest den 15. februar i det følgende regnskabsår. Den udtalelse, der er omhandlet i tredje afsnit, fremsendes til Kommissionen senest den 15. marts det pågældende år.

De i dette stykke omhandlede forpligtelser berører ikke aftaler indgået med EIB, EIF, medlemsstatsorganisationer, internationale organisationer og tredjelande. Hvad forvaltningserklæringen angår, skal sådanne aftaler mindst indeholde en forpligtelse for disse enheder til hvert at tilsende Kommissionen en erklæring om, at EU-midler i løbet af det pågældende regnskabsår er blevet anvendt og dokumenteret i overensstemmelse med artikel 154, stk. 3 og 4, og de forpligtelser, der er fastlagt i sådanne aftaler. En sådan erklæring kan medtages i den endelige rapport, hvis den gennemførte foranstaltning er begrænset til 18 måneder.

2. Når personer og enheder gennemfører EU-midler,

a) skal de overholde den relevante EU-ret og vedtagne internationale standarder og EU-standarder og må derfor ikke støtte foranstaltninger, der bidrager til hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, skatteundgåelse, skattesvig eller skatteunddragelse

b) må de, når de gennemfører finansielle instrumenter og budgetgarantier i overensstemmelse med afsnit X, ikke indgå nye eller fornyede transaktioner med enheder, der er registreret eller etableret i jurisdiktioner, som er listeopført i henhold til Unionens relevante politik om ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, eller som er identificeret som højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, eller som ikke effektivt overholder Unionens eller internationalt aftalte skattestandarder om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger.

Enheder må kun fravige første afsnit, litra b), hvis foranstaltningen fysisk gennemføres i en af disse jurisdiktioner og ikke viser tegn på, at den pågældende transaktion falder ind under nogen af de kategorier, der er anført i første afsnit, litra a).

Når enheder, der gennemfører finansielle instrumenter og budgetgarantier i overensstemmelse med afsnit X, indgår aftaler med finansielle formidlere, skal de indarbejde kravene i dette stykke i de pågældende aftaler og anmode de finansielle formidlere om at aflægge rapport om opfyldelsen af dem.

3. Når personer og enheder gennemfører finansielle instrumenter og budgetgarantier i overensstemmelse med afsnit X, skal de anvende principperne og standarderne i EU-retten om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847[1] og direktiv (EU) 2015/849[2]. De skal gøre finansiering i henhold til nærværende forordning betinget af videregivelse af oplysninger om reelt ejerskab i henhold til direktiv (EU) 2015/849 og offentliggøre oplysninger om rapportering per land som omhandlet i artikel 89, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU.

4. Kommissionen skal verificere, at EU-midler eller budgetgarantier er blevet anvendt i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i de relevante aftaler. Godtgøres personens eller enhedens omkostninger ud fra metoden med forenklede omkostninger i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra c), d) og e), finder artikel 181, stk. 1-5, og artikel 182-185 tilsvarende anvendelse. Er EU-midler eller budgetgarantier blevet anvendt i strid med de forpligtelser, der er fastsat i de relevante aftaler, finder artikel 131 anvendelse.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

5. Når EU-bidraget anvendes til at godtgøre udgifter i forbindelse med multidonorforanstaltninger, består proceduren i stk. 4 i at verificere, at enheden har anvendt et beløb svarende til det, der er udbetalt af Kommissionen til den pågældende foranstaltning, i overensstemmelse med de betingelser, som er fastlagt i den relevante tilskuds-, bidrags- eller finansieringsaftale.

6. Bidragsaftaler, finansieringsaftaler og aftaler om kaution skal indeholde en klar fastlæggelse af ansvarsområder og forpligtelser for den person eller enhed, der gennemfører EU-midler, herunder forpligtelserne i artikel 129 og betingelserne for betaling af bidraget. Sådanne aftaler skal i givet fald også fastlægge det vederlag, der i fællesskab er aftalt, som skal svare til de betingelser, hvorunder foranstaltningerne gennemføres, under behørig hensyntagen til krisesituationer og skrøbelige situationer og, når det er relevant, være resultatbaseret. Disse aftaler skal også indeholde regler om rapportering til Kommissionen om, hvordan opgaverne udføres, de forventede resultater, herunder indikatorer til måling af præstation, og en forpligtelse for personer eller enheder, der gennemfører EU-midler, til straks at underrette Kommissionen om tilfælde af opdaget svig og opdagede uregelmæssigheder samt en opfølgning herpå.

7. Alle bidragsaftaler, finansieringsaftaler og aftaler om kaution stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet på deres anmodning.

8. Nærværende artikel finder ikke anvendelse på Unionens bidrag til EU-organer, der er underlagt en særskilt dechargeprocedure i henhold til artikel 70 og 71, undtagen eventuelle ad hoc-bidragsaftaler.

Artikel 156

Indirekte forvaltning med internationale organisationer

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), gennemføre budgettet indirekte med internationale offentligretlige organisationer, der er oprettet ved internationale aftaler ("internationale organisationer"), og med særagenturer, som sådanne organisationer har oprettet. Sådanne aftaler skal fremsendes til Kommissionen som led i den vurdering, som Kommissionen foretager i overensstemmelse med artikel 154, stk. 3.

2. Følgende organisationer sidestilles med internationale organisationer:

   a) Den Internationale Røde Kors Komité

   b) Det Internationale Forbund af Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber.

3. Kommissionen kan træffe en behørigt begrundet afgørelse om sidestilling af en nonprofitorganisation med en international organisation, forudsat at organisationen opfylder følgende betingelser:

   a) den har status som juridisk person og selvstændige styreorganer

   b) den er oprettet med henblik på at udføre specifikke opgaver af generel international interesse

   c) mindst seks medlemsstater er medlem af den pågældende nonprofitorganisation

d) den har tilstrækkelige finansielle garantier

e) den arbejder med udgangspunkt i en permanent struktur og i overensstemmelse med systemer, regler og procedurer, der kan vurderes i overensstemmelse med artikel 154, stk. 3.

4. Gennemfører internationale organisationer midler ved indirekte forvaltning, finder de aftaler om verificering, der er indgået med disse, anvendelse.

Artikel 157

Indirekte forvaltning med medlemsstatsorganisationer

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. v) og vi), gennemføre budgettet indirekte med medlemsstatsorganisationer.

2. Hvis Kommissionen gennemfører budgettet indirekte med medlemsstatsorganisationer, baserer den sig på disse organisationers systemer, regler og procedurer, der er blevet vurderet i overensstemmelse med artikel 154, stk. 3 og 4.

3. Finansielle partnerskabsrammeaftaler, der indgås med medlemsstatsorganisationer i overensstemmelse med artikel 130, skal nærmere angive omfanget af og retningslinjerne for den gensidige tillid til medlemsstatsorganisationers systemer, regler og procedurer og kan indeholde specifikke bestemmelser om gensidig tillid til vurderinger og revisioner som omhandlet i artikel 126 og 127.

Artikel 158

Indirekte forvaltning med tredjelande

1. Kommissionen kan gennemføre budgettet indirekte med et tredjeland eller de organer, som er udpeget af det land, jf. artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i), ved at indgå en finansieringsaftale med en beskrivelse af Unionens indsats i tredjelandet og fastlæggelse af gennemførelsesmetoden af hver del af foranstaltningen.

2. For den del af foranstaltningen, der gennemføres indirekte med tredjelandet eller de organer, som det har udpeget, skal finansieringsaftalen foruden de elementer, der er omhandlet i artikel 155, stk. 5, klart definere tredjelandets og Kommissionens roller og ansvarsområder i forbindelse med gennemførelsen af midlerne. Finansieringsaftalen skal også fastlægge de regler og procedurer, som tredjelandet skal anvende ved gennemførelsen af EU-midler.

Artikel 159

Blandingsoperationer

1. Blandingsoperationer forvaltes enten af Kommissionen eller af de personer eller enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c).

2. Afsnit X finder anvendelse, når finansielle instrumenter og budgetgarantier gennemføres inden for rammerne af en blandingsfacilitet eller platform.

3. For så vidt angår finansielle instrumenter og budgetgarantier, som gennemføres inden for blandingsfaciliteter eller platforme, skal artikel 209, stk. 2, første afsnit, litra h), anses for at være overholdt, hvis en forudgående vurdering er gennemført forud for oprettelsen af den relevante blandingsfacilitet eller platform.

4. Årlige beretninger i henhold til artikel 249 udarbejdes på blandingsfacilitets- eller blandingsplatformsniveau under hensyntagen til alle finansielle instrumenter og budgetgarantier, der er grupperet under faciliteten eller platformen, og skal klart identificere de forskellige typer finansiel støtte inden for faciliteten eller platformen.

AFSNIT VII
UDBUD OG KONCESSIONER

KAPITEL 1
Fælles bestemmelser

Artikel 160

Principper, der gælder for kontrakter, samt anvendelsesområde

1. Alle kontrakter, der helt eller delvis finansieres over budgettet, skal overholde principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikkeforskelsbehandling.

2. Alle kontrakter indgås på grundlag af tilbud indkaldt fra så bred en kreds som muligt undtagen i de tilfælde, hvor proceduren omhandlet i artikel 164, stk. 1, litra d), anvendes.

En kontrakts anslåede værdi må ikke fastsættes med den hensigt at omgå de relevante regler; en kontrakt må heller ikke opdeles med dette formål.

Den ordregivende myndighed skal, hvis det er hensigtsmæssigt, opdele en kontrakt i delkontrakter under behørig hensyntagen til en omfattende konkurrence.

3. De ordregivende myndigheder må ikke anvende rammeaftaler uretmæssigt eller på en sådan måde, at deres formål eller følge er at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen.

4. JRC kan modtage finansiering, der konteres andre bevillinger end bevillinger til forskning og teknologisk udvikling, hvis der er tale om bevillinger, der skal dække JRC's deltagelse i udbudsprocedurer, som helt eller delvis finansieres over budgettet.

5. De i denne forordning fastlagte regler for offentlige udbud finder ikke anvendelse på JRC's aktiviteter på tredjemands vegne med undtagelse af principperne om gennemsigtighed og ligebehandling.

Artikel 161

Bilag om udbud og delegation af beføjelser

Nærmere regler om udbud er fastsat i bilag I til denne forordning. For at sikre, at EU-institutionerne, når de tildeler kontrakter for egen regning, anvender de samme standarder som dem, der er pålagt de ordregivende myndigheder, som er omfattet af direktiv 2014/23/EU og 2014/24/EU, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 269 vedrørende ændring af bilag I til denne forordning for at tilpasse nævnte bilag til ændringer af nævnte direktiver og for at indføre tilknyttede tekniske justeringer.

Artikel 162

Blandede kontrakter og fælles glossar for offentlige kontrakter

1. En blandet kontrakt, der omfatter mindst to typer udbud (bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser) eller koncessioner (bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser) eller begge dele, tildeles i overensstemmelse med de bestemmelser, der finder anvendelse på den udbudstype, som kendetegner den pågældende kontrakts hovedformål.

2. Ved blandede kontrakter, der vedrører varer og tjenesteydelser, fastsættes hovedformålet ved en sammenligning af værdierne for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

En kontrakt, der omfatter én type udbud (bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser) og koncessioner (bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser), tildeles i overensstemmelse med de bestemmelser, der finder anvendelse på den pågældende offentlige kontrakt.

3. Dette afsnit finder ikke anvendelse på kontrakter om teknisk bistand indgået med EIB eller EIF.

4. Alle referencer til nomenklaturer i forbindelse med udbud skal ske under anvendelse af det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV), som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002[1].

Artikel 163

Offentliggørelsesforanstaltninger

1. For procedurer med en værdi svarende til eller over de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, eller artikel 178, offentliggør den ordregivende myndighed i *Den Europæiske Unions Tidende*:

   a) en udbudsbekendtgørelse med henblik på at iværksætte en procedure, undtagen når der er tale om proceduren omhandlet i artikel 164, stk. 1, litra d)

   b) en bekendtgørelse om indgåede kontrakter om resultaterne af proceduren.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 af 5. november 2002 om det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV) (EFT L 340 af 16.12.2002, s. 1).

2. Procedurer med en værdi under de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, eller artikel 178, skal offentliggøres på passende måde.

3. Offentliggørelse af visse oplysninger om indgåelsen af en kontrakt kan undlades, hvis videregivelse heraf ville hindre retshåndhævelsen eller på anden måde være i strid med offentlige interesser, ville være til skade for de økonomiske aktørers legitime kommercielle interesser eller for fair konkurrence mellem dem.

Artikel 164

Udbudsprocedurer

1. Udbudsprocedurer med henblik på tildeling af koncessionskontrakter eller offentlige kontrakter, herunder rammeaftaler, skal antage en af følgende former:

a) offentligt udbud

b) begrænset udbud, herunder gennem et dynamisk indkøbssystem

c) projektkonkurrence

d) udbud med forhandling, herunder uden forudgående offentliggørelse

e) konkurrencepræget dialog

f) konkurrenceudbud med forhandling

g) innovationspartnerskab

h) udbud efter indkaldelse af interessetilkendegivelser.

2. Ved offentlige udbud kan enhver interesseret økonomisk aktør afgive tilbud.

3. Ved begrænsede udbud, konkurrencepræget dialog, konkurrenceudbud med forhandling og innovationspartnerskaber kan enhver økonomisk aktør ansøge om at deltage ved at give de oplysninger, som den ordregivende myndighed anmoder om. Den ordregivende myndighed opfordrer alle kandidater, som opfylder udvælgelseskriterierne, og som ikke befinder sig i nogen af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, og artikel 141, stk. 1, til at afgive tilbud.

Uanset første afsnit kan den ordregivende myndighed begrænse antallet af kandidater, der skal opfordres til at deltage i proceduren, på grundlag af objektive og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier, der skal angives i udbudsbekendtgørelsen eller indkaldelsen af interessetilkendegivelser. Antallet af kandidater, der opfordres til at afgive tilbud, skal være tilstrækkeligt stort til at sikre reel konkurrence.

4. I alle procedurer, der omfatter forhandling, forhandler den ordregivende myndighed med tilbudsgiverne om de indledende og eventuelle efterfølgende tilbud eller dele heraf, undtagen deres endelige tilbud, med henblik på at forbedre indholdet heri. De minimumskrav og de kriterier, der er specificeret i udbudsdokumenterne, er ikke genstand for forhandling.

En ordregivende myndighed kan tildele en kontrakt på grundlag af det indledende tilbud uden forhandling, såfremt den i udbudsdokumenterne har angivet, at den forbeholder sig muligheden for at gøre dette.

5. Den ordregivende myndighed kan anvende:

a) offentligt udbud eller begrænset udbud til ethvert indkøb

b) udbud efter indkaldelse af interessetilkendegivelser for kontrakter med en værdi under de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, med henblik på at forhåndsudvælge kandidater, der skal opfordres til at afgive tilbud som reaktion på fremtidige begrænsede opfordringer til at afgive tilbud, eller med henblik på at opstille en liste over leverandører, der skal opfordres til at ansøge om at deltage eller afgive tilbud

c) projektkonkurrence til at tilvejebringe en plan eller et projekt udvalgt af en bedømmelseskomité efter udskrivning af en konkurrence

d) innovationspartnerskab til at udvikle innovative varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder og med henblik på det efterfølgende indkøb af de heraf resulterende varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder

e) konkurrenceudbud med forhandling eller konkurrencepræget dialog med henblik på koncessionskontrakter, tjenesteydelseskontrakter som omhandlet i bilag XIV til direktiv 2014/24/EU, i tilfælde, hvor der kun er afgivet ukorrekte eller uacceptable tilbud som reaktion på et offentligt udbud eller et begrænset udbud efter afslutningen af det oprindelige udbud, og i tilfælde, hvor dette er begrundet i særlige omstændigheder knyttet til bl.a. kontraktgenstandens beskaffenhed eller kompleksitet eller til den specifikke kontrakttype som nærmere præciseret i bilag I til denne forordning

f) udbud med forhandling med henblik på kontrakter med en værdi under de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, eller udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse med henblik på specifikke indkøbstyper, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/24/EU, eller under de klart definerede særlige omstændigheder fastsat i bilag I til denne forordning.

6. Et dynamisk indkøbssystem skal gennem hele sin varighed være åbent for enhver økonomisk aktør, der opfylder udvælgelseskriterierne.

Den ordregivende myndighed følger reglerne for begrænset udbud ved udbud gennem et dynamisk indkøbssystem.

Artikel 165

Interinstitutionelle udbud og fælles udbud

1. Når en kontrakt eller en rammeaftale er af interesse for to eller flere EU- institutioner, forvaltningsorganer eller EU-organer som omhandlet i artikel 70 og 71, og når der er mulighed for at opnå øget efficiens, kan de berørte ordregivende myndigheder gennemføre proceduren og forvaltningen af den efterfølgende kontrakt eller rammeaftale på et interinstitutionelt grundlag under ledelse af en af de ordregivende myndigheder.

   Organer og personer, der har fået overdraget at gennemføre specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU, og kontoret for generalsekretæren for Europaskolernes Øverste Råd kan ligeledes deltage i interinstitutionelle procedurer.

   Vilkårene i en rammeaftale gælder kun mellem de ordregivende myndigheder, der er identificeret til dette formål i udbudsdokumenterne, og de økonomiske aktører, der er parter i rammeaftalen.

2. Når en kontrakt eller en rammeaftale er nødvendig for gennemførelsen af en fælles aktion mellem en EU-institution og en eller flere ordregivende myndigheder fra medlemsstaterne, kan udbudsproceduren gennemføres i fællesskab af EU-institutionen og de ordregivende myndigheder.

Fælles udbud kan gennemføres med EFTA-stater og EU-kandidatlande, hvis denne mulighed udtrykkeligt er fastsat i en bilateral eller multilateral traktat.

De procedureregler, som gælder for EU-institutioner, finder anvendelse på den fælles udbud.

Når den andel af kontraktens samlede anslåede værdi, som vedrører eller forvaltes af en medlemsstats ordregivende myndighed, udgør 50 % eller derover eller i andre behørigt begrundede tilfælde, kan EU-institutionen beslutte, at de procedureregler, som gælder for en medlemsstats ordregivende myndighed, finder anvendelse på det fælles udbud, forudsat at disse regler kan anses for at svare til EU-institutionens procedureregler.

EU-institutionen og den ordregivende myndighed fra en medlemsstat, en EFTA-stat eller et EU-kandidatland, som deltager i det fælles udbud, aftaler navnlig den detaljerede praktiske fremgangsmåde for evaluering af ansøgningerne om deltagelse eller af tilbuddene, tildeling af kontrakten, hvilken lovgivning der finder anvendelse på kontrakten, og hvilken domstol der er kompetent til at behandle tvister.

Artikel 166

Forberedelse af en udbudsprocedure

1. Inden iværksættelsen af en udbudsprocedure kan den ordregivende myndighed gennemføre en indledende markedsundersøgelse med henblik på at forberede proceduren.

2. I udbudsdokumenterne anfører den ordregivende myndighed udbuddets genstand ved at give en beskrivelse af sine behov og de karakteristika, der kræves af de bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, der skal indkøbes, og fastlægger de gældende udelukkelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier. Den ordregivende myndighed anfører også, hvilke elementer der definerer de minimumskrav, som skal opfyldes i alle tilbud. Minimumskravene skal omfatte overholdelse af de relevante miljø-, social- og arbejdsretlige forpligtelser, der er fastlagt i EU-retten, national ret, kollektive aftaler eller de relevante internationale sociale og miljømæssige konventioner, der er opført i bilag X til direktiv 2014/24/EU.

Artikel 167

Tildeling af kontrakter

1. Kontrakter tildeles på grundlag af tildelingskriterier, forudsat at den ordregivende myndighed har verificeret følgende:

   a) tilbuddet overholder de minimumskrav, der er fastsat i udbudsdokumenterne

   b) kandidaten eller tilbudsgiveren er ikke udelukket i henhold til artikel 136 eller afvist i henhold til artikel 141

c) kandidaten eller tilbudsgiveren opfylder de udvælgelseskriterier, der er fastsat i udbudsdokumenterne, og har ingen interessekonflikt, som kan påvirke kontraktens opfyldelse negativt.

2. Den ordregivende myndighed anvender udvælgelseskriterierne til at vurdere kandidatens eller tilbudsgiverens kapacitet. Udvælgelseskriterierne må kun vedrøre rets- og handleevnen og den reguleringsmæssige kapacitet til at udøve det pågældende erhverv, den økonomiske og finansielle kapacitet og den tekniske og faglige kapacitet. JRC anses for at opfylde kravene til økonomisk og finansiel kapacitet.

3. Den ordregivende myndighed anvender tildelingskriterierne til at vurdere tilbuddet.

4. Den ordregivende myndighed tildeler kontrakter på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige tilbud, hvilket består i en af følgende tre tildelingsmetoder: laveste pris, laveste omkostninger eller bedste forhold mellem pris og kvalitet.

For så vidt angår metoden med laveste omkostninger anvender den ordregivende myndighed en tilgang baseret på omkostningseffektivitet, herunder livscyklusomkostninger.

For så vidt angår det bedste forhold mellem pris og kvalitet tager den ordregivende myndighed hensyn til prisen eller omkostningerne og andre kvalitetskriterier knyttet til kontraktens genstand.

Artikel 168

Afgivelse, elektronisk kommunikation og evaluering

1. Den ordregivende myndighed fastlægger frister for modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse i overensstemmelse med bilag I, punkt 24, idet der tages hensyn til indkøbets kompleksitet, og de økonomiske aktører overlades et passende tidsrum til at udarbejde deres tilbud.

2. Når det anses for hensigtsmæssigt og proportionalt, kan den ordregivende myndighed kræve stillet en forhåndsgaranti af tilbudsgiverne for at sikre sig, at de ikke trækker deres afgivne tilbud tilbage, inden kontrakten underskrives. Den krævede garanti skal udgøre mellem 1 og 2 % af kontraktens anslåede samlede værdi.

   Den ordregivende myndighed frigiver garantierne:

   a) for så vidt angår afviste tilbudsgivere eller bud som omhandlet i bilag I, punkt 30.2, litra b) eller c), efter at have oplyst om resultatet af proceduren

   b) for så vidt angår rangordnede tilbudsgivere som omhandlet i bilag I, punkt 30.2, litra e), efter kontrakten er underskrevet.

3. Den ordregivende myndighed åbner alle ansøgninger om deltagelse og tilbud. Den afviser dog:

   a) ansøgninger om deltagelse og tilbud, der ikke overholder modtagelsesfristen, uden at åbne dem

   b) tilbud, der allerede er åbnet, når de modtages, uden at undersøge indholdet heraf.

4. Den ordregivende myndighed evaluerer alle ansøgninger om deltagelse eller tilbud, der ikke er blevet afvist i åbningsfasen, jf. stk. 3, ud fra de kriterier, der er fastsat i udbudsdokumenterne, med henblik på at tildele kontrakten eller igangsætte en elektronisk auktion.

5. Den anvisningsberettigede kan afstå fra at udpege et evalueringsudvalg i henhold til artikel 150, stk. 2, i følgende tilfælde:

   a) kontraktens værdi ligger under de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1

   b) på grundlag af en risikoanalyse i de tilfælde, der er omhandlet i bilag I, punkt 11.1, andet afsnit, litra c) og e), litra f), nr. i) og iii), og litra h)

   c) på grundlag af en risikoanalyse, når der iværksættes en fornyet konkurrence under en rammeaftale

d) for procedurer i forbindelse med foranstaltninger udadtil med en værdi under eller svarende til 20 000 EUR.

6. Ansøgninger om deltagelse og tilbud, der ikke overholder alle minimumskrav i udbudsdokumenterne, afvises.

Artikel 169

Kontakter under udbudsproceduren

1. Forud for fristen for modtagelse af ansøgninger om deltagelse eller tilbud kan den ordregivende myndighed meddele supplerende oplysninger om udbudsdokumenterne, hvis den opdager fejl eller mangler i teksten eller efter anmodning fra kandidater eller tilbudsgivere. Oplysningerne gøres tilgængelige for alle kandidater eller tilbudsgivere.

2. Efter fristen for modtagelse af ansøgninger om deltagelse eller tilbud skal der i alle tilfælde, hvor der har været en sådan kontakt, og i de behørigt begrundede tilfælde, hvor der ikke har været en sådan kontakt som fastsat i artikel 151, foretages en registrering af dette i udbudsprotokollen.

Artikel 170

Tildelingsafgørelse og oplysninger til kandidater eller tilbudsgivere

1. Den ansvarlige anvisningsberettigede afgør hvem, der skal tildeles kontrakten, under overholdelse af de udvælgelses- og tildelingskriterier, der er fastsat i udbudsdokumenterne.

2. Den ordregivende myndighed oplyser alle kandidater eller tilbudsgivere, hvis ansøgning om deltagelse eller tilbud er blevet afvist, om grundene hertil samt om, hvornår de i artikel 175, stk. 2, og artikel 178, stk. 1, omhandlede standstillperioder udløber.

Ved tildelingen af specifikke kontrakter under en rammeaftale med fornyet konkurrence oplyser den ordregivende myndighed tilbudsgiverne om resultatet af evalueringen.

3. Den ordregivende myndighed oplyser hver enkelt tilbudsgiver, der ikke befinder sig i en udelukkelsessituation som omhandlet i artikel 136, stk. 1, som ikke er afvist efter artikel 141, hvis tilbud er i overensstemmelse med udbudsdokumenterne, og som skriftligt anmoder herom, om følgende:

a) navnet på den tilbudsgiver eller i tilfælde af en rammeaftale de tilbudsgivere, der tildeles kontrakten, og, undtagen når der er tale om en specifik kontrakt under en rammeaftale med fornyet konkurrence, de kvaliteter og relative fordele, der kendetegner det valgte tilbud, den betalte pris eller kontraktens værdi, alt efter hvad der er relevant

b) fremskridtene med forhandlingerne og dialogen med tilbudsgiverne.

Den ordregivende myndighed kan dog beslutte at undlade at give visse oplysninger, hvis videregivelse heraf ville hindre retshåndhævelsen, være i strid med offentlige interesser eller være til skade for de økonomiske aktørers legitime kommercielle interesser eller kunne fordreje den fair konkurrence mellem dem.

Artikel 171

Annullering af udbudsproceduren

Den ordregivende myndighed kan, så længe en kontrakt ikke er underskrevet, annullere udbudsproceduren, uden at kandidaterne eller tilbudsgiverne kan gøre krav på nogen form for godtgørelse.

En afgørelse herom skal begrundes, og kandidaterne eller tilbudsgiverne skal gøre bekendt hermed hurtigst muligt.

Artikel 172

Opfyldelse og ændring af kontrakten

1. Opfyldelsen af kontrakten må ikke begynde, før den er underskrevet.

2. Den ordregivende myndighed må kun foretage ændringer i en kontrakt eller en rammeaftale uden en udbudsprocedure i de tilfælde, der er fastsat i stk. 3, og forudsat at ændringerne ikke ændrer kontraktens eller rammeaftalens genstand.

3. En kontrakt, en rammeaftale eller en specifik kontrakt under en rammeaftale kan ændres uden en ny udbudsprocedure i følgende tilfælde:

a) når supplerende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser fra den oprindelige kontrahent er blevet nødvendige, og disse ikke var omfattet af det oprindelige udbud, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

i) en udskiftning af kontrahenten er ikke mulig af tekniske årsager, der har sammenhæng med krav om indbyrdes ombyttelighed eller interoperabilitet med eksisterende udstyr, tjenesteydelser eller installationer

ii) en udskiftning af kontrahenten ville forårsage en væsentlig forøgelse af den ordregivende myndigheds omkostninger

iii) en eventuel prisstigning, herunder den samlede nettoværdi af successive ændringer, overstiger ikke 50 % af den oprindelige kontraktværdi

b) såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt:

i) behovet for ændring er affødt af omstændigheder, som ikke kunne forudses af en påpasselig ordregivende myndighed

ii) en eventuel prisstigning overstiger ikke 50 % af den oprindelige kontraktværdi

c) såfremt værdien af ændringen er lavere end begge følgende tærskler:

   i) de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, og i bilag I, punkt 38, vedrørende foranstaltninger udadtil, som er gældende på det tidspunkt, hvor ændringen finder sted, og

   ii) 10 % af den oprindelige kontraktværdi for offentlige tjenesteydelses- og vareindkøbskontrakter og koncessionskontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser og 15 % af den oprindelige kontraktværdi for offentlige bygge- og anlægskontrakter

d) såfremt begge følgende betingelser er opfyldt:

   i) minimumskravene i den oprindelige udbudsprocedure er ikke ændret

   ii) enhver efterfølgende ændring af værdien opfylder de betingelser, der er fastsat i litra c), medmindre en sådan ændring af værdien er resultatet af en streng anvendelse af udbudsdokumenterne eller de kontraktlige bestemmelser.

Den oprindelige kontraktværdi tager ikke hensyn til prisændringer.

Den samlede nettoværdi af flere successive ændringer efter første afsnit, litra c), må ikke overstige de tærskler, der er henvist til deri.

Den ordregivende myndighed anvender de efterfølgende offentliggørelsesforanstaltninger, der er fastsat i artikel 163.

Artikel 173

Opfyldelsesgaranti og sikkerhed for korrekt opfyldelse

1. En opfyldelsesgaranti må maksimalt beløbe sig til 10 % af kontraktens samlede værdi.

   Opfyldelsesgarantien frigives fuldt ud efter endelig aflevering af bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller de komplekse tjenesteydelser inden for en periode, der ligger inden for de frister, der er fastsat i artikel 116, stk. 1, og som angives i kontrakten. Den kan frigives delvist eller fuldt ud efter foreløbig godkendelse af bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller de komplekse tjenesteydelser.

2. Sikkerhed for korrekt opfyldelse svarende til maksimalt 10 % af kontraktens samlede værdi kan oprettes efterhånden ved tilbageholdelse i mellemliggende betalinger, i takt med at disse udbetales, eller ved tilbageholdelse i den endelige betaling.

   Beløbet til sikkerhed for korrekt opfyldelse fastlægges af den ordregivende myndighed og skal stå i et rimeligt forhold til de risici, som er identificeret i forhold til opfyldelsen af kontrakten, under hensyntagen til kontraktens genstand og de sædvanlige forretningsbetingelser, der gælder i den pågældende sektor.

   Sikkerhed for korrekt opfyldelse anvendes ikke i kontrakter, hvor der er krævet en opfyldelsesgaranti, som ikke er frigivet.

3. Hvis den ordregivende myndighed godkender det, kan kontrahenten anmode om, at sikkerhed for korrekt opfyldelse erstattes af en anden type garanti som omhandlet i artikel 152.

4. Når kontraktperioden er udløbet, frigiver den ordregivende myndighed sikkerheden for korrekt opfyldelse fuldt ud inden for de frister, der er fastsat i artikel 116, stk. 1, og som angives i kontrakten.

KAPITEL 2

Bestemmelser vedrørende kontrakter tildelt af EU-institutioner for egen regning

Artikel 174

Den ordregivende myndighed

1. Unionens institutioner, forvaltningsorganer og EU-organer som omhandlet i artikel 70 og 71 betragtes som ordregivende myndigheder i forbindelse med de kontrakter, de tildeler for egen regning, undtagen når de køber fra en indkøbscentral. Tjenestegrene i EU-institutioner betragtes ikke som ordregivende myndigheder, når de indgår serviceleveranceaftaler indbyrdes.

EU-institutioner, som efter første afsnit betragtes som ordregivende myndigheder, delegerer i overensstemmelse med artikel 60 de nødvendige beføjelser til udøvelse af funktionen som ordregivende myndighed.

2. Den ved delegation eller videredelegation bemyndigede anvisningsberettigede i hver EU-institution vurderer, om de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, er nået.

Artikel 175

Gældende tærskler og standstillperiode

1. Ved tildelingen af offentlige kontrakter og koncessionskontrakter overholder den ordregivende myndighed de tærskler, der er fastsat i artikel 4, litra a) og b), i direktiv 2014/24/EU, når den vælger en procedure, der er omhandlet i denne forordnings artikel 164, stk. 1. Disse tærskler er bestemmende for de offentliggørelsesforanstaltninger, der er fastsat i denne forordnings artikel 163, stk. 1 og 2.

2. I tilfælde af kontrakter, hvis værdi overstiger de tærskler, der er omhandlet i stk. 1, indgår den ordregivende myndighed først kontrakten eller rammeaftalen med den valgte tilbudsgiver efter udløbet af en standstillperiode med de undtagelser og på de betingelser, der er fastsat i bilag I til denne forordning.

3. Standstillperioden har en varighed på 10 dage, når der anvendes elektroniske kommunikationsmidler, og 15 dage, når der anvendes andre midler.

Artikel 176

Regler om adgang til udbud

1. Deltagelse i udbudsprocedurer skal være åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer, der er omfattet af traktaternes anvendelsesområde, og for alle fysiske og juridiske personer, som er etableret i tredjelande, der har indgået en særlig aftale med Unionen inden for udbud, idet deres deltagelse sker på de betingelser, der er fastsat i en sådan aftale. Deltagelse skal også være åben for internationale organisationer.

2. Med henblik på artikel 160, stk. 4, betragtes JRC som en juridisk person etableret i en medlemsstat.

Artikel 177

Verdenshandelsorganisationens regler om offentlige udbud

Hvis den multilaterale aftale om offentlige udbud, der er indgået i Verdenshandelsorganisationens regi, finder anvendelse, er udbudsproceduren også åben for økonomiske aktører, der er etableret i de lande, der har ratificeret denne aftale, på de i aftalen fastsatte betingelser.

KAPITEL 3

Bestemmelser, der finder anvendelse på udbud i forbindelse med foranstaltninger udadtil

Artikel 178

Offentlige udbud i forbindelse med foranstaltninger udadtil

1. De almindelige bestemmelser om udbud i dette afsnits kapitel 1 finder anvendelse på de kontrakter, der er omfattet af nærværende kapitel, jf. dog de særlige bestemmelser om betingelser for tildeling af kontrakter til tredjelande, der er fastsat i bilag I, kapitel 3. Artikel 174-177 finder ikke anvendelse på udbud, som er omfattet af nærværende kapitel.

   Den ordregivende myndighed indgår først kontrakten eller rammeaftalen med den valgte tilbudsgiver efter udløbet af en standstillperiode med de undtagelser og på de betingelser, der er fastsat i bilag I. Standstillperioden har en varighed på 10 dage, når der anvendes elektroniske kommunikationsmidler, og 15 dage, når der anvendes andre midler.

   Artikel 163, artikel 164, stk. 1, litra a) og b), samt nærværende stykkes andet afsnit finder alene anvendelse fra:

   a) 300 000 EUR for tjenesteydelses- og vareindkøbskontrakter

   b) 5 000 000 EUR for bygge- og anlægskontrakter.

2. Dette kapitel finder anvendelse på:

a) udbud, hvor Kommissionen ikke tildeler kontrakter for egen regning

b) udbud gennemført af personer eller enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), når dette er fastsat i de i artikel 154 omhandlede bidrags- eller finansieringsaftaler.

3. Udbudsprocedurerne skal fastlægges i finansieringsaftalerne, jf. artikel 158.

4. Dette kapitel finder ikke anvendelse på foranstaltninger under sektorspecifikke basisretsakter i tilknytning til humanitær krisestyringsbistand, civilbeskyttelsesforanstaltninger og humanitære bistandsforanstaltninger.

Artikel 179

Regler om adgang til udbud i forbindelse med foranstaltninger udadtil

1. Deltagelse i udbudsprocedurer skal være åben på lige vilkår for alle personer, der er omfattet af traktaternes anvendelsesområde, og for alle andre fysiske og juridiske personer i overensstemmelse med de særlige bestemmelser i basisretsakterne vedrørende det pågældende samarbejdsområde. Deltagelse skal også være åben for internationale organisationer.

2. Det kan i særlige tilfælde, som er behørigt begrundet af den ansvarlige anvisningsberettigede, tillades statsborgere fra andre tredjelande end dem, der er omhandlet i stk. 1, at afgive tilbud.

3. Hvis en aftale om udvidelse af adgangen til deltagelse i udbud vedrørende varer og tjenesteydelser, som Unionen er part i, finder anvendelse, skal udbudsprocedurer for kontrakter finansieret over budgettet også være åbne for fysiske og juridiske personer, som er etableret i andre tredjelande end dem, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på de betingelser, der er fastsat i den pågældende aftale.

AFSNIT VIII
TILSKUD

KAPITEL 1
Anvendelsesområde og former for tilskud

Artikel 180
Anvendelsesområde og former for tilskud

1. Dette afsnit finder anvendelse på tilskud, som tildeles ved direkte forvaltning.

2. Tilskud kan ydes til finansiering af:

a) en foranstaltning, der skal fremme virkeliggørelsen af et mål, der indgår i en af Unionens politikker ("tilskud til foranstaltninger")

b) driften af et organ, der har et mål, der indgår i og støtter en af Unionens politikker ("driftstilskud").

Driftstilskudskal have form af et finansielt bidrag til det i første afsnit, litra b), omhandlede organs arbejdsprogram.

3. Tilskud kan have enhver af de former, som er fastsat i artikel 125, stk. 1.

Hvis et tilskud har form af finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, jf. artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra a):

a) finder dette afsnits bestemmelser om støtteberettigelse og verificering af omkostninger, navnlig artikel 182, 184 og 185, artikel 186, stk. 2, 3 og 4, artikel 190, artikel 191, stk. 3, og artikel 203, stk. 4, ikke anvendelse

b) finder, hvad angår artikel 181, dog kun den procedure og de krav, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 2 og 3, stk. 4, første afsnit, litra a) og d), stk. 4, andet afsnit, og stk. 5, anvendelse.

4. EU-institutionerne kan hver især tildele offentlige kontrakter vedrørende eller yde tilskud til kommunikationsaktiviteter. Tilskud kan ydes, når anvendelse af udbud ikke er hensigtsmæssig på grund af aktiviteternes art.

5. JRC kan modtage finansiering, der konteres andre bevillinger end bevillinger til forskning og teknologisk udvikling, hvis der er tale om bevillinger, der skal dække JRC's deltagelse i tilskudsprocedurer, som helt eller delvis finansieres over budgettet. I sådanne tilfælde finder artikel 198, stk. 4, for så vidt angår finansiel kapacitet, og artikel 196, stk. 1, litra a)-d), ikke anvendelse.

Artikel 181

Faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter fast takst

1. Når tilskud har form af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst som omhandlet i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra c), d) eller e), finder dette afsnit anvendelse, med undtagelse af de bestemmelser eller dele af bestemmelser, der vedrører verificering af faktisk afholdte støtteberettigede omkostninger.

2. Faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster skal, når dette er muligt og hensigtsmæssigt, fastlægges på en sådan måde, at de udbetales, efter at konkrete output og/eller resultater er opnået.

3. Medmindre andet er fastsat i basisretsakten, godkendes anvendelse af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst ved en afgørelse fra den ansvarlige anvisningsberettigede, der handler i overensstemmelse med den pågældende EU-institutions interne regler.

4. Afgørelsen om bemyndigelse skal som minimum indeholde følgende:

a) en begrundelse for disse finansieringsformers egnethed i betragtning af de støttede foranstaltningers eller arbejdsprogrammers art samt i betragtning af risikoen for uregelmæssigheder, svig og kontrolomkostninger

b) angivelse af de omkostninger eller omkostningskategorier, der er omfattet af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst, og som betragtes som støtteberettigede i henhold til artikel 186, stk. 3, litra c), e) og f), og artikel 186, stk. 4, bortset fra omkostninger, der ikke er støtteberettigede ifølge de relevante EU-regler

c) en beskrivelse af metoderne til fastsættelse af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst. Disse metoder skal være baseret på et af følgende:

i) statistiske data eller lignende objektive midler eller en sagkyndig vurdering fra internt tilgængelige eksperter eller tilvejebragt i overensstemmelse med de relevante regler eller

ii) en tilgang afpasset efter hver enkelt tilskudsmodtager under hensyntagen til tilskudsmodtagerens bekræftede eller kontrollerbare historiske data eller sædvanlige praksis for omkostningsberegning.

d) om muligt de væsentlige betingelser, der udløser betalingen, herunder opnåelse af output og/eller resultater, når det er relevant

e) når faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster ikke baseres på et output og/eller et resultat, en begrundelse for, hvorfor en output- og/eller resultatbaseret tilgang ikke er mulig eller hensigtsmæssig.

Metoderne omhandlet i første afsnit, litra c) skal sikre:

a) overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig de pågældende beløbs hensigtsmæssighed for så vidt angår de krævede output og/eller resultater under hensyntagen til forventede indtægter fra foranstaltningerne eller arbejdsprogrammerne

b) rimelig overholdelse af principperne om medfinansiering og ingen dobbeltfinansiering.

5. Afgørelsen om bemyndigelse gælder for programmets eller programmernes løbetid, medmindre andet er fastsat i denne afgørelse.

Afgørelsen om bemyndigelse kan omfatte brug af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster, der gælder for mere end ét specifikt finansieringsprogram, hvis aktiviteternes eller udgifternes art giver mulighed for en fælles tilgang. I sådanne tilfælde kan bevillingsafgørelsen vedtages af følgende:

a) de ansvarlige anvisningsberettigede, når alle berørte aktiviteter falder ind under deres ansvarsområde

b) Kommissionen, når det er hensigtsmæssigt i betragtning af aktiviteternes eller udgifternes art eller i betragtning af antallet af berørte anvisningsberettigede.

6. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan give sin bemyndigelse til eller pålægge, at tilskudsmodtagerens indirekte omkostninger op til maksimalt 7 % af de samlede støtteberettigede direkte omkostninger i forbindelse med foranstaltningen finansieres efter fast takst. Kommissionen kan ved en begrundet afgørelse godkende en højere finansiering efter fast takst. Den ansvarlige anvisningsberettigede rapporterer i sin årsberetning omhandlet i artikel 74, stk. 9, om enhver sådan afgørelse, der er truffet, om den finansiering efter fast takst, der er givet bemyndigelse til, og om begrundelsen for denne afgørelse.

7. SMV-ejere og andre fysiske personer, der ikke modtager løn, kan opgive støtteberettigede personaleomkostninger for internt udført arbejde i forbindelse med en foranstaltning eller et arbejdsprogram på grundlag af enhedsomkostninger, som der er givet bemyndigelse til i overensstemmelse med stk. 1-6.

8. Tilskudsmodtagere kan opgive personaleomkostninger for arbejde udført af frivillige i forbindelse med en foranstaltning eller et arbejdsprogram på grundlag af enhedsomkostninger, som der er givet bemyndigelse til i overensstemmelse med stk. 1-6.

Artikel 182

Faste engangsbeløb

1. Et fast beløb som omhandlet i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra d), kan dække de samlede støtteberettigede omkostninger ved en foranstaltning eller et arbejdsprogram ("fast engangsbeløb").

2. I overensstemmelse med artikel 181, stk. 4, kan faste engangsbeløb fastsættes på grundlag af budgetoverslaget for foranstaltningen elle arbejdsprogrammet. Et sådant budgetoverslag skal overholde principperne om sparsommelighed, efficiens og effektivitet. Efterlevelsen af disse principper skal verificeres på forhånd på det tidspunkt, hvor tilskudsansøgningen evalueres.

3. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal overholde artikel 181, når vedkommende giver sin bemyndigelse til et fast engangsbeløb.

Artikel 183

Tjek og kontrol af tilskudsmodtagere i forbindelse med faste beløb, enhedsomkostninger og faste takster

1. Senest inden saldoen betales, tjekker den ansvarlige anvisningsberettigede opfyldelsen af de betingelser, som udløser betaling af faste beløb, enhedsomkostninger eller fast takst, herunder om fornødent opnåelse af output og/eller resultater. Opfyldelsen af disse betingelser kan derudover kontrolleres efterfølgende.

Størrelsen af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst, der fastsættes forudgående ved anvendelse af den metode, som den ansvarlige anvisningsberettigede eller Kommissionen har godkendt efter artikel 181, kan ikke anfægtes af en efterfølgende kontrol. Dette berører ikke den ansvarlige anvisningsberettigedes ret til at kontrollere, at de betingelser, der udløser betaling som omhandlet i dette stykkes første afsnit, er opfyldt, og til at nedsætte tilskuddet i overensstemmelse med artikel 131, stk. 4, hvis disse betingelser ikke er opfyldt, eller i tilfælde af uregelmæssigheder, svig eller brud på andre forpligtelser. Når faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster fastlægges ud fra tilskudsmodtagerens sædvanlige praksis for omkostningsberegning, finder artikel 185, stk. 2, anvendelse.

2. Hyppigheden og omfanget af tjek og kontroller kan blandt andet afhænge af foranstaltningens art eller tilskudsmodtageren, herunder tidligere uregelmæssigheder eller svig, som kan tilskrives den pågældende tilskudsmodtager.

3. De betingelser, som udløser betaling af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster, må ikke pålægge tilskudsmodtageren at indberette sine faktisk afholdte omkostninger.

4. Udbetaling af tilskuddet på grundlag af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst må ikke påvirke tilskudsmodtagernes ret til adgang til lovpligtige registre til de formål, der er omhandlet i artikel 129 og 184.

5. Med henblik på de tjek og kontroller, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, finder artikel 186, stk. 3, litra a) og b), anvendelse.

Artikel 184

Regelmæssig vurdering af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster

Den metode, hvormed faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster fastsættes, de underliggende data og de fremkomne beløb samt tilstrækkeligheden af disse beløb for så vidt angår de opnåede output og/eller resultater skal vurderes regelmæssigt og, hvor det er relevant, tilpasses i overensstemmelse med artikel 181. Hyppigheden og omfanget af vurderingerne afhænger af udviklingen i og arten af omkostninger, idet der navnlig tages hensyn til væsentlige ændringer i markedspriser og andre relevante forhold.

Artikel 185

Tilskudsmodtagerens sædvanlige praksis for omkostningsberegning

1. Hvis der gives tilladelse til at anvende tilskudsmodtagerens sædvanlige praksis for omkostningsberegning, kan den ansvarlige anvisningsberettigede vurdere, om denne praksis opfylder de i artikel 181, stk. 4, omhandlede betingelser. Denne vurdering kan ske forudgående eller ved anvendelse af en passende strategi for efterfølgende kontrol.

2. Hvis det på forhånd er fastslået, at tilskudsmodtagerens sædvanlige praksis for omkostningsberegning opfylder betingelserne i artikel 181, stk. 4, kan størrelsen af faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter fast takst fastsat i henhold til denne praksis, ikke anfægtes af en efterfølgende kontrol. Dette berører ikke den ansvarlige anvisningsberettigedes ret til at nedsætte tilskuddet i overensstemmelse med artikel 131, stk. 4.

3. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan konkludere, at tilskudsmodtagerens sædvanlige praksis for omkostningsberegning opfylder betingelserne i artikel 181, stk. 4, hvis de accepteres af de nationale myndigheder i forbindelse med tilsvarende finansieringsordninger.

Artikel 186

Støtteberettigede omkostninger

1. Tilskud må ikke overstige et samlet loft, der udtrykkes som en absolut værdi ("maksimalt tilskudsbeløb") beregnet på grundlag af:

   a) det samlede finansieringsbeløb, som ikke er knyttet til omkostninger, i det i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede tilfælde

   b) de anslåede støtteberettigede omkostninger, hvor det er muligt, i det i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede tilfælde

   c) det samlede beløb af de anslåede støtteberettigede omkostninger, der er klart fastlagt på forhånd, i form af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster som omhandlet i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra c), d) og e).

   Uden at det berører basisretsakten, kan tilskud også udtrykkes som en procentdel af de anslåede støtteberettigede omkostninger, når tilskuddet har den i første afsnit, litra b), omhandlede form, eller som en procentdel af de faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

Hvis tilskuddet har den i første afsnit, litra b), anførte form, og hvis tilskuddet som følge af særlige forhold ved foranstaltningen kun kan udtrykkes i absolut værdi, skal verificeringen af de støtteberettigede omkostninger foretages i overensstemmelse med artikel 155, stk. 4, og, hvor det er relevant, artikel 155, stk. 5.

2. Uden at dette berører den maksimale samfinansieringssats, der er fastsat i basisretsakten, gælder følgende:

a) tilskuddet må ikke overstige de støtteberettigede omkostninger

b) når tilskuddet har den i første afsnit, litra b), omhandlede form, og når de anslåede støtteberettigede omkostninger omfatter omkostninger ved frivilligt arbejde, jf. artikel 181, stk. 8, må tilskuddet ikke overstige de anslåede støtteberettigede omkostninger fraregnet omkostningerne ved frivilligt arbejde.

3. Støtteberettigede omkostninger, der faktisk er afholdt af tilskudsmodtageren, som omhandlet i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra b), skal opfylde alle følgende kriterier:

a) de afholdes i foranstaltningens eller arbejdsprogrammets løbetid med undtagelse af de omkostninger, der vedrører afsluttende rapporter og revisionspåtegninger

b) de er angivet i det anslåede samlede budget for foranstaltningen eller arbejdsprogrammet

c) de er nødvendige for gennemførelsen af den foranstaltning eller det arbejdsprogram, som er genstand for tilskuddet

d) de kan identificeres og verificeres, idet de navnlig er opført i tilskudsmodtagerens regnskaber og fastlagt i overensstemmelse med de regnskabsstandarder, som gælder i det land, hvor tilskudsmodtageren er etableret, og i overensstemmelse med tilskudsmodtagerens sædvanlige praksis for omkostningsberegning

e) de opfylder kravene i den relevante skatte- og sociallovgivning

f) de er rimelige og berettigede og overholder princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, navnlig med hensyn til sparsommelighed og effektivitet.

4. Indkaldelser af forslag skal præcisere, hvilke omkostningskategorier der anses for berettiget til EU-finansiering.

Medmindre andet er fastsat i basisretsakten og ud over denne artikels stk. 3, er følgende omkostningskategorier støtteberettigede, når disse af den ansvarlige anvisningsberettigede er angivet som støtteberettigede i forbindelse med indkaldelsen af forslag:

a) omkostninger vedrørende en forfinansieringsgaranti stillet af tilskudsmodtageren, når en sådan garanti kræves af den ansvarlige anvisningsberettigede i medfør af artikel 152, stk. 1

b) omkostninger til attester om regnskaberne og operationelle kontrolrapporter, når den ansvarlige anvisningsberettigede anmoder om sådanne attester eller rapporter

c) moms, som ikke kan tilbagebetales i henhold til den relevante nationale momslovgivning, og som er betalt af en tilskudsmodtager, der ikke er en afgiftspligtig person efter artikel 13, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF[1]

d) afskrivningsomkostninger, forudsat at de rent faktisk er afholdt af tilskudsmodtageren

e) lønomkostninger til nationale myndigheders personale i det omfang, de vedrører omkostningerne til aktiviteter, som den pågældende offentlige myndighed ikke ville udføre, hvis ikke det pågældende projekt blev gennemført.

Med henblik på andet afsnit, litra c):

a) anses moms for ikke at kunne kræves godtgjort, hvis den i henhold til den nationale lovgivning vedrører en eller flere af følgende aktiviteter:

   i) fritagne aktiviteter uden fradragsret

   ii) aktiviteter, som falder uden for anvendelsesområdet for moms

   iii) aktiviteter som omhandlet i nr. i) eller ii), for hvilke momsen ikke kan fratrækkes, men refunderes ved hjælp af specifikke refusionsordninger eller godtgørelsesfonde, som ikke er omhandlet i direktiv 2006/112/EF, selv om den pågældende ordning eller fond er oprettet ved national momslovgivning

[1] Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

b) moms vedrørende de aktiviteter, som er anført i artikel 13, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF, anses for at være betalt af en tilskudsmodtager, som ikke er en ikkeafgiftspligtig person efter nævnte direktivs artikel 13, stk. 1, første afsnit, uanset om den pågældende medlemsstat betragter disse aktiviteter som aktiviteter, der udøves af offentligretlige organer, som optræder i deres egenskab af offentlig myndighed.

Artikel 187

Tilknyttede enheder og eneste tilskudsmodtager

1. I dette afsnit betragtes følgende enheder som enheder med tilknytning til tilskudsmodtageren:

a) enheder, der tilsammen udgør den eneste tilskudsmodtager, jf. stk. 2

b) enheder, der opfylder kriterierne for tildeling af et tilskud, og som ikke befinder sig i en af de i artikel 136, stk. 1, og artikel 141, stk. 1, omhandlede situationer og har en tilknytning til tilskudsmodtageren, navnlig en retlig eller kapitalmæssig retlig tilknytning, der hverken er begrænset til foranstaltningen eller oprettet udelukkende med henblik på gennemførelsen heraf.

Afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, finder ligeledes anvendelse på tilknyttede enheder.

2. Når flere enheder opfylder kriterierne for tildeling af et tilskud, og de tilsammen udgør én enhed, kan denne enhed behandles som den eneste tilskudsmodtager, herunder også når enheden er oprettet specifikt med det formål at gennemføre den foranstaltning, der skal finansieres af tilskuddet.

3. Medmindre andet er bestemt i indkaldelsen af forslag, kan enheder, der er tilknyttet en tilskudsmodtager, deltage i gennemførelsen af foranstaltningen, forudsat at begge følgende betingelser er opfyldt:

   a) de pågældende enheder identificeres i tilskudsaftalen

   b) de pågældende enheder overholder de bestemmelser, der gælder for tilskudsmodtageren i henhold til tilskudsaftalen, for så vidt angår:

      i) omkostningernes støtteberettigelse eller de betingelser, som udløser betalingen

      ii) Kommissionens, OLAF's og Revisionsrettens ret til at foretage tjek og revision.

   Omkostninger afholdt af sådanne enheder kan godkendes som støtteberettigede eller kan omfattes af faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst.

KAPITEL 2

Principper

Artikel 188

Generelle principper for tilskud

Tilskud ydes under overholdelse af principperne om:

a) ligebehandling

b) gennemsigtighed

c) samfinansiering

d) ikkekumuleret tildeling og ingen dobbeltfinansiering

e) ikketilbagevirkende kraft

f) forbud mod fortjeneste.

Artikel 189

Gennemsigtighed

1. Tilskud tildeles efter offentliggørelse af indkaldelser af forslag, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 195.

2. Alle tilskud, der tildeles i løbet af et regnskabsår, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1-4.

3. Efter den offentliggørelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2, sender Kommissionen på anmodning af Europa-Parlamentet og Rådet disse en rapport om:

a) antallet af ansøgere i det foregående regnskabsår

b) antallet og procentdelen af accepterede ansøgninger pr. indkaldelse af forslag

c) procedurens gennemsnitlige varighed fra datoen for afslutningen af indkaldelsen af forslag til tildelingen af tilskud

d) antallet og størrelsen af tilskud, for hvilke en efterfølgende offentliggørelse ikke fandt sted i det foregående regnskabsår i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4

e) ethvert tilskud til finansielle institutioner, herunder EIB eller EIF i overensstemmelse med artikel 195, første afsnit, litra g).

Artikel 190

Samfinansiering

1. Tilskud skal involvere samfinansiering. Følgelig må de midler, der er nødvendige for at gennemføre foranstaltningen eller arbejdsprogrammet, ikke udelukkende tilføres ved hjælp af tilskuddet.

Samfinansiering kan ydes i form af tilskudsmodtagerens egne midler, indtægter fra foranstaltningen eller arbejdsprogrammet eller finansielle bidrag eller bidrag i form af naturalydelser fra tredjemand.

2. Naturalydelser fra tredjemand i form af frivilligt arbejde værdisat i overensstemmelse med artikel 181, stk. 8, skal forelægges som støtteberettigede omkostninger i budgetoverslaget. De skal forelægges særskilt fra de øvrige støtteberettigede omkostninger. Frivilligt arbejde kan udgøre op til 50 % af samfinansieringen. Til brug for beregning af denne procentdel skal bidrag i form af naturalydelser og anden samfinansiering baseres på overslagene fra ansøgeren.

   Andre bidrag i form af naturalydelser fra tredjemand skal forelægges særskilt fra bidragene til de støtteberettigede omkostninger i budgetoverslaget. Deres anslåede værdi skal angives i budgetoverslaget og må ikke ændres efterfølgende.

3. Som en undtagelse fra stk. 1 kan en foranstaltning udadtil finansieres fuldt ud af tilskuddet, hvis dette viser sig at være nødvendigt for dens gennemførelse. Der gives i sådanne tilfælde en begrundelse herfor i tildelingsafgørelsen.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på rentegodtgørelser og garantigebyrstøtte.

Artikel 191

Princippet om ikkekumuleret tildeling og forbud mod dobbeltfinansiering

1. Hver tilskudsmodtager kan i forbindelse med én og samme foranstaltning kun tildeles ét tilskud finansieret over budgettet, medmindre andet er hjemlet i de relevante basisretsakter.

   En tilskudsmodtager kan kun tildeles ét driftstilskud finansieret over budgettet pr. regnskabsår.

   En foranstaltning kan finansieres af forskellige ansvarlige anvisningsberettigede i fællesskab med midler fra flere særskilte budgetposter.

2. Ansøgeren underretter omgående de anvisningsberettigede, hvis der er indgivet flere ansøgninger eller modtaget flere tilskud i forbindelse med den samme foranstaltning eller det samme arbejdsprogram.

3. Under ingen omstændigheder må de samme omkostninger finansieres to gange over budgettet.

4. I forbindelse med følgende typer støtte finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse, og Kommissionen kan, hvor det er relevant, beslutte ikke at verificere, om den samme omkostning er blevet finansieret to gange:

   a) stipendier til studier, forskning, praktikophold eller erhvervsuddannelse udbetalt til fysiske personer

   b) direkte støtte til fysiske personer med særligt stort behov, såsom arbejdsløse og flygtninge.

Artikel 192

Princippet om forbud mod fortjeneste

1. Tilskud må ikke have til formål eller følge, at tilskudsmodtageren inden for rammerne af foranstaltningen eller arbejdsprogrammet opnår en fortjeneste ("princippet om forbud mod fortjeneste").

2. Med henblik på stk. 1 defineres fortjeneste som det beløb beregnet ved betalingen af saldoen, hvormed indtægterne overstiger foranstaltningens eller arbejdsprogrammets støtteberettigede omkostninger, hvor indtægterne er begrænset til EU-støtten og indtægterne fra den pågældende foranstaltning eller det pågældende arbejdsprogram.

   Når det drejer sig om driftstilskud, skal beløb, der er øremærket til opbygning af reserver, ikke tages i betragtning i forbindelse med verificering af overholdelsen af princippet om forbud mod fortjeneste.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på:

   a) foranstaltninger, hvis formål er at øge en tilskudsmodtagers økonomiske kapacitet eller foranstaltninger, der skaber en indkomst for at sikre deres videreførelse efter den EU-finansieringsperiode, der er fastsat i tilskudsaftalen

   b) stipendier til studier, forskning, praktikophold eller erhvervsuddannelse udbetalt til fysiske personer eller anden direkte støtte til fysiske personer med særligt stort behov, såsom arbejdsløse og flygtninge

c) foranstaltninger gennemført af nonprofitorganisationer

d) tilskud i den form, der er omhandlet i artikel 125, stk. 1, første afsnit, litra a)

e) tilskud med lav værdi.

4. Når der opnås en fortjeneste, er Kommissionen berettiget til at tilbagesøge den procentdel af fortjenesten, der svarer til EU-bidraget til de støtteberettigede omkostninger, som faktisk er afholdt af tilskudsmodtageren i forbindelse med gennemførelse af foranstaltningen eller arbejdsprogrammet.

Artikel 193

Princippet om ikketilbagevirkende kraft

1. Medmindre andet er fastsat i denne artikel, må tilskud ikke tildeles med tilbagevirkende kraft.

2. Der kan ydes tilskud til en allerede påbegyndt foranstaltning, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen inden undertegnelsen af tilskudsaftalen.

I sådanne tilfælde er omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, ikke støtteberettigede, undtagen:

a) i behørigt begrundede undtagelsestilfælde som fastsat i basisretsakten, eller

b) hvis foranstaltninger som omhandlet i artikel 195, første afsnit, litra a) eller b), er yderst påtrængende, hvorved en tidlig indgriben fra Unionens side vil være af væsentlig betydning.

I de i andet afsnit, litra b), omhandlede tilfælde er omkostninger, som en tilskudsmodtager har afholdt inden datoen for indgivelse af ansøgningen, berettiget til EU-finansiering på følgende betingelser:

a) årsagerne til en sådan undtagelse er behørigt begrundet af den ansvarlige anvisningsberettigede

b) i tilskudsaftalen fastsættes udtrykkeligt datoen for støtteberettigelse til en dato, som ligger før datoen for indgivelsen af ansøgninger.

Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede aflægger rapport om alle de i nærværende afsnit omhandlede tilfælde under overskriften "Undtagelser fra princippet om ikketilbagevirkende kraft i henhold til finansforordningens artikel 193" i den årsberetning, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9.

3. Der må ikke ydes tilskud med tilbagevirkende kraft til allerede afsluttede foranstaltninger.

4. Hvad angår driftstilskud, skal tilskudsaftalen være undertegnet senest fire måneder efter begyndelsen af tilskudsmodtagerens regnskabsår. Omkostninger, der er afholdt forud for datoen for indgivelse af ansøgningen om tilskud eller forud for begyndelsen af tilskudsmodtagerens regnskabsår, er ikke støtteberettigede. Den første tranche skal betales til tilskudsmodtageren inden for 30 kalenderdage efter tilskudsaftalens underskrivelse.

KAPITEL 3

Tilskudsprocedure og tilskudsaftale

Artikel 194

Indhold og offentliggørelse af indkaldelser af forslag

1. Indkaldelser af forslag skal angive:

   a) de mål, der forfølges

   b) kriterierne for støtteberettigelse, udelukkelse, udvælgelse og tildeling samt de relevante bilag

   c) de nærmere regler for EU-finansiering med angivelse af alle typer EU-bidrag, navnlig tilskudsformer

   d) de nærmere regler og fristen for indgivelse af forslag

   e) den planlagte dato, hvor alle ansøgere vil blive underrettet om resultatet af vurderingen af deres ansøgninger, og den vejledende dato for underskrivelse af tilskudsaftaler.

2. Datoerne omhandlet i stk. 1, litra e), fastlægges med udgangspunkt i følgende frister:

a) maksimalt seks måneder efter fristen for indgivelse af fuldstændige forslag skal alle ansøgere være underrettet om resultatet af vurderingen af deres ansøgninger

b) maksimalt tre måneder efter den dato, hvor de valgte ansøgere er blevet underrettet, skal der underskrives tilskudsaftaler med dem.

Disse frister kan justeres for at tage højde for den tid, der eventuelt er påkrævet for at overholde særlige procedurer, der måtte være krævet efter basisretsakten i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011, og kan overskrides i særlige, behørigt begrundede tilfælde, navnlig i forbindelse med komplekse foranstaltninger, når der er et stort antal ansøgninger eller forsinkelser, der skyldes ansøgerne.

Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede angiver i sin årsberetning den gennemsnitlige tid, der er gået, inden ansøgerne er blevet underrettet og tilskudsaftalerne underskrevet. I tilfælde af overskridelse af de frister, der er omhandlet i første afsnit, skal den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede oplyse årsagerne dertil og skal, hvis de ikke er behørigt begrundet i overensstemmelse med andet afsnit, foreslå korrigerende foranstaltninger.

3. Indkaldelser af forslag offentliggøres på EU-institutioners websted og på enhver anden hensigtsmæssig måde, herunder i *Den Europæiske Unions Tidende*, når det er nødvendigt for at informere potentielle tilskudsmodtagere yderligere. Indkaldelser af forslag kan offentliggøres med forbehold af vedtagelsen af den finansieringsafgørelse, der er omhandlet i artikel 110, herunder i løbet af det år, som går forud for gennemførelsen af budgettet. Enhver ændring af indholdet af indkaldelserne af forslag offentliggøres på samme vilkår.

Artikel 195

Undtagelsestilfælde, hvor der ikke indkaldes forslag

Tilskud kan kun tildeles uden indkaldelse af forslag i følgende tilfælde:

a) med henblik på humanitær bistand, nødhjælpsforanstaltninger, civilbeskyttelsesindsats eller bistand i krisesituationer

b) i andre undtagelsesvise og behørigt begrundede hastetilfælde

c) til organer med et retligt eller faktisk monopol eller til organer udpeget af medlemsstater, på deres ansvar, når disse medlemsstater befinder sig i en retlig eller faktisk monopolstilling

d) til organer, der i en basisretsakt som omhandlet i artikel 58 udtrykkeligt er identificeret som tilskudsmodtagere, eller til organer udpeget af medlemsstater, på deres ansvar, når disse medlemsstater i en basisretsakt er identificeret som tilskudsmodtagere

e) når det drejer sig om forskning og teknologisk udvikling, til de organer, som er anført i det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 110, når basisretsakten udtrykkeligt giver denne mulighed og på betingelse af, at projektet ikke falder inden for anvendelsesområdet for en indkaldelse af forslag

f) når det drejer sig om aktiviteter med særlige karakteristika, som kræver en særlig form for organ på grund af dets tekniske kompetence, dets høje specialiseringsgrad eller dets administrative beføjelser, på betingelse af, at de pågældende aktiviteter ikke falder inden for anvendelsesområdet for en indkaldelse af forslag.

g) til EIB eller EIF til tekniske bistandsforanstaltninger. I så fald finder artikel 196, stk. 1, litra a)-d), ikke anvendelse.

Når den i første afsnit omhandlede særlige form for organ er en medlemsstat, kan tilskuddet også tildeles uden indkaldelse af forslag til det organ, der udpeges af medlemsstaten, på dennes ansvar, med henblik på gennemførelse af foranstaltningen.

De tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og f), begrundes behørigt i tildelingsafgørelsen.

Artikel 196

Indholdet af ansøgninger om tilskud

1. Ansøgningen om tilskud skal indeholde følgende:

a) oplysninger om ansøgerens retlige status

b) en erklæring fra ansøgeren på tro og love i overensstemmelse med artikel 137, stk. 1, og om, at udvælgelses- og tildelingskriterierne er opfyldt

c) de nødvendige oplysninger til at godtgøre ansøgerens finansielle og operationelle kapacitet til at gennemføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram, og, hvis den ansvarlige anvisningsberettigede på grundlag af en risikovurdering træffer afgørelse herom, bilag til bekræftelse af oplysningerne, såsom resultatopgørelsen og balancen for op til de tre seneste afsluttede regnskabsår.

Der må ikke anmodes om sådanne oplysninger og bilag fra ansøgere, hvis finansielle og operationelle kapacitet ikke skal verificeres, jf. artikel 198, stk. 5 eller 6. Derudover må der ikke anmodes om bilag for tilskud med lav værdi

d) når ansøgningen vedrører et tilskud til en foranstaltning, hvor beløbet overstiger 750 000 EUR, eller et driftstilskud, som overstiger 100 000 EUR, en revisionsberetning udarbejdet af en autoriseret ekstern revisor, hvis en sådan beretning foreligger, og i alle tilfælde, hvor en lovpligtig revision er påkrævet i henhold til EU-retten eller national ret, hvorved regnskabet for op til de tre seneste disponible regnskabsår attesteres. Ansøgeren skal i alle øvrige tilfælde indgive en egenerklæring underskrevet af dennes bemyndigede repræsentant, hvori rigtigheden af regnskabet for op til de tre seneste disponible regnskabsår attesteres.

Første afsnit finder kun anvendelse på den første ansøgning, som tilskudsmodtageren indgiver til en ansvarlig anvisningsberettiget i løbet af ét og samme regnskabsår.

Når det drejer sig om aftaler mellem Kommissionen og flere tilskudsmodtagere, gælder de tærskler, som er fastsat i første afsnit, for hver enkelt tilskudsmodtager.

Når der er tale om de partnerskaber, der er omhandlet i artikel 130, stk. 4, skal den revisionsberetning, der er omhandlet i dette litras første afsnit, og som omfatter de to seneste disponible regnskabsår, forelægges, inden den finansielle partnerskabsrammeaftale undertegnes.

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan på grundlag af en risikovurdering undlade at kræve den i første afsnit omhandlede forpligtelse opfyldt for uddannelsesinstitutioner og, når der er tale om aftaler med flere tilskudsmodtagere, for tilskudsmodtagere, der har påtaget sig et solidarisk og fælles ansvar, eller som ikke har noget finansielt ansvar.

Første afsnit finder ikke anvendelse på personer og enheder, der er støtteberettigede ved indirekte forvaltning, i det omfang de opfylder betingelserne i artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), og i artikel 154.

e) en beskrivelse af foranstaltningen eller arbejdsprogrammet og et budgetoverslag, der:

i) har balance i indtægter og udgifter og

ii) angiver de anslåede støtteberettigede omkostninger for foranstaltningen eller arbejdsprogrammet.

Nr. i) og ii) finder ikke anvendelse på multidonorforanstaltninger.

Uanset nr. i) kan budgetoverslaget i behørigt begrundede tilfælde omfatte hensættelser til uforudsete udgifter eller mulige udsving i valutakurser

f) en angivelse af kilderne til og beløbet af de EU-midler, som den pågældende i samme regnskabsår har modtaget eller ansøgt om til den samme foranstaltning eller en del af foranstaltningen eller til driften, samt alle andre midler, som ansøgeren har modtaget eller ansøgt om til den samme foranstaltning.

2. Ansøgningen kan opdeles i flere dele, som kan indgives i forskellige faser i overensstemmelse med artikel 200, stk. 2.

Artikel 197

Kriterier for støtteberettigelse

1. I kriterierne for støtteberettigelse fastsættes betingelserne for deltagelse i en indkaldelse af forslag.

2. Enhver af følgende ansøgere er berettigede til at deltage i en indkaldelse af forslag:

   a) juridiske personer

   b) fysiske personer, i det omfang dette er nødvendigt på grund af foranstaltningens art eller beskaffenhed eller på grund af den målsætning, der forfølges af ansøgeren

   c) enheder, der ikke er juridiske personer i henhold til gældende national ret, forudsat at deres repræsentanter har kapacitet til at indgå retlige forpligtelser på enhedens vegne, og at enhederne frembyder garanti for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser svarende til den garanti, som juridiske personer frembyder. Ansøgeren skal navnlig have en finansiel og operationel kapacitet, der svarer til juridiske personers. Ansøgerens repræsentanter skal bevise, at disse betingelser er opfyldt.

3. Indkaldelser af forslag kan fastlægge yderligere kriterier for støtteberettigelse, der skal fastsættes under behørig hensyntagen til målene for foranstaltningen og overholde principperne om gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling.

4. Med henblik på artikel 180, stk. 5, og nærværende artikel betragtes JRC som en juridisk person etableret i en medlemsstat.

Artikel 198

Udvælgelseskriterier

1. Der anvendes udvælgelseskriterier, der gør det muligt at vurdere ansøgerens evne til at fuldføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram.

2. Ansøgeren skal råde over stabile finansieringskilder, som er tilstrækkelige til, at vedkommende kan opretholde sine aktiviteter i hele den periode, hvortil der ydes tilskud, og deltage i finansieringen heraf ("finansiel kapacitet").

3. Ansøgeren skal råde over de faglige kompetencer og kvalifikationer, der er nødvendige for at fuldføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i basisretsakten ("operationel kapacitet").

4. Den finansielle og operationelle kapacitet verificeres navnlig ud fra en analyse af eventuelle oplysninger eller bilag, der er omhandlet i artikel 196.

Er der ikke i indkaldelsen af forslag anmodet om bilag, og har den ansvarlige anvisningsberettigede rimelige grunde til at betvivle en ansøgers finansielle eller operationelle kapacitet, skal den ansvarlige anvisningsberettigede anmode ansøgeren om at fremlægge alle relevante dokumenter.

For partnerskaber foretages verificeringen i overensstemmelse med artikel 130, stk. 6.

5. Den finansielle kapacitet skal ikke verificeres, når der er tale om:

a) fysiske personer, som modtager uddannelsesstøtte

b) fysiske personer med særligt stort behov, såsom arbejdsløse og flygtninge, der modtager direkte støtte

c) offentlige organer, herunder medlemsstatsorganisationer

d) internationale organisationer

e) personer eller enheder, der ansøger om rentegodtgørelse og garantigebyrstøtte, når målet med en sådan godtgørelse og støtte er at øge tilskudsmodtagerens finansielle kapacitet eller at skabe en indkomst.

6. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan på grundlag af en risikoanalyse undlade at kræve forpligtelsen til at verificere offentlige organers, medlemsstatsorganisationers og internationale organisationers operationelle kapacitet.

Artikel 199

Tildelingskriterier

Tildelingskriterierne skal gøre det muligt at:

a) bedømme kvaliteten af de indgivne forslag set i forhold til de opstillede mål og prioriteter og de forventede resultater

b) tildele tilskud til de foranstaltninger eller arbejdsprogrammer, der maksimerer EU-finansieringens samlede effektivitet.

c) evaluere ansøgningerne om tilskud.

Artikel 200

Evalueringsprocedure

1. Forslagene evalueres på grundlag af de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier med henblik på at afgøre, hvilke forslag der kan finansieres.

2. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal, hvor det er hensigtsmæssigt, opdele processen i flere faser. Reglerne for processen meddeles i indkaldelsen af forslag.

De ansøgere, hvis forslag afvises i en hvilken som helst fase, underrettes i overensstemmelse med stk. 7.

De samme dokumenter og oplysninger kræves kun én gang i den samme procedure.

3. Evalueringsudvalget, der er omhandlet i artikel 150, eller i givet fald den ansvarlige anvisningsberettigede kan anmode en ansøger om at give yderligere oplysninger eller præcisere de bilag, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 151. Den anvisningsberettigede fører passende registre over kontakterne med ansøgerne under proceduren.

4. Når evalueringsudvalget har afsluttet sit arbejde, underskriver dets medlemmer en protokol om alle de gennemgåede forslag opregnes, hvori deres kvaliteter vurderes, og det angives, hvilke forslag der kan modtage tilskud.

I protokollen opstilles om nødvendigt en rangordning af alle de gennemgåede forslag, og der opstilles anbefalinger for det maksimale beløb til tildeling og eventuelle ikkevæsentlige tilpasninger af tilskudsansøgningen.

Protokollen opbevares som dokumentation.

5. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan opfordre en ansøger til at tilpasse forslaget i lyset af evalueringsudvalgets henstillinger. Den ansvarlige anvisningsberettigede fører passende registre over kontakterne med ansøgerne under proceduren.

6. Den ansvarlige anvisningsberettigede træffer på grundlag af evalueringen sin afgørelse, der skal indeholde mindst følgende oplysninger:

   a) afgørelsens genstand og samlede beløb

   b) de valgte ansøgeres navne, foranstaltningernes betegnelser, de tildelte beløb og grundene til dette valg, herunder når det afviger fra evalueringsudvalgets udtalelse

   c) navnene på eventuelle afviste ansøgere og grundene til, at de er blevet afvist.

7. Den ansvarlige anvisningsberettigede underretter skriftligt ansøgerne om, hvilken afgørelse der er truffet om deres ansøgning. Hvis det ønskede tilskud ikke tildeles, meddeler den pågældende EU-institution grundene til, at ansøgningen blev afvist. Afviste ansøgere underrettes om resultatet af evalueringen af deres ansøgning hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 15 kalenderdage efter, at oplysningerne er sendt til de valgte ansøgere.

8. For tilskud i henhold til artikel 195 kan den ansvarlige anvisningsberettigede:

   a) beslutte ikke at anvende nærværende artikels stk. 2 og 4 og artikel 150

   b) samle indholdet af evalueringsrapporten og tildelingsafgørelsen i et enkelt dokument og underskrive dette.

Artikel 201

Tilskudsaftale

1. Tilskud skal være omfattet af en skriftlig aftale.

2. Tilskudsaftalen skal som minimum indeholde:

   a) emnet

   b) tilskudsmodtageren

   c) varigheden, navnlig:

      i) datoen for dens ikrafttræden

      ii) startdatoen for og varigheden af foranstaltningen eller regnskabsåret, der finansieres

   d) en beskrivelse af foranstaltningen eller, når der er tale om driftstilskud, af arbejdsprogrammet tillige med en beskrivelse af de forventede resultater

   e) den maksimale EU-finansiering udtrykt i EUR, budgetoverslaget for foranstaltningen eller arbejdsprogrammet og tilskuddets form

   f) reglerne for rapportering og betaling samt udbudsreglerne i artikel 205

g) tilskudsmodtagerens accept af de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 129

h) bestemmelser om synligheden af Unionens finansielle støtte, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, hvor en sådan synlighed ikke er mulig eller hensigtsmæssig

i) den relevante lovgivning, hvilket skal være EU-retten, om nødvendigt suppleret af national ret som anført i tilskudsaftalen. Der kan afviges herfra i tilskudsaftaler indgået med internationale organisationer

j) den domstol eller voldgiftsret, der er kompetent til at behandle tvister.

3. Pengekrav, der opstår for andre enheder eller personer end stater som følge af gennemførelsen af en tilskudsaftale, skal kunne tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med artikel 100, stk. 2.

4. Ændringer af tilskudsaftaler må ikke have til formål eller følge at indføre ændringer af en art, der kan skabe tvivl om tildelingsafgørelsen eller indebære tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af ansøgere.

KAPITEL 4

Gennemførelse af tilskud

Artikel 202

Tilskudsbeløbet og ekstrapolering af revisionsresultater

1. Tilskudsbeløbet bliver først endeligt, når den ved delegation bemyndigede ansvarlige anvisningsberettigede har godkendt de endelige rapporter og i givet fald regnskaberne, uden at dette berører den pågældende EU-institutions, OLAF's eller Revisionsrettens mulighed for efterfølgende at foretage revision, tjek og undersøgelser. Artikel 131, stk. 4, finder også anvendelse efter, at tilskuddet er blevet endeligt.

2. Når kontroller eller revisioner påviser systemiske eller tilbagevendende uregelmæssigheder, svig eller misligholdte forpligtelser, der kan tilskrives tilskudsmodtageren og har væsentlig indvirkning på tilskud, som en sådan tilskudsmodtager har fået tildelt på tilsvarende vilkår, kan den ansvarlige anvisningsberettigede suspendere gennemførelsen af tilskudsaftalen eller betalinger i relation til alle de berørte tilskud eller, hvor det er relevant, bringe de pågældende tilskudsaftaler med denne tilskudsmodtager til ophør under hensyntagen til situationens alvor.

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan endvidere nedsætte tilskud, afvise omkostninger, der ikke er støtteberettigede, og inddrive beløb, som uretmæssigt er udbetalt, i forbindelse med alle de tilskud, der er berørt af de i første afsnit omhandlede systemiske eller tilbagevendende uregelmæssigheder, svig eller misligholdte forpligtelser, som kan underkastes revision, tjek og undersøgelser i overensstemmelse med de pågældende tilskudsaftaler.

3. Den ansvarlige anvisningsberettigede fastsætter for hvert enkelt tilskud, om muligt på grundlag af de omkostninger, som uretmæssigt er blevet erklæret for støtteberettigede, de beløb, der skal nedsættes eller inddrives, efter at have godkendt de revisionsberetninger og reviderede regnskaber, som tilskudsmodtageren har fremsendt.

4. Når det ikke er muligt eller ville kræve en uforholdsmæssigt stor indsats præcist at kvantificere de ikkestøtteberettigede omkostninger for hvert enkelt tilskud, kan de beløb, der skal reduceres eller inddrives, fastsættes ved ekstrapolering af den nedsættelses- eller inddrivelsessats, der finder anvendelse på de tilskud, i forhold til hvilke der er påvist systembetingede eller tilbagevendende uregelmæssigheder, svig eller misligholdte forpligtelser, eller ved at anvende en fast sats under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, når ikkestøtteberettigede omkostninger ikke kan anvendes som grundlag for fastsættelsen af de beløb, der skal nedsættes eller inddrives. Tilskudsmodtageren skal have mulighed for at foreslå en behørigt underbygget alternativ metode eller sats, inden der skrides til nedsættelse eller inddrivelse.

Artikel 203

Bilag vedrørende betalingsanmodninger

1. Den ansvarlige anvisningsberettigede skal præcisere de bilag, der skal vedlægges betalingsanmodninger.

2. For hvert tilskud kan forfinansieringen opdeles i flere trancher i overensstemmelse med forsvarlig økonomisk forvaltning. Anmodningen om udbetaling af en yderligere forfinansieringstranche skal ledsages af tilskudsmodtagerens erklæring om udnyttelsen af hidtidig forfinansiering. Hele tranchen udbetales, hvis mindst 70 % af den eventuelle hidtidige forfinansiering er udnyttet. I modsat fald nedsættes tranchen med det beløb, som endnu ikke er udnyttet op til denne tærskel.

3. Tilskudsmodtageren erklærer på tro og love, at oplysningerne i vedkommendes betalingsanmodninger er fuldstændige, pålidelige og retvisende, uden at dette dog berører forpligtelsen til at forelægge bilag. Tilskudsmodtageren erklærer også, at de afholdte omkostninger er støtteberettigede i overensstemmelse med tilskudsaftalen, og at betalingsanmodningerne er underbygget af passende bilag, som kan tjekkes.

4. Til støtte for enhver mellemliggende betaling eller betaling af saldoen uanset beløbet kan den ansvarlige anvisningsberettigede kræve en attest for regnskaberne for foranstaltningen eller arbejdsprogrammet og de underliggende regnskaber. Der anmodes om en sådan attest på grundlag af en risikovurdering under hensyntagen til tilskudsbeløbet, udbetalingens størrelse, den konkrete tilskudsmodtager og de støttede aktiviteters karakter.

   Attesten skal udarbejdes af en autoriseret ekstern revisor eller, når der er tale om offentlige organer, af en kompetent og uafhængig offentligt ansat.

   Attesten skal i overensstemmelse med en metode, som den ansvarlige anvisningsberettigede har godkendt, og på grundlag af vedtagne procedurer i overensstemmelse med internationale standarder attestere, at de omkostninger, som tilskudsmodtageren har opført i de regnskaber, som betalingsanmodningen er baseret på, er reelle, registreret korrekt og støtteberettigede i overensstemmelse med tilskudsaftalen. I konkrete og behørigt begrundede tilfælde kan den ansvarlige anvisningsberettigede anmode om attesten i form af en udtalelse eller et andet format i overensstemmelse med internationale standarder.

5. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan på grundlag af en risikovurdering anmode om en operationel kontrolrapport, som er udarbejdet af en uafhængig tredjemand, der er godkendt af den ansvarlige anvisningsberettigede, til støtte for enhver betaling. Den operationelle kontrolrapport skal fastslå, at den operationelle kontrol er udført i overensstemmelse med en metode, som er godkendt af den ansvarlige anvisningsberettigede, og om foranstaltningen eller arbejdsprogrammet rent faktisk blev gennemført i overensstemmelse med de betingelser, som er fastsat i tilskudsaftalen.

Artikel 204

Finansiel støtte til tredjemand

Når gennemførelsen af en foranstaltning eller et arbejdsprogram gør det nødvendigt at yde finansiel støtte til tredjemand, kan tilskudsmodtageren yde sådan finansiel støtte, hvis betingelserne for sådan støtte er fastsat i tilskudsaftalen mellem tilskudsmodtageren og Kommissionen uden nogen skønsmargen.

Der anses ikke at være nogen skønsmargen, hvis tilskudsafgørelsen præciserer følgende:

a) maksimumsbeløbet for den finansielle støtte, som kan betales til tredjemand, og som ikke må overstige 60 000 EUR og kriterierne for fastsættelse af det præcise beløb

b) de forskellige former for aktiviteter, som der kan ydes en sådan finansiel støtte til, på grundlag af en fast liste

c) en definition af de personer eller kategorier af personer, som kan modtage en sådan finansiel støtte, og kriterierne for at yde støtten.

Den tærskel, der er omhandlet i andet afsnit, litra a), kan overskrides, hvis opfyldelsen af foranstaltningernes mål ellers ville være umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig.

Artikel 205

Kontrakter som led i gennemførelsen

1. Uden at dette berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU og 2014/25/EU[1], kan tilskudsmodtageren, hvis gennemførelsen af foranstaltningen eller arbejdsprogrammet kræver, at der indgås en offentlig kontrakt, tildele den offentlige kontrakt i overensstemmelse med sin sædvanlige indkøbspraksis, forudsat at den offentlige kontrakt tildeles til det økonomisk mest fordelagtige bud eller, hvor det er hensigtsmæssigt, til buddet med laveste pris, idet interessekonflikter undgås.

2. Hvis gennemførelsen af foranstaltningen eller arbejdsprogrammet kræver, at der indgås en offentlig kontrakt med en værdi på over 60 000 EUR, kan den ansvarlige anvisningsberettigede i behørigt begrundede tilfælde kræve, at tilskudsmodtageren overholder særlige regler ud over de i stk. 1 omhandlede.

   Disse særlige regler skal være baseret på regler i denne forordning og stå i et rimeligt forhold til værdien af de pågældende offentlige kontrakter, EU-bidragets relative størrelse i forhold til de samlede omkostninger til foranstaltningen og risikoen. Sådanne særlige regler medtages i tilskudsafgørelsen.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

AFSNIT IX
PRISER

Artikel 206

Almindelige bestemmelser

1. Priser tildeles i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed og ligebehandling og skal fremme opfyldelsen af Unionens politiske mål.

2. Priser må ikke tildeles direkte uden en konkurrence.

   Konkurrencer om priser med en enhedsværdi på 1 000 000 EUR eller derover må kun udskrives, hvis de pågældende priser er nævnt i den finansieringsafgørelse, som er omhandlet i artikel 110, og efter at oplysninger om sådanne priser er blevet forelagt Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Prisens størrelse må ikke være forbundet med de omkostninger, som vinderen har afholdt.

4. Når gennemførelsen af en foranstaltning eller et arbejdsprogram kræver, at en tilskudsmodtager tildeler priser til tredjemand, kan tilskudsmodtageren tildele sådanne priser, forudsat at kriterierne for støtteberettigelse og tildeling, prisens størrelse og betalingsvilkårene er fastlagt i tilskudsaftalen mellem tilskudsmodtageren og Kommissionen uden nogen skønsmargen.

Artikel 207

Konkurrenceregler, tildeling og offentliggørelse

1. Konkurrenceregler skal:

a) fastsætte kriterierne for deltagelse

b) om nødvendigt fastsætte de nærmere regler og fristen for registrering af ansøgere og for indgivelse af ansøgninger

c) fastsætte udelukkelseskriterierne som fastlagt i artikel 136 og udelukkelsesgrundene i artikel 141

d) fastsætte, at ansøgerne bærer det fulde ansvar i tilfælde af krav vedrørende de aktiviteter, der gennemføres som led i konkurrencen

e) fastsætte, at vinderne skal acceptere forpligtelserne i artikel 129 og de offentliggørelsesforpligtelser, som er fastlagt i konkurrencereglerne

f) fastsætte tildelingskriterierne, som skal gøre det muligt at vurdere ansøgningernes kvalitet med hensyn til de forfulgte mål og de forventede resultater og objektivt at fastslå, om ansøgningerne accepteres

g) fastsætte prisens eller prisernes størrelse

h) fastlægge de nærmere regler for udbetaling af priserne til vinderne efter tildelingen.

For så vidt angår første afsnit, litra a), kan tilskudsmodtagere deltage, medmindre andet er anført i konkurrencereglerne.

Artikel 194, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på offentliggørelse af konkurrencer.

2. Konkurrencereglerne kan fastsætte betingelserne for aflysning af konkurrencen, navnlig når dens mål ikke kan opfyldes.

3. Priser uddeles af den ansvarlige anvisningsberettigede efter en evaluering foretaget af det evalueringsudvalg, der er omhandlet i artikel 150.

Artikel 200, stk. 4 og 6, finder tilsvarende anvendelse på tildelingsafgørelsen.

4. Ansøgerne underrettes om resultatet af evalueringen af deres ansøgning hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 15 kalenderdage efter, at den anvisningsberettigede har truffet tildelingsafgørelsen.

Den vindende ansøger underrettes om afgørelsen om tildeling af prisen, som udgør den retlige forpligtelse.

5. Alle priser, der tildeles i løbet af et regnskabsår, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1-4.

På anmodning af Europa-Parlamentet og Rådet sender Kommissionen efter offentliggørelsen disse en rapport om:

a) antallet af ansøgere i det forløbne år

b) antallet af ansøgere og procentdelen af accepterede ansøgninger pr. konkurrence

c) en liste over de eksperter, som har deltaget i evalueringsudvalg i det forløbne år, sammen med oplysninger om, hvilken procedure der er anvendt ved udvælgelsen af eksperterne.

AFSNIT X
FINANSIELLE INSTRUMENTER, BUDGETGARANTIER OG FINANSIEL BISTAND

KAPITEL 1
Fælles bestemmelser

Artikel 208

Anvendelsesområde og gennemførelse

1. Såfremt det viser sig at være den mest hensigtsmæssige måde at opfylde Unionens politikmål, kan Unionen etablere finansielle instrumenter eller yde budgetgarantier eller finansiel bistand med støtte fra budgettet ved en basisretsakt, som fastlægger deres anvendelsesområde og gennemførelsesperiode.

2. Medlemsstaterne kan bidrage til Unionens finansielle instrumenter, budgetgarantier eller finansielle bistand. Tredjeparter kan også bidrage, hvis der gives tilladelse til dette i basisretsakten.

3. Gennemføres finansielle instrumenter ved delt forvaltning med medlemsstaterne, finder sektorspecifikke regler anvendelse.

4. Når finansielle instrumenter eller budgetgarantier gennemføres ved indirekte forvaltning, indgår Kommissionen aftaler med enhederne i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), iii), v) og vi). Når disse enheders systemer, regler og procedurer er blevet vurderet i henhold til artikel 154, stk. 4, kan de fuldt ud basere sig på disse systemer, regler og procedurer. Disse enheder kan, når de gennemfører finansielle instrumenter og budgetgarantier ved indirekte forvaltning, indgå aftaler med finansielle formidlere, som udvælges i overensstemmelse med procedurer svarende til dem, der anvendes af Kommissionen. Disse enheder skal indarbejde kravene i artikel 155, stk. 2, i sådanne aftaler.

Kommissionen forbliver ansvarlig for at sikre, at gennemførelsesrammen for de finansielle instrumenter er i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og understøtter opfyldelsen af fastlagte og tidsbestemte politikmål, der kan måles i form af ydelser og/eller resultater. Kommissionen har ansvaret for gennemførelsen af de finansielle instrumenter, uden at dette dog berører de bemyndigede enheders retlige og kontraktlige ansvar i overensstemmelse med den relevante lovgivning og artikel 129.

Når tredjelande bidrager til finansielle instrumenter eller budgetgarantier i henhold til stk. 2, kan basisretsakten åbne mulighed for, at der udpeges støtteberettigede gennemførelsesenheder eller modparter fra de pågældende lande.

5. Revisionsretten har fuld adgang til alle oplysninger relateret til finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand, herunder ved kontrol på stedet.

Revisionsretten er den eksterne revisor, der er ansvarlig for de projekter og programmer, som modtager støtte under et finansielt instrument eller en budgetgaranti eller modtager finansiel bistand.

Artikel 209

Principper og betingelser for finansielle instrumenter og budgetgarantier

1. Finansielle instrumenter og budgetgarantier anvendes i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed, proportionalitet, ikkeforskelsbehandling, ligebehandling og nærhed og i overensstemmelse med deres målsætninger.

2. Finansielle instrumenter og budgetgarantier:

   a) skal rette op på markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold og må kun yde støtte på en proportional måde til slutmodtagere, som i henhold til internationalt accepterede standarder anses for at være økonomisk levedygtige på tidspunktet for Unionens finansielle støtte

b) skal opnå additionalitet ved at hindre erstatning af potentiel støtte og potentielle investeringer fra andre offentlige eller private kilder

c) må ikke forvride konkurrencen på det indre marked og skal være i overensstemmelse med statsstøttereglerne

d) skal opnå en løftestangseffekt og en multiplikatoreffekt med et målinterval af værdier baseret på en forudgående evaluering for det tilsvarende finansielle instrument eller den tilsvarende budgetgaranti ved at mobilisere en samlet investering, som er større end Unionens bidrag eller garanti, herunder, hvor det er relevant, maksimering af private investeringer

e) skal gennemføres således, at det sikres, at de enheder eller modparter, som medvirker til gennemførelsen, har en fælles interesse i at nå de politikmål, der er fastsat i den relevante basisretsakt, i kraft af bestemmelser om f.eks. saminvestering, krav om risikodeling eller finansielle incitamenter, samtidig med at interessekonflikter i forhold til de pågældende enheders eller modparters andre aktiviteter undgås

f) skal fastsætte et vederlag fra Unionen, der står i et rimeligt forhold til risikodelingen blandt de finansielle deltagere og politikmålene for det finansielle instrument eller budgetgarantien

g) skal, hvis vederlag til de gennemførende enheder eller de modparter, som medvirker til gennemførelsen, er forfaldent, sørge for, at et sådant vederlag er præstationsbaseret og omfatter:

   i) administrationsgebyrer, som aflønner enheden eller modparten for det udførte arbejde i forbindelse med gennemførelsen af et finansielt instrument eller en budgetgaranti, der så vidt muligt skal være baseret på de udførte transaktioner eller tilbagebetalte beløb, og

   ii) politikrelaterede incitamenter for at fremme opfyldelsen af politikmålene eller incitamenter vedrørende det finansielle instruments eller budgetgarantiens økonomiske resultater, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Ekstraordinære udgifter kan godtgøres i behørigt begrundede tilfælde

h) skal baseres på forudgående evalueringer, individuelt eller som led i et program i overensstemmelse med artikel 34, og indeholde en redegørelse for valget af typen af finansiel transaktion under hensyntagen til de politikmål, der forfølges, og de dermed forbundne finansielle risici og besparelser for budgettet.

De i første afsnit, litra h), omhandlede evalueringer revideres og opdateres for at tage højde for større socioøkonomiske ændringers indvirkning på rationalet bag det finansielle instrument eller budgetgarantien.

3. Uden at det berører sektorspecifikke regler om delt forvaltning, opføres indtægter, herunder udbytte, kapitalgevinster, garantigebyrer og renter på lån og på indestående på forvaltningskonti, der betales tilbage til Kommissionen, eller på forvaltningskonti, der åbnes til finansielle instrumenter eller budgetgarantier og kan tilskrives støtten fra budgettet under et finansielt instrument eller en budgetgaranti, i budgettet efter fratrækning af forvaltningsomkostninger og -gebyrer.

De årlige tilbagebetalinger, herunder tilbagebetalinger af kapital, indfriede garantier og tilbagebetalinger af låns hovedstol, som betales tilbage til Kommissionen eller til forvaltningskonti, der er åbnet til finansielle instrumenter eller budgetgarantier og kan tilskrives støtten fra budgettet under et finansielt instrument eller en budgetgaranti, skal udgøre interne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, litra f), og skal, uden at det berører artikel 215, stk. 5, anvendes til det samme finansielle instrument eller den samme budgetgaranti i en periode, der maksimalt svarer til den periode, som den budgetmæssige forpligtelse dækker, plus to år, medmindre andet er fastsat i en basisretsakt.

Kommissionen tager hensyn til sådanne interne formålsbestemte indtægter i forbindelse med forslag til bevillingsramme for fremtidige tildelinger til finansielle instrumenter eller budgetgarantier.

Uanset andet afsnit kan saldoen for udestående formålsbestemte indtægter, der er bevilget i henhold til en basisretsakt, som skal ophæves eller udløber, også tildeles et andet finansielt instrument, der forfølger tilsvarende mål, hvis dette er fastlagt i den basisretsakt, der opretter det pågældende finansielle instrument.

4. Den ansvarlige anvisningsberettigede for et finansielt instrument, en budgetgaranti eller en finansiel bistand skal udarbejde et regnskab, som dækker perioden 1. januar til 31. december, i overensstemmelse med artikel 243 og under overholdelse af de regnskabsregler, der er omhandlet i artikel 80, og reglerne i International Public Sector Accounting Standards (IPSAS).

Ved finansielle instrumenter og budgetgarantier, der gennemføres ved indirekte forvaltning, sikrer den ansvarlige anvisningsberettigede, at enheder, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), iii), v) og vi), fremsender ikkereviderede regnskaber, som dækker perioden 1. januar til 31. december og er i overensstemmelse med regnskabsreglerne omhandlet i artikel 80 og med IPSAS, samt alle oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde regnskaber i overensstemmelse med artikel 82, stk. 2, senest den 15. februar det følgende regnskabsår, og at disse enheder fremsender reviderede regnskaber senest den 15. maj det følgende regnskabsår.

Artikel 210

Unionens finansielle forpligtelse

1. Unionens finansielle forpligtelse og samlede nettobetalinger fra budgettet må på intet tidspunkt overstige:

a) for finansielle instrumenter: det beløb, den pågældende budgetforpligtelse andrager

b) for budgetgarantier: det budgetgarantibeløb, der bevilges i basisretsakten

c) for finansiel bistand: det maksimale beløb af midler, som Kommissionen er beføjet til at låne for at finansiere den finansielle bistand som bevilget ved basisretsakten, og den relevante rente.

2. Budgetgarantier og finansiel bistand kan påføre Unionen eventualforpligtelser, der kun må overstige de finansielle aktiver, som er tilvejebragt til at dække Unionens finansielle forpligtelse, hvis dette er bestemt i en basisretsakt om oprettelse af en budgetgaranti eller finansiel bistand, og på de betingelser, der er fastsat deri.

3. Med henblik på den årlige vurdering, der er fastsat ved artikel 41, stk. 5, litra j), anses eventualforpligtelser, som følger af budgetgarantier eller finansiel bistand, og som bæres af budgettet, for bæredygtige, hvis prognosen for deres udvikling over flere år er i overensstemmelse med fristerne i den i artikel 312, stk. 2, i TEUF foreskrevne forordning, der fastlægger den flerårige finansielle ramme, og med loftet over årlige bevillinger til betalinger i artikel 3, stk. 1, i afgørelse 2014/335/EU, Euratom.

Artikel 211

Hensættelser til dækning af finansielle forpligtelser

1. For budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande skal der i basisretsakten fastsættes en tilførselssats som en procentvis andel af den bevilgede finansielle forpligtelse. Dette beløb omfatter ikke de bidrag, der er omhandlet i artikel 208, stk. 2.

   Basisretsakten skal indeholde bestemmelser om revision af tilførselssatsen mindst hvert tredje år.

2. Tilførselssatsen fastlægges med baggrund i Kommissionens kvalitative og kvantitative vurdering af de finansielle risici, som følger af en budgetgaranti eller en finansiel bistand til et tredjeland, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, og i den forbindelse må aktiver og indtægter ikke overvurderes, og forpligtelser og tab må ikke undervurderes.

   Medmindre andet er fastsat i den basisretsakt, der opretter budgetgarantien eller den finansielle bistand til et tredjeland, fastlægges tilførselssatsen på grundlag af de samlede forhåndsbehov for tilførsel til dækning af de forventede nettotab plus en tilstrækkelig yderligere sikkerhedsbuffer. Uden at dette berører Europa-Parlamentets og Rådets beføjelser, oprettes den samlede hensættelse i løbet af den periode, der er fastsat i den relevante finansieringsoversigt som omhandlet i artikel 35.

3. For et finansielt instrument foretages hensættelser om fornødent for at tage højde for fremtidige betalinger i forbindelse med det finansielle instruments budgetmæssige forpligtelse.

4. Følgende ressourcer skal bidrage til hensættelsen:

a) bidrag fra budgettet under fuld overholdelse af den forordning, der fastlægger den flerårige finansielle ramme, og efter at have undersøgt mulighederne for omfordeling

b) investeringsafkast fra de ressourcer, der er anbragt i den fælles hensættelsesfond

c) inddrevne beløb fra debitorer, der har misligholdt deres forpligtelser, i overensstemmelse med den inddrivelsesprocedure, som er fastlagt i garantien eller låneaftalen

d) indtægter og eventuelle andre betalinger, som Unionen har modtaget i overensstemmelse med garantien eller låneaftalen

e) i givet fald kontante bidrag fra medlemsstaterne og tredjeparter i henhold til artikel 208, stk. 2.

Kun de ressourcer, der er omhandlet i første afsnit, litra a)-d), tages i betragtning ved beregningen af de hensættelser, der følger af den tilførselssats, der er omhandlet i stk. 1.

5. Hensættelser skal bruges til betaling af:

a) fordringer på budgetgarantien

b) betalingsforpligtelser i forbindelse med et finansielt instruments budgetmæssige forpligtelse

c) finansielle forpligtelser som følge af midler lånt i overensstemmelse med artikel 220, stk. 1

d) i givet fald andre udgifter i tilknytning til gennemførelsen af finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande.

6. Overstiger hensættelserne til en budgetgaranti den hensættelse, som følger af tilførselssatsen omhandlet i denne artikels stk. 1, skal de i denne artikels stk. 4, første afsnit, litra b), c) og d), omhandlede ressourcer i forbindelse med nævnte garanti inden for grænserne af den støtteberettigede periode, som fastsættes i basisretsakten, dog ikke ud over fasen for oprettelse af hensættelserne, og uden at det berører artikel 213, stk. 4, bruges til at genetablere budgetgarantien op til dennes oprindelige beløb.

7. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet herom og kan foreslå passende genetableringsforanstaltninger eller en forhøjelse af tilførselssatsen, hvis:

a) niveauet af hensættelser for en budgetgaranti som følge af træk på den pågældende budgetgaranti falder til under 50 % af den tilførselssats, der er omhandlet i stk. 1, og igen, såfremt den falder til under 30 % af nævnte tilførselssats, eller såfremt niveauet ifølge Kommissionens risikovurdering kan falde til under en af disse procentsatser inden for et år

b) et land, som modtager finansiel bistand fra Unionen, ikke betaler til et forfaldstidspunkt.

Artikel 212

Fælles hensættelsesfond

1. Hensættelserne til dækning af finansielle forpligtelser, som følger af finansielle instrumenter, budgetgarantier eller finansiel bistand, indsættes i en fælles hensættelsesfond.

Senest den 30. juni 2019 skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en uafhængig ekstern evaluering af fordele og ulemper ved at overdrage den finansielle forvaltning af aktiverne i den fælles hensættelsesfond til Kommissionen, til EIB eller til en kombination af de to, idet der tages højde for de relevante tekniske og institutionelle kriterier, der anvendes ved sammenligning af kapitalforvaltningsydelser, herunder den tekniske infrastruktur, sammenligning af omkostninger for de leverede ydelser, Kommissionens og EIB's institutionelle opbygning, rapportering, præstation, ansvarlighed og ekspertise og andre kapitalforvaltningsmandater for budgettet. Evalueringen skal, hvis det er relevant, ledsages af et lovgivningsforslag.

2. Det samlede overskud eller underskud fra investeringen af ressourcerne, der er anbragt i den fælles hensættelsesfond, fordeles proportionalt mellem de eller den respektive finansielle instrumenter, budgetgarantier eller finansielle bistand.

Den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond skal bevare et minimum af fondens midler i kontanter eller likvide midler i overensstemmelse med forsigtighedsreglerne og betalingsoverslagene fra de anvisningsberettigede for de finansielle instrumenter, budgetgarantierne eller den finansielle bistand.

Den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond kan indgå genkøbsaftaler med ressourcerne i den fælles hensættelsesfond som sikkerhedsstillelse for at foretage udbetalinger fra fonden, når denne procedure med rimelighed må forventes at være mere fordelagtig for budgettet end afhændelsen af ressourcer inden for tidsrammen for betalingsanmodningen. Varigheden eller roll-over-perioden af genkøbsaftaler i relation til en betaling skal være begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at minimere tab for budgettet.

3. I henhold til artikel 77, stk. 1, første afsnit, litra d), og artikel 86, stk. 1 og 2, skal regnskabsføreren etablere de procedurer, som skal anvendes for indtægts- og udgiftstransaktioner samt efter aftale med den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond for aktiver og passiver i forbindelse med den fælles hensættelsesfond.

4. I de særlige tilfælde, hvor Kommissionen har foretaget en overførsel som omhandlet i artikel 30, stk. 1, første afsnit, litra g), underretter Kommissionen straks Europa-Parlamentet og Rådet herom og foreslår straks de foranstaltninger, der er nødvendige for at genetablere budgetkontoen for den garanti, hvorfra overførslen blev foretaget, under fuld overholdelse af de lofter, der er fastsat i den forordning, der fastlægger den flerårige finansielle ramme.

Artikel 213

Effektiv tilførselssats

1. Hensættelser til budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande i den fælles hensættelsesfond skal være baseret på en effektiv tilførselssats. Med denne sats skal tilvejebringes et niveau af beskyttelse mod Unionens finansielle forpligtelser svarende til det niveau, som ville blive opnået med de respektive tilførselssatser, hvis ressourcerne blev anbragt og forvaltet særskilt.

2. Den effektive tilførselssats, der finder anvendelse, skal være en procentdel af de enkelte oprindelige tilførselssatser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 211, stk. 2, andet afsnit. Den finder kun anvendelse på den del af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond, der er afsat til betaling af fordringer på garantier over en etårig periode. Den skal fastlægge et forhold i form af en procentsats mellem den mængde kontanter og likvide midler i den fælles hensættelsesfond, der er nødvendig for at honorere fordringer på garantier, og den samlede mængde kontanter og likvide midler, der ville være nødvendig i de enkelte garantifonde til at honorere fordringer på garantier, hvis ressourcerne blev anbragt og forvaltet særskilt, idet begge beløb repræsenterer en tilsvarende likviditetsrisiko. Dette forhold må ikke falde til under 95 %. Ved beregningen af den effektive tilførselssats tages der hensyn til:

   a) de forventede ind- og udgående pengestrømme i den fælles hensættelsesfond under hensyn til den indledende fase af oprettelsen af en samlet hensættelse i overensstemmelse med artikel 211, stk. 2, andet afsnit

b) risikokorrelationen mellem budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande

c) markedsvilkårene.

Kommissionen vedtager senest den 1. juli 2020 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 269 vedrørende supplering af denne forordning med nærmere betingelser for beregning af den effektive tilførselssats, herunder en metode til den pågældende beregning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 269 vedrørende ændring af det laveste forhold, der er omhandlet i første afsnit, i lyset af erfaringerne med anvendelsen af den fælles hensættelsesfond og under opretholdelse af en forsigtig tilgang i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Det laveste forhold må ikke fastsættes på et lavere niveau end 85 %.

3. Den effektive tilførselssats skal beregnes hvert år af den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond og skal udgøre grundlaget for Kommissionens beregning af bidragene fra budgettet i henhold til artikel 211, stk. 4, litra a), og efterfølgende i henhold til nærværende artikels stk. 4, litra b).

4. Efter beregningen af den årlige effektive tilførselssats i overensstemmelse med stk. 1 og 2 foretages følgende transaktioner i forbindelse med budgetproceduren og forelægges i det arbejdsdokument, der er omhandlet i artikel 41, stk. 5, litra h):

   a) eventuelle overskud af hensættelser til en budgetgaranti eller finansiel bistand til et tredjeland tilbageføres til budgettet

   b) en eventuel genetablering af fonden gennemføres i årlige trancher i løbet af en periode på højst tre år, uden at dette berører artikel 211, stk. 6.

5. Efter høring af regnskabsføreren skal Kommissionen opstille retningslinjerne for forvaltningen af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond i overensstemmelse med de relevante forsigtighedsregler, idet afledte transaktioner i spekulationsøjemed udelukkes. Disse retningslinjer skal være vedhæftet aftalen med den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond.

   Hvert tredje år gennemføres en uafhængig evaluering af, hvorvidt retningslinjerne er tilstrækkelige, som fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 214

Årlig beretning

1. I tillæg til den indberetningspligt, der er fastsat i artikel 250, aflægger Kommissionen hvert år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles hensættelsesfond.

2. Den finansielle forvalter af ressourcerne i den fælles hensættelsesfond aflægger hvert år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles hensættelsesfond.

KAPITEL 2

Særlige bestemmelser

AFDELING 1

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 215

Regler og gennemførelse

1. Uanset artikel 208, stk. 1, kan der i behørigt begrundede tilfælde oprettes finansielle instrumenter, uden at disse bevilges ved en basisretsakt, forudsat at sådanne instrumenter medtages i budgetforslaget i overensstemmelse med artikel 41, stk. 4, første afsnit, litra e).

2. Kombineres finansielle instrumenter eller budgetgarantier i en enkelt aftale med accessorisk støtte fra budgettet, herunder tilskud, finder dette afsnit anvendelse på hele foranstaltningen. Rapporteringen foretages i overensstemmelse med artikel 250 og skal klart identificere, hvilke dele af foranstaltningen der udgøres af finansielle instrumenter eller af budgetgarantier.

3. Kommissionen sikrer en ensartet og forenklet forvaltning af finansielle instrumenter, navnlig med hensyn til regnskabsføring, rapportering, overvågning og styring af finansielle risici.

4. Deltager Unionen i et finansielt instrument som en minoritetsinteressent, sikrer Kommissionen, at dette afsnit overholdes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet på grundlag af omfanget og værdien af Unionens deltagelse i instrumentet. Kommissionen skal dog uanset omfanget og værdien af Unionens deltagelse i instrumentet sikre overholdelsen af artikel 129 og 155, artikel 209, stk. 2 og 4, artikel 250 og, for så vidt angår de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra d, af bestemmelserne i afsnit V, kapitel 2, afdeling 2.

5. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet finder, at et finansielt instrument ikke på effektiv vis har opfyldt sine mål, kan de anmode Kommissionen om at forelægge et forslag til revideret basisretsakt med henblik på at afvikle instrumentet. I tilfælde af afvikling af det finansielle instrument betragtes eventuelle nye tilbagebetalinger til dette instrument i henhold til artikel 209, stk. 3, som ordinære indtægter og tilbageføres til budgettet.

6. De finansielle instrumenters eller en gruppe af finansielle instrumenters formål og, hvor det er relevant, deres specifikke retlige form og registrerede forretningssted offentliggøres på Kommissionens websted.

7. Enheder, der har fået overdraget gennemførelsen af finansielle instrumenter, kan på Unionens vegne åbne forvaltningskonti som omhandlet i artikel 85, stk. 3. Disse enheder sender den ansvarlige tjenestegren i Kommissionen de tilsvarende kontoudtog. Kommissionen gennemfører betalinger til forvaltningskonti på grundlag af betalingsanmodninger, der er behørigt understøttet af overslag over udbetalinger, som tager højde for de saldi, der er til rådighed på forvaltningskontiene, og nødvendigheden af at undgå for store saldi på sådanne konti.

Artikel 216

Finansielle instrumenter, der gennemføres direkte af Kommissionen

1. Finansielle instrumenter kan gennemføres direkte i medfør af artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), på følgende måder:

   a) gennem en særlig investeringsmekanisme, som Kommissionen deltager i sammen med andre offentlige eller private investorer med henblik på at øge løftestangseffekten af Unionens bidrag

b) gennem lån, garantier, kapitalandele og andre risikodelingsinstrumenter end investeringer i særlige investeringsmekanismer, som stilles til rådighed for slutmodtagerne direkte eller gennem finansielle formidlere.

2. Særlige investeringsmekanismer som omhandlet i stk. 1, litra a), skal oprettes i henhold til en medlemsstats lovgivning. Når det drejer sig om foranstaltninger udadtil, kan de også oprettes i henhold til lovgivningen i et land, som ikke er en medlemsstat. Forvalterne af sådanne mekanismer skal ved lov eller kontrakt være forpligtet til at handle med den omhu, som kræves af en professionel forvalter, og i god tro.

3. Forvalterne af særlige investeringsmekanismer som omhandlet i stk. 1, litra a), og finansielle formidlere eller slutmodtagere af finansielle instrumenter udvælges under behørig hensyntagen til arten af det finansielle instrument, som skal gennemføres, de pågældende enheders erfaring og finansielle og operationelle kapacitet og slutmodtagernes projekters økonomiske levedygtighed. Udvælgelsen skal være gennemsigtig og objektiv begrundet og må ikke give anledning til interessekonflikter.

Artikel 217

Behandling af bidrag fra midler,

som gennemføres ved delt forvaltning

1. Der føres særskilte regnskaber for bidrag til finansielle instrumenter, som er oprettet i henhold til denne afdeling, fra midler, som gennemføres ved delt forvaltning.

2. Bidrag fra midler, som gennemføres ved delt forvaltning, anbringes på særskilte konti og anvendes i overensstemmelse med målene for de respektive midler til foranstaltninger og slutmodtagere, der er forenelige med det eller de programmer, som bidragene kommer fra.

3. Med hensyn til bidrag fra midler, som gennemføres, ved delt forvaltning til finansielle instrumenter, som er oprettet i henhold til denne afdeling, gælder de sektorspecifikke regler. Uanset første punktum kan forvaltningsmyndighederne basere sig på en eksisterende forudgående evaluering, der er udført i overensstemmelse med artikel 209, stk. 2, første afsnit, litra h), og artikel 209, stk. 2, andet afsnit, inden de bidrager til et eksisterende finansielt instrument.

AFDELING 2

BUDGETGARANTIER

Artikel 218

Regler for budgetgarantier

1. I basisretsakten fastsættes:

   a) budgetgarantibeløbet, som på intet tidspunkt må overskrides, uden at dette dog berører artikel 208, stk. 2

   b) de typer af transaktioner, der er omfattet af budgetgarantien.

2. Medlemsstaterne kan yde bidrag til budgetgarantier i henhold til artikel 208, stk. 2, i form af garantier eller kontantbidrag.

Tredjelande kan yde bidrag til budgetgarantier i henhold til artikel 208, stk. 2, i form af kontantbidrag.

Budgetgarantien forhøjes med de bidrag, der er omhandlet i første og andet afsnit. Betalinger i forbindelse med fordringer på garantien skal om fornødent foretages af de bidragydende medlemsstater eller tredjeparter ved deling pari passu. Kommissionen skal underskrive en aftale med bidragyderne, og den skal navnlig indeholde bestemmelser vedrørende betalingsbetingelserne.

Artikel 219

Gennemførelse af budgetgarantier

1. Budgetgarantier skal være uigenkaldelige, ubetingede og på anfordring for så vidt angår de omfattede typer af transaktioner.

2. Budgetgarantier gennemføres i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), eller i undtagelsestilfælde i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a).

3. En budgetgaranti omfatter kun finansierings- og investeringstransaktioner, som opfylder artikel 209, stk. 2, første afsnit, litra a)-d).

4. Modparter skal bidrage med deres egne ressourcer til de transaktioner, der er omfattet af budgetgarantien.

5. Kommissionen skal indgå en aftale om kaution med modparten. Tildelingen af budgetgarantien sker med forbehold af kautionsaftalens ikrafttræden.

6. Modparter skal årligt forelægge Kommissionen:

   a) en risikovurdering og kreditvurdering angående de transaktioner, som er omfattet af budgetgarantien, samt forventede misligholdelser

   b) oplysninger om Unionens udestående finansielle forpligtelser som følge af budgetgarantien, opdelt på de enkelte transaktioner, målt i overensstemmelse med Unionens regnskabsregler som omhandlet i artikel 80, eller i overensstemmelse med IPSAS

   c) det samlede overskud eller tab som følge af de transaktioner, der er omfattet af budgetgarantien.

AFDELING 3

FINANSIEL BISTAND

Artikel 220

Regler og gennemførelse

1. Unionens finansielle bistand til medlemsstater eller tredjelande skal være i overensstemmelse med forud fastsatte betingelser og skal tage form af et lån eller en kreditlinje eller ethvert andet instrument, som anses for hensigtsmæssigt til at sikre støttens effektivitet. Kommissionen skal til dette formål have tillagt beføjelse i den relevante basisretsakt til på vegne af Unionen at låne de nødvendige midler på kapitalmarkederne eller hos finansielle institutioner.

2. Lånoptagelse og långivning må ikke inddrage Unionen i nogen løbetidsændring eller udsætte den for eventuelle renterisici eller nogen anden kommerciel risiko.

3. Den finansielle bistand gennemføres i EUR undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

4. Den finansielle bistand skal gennemføres direkte af Kommissionen.

5. Kommissionen skal indgå en aftale med modtagerlandet, og den skal indeholde bestemmelser, der:

a) sikrer, at modtagerlandet regelmæssigt foretager tjek af, at de udbetalte midler er blevet anvendt efter hensigten i overensstemmelse med de forud fastsatte betingelser, træffer passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og om nødvendigt tager retlige skridt til at inddrive eventuelt misbrugte midler, der er udbetalt i forbindelse med den finansielle bistand

b) sikrer, at Unionens finansielle interesser beskyttes

c) udtrykkeligt bemyndiger Kommissionen, OLAF og Revisionsretten til at udøve deres rettigheder som fastsat ved artikel 129

d) sikrer, at Unionen har ret til førtidig tilbagebetaling af lånet, hvis det konstateres, at modtagerlandet i forbindelse med forvaltningen af den finansielle bistand har været involveret i svig eller korruption eller andre illegale aktiviteter, som skader Unionens finansielle interesser

e) sikrer, at alle Unionens omkostninger i relation til en finansiel bistand afholdes af modtagerlandet.

6. Kommissionen frigiver om muligt lånet i trancher med forbehold af opfyldelsen af de betingelser, der er knyttet til den finansielle bistand. Opfyldes disse betingelser ikke, skal Kommissionen midlertidigt suspendere eller annullere udbetalingen af den finansielle bistand.

7. Tilvejebragte, men ikke udbetalte midler må ikke anvendes til andre mål end at yde finansiel bistand til det pågældende modtagerland. Regnskabsføreren skal i henhold til artikel 86, stk. 1 og 2, indføre procedurer med henblik på at beskytte midlerne.

AFSNIT XI
BIDRAG TIL EUROPÆISKE POLITISKE PARTIER

Artikel 221

Almindelige bestemmelser

Der kan tildeles europæiske politiske partier som defineret i artikel 2, nr. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 ("europæiske politiske partier") direkte finansielle bidrag via budgettet med henblik på, at de kan bidrage til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje i overensstemmelse med nævnte forordning.

Artikel 222

Principper

1. Bidrag må kun bruges til at godtgøre den procentdel, der er fastsat i artikel 17, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, af europæiske politiske partiers driftsomkostninger, som er direkte knyttet til disse partiers målsætninger, som fastsat i nævnte forordnings artikel 17, stk. 5, og nævnte forordnings artikel 21.

2. Bidrag kan anvendes til at godtgøre udgifter vedrørende kontrakter, som europæiske politiske partier har indgået, forudsat at der ikke var nogen interessekonflikter i forbindelse med tildelingen af kontrakten.

3. Bidrag må ikke bruges til direkte eller indirekte at indrømme personlige fordele hverken i form af kontanter eller naturalydelser til et europæisk partis individuelle medlemmer eller personalemedlemmer. Bidrag må ikke bruges til direkte eller indirekte at finansiere tredjeparters aktiviteter, navnlig nationale politiske partier eller politiske fonde på europæisk eller nationalt niveau, hverken i form af tilskud, donationer, lån eller andre lignende aftaler. Med henblik på dette stykke skal enheder, som er tilknyttet europæiske politiske partier, ikke betragtes som tredjeparter, hvis sådanne enheder indgår i europæiske politiske partiers administrative organisation som angivet i det europæiske politiske partis vedtægter. Bidrag må ikke bruges til nogen af de formål, der er udelukket i medfør af artikel 22 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

4. Bidrag er omfattet af principperne om gennemsigtighed og ligebehandling i overensstemmelse med kriterierne i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

5. Bidrag tildeles årligt af Europa-Parlamentet og offentliggøres i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 38, stk. 1-4, i nærværende forordning og artikel 32, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

6. Europæiske politiske partier, der modtager bidrag, må hverken direkte eller indirekte modtage andre midler via budgettet. Navnlig er donationer fra Europa-Parlamentets politiske gruppers budgetter forbudt. Under ingen omstændigheder kan de samme udgifter finansieres to gange over budgettet.

   Bidragene berører ikke de europæiske politiske partiers mulighed for at opbygge reserver af egne indtægter i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

7. Hvis en europæisk politisk fond som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 opnår et overskud af indtægter i forhold til udgifterne ved udgangen af et regnskabsår, hvortil det modtog et driftstilskud, kan en del af overskuddet svarende til højst 25 % af de samlede indtægter for det pågældende år fremføres til det følgende år, forudsat at midlerne anvendes inden udgangen af første kvartal i det følgende år.

Artikel 223

Budgetmæssige virkninger

Bidrag og de bevillinger, der er afsat til uafhængige eksterne revisionsorganer eller -eksperter som omhandlet i artikel 23 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, betales fra den del af budgetsektionen, der vedrører Europa-Parlamentet.

Artikel 224

Indkaldelse af ansøgninger om bidrag

1. Bidrag tildeles efter en indkaldelse af ansøgninger om bidrag, der offentliggøres hvert år som minimum på Europa-Parlamentets websted.

2. Et europæisk politisk parti kan kun få tildelt ét bidrag om året.

3. Et europæisk politisk parti kan kun modtage et bidrag, hvis det ansøger om finansiering på de betingelser, der er fastlagt i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag.

4. I indkaldelsen af ansøgninger om bidrag fastlægges de betingelser, på hvilke ansøgeren kan modtage et bidrag i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, samt udelukkelseskriterierne.

5. Indkaldelsen af ansøgninger om bidrag skal mindst fastlægge, hvilke slags udgifter der kan godtgøres via bidraget.

6. Det skal i indkaldelsen af søgninger om bidrag kræves, at der forelægges et budgetoverslag.

Artikel 225

Tildelingsprocedure

1. Ansøgninger om bidrag fremsendes behørigt, rettidigt og skriftligt, herunder, hvor det er relevant, i et sikkert elektronisk format.

2. Der kan ikke tildeles bidrag til ansøgere, som på tidspunktet for tildelingsproceduren befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, og artikel 141, stk. 1, eller til ansøgere, der er registreret som udelukket i den database, der er omhandlet i artikel 142.

3. Ansøgerne skal pålægges at dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i stk. 2.

4. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan bistås af et udvalg med henblik på at evaluere ansøgningerne om bidrag. Den ansvarlige anvisningsberettigede fastsætter de nærmere regler for et sådant udvalgs sammensætning, udnævnelse og funktion og de regler, der gælder for at undgå interessekonflikter.

5. Ansøgninger, der opfylder kriterierne for støtteberettigelse og udelukkelse, udvælges på grundlag af de tildelingskriterier, der er fastsat i artikel 19 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014.

6. Den afgørelse, som den ansvarlige anvisningsberettigede træffer om ansøgningerne, skal mindst indeholde:

   a) bidragenes genstand og det samlede beløb

   b) navnene på de udvalgte ansøgere og de beløb, som tildeles hver af dem

   c) navnene på eventuelle afviste ansøgere og grundene til, at de er blevet afvist.

7. Den ansvarlige anvisningsberettigede underretter skriftligt ansøgerne om, hvilken afgørelse der er truffet om deres ansøgninger. Hvis en ansøgning om finansiering afvises, eller hvis de ansøgte beløb ikke tildeles delvist eller helt, anfører den ansvarlige anvisningsberettigede grundene til at afvise ansøgningen eller til ikke at tildele de ansøgte beløb, idet der navnlig henvises til de kriterier for støtteberettigelse og tildeling, der er omhandlet i stk. 5 og artikel 224, stk. 4. Hvis ansøgningen afvises, orienterer den ansvarlige anvisningsberettigede ansøgeren om de til rådighed værende administrative og/eller retlige klagemuligheder som fastsat i artikel 133, stk. 2.

8. Bidrag ydes på grundlag af en skriftlig aftale.

Artikel 226

Bidragenes form

1. Bidragene kan tage form af følgende:

   a) godtgørelse af en procentdel af de tilskudsberettigede faktisk afholdte udgifter

   b) godtgørelse på grundlag af enhedsomkostninger

   c) faste beløb

   d) finansiering efter fast takst

   e) en kombination af de i litra a)-d) omhandlede former.

2. Kun udgifter, som opfylder de kriterier, der er opstillet i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag, og som ikke er afholdt før datoen for indgivelse af ansøgningen, kan godtgøres.

3. Den i artikel 225, stk. 8, omhandlede aftale skal indeholde bestemmelser, som gør det muligt at verificere overholdelsen af betingelserne for udbetaling af faste beløb, finansiering efter fast takst eller enhedsomkostninger.

4. Bidragene udbetales fuldt ud ved en enkelt forfinansieringsbetaling, medmindre den ansvarlige anvisningsberettigede i behørigt begrundede tilfælde bestemmer andet.

Artikel 227

Garantier

Den ansvarlige anvisningsberettigede kan, hvis denne finder det hensigtsmæssigt og proportionalt, fra sag til sag og efter en risikoanalyse kræve, at et europæisk politisk parti stiller en forhåndsgaranti for at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med en forfinansieringsbetaling, dog kun hvis det europæiske politiske parti i lyset af risikoanalysen er i overhængende fare for at befinde sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 136, stk. 1, litra a) og d), eller hvis en afgørelse fra den myndighed for europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde, der er oprettet ved artikel 6 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, ("myndigheden") er blevet meddelt Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 10, stk. 4.

Artikel 153 finder tilsvarende anvendelse på garantier, der kan være påkrævet i tilfælde omhandlet i nærværende artikels første stykke, med henblik på forfinansieringsbetalinger til europæiske politiske partier.

Artikel 228

Anvendelse af bidrag

1. Bidrag skal anvendes i overensstemmelse med artikel 222.

2. Enhver del af bidraget, der ikke er anvendt i det regnskabsår, som bidraget dækker (år n), skal anvendes til eventuelle tilskudsberettigede udgifter, der er afholdt senest den 31. december i år n+1. En eventuel resterende del af bidraget, der ikke er anvendt inden udløbet af denne frist, skal inddrives i overensstemmelse med afsnit IV, kapitel 6.

3. Europæiske politiske partier skal overholde den maksimale samfinansieringssats, der er fastsat i artikel 17, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014. Tilbageværende beløb fra bidrag fra det foregående år må ikke anvendes til at finansiere den andel, som europæiske politiske partier skal finansiere med egne midler. Bidrag fra tredjeparter til fælles arrangementer betragtes ikke som en del af et europæisk politisk partis egne midler.

4. Europæiske politiske partier skal bruge den del af bidraget, der ikke er blevet anvendt i det regnskabsår, bidraget dækker, før de anvender bidrag, der er tildelt efter det år.

5. Eventuelle renter af forfinansieringsbetalingerne betragtes som en del af bidraget.

Artikel 229

Rapport om anvendelsen af bidrag

1. I overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 indgiver et europæisk politiske parti sin årsrapport om anvendelsen af bidraget og sit årsregnskab til den ansvarlige anvisningsberettigede til godkendelse.

2. Den i artikel 74, stk. 9, omhandlede årsberetning udarbejdes af den ansvarlige anvisningsberettigede på grundlag af årsrapporten og årsregnskaberne omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Der kan bruges andre bilag med henblik på udarbejdelsen af beretningen.

Artikel 230

Bidragsbeløbet

1. Bidragsbeløbet bliver først endeligt, når den ansvarlige anvisningsberettigede har godkendt årsrapporten og årsregnskaberne omhandlet i artikel 229, stk. 1. Godkendelse af årsrapporten og årsregnskaberne berører ikke efterfølgende kontrol fra myndighedens side.

2. En eventuel uudnyttet del af forfinansieringen bliver først endelig, når det europæiske politiske parti har anvendt midlerne til at dække tilskudsberettigede udgifter, som opfylder de kriterier, der er fastsat i indkaldelsen af ansøgninger om bidrag.

3. Når et europæisk politisk parti ikke overholder sine forpligtelser knyttet til brugen af bidrag, suspenderes, nedsættes eller ophæves bidragene, efter at det europæiske politiske parti har haft mulighed for at fremsætte sine bemærkninger.

4. Før en udbetaling foretages, verificerer den ansvarlige anvisningsberettigede, at det europæiske politiske parti fortsat er opført i det register, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, og at det ikke har været omfattet af nogen af sanktionerne i nævnte forordnings artikel 27 fra datoen for indgivelse af ansøgning og til udløbet af det regnskabsår, bidraget dækker.

5. Når det europæiske politiske parti ikke længere er opført i det register, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, eller når det har været omfattet af nogle af sanktionerne i nævnte forordnings artikel 27, kan den ansvarlige anvisningsberettigede suspendere, nedsætte eller ophæve bidraget og inddrive beløb, der er uberettiget udbetalt i henhold til den aftale, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 225, stk. 8, i forhold til alvoren af forseelserne, uregelmæssighederne, de svigagtige handlinger eller andre brud på forpligtelser i forbindelse med anvendelsen af bidraget, efter at det europæiske politiske parti har haft mulighed for at fremsætte sine bemærkninger.

Artikel 231

Kontrol og sanktioner

1. Hver aftale som omhandlet i artikel 225, stk. 8, skal udtrykkeligt give Europa-Parlamentet mulighed for at udøve sine beføjelser til at kontrollere bilag og foretage kontrol på stedet, samt give OLAF og Revisionsretten ret til at udøve deres respektive kompetencer og beføjelser om omhandlet i artikel 129 i forhold til alle europæiske politiske partier, der har modtaget EU-finansiering, samt deres leverandører og underleverandører.

2. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 136 og 137 og med artikel 27 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, pålægge administrative og økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

3. Sanktioner som omhandlet i stk. 2, kan ligeledes pålægges europæiske politiske partier, som på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om bidrag eller efter at have modtaget bidraget har afgivet urigtige oplysninger ved meddelelsen af de oplysninger, som den ansvarlige anvisningsberettigede har krævet, eller ikke har afgivet de krævede oplysninger.

Artikel 232

Opbevaring af optegnelser

1. Europæiske politiske partier skal opbevare alle optegnelser og bilag, der vedrører bidraget, i fem år efter den sidste betaling i relation til bidraget.

2. Optegnelser, der vedrører revisioner, ankesager, retssager eller forfølgelse af erstatningskrav, der er opstået som følge af anvendelsen af bidraget, eller vedrører OLAF's undersøgelser, hvis modtageren er underrettet herom, opbevares, indtil sådanne revisioner, ankesager, retssager, forfølgelse af erstatningskrav eller undersøgelser er færdigbehandlet.

Artikel 233

Udvælgelse af eksterne revisionsorganer eller -eksperter

De uafhængige eksterne revisionsorganer eller -eksperter, som er omhandlet i artikel 23 i forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014, udvælges ved en udbudsprocedure. Varigheden af deres kontrakt må ikke overstige fem år. Efter to på hinanden følgende perioder skal de anses for at have interessekonflikter, som kan indvirke negativt på revisionens resultater.

AFSNIT XII

ANDRE INSTRUMENTER TIL BUDGETGENNEMFØRELSE

Artikel 234

EU-trustfonde for foranstaltninger udadtil

1. Kommissionen kan med henblik på akutte nødhjælpsforanstaltninger og efterfølgende foranstaltninger, der er nødvendige for at reagere på en krise, eller på tematiske foranstaltninger oprette EU-trustfonde for foranstaltninger udadtil ("EU-trustfonde") i henhold til en aftale, som indgås med andre donorer.

   EU-trustfonde må kun oprettes, hvis aftaler med andre donorer har sikret bidrag fra andre kilder end budgettet.

   Kommissionen hører Europa-Parlamentet og Rådet om sin hensigt om at oprette en EU-trustfond for nødhjælps- og kriseforanstaltninger.

   Oprettelsen af en EU-trustfond for tematiske foranstaltninger skal godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet.

Med henblik på tredje og fjerde afsnit gør Kommissionen sit udkast til afgørelse om oprettelse af en EU-trustfond tilgængelig for Europa-Parlamentet og Rådet. Sådanne udkast til afgørelser skal indeholde en beskrivelse af EU-trustfondens mål, begrundelsen for dens oprettelse i overensstemmelse med stk. 3, en angivelse af dens varighed og de foreløbige aftaler med andre donorer. I udkastet til afgørelse skal også indgå et udkast til en aftale om oprettelse, der skal indgås med andre donorer.

2. Kommissionen forelægger sine udkast til afgørelser om finansiering af en EU-trustfond for det kompetente udvalg, der er omhandlet i den basisretsakt, i medfør af hvilken Unionen yder sit bidrag til EU-trustfonden. Det kompetente udvalg opfordres ikke til at udtale sig om de aspekter, som allerede er blevet forelagt Europa-Parlamentet og Rådet til høring eller godkendelse i henhold til stk. 1, tredje, fjerde henholdsvis femte afsnit.

3. EU-trustfonde må kun oprettes og gennemføres på følgende betingelser:

   a) Unionens indsats indeholder en merværdi: trustfondenes målsætninger kan, navnlig på grund af deres omfang eller virkninger, bedre nås på EU-plan end på nationalt plan, og anvendelsen af de eksisterende finansieringsinstrumenter ville ikke være tilstrækkelig til at nå Unionens politikmål

b) EU-trustfondene tilvejebringer klar politisk synlighed for Unionen og forvaltningsmæssige fordele samt bedre kontrol fra Unionens side med risici og udbetalinger af Unionens og andre donorers bidrag.

c) EU-trustfondene duplikerer ikke andre eksisterende finansieringskanaler eller lignende instrumenter uden at tilføje noget nyt

d) EU-trustfondenes målsætninger tilpasses målsætningerne for det EU-instrument eller den EU-budgetkonto, som de finansieres over.

4. For hver EU-trustfond oprettes en bestyrelse med Kommissionen som formand for at sikre en retfærdig repræsentation af donorerne og for at træffe afgørelse om anvendelsen af midlerne. Bestyrelsen skal omfatte en repræsentant for hver af de medlemsstater, der ikke bidrager, som observatør. Reglerne for bestyrelsens sammensætning og vedtægterne fastlægges i aftalen om oprettelse af EU-trustfonden. Disse regler skal omfatte et krav om, at den endelige afgørelse om anvendelsen af midlerne kun kan vedtages, hvis Kommissionen stemmer for.

5. EU-trustfonde oprettes med en begrænset varighed, som fastlægges i aftalen om oprettelse. Denne varighed kan forlænges ved en afgørelse truffet af Kommissionen efter proceduren i stk. 1 på anmodning fra bestyrelsen i den pågældende EU-trustfond og efter, at Kommissionen har forelagt en rapport, der begrunder forlængelsen, og som navnlig bekræfter, at betingelserne i stk. 3 er overholdt.

Europa-Parlamentet og/eller Rådet kan anmode Kommissionen om at standse bevillingerne til en EU-trustfond eller, hvor det er relevant, ændre aftalen om oprettelse med henblik på afvikling af en EU-trustfond, navnlig på grundlag af oplysninger i det i artikel 41, stk. 6, omhandlede arbejdsdokument. I sådanne tilfælde tilbageføres eventuelt resterende midler på et pro rata-grundlag til budgettet som en ordinær indtægt såvel som til de bidragende medlemsstater og øvrige donorer.

Artikel 235

Gennemførelse af EU-trustfonde for foranstaltninger udadtil

1. EU-trustfonde gennemføres i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed, proportionalitet, ikkeforskelsbehandling og ligebehandling og med de specifikke mål i de enkelte aftaler om oprettelse og under fuld overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets ret til kontrol med Unionens bidrag.

2. Foranstaltninger, der finansieres af EU-trustfonde, kan gennemføres direkte af Kommissionen i medfør af artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra a), og indirekte med de enheder, der gennemfører EU-midler i henhold til artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i), ii), iii), v) og vi).

3. Midlerne afsættes og udbetales af Kommissionens finansielle aktører som omhandlet i afsnit IV, kapitel 4. Hvervet som EU-trustfondens regnskabsfører varetages af Kommissionens regnskabsfører. Denne er ansvarlig for fastlæggelsen af regnskabsprocedurer og en kontoplan, der er fælles for alle EU-trustfonde. Kommissionens interne revisor, OLAF og Revisionsretten har samme beføjelser i forhold til EU-trustfonde som i forhold til andre foranstaltninger, der forestås af Kommissionen.

4. Unionens og andre donorers bidrag må ikke integreres i budgettet og skal indbetales på en specifik bankkonto. Den specifikke bankkonto for EU-trustfonden åbnes og lukkes af regnskabsføreren. Alle transaktioner, som i løbet af regnskabsåret foretages på den specifikke bankkonto, dokumenteres fyldestgørende i EU-trustfondens regnskaber.

   Unionens bidrag overføres til den specifikke bankkonto på grundlag af betalingsanmodninger, der er behørigt understøttet af overslag over udbetalinger, idet der tages højde for den saldo, der er til rådighed på kontoen og det heraf følgende behov for yderligere betalinger. Der skal årligt eller, hvor det er hensigtsmæssigt, halvårligt fremsendes overslag over udbetalinger.

Bidrag fra andre donorer bogføres, når de indbetales på den specifikke bankkonto for EU-trustfonden, med det beløb i euro, som er resultatet af omregningen ved modtagelsen af bidragene på den specifikke bankkonto. Renter, som er påløbet på EU-trustfondens specifikke bankkonto, investeres i EU-trustfonden, medmindre andet er fastsat i aftalen om oprettelse af EU-trustfonden.

5. Kommissionen er bemyndiget til at bruge et beløb på højst 5 % af de midler, der samles i EU-trustfonden, til dækning af sine udgifter til forvaltningen for de år, hvor de bidrag, der er omhandlet i stk. 4, første gang blev anvendt. Uanset første punktum og for at undgå dobbeltopkrævning af omkostninger kan forvaltningsomkostninger som følge af EU-bidraget til EU-trustfonden, kun omfattes af det pågældende bidrag, i det omfang disse omkostninger ikke allerede er omfattet af andre budgetposter. Sådanne forvaltningsgebyrer sidestilles under EU-trustfondens løbetid med formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra a), nr. ii).

Ud over årsberetningen omhandlet i artikel 252 opstiller regnskabsføreren regnskaberne for de transaktioner, som hver EU-trustfond udfører, to gange om året.

Kommissionen skal desuden rapportere månedligt om status for hver EU-trustfonds gennemførelse.

EU-trustfondene underkastes hvert år en uafhængig ekstern revision.

Artikel 236

Anvendelse af budgetstøtte

1. Når den pågældende basisretsakt tillader det, kan Kommissionen yde budgetstøtte til et tredjeland, hvori følgende betingelser er opfyldt:

   a) tredjelandets forvaltning af de offentlige finanser er tilstrækkelig gennemsigtig, pålidelig og effektiv

   b) tredjelandet har indført tilstrækkeligt troværdige og relevante sektorpolitikker eller nationale politikker

   c) tredjelandet har indført stabilitetsorienterede makroøkonomiske politikker

   d) tredjelandet har indført en tilstrækkelig og rettidig adgang til fyldestgørende og velfunderede budgetoplysninger.

2. Udbetalingen af EU-bidrag sker på grundlag af opfyldelse af de i stk. 1 omhandlede betingelser, herunder forbedret forvaltning af de offentlige finanser. Desuden kan nogle betalinger også være betinget af opfyldelsen af delmål, som måles med objektive resultatindikatorer, der afspejler resultater og fremgang over tid med hensyn til reformer i den pågældende sektor.

3. I tredjelande støtter Kommissionen overholdelse af retsstatsprincippet, udvikling af parlamentarisk kontrol og af revisions- og korruptionsbekæmpende kapaciteter samt øget gennemsigtigheden og adgang til information for offentligheden.

4. De tilhørende finansieringsaftaler, der er indgået med tredjelandet, skal indeholde:

a) en forpligtelse for tredjelandet til at give Kommissionen pålidelige og rettidige oplysninger, som gør det muligt for Kommissionen at vurdere, om de i stk. 2 omhandlede betingelser er opfyldt

b) en ret for Kommissionen til at suspendere finansieringsaftalen, hvis tredjelandet misligholder en forpligtelse vedrørende overholdelsen af menneskerettighederne, demokratiske principper og retsstatsprincippet samt i alvorlige tilfælde af korruption

c) passende bestemmelser, i henhold til hvilke tredjelandet forpligter sig til øjeblikkeligt at tilbagebetale hele eller en del af den relevante driftsstøtte, såfremt det konstateres, at udbetalingen af de relevante EU-midler er gjort ugyldig som følge af alvorlige uregelmæssigheder, som kan tilskrives det pågældende land.

Med henblik på at behandle den i første afsnit, litra c), omhandlede tilbagebetaling kan artikel 101, stk. 1, andet afsnit, anvendes.

Artikel 237

Aflønnede eksterne eksperter

1. For beløb under de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, og på grundlag af den procedure, der er fastsat i nærværendes artikels stk. 3, kan EU-institutioner udvælge aflønnede eksterne eksperter til at bistå dem i forbindelse med evaluering af ansøgninger om tilskud, projekter og bud samt til at tilvejebringe udtalelser og yde rådgivning i særlige sager.

2. Aflønnede eksterne eksperter aflønnes på grundlag af et fast beløb, der meddeles på forhånd, og udvælges på grundlag af deres faglige kapacitet. Udvælgelsen sker på grundlag af udvælgelseskriterier, som overholder principperne om ikkeforskelsbehandling, ligebehandling og undgåelse af interessekonflikter.

3. En indkaldelse af interessetilkendegivelser offentliggøres på den pågældende EU-institutions websted.

   Indkaldelsen af interessetilkendegivelser skal omfatte en beskrivelse af opgaverne, deres varighed og de betingelser, der er fastsat for vederlaget.

   Der udarbejdes en liste over eksperter efter indkaldelsen af interessetilkendegivelser. Den er gyldig i højst fem år fra offentliggørelsen eller i den periode, hvor et flerårigt program i tilknytning til opgaverne løber.

4. Enhver interesseret fysisk person kan indgive en ansøgning når som helst i gyldighedsperioden for indkaldelsen af interessetilkendegivelser undtagen i de sidste tre måneder af denne periode.

5. Eksperter, der aflønnes over bevillingerne til forskning og teknologisk udvikling, ansættes efter de procedurer, der fastsættes af Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med vedtagelsen af hvert enkelt forskningsrammeprogram, eller efter de tilsvarende regler for deltagelse. Med henblik på afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, skal sådanne eksperter behandles som modtagere.

Artikel 238

Ulønnede eksperter

EU-institutioner kan godtgøre rejse- og opholdsudgifter afholdt af personer, der er inviteret eller bemyndiget af institutionerne, eller, hvor det er relevant, betale eventuelle andre godtgørelser til disse personer.

Artikel 239

Medlemsgebyrer og andre betalinger af kontingenter

Unionen kan betale bidrag i form af kontingenter til organer, hvori den har status som medlem eller observatør.

Artikel 240

Udgifter til EU-institutioners medlemmer og ansatte

EU-institutioner kan betale udgifter til EU-institutioners medlemmer og ansatte, herunder bidrag til sammenslutninger af nuværende og forhenværende medlemmer af Europa-Parlamentet, og bidrag til Europaskolerne.

AFSNIT XIII
ÅRSREGNSKABER OG ANDRE FORMER FOR REGNSKABSAFLÆGGELSE

KAPITEL 1
Årsregnskaber

AFDELING 1
REGNSKABSREGLER

Artikel 241

Regnskabernes struktur

Unionens årsregnskaber skal udarbejdes for hvert regnskabsår, der begynder den 1. januar og slutter den 31. december. Disse regnskaber skal bestå af følgende:

a) de konsoliderede regnskaber, hvoraf der i overensstemmelse med de i artikel 80 omhandlede regnskabsregler fremgår en konsolidering af regnskabsoplysningerne indeholdt i regnskaberne for EU-institutioner, for EU-organer omhandlet i artikel 70 og for andre organer, der opfylder kriterierne for regnskabskonsolidering

b) de samlede beretninger om budgetgennemførelsen med en opstilling af de oplysninger, der findes i EU-institutioners beretninger om budgetgennemførelsen.

Artikel 242

Bilag

Hver postering i regnskaberne skal være baseret på passende bilag i overensstemmelse med artikel 75.

Artikel 243

Regnskaber

1. Regnskaberne opstilles i mio. EUR og i overensstemmelse med de regnskabsregler, der er omhandlet i artikel 80, og skal bestå af:

   a) balancen, der viser alle aktiver og passiver samt den finansielle stilling pr. 31. december i det foregående regnskabsår

   b) resultatopgørelsen, der viser det økonomiske resultat for det foregående regnskabsår

   c) pengestrømsopgørelsen, der viser regnskabsårets indbetalinger og udbetalinger og den endelige likviditetssaldo

d) opgørelsen over bevægelser på nettoaktiver med en oversigt over bevægelser på reserver i løbet af regnskabsåret og de kumulerede resultater.

2. Noterne til regnskabet indeholder supplerende oplysninger om og bemærkninger til oplysningerne i de i stk. 1 omhandlede regnskaber og giver alle de yderligere oplysninger, der foreskrives i de regnskabsregler, der er omhandlet i artikel 80 og i internationalt anerkendt regnskabspraksis, når disse oplysninger er relevante for Unionens virksomhed. Noterne skal som minimum indeholde følgende:

a) regnskabsprincipper, -regler og -metoder

b) forklarende noter med yderligere oplysninger, der ikke findes i selve regnskabet, men som er nødvendige for at give et retvisende billede af regnskaberne.

3. Regnskabsføreren foretager efter regnskabsårets udløb og frem til fremsendelsen af det almindelige regnskab sådanne korrektioner, som uden at medføre udbetalinger eller indbetalinger med virkning for det pågældende år, er nødvendige for et korrekt og retvisende billede af de pågældende regnskaber.

AFDELING 2

BERETNINGER OM BUDGETGENNEMFØRELSEN

Artikel 244

Beretninger om budgetgennemførelsen

1. Beretningerne om budgetgennemførelsen opstilles i mio. EUR og skal være sammenlignelige år for år. De skal bestå af:

   a) beretninger, der sammenfatter alle regnskabsårets budgettransaktioner med hensyn til indtægter og udgifter

   b) resultatet af budgetgennemførelsen, der beregnes på grundlag af den årlige budgetsaldo, der er omhandlet i afgørelse 2014/335/EU, Euratom

   c) forklarende noter, der indeholder supplerende oplysninger om og bemærkninger til de i beretningerne indeholdte oplysninger.

2. Strukturen af beretningerne om budgetgennemførelsen skal være den samme som selve budgettets.

3. Beretningerne om budgetgennemførelsen indeholder:

   a) oplysninger om indtægter, navnlig ændringer i indtægtsoverslagene, indtægterne og de konstaterede fordringer

b) oplysninger, der viser ændringer i de samlede disponible forpligtelses- og betalingsbevillinger

c) oplysninger om, hvordan de samlede disponible forpligtelses- og betalingsbevillinger er udnyttet

d) oplysninger, der viser de udestående forpligtelser, de forpligtelser, som er fremført fra det foregående regnskabsår, og de forpligtelser, som er indgået i løbet af regnskabsåret.

4. For så vidt angår oplysningerne om indtægter vedlægges beretningen om budgetgennemførelsen en opgørelse, der for hver medlemsstat viser fordelingen af de fordringer vedrørende egne indtægter, for hvilke der er udstedt indtægtsordre, men som ved regnskabsårets udløb endnu udestår.

AFDELING 3

TIDSPLAN FOR ÅRSREGNSKABER

Artikel 245

Foreløbige regnskaber

1. Regnskabsførerne for andre EU-institutioner end Kommissionen og for de organer, der er omhandlet i artikel 241, sender senest den 1. marts det følgende regnskabsår deres foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.

2. Regnskabsførerne for andre EU-institutioner end Kommissionen og for de organer, der er omhandlet i artikel 241, sender senest den 1. marts det følgende regnskabsår de regnskabsoplysninger, som er nødvendige med henblik på konsolideringen, til Kommissionens regnskabsfører på den måde og i det format, der fastlægges af sidstnævnte.

3. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de i stk. 2 omhandlede foreløbige årsregnskaber med Kommissionens foreløbige årsregnskab og sender senest den 31. marts det følgende regnskabsår Revisionsretten Kommissionens foreløbige årsregnskab og Unionens konsoliderede foreløbige årsregnskab via elektroniske kommunikationsmidler.

Artikel 246

Godkendelse af det endelige konsoliderede årsregnskab

1. Revisionsretten fremsætter senest den 1. juni sine bemærkninger til de foreløbige årsregnskaber for alle EU-institutioner med undtagelse af Kommissionen og for hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 241, og fremsætter senest den 15. juni sine bemærkninger til Kommissionens foreløbige årsregnskab og Unionens konsoliderede foreløbige årsregnskab.

2. Regnskabsførerne for andre EU-institutioner end Kommissionen og for de organer, der er omhandlet i artikel 241, sender senest den 15. juni de krævede regnskabsoplysninger til Kommissionens regnskabsfører på den måde og i det format, der fastlægges af sidstnævnte med henblik på udarbejdelse af det endelige konsoliderede årsregnskab.

Alle EU-institutioner med undtagelse af Kommissionen samt hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 241, sender senest den 1. juli deres endelige årsregnskab til Europa-Parlamentet, Rådet, Revisionsretten og Kommissionens regnskabsfører.

3. Regnskabsførerne for hver af EU-institutionerne og for hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 241, sender på samme dato som fremsendelsen af vedkommendes endelige årsregnskaber en forvaltningserklæring, der dækker disse endelige årsregnskaber, til Revisionsretten med kopi til Kommissionens regnskabsfører.

Det endelige årsregnskab ledsages af en note fra regnskabsføreren, hvori sidstnævnte erklærer, at det endelige årsregnskab er udfærdiget i overensstemmelse med dette afsnit og med de gældende regnskabsmæssige principper, regler og metoder, der er angivet i noterne til årsregnskabet.

4. Kommissionens regnskabsfører udarbejder det endelige konsoliderede årsregnskab på grundlag af de oplysninger, som de øvrige EU-institutioner, med undtagelse af Kommissionen, og de organer, som er omhandlet i artikel 241, har meddelt i henhold til stk. 2.

Det endelige konsoliderede årsregnskab ledsages af en note fra Kommissionens regnskabsfører, hvori sidstnævnte erklærer, at det endelige konsoliderede årsregnskab er udfærdiget i overensstemmelse med dette afsnit og med de gældende regnskabsmæssige principper, regler og metoder, der er angivet i noterne til årsregnskabet.

5. Kommissionen godkender det endelige konsoliderede årsregnskab og sit eget endelige årsregnskab og sender dem senest den 1. juli til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten via elektroniske kommunikationsmidler.

Senest samme dato fremsender Kommissionens regnskabsfører en forvaltningserklæring, der dækker det endelige konsoliderede årsregnskab, til Revisionsretten.

6. Det endelige konsoliderede årsregnskab offentliggøres senest den 15. november i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den revisionserklæring, som Revisionsretten afgiver i overensstemmelse med artikel 287 i TEUF og artikel 106A i Euratomtraktaten.

KAPITEL 2

Integreret regnskabs- og ansvarlighedsrapportering

Artikel 247

Integreret regnskabs- og ansvarlighedsrapportering

1. Senest den 31. juli det følgende regnskabsår sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et integreret sæt af rapporter om regnskab og ansvarlighed, der indeholder:

   a) det endelige konsoliderede årsregnskab som omhandlet i artikel 246

   b) den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport med en klar og koncis sammenfatning af de resultater vedrørende intern kontrol og finansiel forvaltning, der er omhandlet i de årlige aktivitetsrapporter fra hver ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, herunder oplysninger om de vigtigste ledelsesmæssige ordninger i Kommissionen samt:

      i) en vurdering af omfanget af fejl i Unionens udgifter på grundlag af en konsekvent metode og et skøn over fremtidige korrektioner

      ii) oplysninger om forebyggende og korrigerende foranstaltninger, der omfatter budgettet, som skal vise den finansielle virkning af de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte budgettet mod udgifter, der er afholdt retsstridigt

iii) oplysninger om gennemførelsen af Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig

c) en langsigtet prognose for fremtidige ind- og udgående pengestrømme for de næste fem år baseret på de gældende flerårige finansielle rammer og afgørelse 2014/335/EU, Euratom

d) den årlige interne revisionsberetning, der er omhandlet i artikel 118, stk. 4

e) evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de opnåede resultater som omhandlet i artikel 318 i TEUF, idet der navnlig vurderes fremskridt hen imod opfyldelse af politiske mål under hensyntagen til resultatindikatorer som omhandlet i denne forordnings artikel 33.

f) rapporten om opfølgning på decharge som omhandlet i artikel 261, stk. 3.

2. Den integrerede regnskabs- og ansvarlighedsrapportering, der er omhandlet i stk. 1, præsenterer hver rapport på en særskilt og let identificerbar måde. Hver enkelt rapport skal stilles til rådighed for Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 30. juni, med undtagelse af det endelige konsoliderede årsregnskab.

KAPITEL 3

Budgetrapportering og andre former for regnskabsaflæggelse

Artikel 248

Månedlig rapportering om budgetgennemførelsen

Ud over de årlige regnskaber og beretninger, der er omhandlet i artikel 243 og 244, sender Kommissionens regnskabsfører en gang om måneden Europa-Parlamentet og Rådet taloplysninger, der mindst er aggregeret på kapitelniveau såvel som separat opdelt på kapitel, artikel og konto, om budgetgennemførelsen; tallene skal for samtlige disponible bevillingers vedkommende dække både indtægter og udgifter. Disse taloplysninger skal også specificere, hvorledes fremførte bevillinger er blevet udnyttet.

Taloplysningerne skal stilles til rådighed senest ti arbejdsdage efter udgangen af hver måned via Kommissionens websted.

Artikel 249

Årlig beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning

1. Hver EU-institution og hvert organ, der er omhandlet i artikel 241, udarbejder en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret.

De stiller senest den 31. marts det følgende regnskabsår beretningen til rådighed for Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

2. Den i stk. 1 omhandlede beretning skal indeholde sammenfattende oplysninger om bevillingsoverførsler mellem de forskellige budgetposter.

Artikel 250

Årlig beretning om finansielle instrumenter, budgetgarantier og finansiel bistand

Kommissionen aflægger hvert år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiel bistand og eventualforpligtelser i overensstemmelse med artikel 41, stk. 4 og 5, og med artikel 52, stk. 1, litra d) og e). Disse oplysninger stilles samtidig til rådighed for Revisionsretten.

Artikel 251

Beretning om status over regnskabsmæssige problemer

Kommissionens regnskabsfører sender senest den 15. september hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning, som indeholder oplysninger om aktuelle risici, der er konstateret, generelle tendenser, man har bemærket, nye regnskabsmæssige problemer, man er stødt på, og fremskridt med hensyn til regnskabsmæssige spørgsmål, herunder hvor disse er rejst af Revisionsretten, samt oplysninger om inddrivelser.

Artikel 252

Beretning om EU-trustfonde for foranstaltninger udadtil

Kommissionen aflægger hvert år i overensstemmelse med artikel 41, stk. 6, beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om de aktiviteter, der støttes via de i artikel 234 omhandlede EU-trustfonde, om deres gennemførelse og præstation og om deres regnskaber.

Den pågældende EU-trustfonds bestyrelse godkender den årsberetning for EU-trustfonden, som den anvisningsberettigede har udarbejdet. Bestyrelsen godkender også de endelige årsregnskaber, som den anvisningsberettigede har udarbejdet. Bestyrelsen skal forelægge de endelige årsregnskaber for Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med Kommissionens dechargeprocedure.

Artikel 253

Offentliggørelse af oplysninger om modtagere

Kommissionen skal offentliggøre oplysninger om modtagere i overensstemmelse med artikel 38.

AFSNIT XIV
EKSTERN REVISION OG DECHARGE

KAPITEL 1
Ekstern revision

Artikel 254

Ekstern revision udført af Revisionsretten

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen underretter snarest muligt Revisionsretten om alle afgørelser og foranstaltninger truffet i henhold til artikel 12, 16, 21, 29, 30, 32 og 43.

Artikel 255

Regler og procedure for revisionen

1. Ved Revisionsrettens undersøgelse af lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne henses til traktaterne, budgettet, denne forordning, de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne forordning, samt alle andre relevante retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaterne. Ved undersøgelsen kan der tages hensyn til programmernes og de tilknyttede tilsyns- og kontrolsystemers flerårige karakter.

2. Under udførelsen af sit hverv har Revisionsretten på de betingelser, der er fastsat i artikel 257, adgang til alle dokumenter og oplysninger, der angår tjenestegrenes og organers økonomiske forvaltning i forbindelse med operationer, der helt eller delvis finansieres af Unionen. Den har beføjelse til at høre enhver ansat, der har ansvaret for en indtægts- eller udgiftstransaktion, og til at benytte enhver af de revisionsprocedurer, som tjenestegrenene eller organerne råder over. Revision i medlemsstater foretages i samarbejde med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, de kompetente nationale myndigheder. Revisionsretten og medlemsstaternes nationale revisionsinstitutioner samarbejder på grundlag af tillid, men samtidig således, at de bevarer deres uafhængighed.

   Revisionsretten kan for at indhente alle nødvendige oplysninger med henblik på udførelsen af det hverv, den er blevet pålagt ved traktaterne eller ved retsakter udstedt i henhold til traktaterne, efter egen anmodning være til stede ved den revision, der foretages af enhver EU-institution eller på dennes vegne som led i budgetgennemførelsen.

   På Revisionsrettens anmodning skal hver EU-institution bemyndige finansielle institutioner, i hvilke Unionen har indeståender, til at give Revisionsretten mulighed for at sikre, at de eksterne oplysninger stemmer overens med regnskabet.

3. Med henblik på udførelsen af sit hverv meddeler Revisionsretten de EU-institutioner og myndigheder, der er omfattet af denne forordning, navnene på de ansatte, der er bemyndiget til at revidere de pågældende institutioner og myndigheder.

Artikel 256

Kontrol af værdipapir- og kassebeholdning

Revisionsretten sørger for, at alle værdipapirer og midler, der er deponeret eller findes som kassebeholdning, kontrolleres på grundlag af attester underskrevet af depositarerne eller officielle erklæringer vedrørende kasse- eller værdipapirbeholdninger. Den kan selv foretage sådan kontrol.

Artikel 257

Revisionsrettens adgangsret

1. EU-institutioner, de organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og modtagere yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som den finder nødvendig for udførelsen af sit hverv. Hvis Revisionsretten anmoder om det, giver de adgang til alle bilag vedrørende tildeling og gennemførelse af kontrakter finansieret over budgettet, alle regnskaber over penge eller materialer, alle bilag, herunder regnskabsbilag, såvel som dertil hørende administrative dokumenter, alle bilag vedrørende indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten finder nødvendige i forbindelse med revisionen af årsregnskabet og beretningerne om budgetgennemførelsen på grundlag af bilag eller revision på stedet, og i samme øjemed alle dokumenter og oplysninger, der produceres eller opbevares elektronisk. Revisionsrettens adgangsret skal, hvor sådan adgang er relevant for revisionen, omfatte adgang til det IT-system, der anvendes til forvaltning af de indtægter eller udgifter, som er omfattet af dens revision.

De berørte nationale myndigheders interne revisionsorganer og andre tjenester yder Revisionsretten al den bistand, som den finder nødvendig for udførelsen af sit hverv.

2. Ansatte, hvis arbejde skal kontrolleres af Revisionsretten, har pligt til at:

a) fremvise kontantbeholdning, værdipapirer og materiale af enhver art og bilagene vedrørende forvaltningen af de midler, som de er overladt, såvel som alle bøger, registre og andre dokumenter, der har tilknytning dertil

b) forelægge korrespondance og alle andre dokumenter, der er nødvendige for, at den revision, der er omhandlet i artikel 255, kan gennemføres fuldt ud.

Kun Revisionsretten kan anmode om at få meddelt de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra b).

3. Revisionsretten har beføjelse til at kontrollere dokumenter vedrørende Unionens indtægter og udgifter, der opbevares af EU-institutioners tjenestegrene, navnlig de tjenestegrene, der har ansvar for beslutninger vedrørende disse indtægter og udgifter, af organer, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne, og af fysiske eller juridiske personer, der får udbetalt midler over budgettet.

4. Kontrollen af indtægters og udgifters lovlighed og formelle rigtighed og kontrollen af, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, omfatter også anvendelsen af EU-midler, som organer uden for EU-institutionerne har modtaget som bidrag.

5. EU-finansiering, der udbetales til modtagere uden for EU-institutionerne, er betinget af, at der foreligger en skriftlig accept fra disse modtagere eller, hvis sådan accept ikke foreligger, fra kontrahenterne eller underleverandørerne af at lade Revisionsretten revidere anvendelsen af den finansiering, der er ydet.

6. Kommissionen skal, hvis Revisionsretten anmoder om det, give den alle oplysninger om lånoptagelses- og långivningstransaktioner.

7. Anvendelsen af integrerede edb-systemer må ikke begrænse Revisionsrettens adgang til bilag. Når det er teknisk muligt, gives Revisionsretten elektronisk adgang til at anvende de data og dokumenter, der er nødvendige for revisionen, i egne lokaler og i overensstemmelse med relevante sikkerhedsregler.

Artikel 258

Revisionsrettens årsberetning

1. Revisionsretten sender senest den 30. juni Kommissionen og de øvrige berørte EU-institutioner de eventuelle bemærkninger, som efter dens opfattelse bør medtages i dens årsberetning. Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure. Hver EU-institution sender senest den 15. oktober Revisionsretten sit svar. Alle andre EU-institutioner end Kommissionen sender samtidig deres svar til Kommissionen.

2. Revisionsrettens årsberetning indeholder en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

3. Revisionsrettens årsberetning indeholder et afsnit for hver EU-institution og for den fælles hensættelsesfond. Revisionsretten kan tilføje enhver form for sammendrag eller generelle bemærkninger, som den finder relevante.

4. Revisionsretten sender senest den 15. november de myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af decharge, og de øvrige EU-institutioner sin årsberetning med EU-institutionernes svar og sørger for offentliggørelse heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 259

Revisionsrettens særberetninger

1. Revisionsretten sender den berørte EU-institution eller det berørte organ alle bemærkninger, som efter dens opfattelse bør medtages i en særberetning. Disse bemærkninger behandles fortroligt og er genstand for en kontradiktorisk procedure.

Den berørte EU-institution eller det berørte organ underretter i almindelighed Revisionsretten om sine eventuelle svar vedrørende disse bemærkninger inden for seks uger efter fremsendelsen af disse bemærkninger. Denne periode suspenderes i behørigt begrundede tilfælde, navnlig hvor det under den kontradiktoriske procedure er nødvendigt for den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ at få feedback fra medlemsstaterne for at kunne færdiggøre sit svar.

Den berørte EU-institution eller det berørte organ forholder sig i sit svar direkte og udelukkende til Revisionsrettens bemærkninger.

Efter anmodning fra Revisionsretten eller den berørte EU-institution eller det berørte organ kan svarene behandles af Europa-Parlamentet og Rådet efter offentliggørelse af beretningen.

Revisionsretten sikrer, at særberetninger udarbejdes og vedtages inden for en passende periode, som i almindelighed ikke overstiger 13 måneder.

Særberetningerne sendes sammen med de berørte EU-institutioners eller -organers svar straks til Europa-Parlamentet og Rådet, der hver især, og hvor det er relevant sammen med Kommissionen, afgør, hvordan der skal følges op herpå.

Revisionsretten tager alle nødvendige skridt til at sikre, at de berørte EU-institutioners eller -organers svar på dens bemærkninger samt tidsplanen for udarbejdelse af særberetningen offentliggøres sammen med særberetningen.

2. Hvis de udtalelser, der er omhandlet i artikel 287, stk. 4, andet afsnit, i TEUF, ikke vedrører udkast eller forslag til retsakter, som den har fået forelagt til høring som led i lovgivningsproceduren, kan Revisionsretten offentliggøre dem i *Den Europæiske Unions Tidende*. Revisionsretten træffer beslutning om offentliggørelsen efter høring af den EU-institution, der har anmodet om udtalelsen, eller som berøres af den. Offentliggjorte udtalelser skal ledsages af de berørte EU-institutioners eventuelle bemærkninger.

KAPITEL 2

Decharge

Artikel 260

Tidsplan for dechargeproceduren

1. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år n +2 Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n.

2. Hvis den frist, der er omhandlet i stk. 1, ikke kan overholdes, oplyser Europa-Parlamentet eller Rådet Kommissionen om årsagerne hertil.

3. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, udfolder Kommissionen enhver bestræbelse på snarest muligt at træffe foranstaltninger for at fjerne eller gøre det lettere at fjerne hindringerne for afgørelsen.

Artikel 261

Dechargeproceduren

1. Dechargeafgørelsen omfatter regnskaberne over alle Unionens indtægter og udgifter, den heraf følgende saldo og Unionens aktiver og passiver som opført på balancen.

2. Med henblik på at meddele decharge gennemgår Europa-Parlamentet næst efter Rådet regnskaberne, oversigten samt evalueringsrapporten omhandlet i artikel 318 i TEUF. Europa-Parlamentet gennemgår også Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de reviderede EU-institutioner, Revisionsrettens eventuelle relevante særberetninger for det pågældende regnskabsår og Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

3. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger Kommissionen det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, i overensstemmelse med artikel 319 i TEUF.

Artikel 262

Opfølgende foranstaltninger

1. I overensstemmelse med artikel 319 i TEUF og artikel 106A i Euratomtraktaten træffer EU-institutioner og EU-organer som omhandlet i denne forordnings artikel 70 og 71 alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelse om decharge samt de kommentarer, der ledsager Rådets henstilling om decharge.

2. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet aflægger EU-institutioner og EU-organer som omhandlet i artikel 70 og 71 beretning om, hvilke foranstaltninger de har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer og navnlig om de instrukser, de har givet de af deres tjenestegrene, der har ansvaret for budgetgennemførelsen. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen ved at underrette den om, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme disse bemærkninger, så Kommissionen kan tage hensyn hertil i sin egen beretning. EU-institutionernes og de i artikel 70 og 71 omhandlede EU-organers beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.

Artikel 263

Særlige bestemmelser vedrørende EU-Udenrigstjenesten

EU-Udenrigstjenesten er underlagt procedurerne i artikel 319 i TEUF og i denne forordnings artikel 260, 261 og 262. EU-Udenrigstjenesten samarbejder fuldt ud med de EU-institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren, og tilvejebringer, hvor det er relevant, de nødvendige supplerende oplysninger, herunder ved at deltage i de relevante organers møder.

AFSNIT XV
ADMINISTRATIONSBEVILLINGER

Artikel 264

Almindelige bestemmelser

1. Administrationsbevillinger er ikkeopdelte bevillinger.

2. Dette afsnit finder anvendelse på de i artikel 47, stk. 4, omhandlede administrationsbevillinger, og på administrationsbevillinger til andre EU-institutioner end Kommissionen.

   Budgetforpligtelser, der svarer til administrationsbevillinger, hvis type er fælles for flere afsnit, og som forvaltes samlet, kan opføres samlet i budgetregnskabet i overensstemmelse med den klassifikation efter type, der er omhandlet i artikel 47, stk. 4.

   De hertil svarende udgifter konteres på budgetposterne for hvert afsnit efter samme fordeling som bevillingerne.

3. Administrationsudgifter som følge af kontrakter, der dækker perioder på mere end et regnskabsår, enten i overensstemmelse med lokal sædvane, eller fordi der er tale om levering af udstyr, konteres budgettet for det regnskabsår, hvori de afholdes.

4. Der kan på de betingelser, der er fastsat i vedtægten og i de særlige bestemmelser vedrørende EU-institutioners medlemmer, udbetales forskud til personalet og til EU-institutioners medlemmer.

Artikel 265

Forudbetalinger

Udgifter som omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra a), der ifølge retlige eller kontraktlige bestemmelser skal betales forud, kan fra den 1. december give anledning til betaling, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår. I så fald finder det i artikel 11, stk. 2, fastsatte loft ikke anvendelse.

Artikel 266

Særlige bestemmelser vedrørende byggeprojekter

1. Hver EU-institution forelægger senest den 1. juni hvert år Europa-Parlamentet og Rådet et arbejdsdokument om sin ejendomspolitik, der skal indeholde følgende oplysninger:

   a) for hver enkelt bygning de udgifter og etagearealer, der dækkes af bevillingerne under de tilsvarende budgetposter. Udgifterne skal omfatte omkostningerne til indretning af bygningen, men ikke de andre forbrugsafgifter

b) den forventede udvikling i den samlede programmering af etagearealer og beliggenhed for de kommende år med en beskrivelse af allerede kendte byggeprojekter, der er i planlægningsfasen

c) endelige betingelser og omkostninger samt relevante oplysninger vedrørende projektgennemførelsen for nye byggeprojekter, der tidligere er blevet forelagt Europa-Parlamentet og Rådet efter proceduren i stk. 2 og 3, og som ikke er medtaget i det foregående års arbejdsdokumenter.

2. For ethvert byggeprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige finansielle konsekvenser for budgettet, skal den berørte EU-institution så tidligt som muligt og under alle omstændigheder, inden der foretages undersøgelser af det lokale marked i tilfælde af ejendomskontrakter, eller inden der iværksættes indkaldelse af bud i tilfælde af bygge- og anlægsarbejder, underrette Europa-Parlamentet og Rådet om det etageareal, der er behov for, og om den foreløbige planlægning.

3. For ethvert byggeprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige finansielle konsekvenser for budgettet, forelægger den berørte EU-institution Europa-Parlamentet og Rådet byggeprojektet, navnlig dets specificerede anslåede omkostninger og finansieringen heraf, herunder en eventuel anvendelse af formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 21, stk. 3, litra e), samt en liste over udkast til de kontrakter, der påtænkes anvendt, og anmoder om Europa-Parlamentets og Rådets godkendelse, inden kontrakterne indgås. På den berørte EU-institutions anmodning behandles dokumenter, der fremsendes vedrørende byggeprojektet, fortroligt.

Bortset fra i force majeure-situationer som omhandlet i stk. 4 behandler Europa-Parlamentet og Rådet byggeprojektet inden for fire uger fra den dato, hvor begge institutioner har modtaget det.

Byggeprojektet anses for godkendt ved udløbet af fristen på fire uger, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet inden for denne frist træffer en afgørelse, som går imod forslaget.

Såfremt Europa-Parlamentet og/eller Rådet inden for fristen på fire uger giver udtryk for betænkeligheder, forlænges denne frist én gang med to uger.

Såfremt Europa-Parlamentet eller Rådet træffer en afgørelse, som går imod byggeprojektet, trækker den pågældende EU-institution sit forslag tilbage og kan fremsætte et nyt.

4. I force majeure-situationer, som skal behørigt begrundes, kan de oplysninger, der er foreskrevet i stk. 2, fremsendes samtidig med byggeprojektet. Europa-Parlamentet og Rådet behandler byggeprojektet inden for to uger fra den dato, hvor begge institutioner har modtaget det. Byggeprojektet anses for at være godkendt ved udløbet af denne frist på to uger, medmindre Europa-Parlamentet og/eller Rådet inden for denne frist træffer en afgørelse, som går imod forslaget.

5. Følgende anses som byggeprojekter, som sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for budgettet:

a) erhvervelse af jord

b) erhvervelse, salg, strukturel renovering, opførelse af bygninger eller projekter, der kombinerer disse elementer, som skal gennemføres inden for samme tidsramme, til en værdi af mere end 3 000 000 EUR

c) erhvervelse, strukturel renovering, opførelse af bygninger eller projekter, der kombinerer disse elementer, som skal gennemføres inden for samme tidsramme, til en værdi af mere end 2 000 000 EUR, i tilfælde af at prisen efter en uafhængig eksperts vurdering udgør mere end 110 % af hjemmemarkedsprisen for sammenlignelige ejendomme

d) salg af jordstykker eller bygninger, i tilfælde af at prisen efter en uafhængig eksperts vurdering udgør mindre end 90 % af hjemmemarkedsprisen for sammenlignelige ejendomme

e) nye ejendomskontrakter, herunder brugsretter, langfristede lejemål og fornyelse af eksisterende ejendomskontrakter på mindre favorable vilkår, som ikke er omfattet af litra b), med en årlig leje på mindst 750 000 EUR

f) forlængelse eller fornyelse af eksisterende ejendomskontrakter, herunder brugsret og langfristede lejemål, på samme eller mere favorable vilkår med en årlig leje på mindst 3 000 000 EUR.

Dette stykke finder også anvendelse på byggeprojekter, der har interinstitutionel karakter, samt på EU-delegationer.

De tærskler, der er omhandlet i første afsnit, litra b-f), omfatter omkostningerne ved indretning af bygningen. Hvad angår lejekontrakter og kontrakter om brugsretter, omfatter disse tærskler omkostningerne til indretning af bygningen, men ikke de andre forbrugsafgifter.

6. Uden at det berører artikel 17, kan et ejendomserhvervelsesprojekt finansieres ved hjælp af et lån med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forhåndsgodkendelse.

Indgåelse af låneaftaler og tilbagebetaling af lån skal ske i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og under behørig hensyntagen til Unionens økonomiske interesser.

Når EU-institutionen foreslår at finansiere erhvervelsen ved hjælp af et lån, skal den finansieringsplan, som den pågældende EU-institution skal fremsende sammen med anmodningen om forhåndsgodkendelse, navnlig specificere det maksimale finansieringsniveau, finansieringsperioden, typen af finansiering, finansieringsvilkårene og besparelser i sammenligning med andre typer kontraktforhold.

Europa-Parlamentet og Rådet behandler anmodningen om forhåndsgodkendelse inden for fire uger fra den dato, hvor begge institutioner har modtaget anmodningen, hvilket kan forlænges én gang med to uger. Erhvervelsen finansieret ved hjælp af et lån anses for at være afvist, hvis ikke Europa-Parlamentet og Rådet udtrykkeligt godkender den inden for fristen.

Artikel 267

Procedure for tidlig underretning og forhåndsgodkendelsesprocedure

1. Den procedure for tidlig underretning, som er fastsat i artikel 266, stk. 2, og den forhåndsgodkendelsesprocedure, som er fastsat i artikel 266, stk. 3 og 4, finder ikke anvendelse på erhvervelse af jord gratis eller for et symbolsk beløb.

2. Den procedure for tidlig underretning, der er fastsat i artikel 266, stk. 2, og den forhåndsgodkendelsesprocedure, som er fastsat i artikel 266, stk. 3 og 4, finder også anvendelse på beboelsesejendomme, hvis erhvervelsen, den strukturelle renovering, opførelsen af bygninger eller projekter, der kombinerer disse elementer, som skal gennemføres inden for samme tidsramme, har en værdi af mere end 2 000 000 EUR, og prisen udgør mere end 110 % af hjemmemarkedsprisen eller lejeindekset for sammenlignelige ejendomme. Europa-Parlamentet og Rådet kan anmode den ansvarlige EU-institution om enhver oplysning vedrørende beboelsesejendomme.

3. Under undtagelsesvise eller hastende politiske omstændigheder kan den tidlige underretning omhandlet i artikel 266, stk. 2, om byggeprojekter, der vedrører EU-delegationer eller kontorer i tredjelande, fremsendes sammen med byggeprojektet i henhold til artikel 266, stk. 3. I sådanne tilfælde gennemføres proceduren for tidlig underretning og forhåndsgodkendelsesproceduren ved først givne lejlighed.

   For beboelsesejendomsprojekter i tredjelande skal proceduren for tidlig underretning og forhåndsgodkendelsesproceduren foregå sammen.

4. Forhåndsgodkendelsesproceduren i artikel 266, stk. 3 og 4, finder ikke anvendelse på forberedende kontrakter eller undersøgelser, som er nødvendige for at vurdere de specifikke omkostninger og finansieringen af byggeprojektet.

AFSNIT XVI
ANMODNINGER OM OPLYSNINGER OG DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 268

Europa-Parlamentets og Rådets anmodninger om oplysninger

Europa-Parlamentet og Rådet har ret til at indhente alle relevante oplysninger og forklaringer vedrørende budgetspørgsmål, der henhører under deres kompetenceområder.

Artikel 269

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 70, stk. 1, artikel 71, stk. 3, artikel 161 og artikel 213, stk. 2, andet og tredje afsnit, tillægges Kommissionen for en periode, der udløber den 31. december 2020. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest den 31. december 2018. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed som efterfølgende flerårige finansielle rammer, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode for den tilsvarende flerårige finansielle ramme.

3. Den i artikel 70, stk. 1, artikel 71, stk. 3, artikel 161 og artikel 213, stk. 2, andet og tredje afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 70, stk. 1, artikel 71, stk. 3, artikel 161 og artikel 213, stk. 2, andet og tredje afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

ANDEN DEL

ÆNDRINGER I SEKTORSPECIFIKKE REGLER

Artikel 270

Ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013

I forordning (EU) nr. 1296/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

"2. For de i artikel 3, stk. 1, fastsatte akser gælder som gennemsnit over hele programperioden følgende vejledende procentsatser:

a) mindst 55 % til aksen Progress

b) mindst 18 % til aksen EURES

c) mindst 18 % til aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri."

2) Artikel 14 affattes således:

"*Artikel 14*

Tematiske sektioner og finansiering

1. Aksen Progress støtter foranstaltninger i de tematiske sektioner, der er omhandlet i litra a), b) og c). Gennem hele programmets løbetid skal den fastsatte vejledende fordeling af den overordnede bevilling til aksen Progress mellem de forskellige tematiske sektioner overholde følgende procentvise minimumssatser:

   a) beskæftigelse, navnlig bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed: 20 %

   b) social beskyttelse, social integration og begrænsning og forebyggelse af fattigdom: 45 %

   c) arbejdsvilkår: 7 %.

   Alle tiloversblevne midler afsættes til en eller flere af de tematiske sektioner omhandlet i første afsnit, litra a), b) eller c), eller til en kombination heraf.

2. Fra den overordnede bevilling til aksen Progress afsættes en betydelig del til fremme af sociale eksperimenter som en metode til afprøvning og evaluering af innovative løsninger med henblik på at udvide anvendelsen heraf."

3) Artikel 19 affattes således:

"*Artikel 19*

Tematiske sektioner og finansiering

Aksen EURES støtter foranstaltninger inden for de tematiske sektioner, der er omhandlet i litra a), b) og c). Gennem hele programmets løbetid skal den fastsatte vejledende fordeling af bevillingen til aksen EURES mellem de forskellige tematiske sektioner overholde følgende procentvise minimumssatser:

a) gennemsigtighed vedrørende ledige stillinger, ansøgninger og alle andre relaterede oplysninger for ansøgere og arbejdsgivere: 15 %

b) udvikling af tjenester for rekruttering og ansættelse af arbejdstagere gennem godkendelse af jobtilbud og -ansøgninger på EU-plan, navnlig via målrettede mobilitetsordninger: 15 %

c) grænseoverskridende partnerskaber: 18 %.

Alle tiloversblevne midler afsættes til en eller flere af de tematiske sektioner omhandlet i første afsnit, litra a), b) eller c), eller til en kombination heraf."

4) Artikel 25 affattes således:

"*Artikel 25*

Tematiske sektioner og finansiering

Aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri støtter foranstaltninger inden for de tematiske sektioner, der er omhandlet i litra a) og b). Gennem hele programmets løbetid skal den fastsatte vejledende fordeling af bevillingen til aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri mellem de forskellige tematiske sektioner overholde følgende procentvise minimumssatser:

a) mikrofinansiering til sårbare grupper og mikrovirksomheder: 35 %

b) socialt iværksætteri: 35 %.

Alle tiloversblevne midler afsættes til de tematiske sektioner omhandlet i første afsnit, litra a) eller b), eller til en kombination heraf."

5) Artikel 32, andet afsnit, affattes således:

"Arbejdsprogrammerne skal, hvor det er relevant, dække en rullende periode på tre år og indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, proceduren til udvælgelse af de foranstaltninger, der skal finansieres af Unionen, geografisk dækning, målgruppe og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Arbejdsprogrammerne skal også indeholde et overslag over det beløb, der afsættes til hvert enkelt mål. Arbejdsprogrammerne skal styrke programmets sammenhæng ved angivelse af forbindelserne mellem de tre akser."

6) Artikel 33 og 34 udgår.

Artikel 271

Ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013

I forordning (EU) nr. 1301/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) litra e) affattes således:

"e) investeringer i udvikling af regionernes eget potentiale gennem faste investeringer i udstyr og infrastruktur, herunder kulturel og bæredygtig turismeinfrastruktur, tjenesteydelser til virksomheder, støtte til forsknings- og innovationsorganer og investeringer i teknologiforskning og anvendt forskning i virksomheder"

b) følgende afsnit tilføjes:

"Investeringer i kulturel og bæredygtig turismeinfrastruktur som omhandlet i stk. 1, litra e), anses for at være i mindre målestok og berettiget til støtte, hvis EFRU's bidrag til finansieringen ikke overstiger 10 000 000 EUR. Loftet hæves til 20 000 000 EUR, hvis infrastrukturen anses for at være kulturarv som omhandlet i artikel 1 i UNESCO's konvention om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv fra 1972."

2) I artikel 5, nr. 9), tilføjes følgende litra:

"e) yde støtte til modtagelse og social og økonomisk integration af migranter og flygtninge"

3) I bilag I, tabellen, affattes teksten fra og med "Sociale infrastrukturer" således:

"Sociale infrastrukturer

Børnepasning og uddannelse	personer	Kapacitet af støttet børnepasnings- eller uddannelsesinfrastruktur
Sundhed	personer	Antal personer omfattet af forbedrede sundhedstjenester
Boliger	boliger	Rehabiliterede boliger
	boliger	Rehabiliterede boliger, heraf til migranter og flygtninge (modtagelsescentre ikke medregnet)
Migranter og flygtninge	personer	Kapacitet af infrastrukturer til støtte for migranter og flygtninge (boliger ikke medregnet)

Byudvikling, specifikke indikatorer

	personer	Antal indbyggere i områder med integrerede byudviklingsstrategier
	kvadratmeter	Åbne anlagte eller rehabiliterede områder i byområder
	kvadratmeter	Opførte eller renoverede offentlige eller kommercielle bygninger i byområder

".

Artikel 272

Ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013

I forordning (EU) nr. 1303/2013 foretages følgende ændringer:

1) Betragtning 10, 2. pkt., affattes således:

"Disse betingelser bør gøre det muligt for Kommissionen at forvisse sig om, at medlemsstaterne bruger ESI-fondene lovligt og formelt rigtigt samt i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/…*[+] ("finansforordningen").

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/… af … om … (EUT …)."

[+] EUT: Indsæt venligst nummeret på nærværende ændringsforordning i teksten og indsæt forordningens nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 10) affattes således:

"10) "støttemodtager": et offentligt eller privat organ eller en fysisk person, der har ansvaret for at iværksætte eller både iværksætte og gennemføre operationer, og

a) i forbindelse med statsstøtte det organ, der modtager støtten, medmindre støtten pr. virksomhed er mindre end 200 000 EUR, i hvilket tilfælde medlemsstaten kan beslutte, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, uden at dette berører Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013*, (EU) nr. 1408/2013** og (EU) nr. 717/2014***; og

b) i forbindelse med finansielle instrumenter i henhold til nærværende forordnings anden del, afsnit IV, det organ, der gennemfører det finansielle instrument, eller holdingfonden, alt efter omstændighederne.

---

* Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1).

** Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9).

*** Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren (EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45)."

b) Nr. 31) affattes således:

"31) "makroregional strategi": en integreret ramme, der er vedtaget af Rådet og, hvor det er relevant, godkendt af Det Europæiske Råd, og som kan støttes af blandt andre ESI-fondene, med henblik på at imødegå fælles udfordringer i et defineret geografisk område, der vedrører medlemsstater og tredjelande beliggende i det samme geografiske område, som derved drager fordel af et styrket samarbejde med henblik på opnåelse af økonomisk, social og territorial samhørighed"

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 7 erstattes henvisningen til "artikel 59 i finansforordningen" med "finansforordningens artikel 63"

b) stk. 8 affattes således:

"8. Kommissionen og medlemsstaterne respekterer princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 33, artikel 36, stk. 1, og artikel 61."

4) I artikel 9 tilføjes følgende stykke:

"I de prioriterede mål, der opstilles for hver ESI-fond i de fondsspecifikke regler, skal navnlig indgå en hensigtsmæssig brug af hver ESI-fond på migrations- og asylområdet. I den forbindelse skal der om nødvendigt sikres koordination med den asyl-, migrations- og integrationsfond, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 516/2014*.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168)."

5) I artikel 16 indsættes følgende stykke:

"4a. Når det er relevant, indsender medlemsstaten hvert år senest den 31. januar en ændret partnerskabsaftale efter Kommissionens godkendelse af ændringer af et eller flere programmer i det foregående kalenderår.

Kommissionen vedtager hvert år senest den 31. marts en afgørelse, der bekræfter, at ændringerne i partnerskabsaftalen afspejler en eller flere programændringer godkendt af Kommissionen i det foregående kalenderår.

Denne afgørelse kan indeholde ændringer af andre elementer i partnerskabsaftalen i medfør af et forslag som omhandlet i stk. 4, forudsat at forslaget er indgivet til Kommissionen senest den 31. december i det foregående kalenderår."

6) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Hvis ændringen af et program berører de oplysninger, der er givet i partnerskabsaftalen, finder den procedure, der er fastsat i artikel 16, stk. 4a, anvendelse."

b) stk. 3, tredje afsnit, udgår.

7) Artikel 32, stk. 4, affattes således:

"4. Når udvælgelsesudvalget for lokale udviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, som er nedsat i henhold til artikel 33, stk. 3, bestemmer, at gennemførelse af den valgte lokale udviklingsstrategi styret af lokalsamfundet kræver støtte fra mere end én fond, kan det i overensstemmelse med nationale bestemmelser og procedurer udpege en ledende fond til at støtte alle forberedelses-, drifts- og aktivitetsomkostninger i henhold til artikel 35, stk. 1, litra a), d) og e), for lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet."

8) I artikel 34, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) litra a)-d) affattes således:

"a) opbygning af lokale aktørers, herunder potentielle støttemodtageres, evne til at udvikle og gennemføre operationer, herunder ved at fremme deres færdigheder inden for projektforberedelse og -styring

b) udarbejdelse af en ikkediskriminerende og gennemsigtig udvælgelsesprocedure, så interessekonflikter undgås, og som sikrer, at mindst 50 % af stemmerne i afgørelserne om udvælgelse er partnere, der ikke er offentlige myndigheder, og som muliggør udvælgelse ved skriftlig procedure

c) udarbejdelse og vedtagelse af ikkediskriminerende objektive kriterier for udvælgelsen af operationer, der sikrer sammenhæng med lokaludviklingsstrategien styret af lokalsamfundet ved at prioritere disse operationer efter deres bidrag til at nå strategiens målsætninger og mål

d) udarbejdelse og offentliggørelse af indkaldelse af forslag eller en løbende procedure vedrørende forelæggelse af projekter"

b) Følgende afsnit tilføjes:

"Hvis lokale aktionsgrupper udfører opgaver, som ikke falder ind under første afsnit, litra a)-g), og som forvaltnings- eller attesteringsmyndighederne eller den udbetalende myndighed har ansvaret for, udpeges disse lokale aktionsgrupper til bemyndigede organer i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler."

9) Artikel 36, stk. 3, affattes således:

"3. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler udpege et eller flere bemyndigede organer, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikkestatslige organisationer, til at varetage visse opgaver i forbindelse med forvaltningen og gennemførelsen af en ITI."

10) I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) en vurdering af, hvilke yderligere offentlige og private midler der potentielt kan tilvejebringes af det finansielle instrument, helt ned til den endelige modtager (forventet løftestangseffekt), herunder, hvis det er relevant, en vurdering af behovet for og omfanget af differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a for at tiltrække medfinansiering fra investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, og/eller en beskrivelse af de mekanismer, som skal anvendes til at fastslå behovet for og omfanget af en sådan differentieret behandling, såsom en konkurrencedygtig eller passende uafhængig vurderingsproces"

b) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"3. Ved den i stk. 2 omhandlede forhåndsvurdering kan der tages hensyn til den forudgående evaluering, der er omhandlet i finansforordningens artikel 209, stk. 2, første afsnit, litra h), og den kan foregå i etaper. Den skal under alle omstændigheder være afsluttet, før forvaltningsmyndigheden beslutter at yde programbidrag til et finansielt instrument."

c) Stk. 8 affattes således:

"8. Endelige modtagere, der støttes af et finansielt instrument under ESI-fondene, kan også modtage bistand fra en anden prioritet eller et andet program under ESI-fondene, som støttes over EU-budgettet, herunder fra Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017*, i overensstemmelse med Unionens gældende statsstøtteregler, hvis det er relevant. I et sådant tilfælde skal der føres særskilte optegnelser for hver finansieringskilde, og støtten fra ESI-fondenes finansielle instrumenter skal være en del af en operation med støtteberettigede udgifter, som adskiller sig fra andre støttekilder.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1)."

11) I artikel 38 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

"c) finansielle instrumenter, der kombinerer sådanne bidrag med EIB's finansielle produkter inden for rammerne af EFSI i overensstemmelse med artikel 39a."

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra b) og c), erstattes af følgende:

"b) via tildeling af en direkte kontrakt overdrage gennemførelsesopgaver til:

i) EIB

ii) en international finansiel institution, hvori en medlemsstat er aktionær

iii) en offentligt ejet bank eller institution, der er oprettet som en juridisk enhed, som udøver finansielle aktiviteter på et erhvervsmæssigt grundlag og opfylder alle følgende betingelser:

– der er ingen direkte private kapitalandele, med undtagelse af ikkekontrollerende eller ikkeblokerende former for private kapitalandele, som foreskrives af nationale lovbestemmelser i overensstemmelser med traktaterne, og som ikke udøver nogen bestemmende indflydelse på den pågældende bank eller institution, med undtagelse af former for private kapitalandele, der ikke udøver nogen indflydelse på beslutninger vedrørende den daglige forvaltning af det finansielle instrument, der støttes af ESI-fondene;

– bankens eller institutionens aktiviteter udøves inden for rammerne af en almen opgave, som den har fået tillagt af en medlemsstats relevante nationale eller regionale myndighed, hvilket som hele dens aktivitet eller som en del af dens aktiviteter omfatter udøvelse af økonomiske udviklingsaktiviteter, der bidrager til ESI-fondenes målsætninger

– banken eller institutionen udøver som hele sin aktivitet eller som en del af sine aktiviteter økonomiske udviklingsaktiviteter, der bidrager til ESI-fondenes målsætninger i regioner, på politikområder eller i sektorer, hvor der generelt ikke eller ikke i tilstrækkeligt omfang er adgang til markedsfinansiering

– formålet med bankens eller institutionens aktiviteter er ikke primært at fokusere på at skabe størst mulig profit, men at sikre den langsigtede finansielle bæredygtighed for dens aktiviteter

– banken eller institutionen sikrer, at den direkte tildeling af kontrakt omhandlet i litra b) ikke medfører nogen direkte eller indirekte fordel for kommercielle aktiviteter gennem passende foranstaltninger i overensstemmelse med gældende ret

– banken eller institutionen er underlagt en uafhængig myndigheds tilsyn efter gældende ret

c) overdrage gennemførelsesopgaver til et andet offentlig- eller privatretligt organ, eller

d) foretage gennemførelsesopgaver direkte, når det drejer sig om finansielle instrumenter udelukkende bestående af lån eller garantier. I dette tilfælde anses forvaltningsmyndigheden for at være støttemodtager med henblik på artikel 2, nr. 10)."

ii) Andet afsnit affattes således:

"Ved gennemførelsen af det finansielle instrument skal de organer, der er omhandlet i første afsnit, litra a)-d), sikre overholdelsen af de relevante regler og af kravene i finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3."

c) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. De organer, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), kan for deres del ved gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem holdingfonde overdrage en del af gennemførelsen til finansielle formidlere, forudsat at disse organer på eget ansvar sikrer, at de finansielle formidlere opfylder de kriterier, der er fastsat i finansforordningens artikel 33, stk. 1, og artikel 209, stk. 2. Finansielle formidlere udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås.

6. De organer, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b) og c), og som har fået overdraget gennemførelsesopgaver, åbner forvaltningskonti i eget navn og på vegne af forvaltningsmyndigheden eller opretter det finansielle instrument som en separat finansieringsblok inden for institutionen. I tilfælde af en separat finansieringsblok skal der være regnskabsmæssig adskillelse mellem programmidler, der investeres i det finansielle instrument, og de andre midler, der er til rådighed i den institutionen. Aktiverne i disse forvaltningskonti og sådanne separate finansieringsblokke forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og relevante forsigtighedsregler og skal have en passende likviditet."

d) Stk. 7, første afsnit, indledningen, affattes således:

"7. Når et finansielt instrument gennemføres i henhold til stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), fastsættes med forbehold af det finansielle instruments gennemførelsesstruktur vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmer til finansielle instrumenter i finansieringsaftaler i overensstemmelse med bilag IV på følgende niveauer:"

e) Stk. 8 affattes således:

"8. For finansielle instrumenter, der gennemføres i henhold til stk. 4, første afsnit, litra d), fastsættes vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmer til finansielle instrumenter i et strategidokument udarbejdet i overensstemmelse med bilag IV, som skal behandles af overvågningsudvalget."

f) Stk. 10, affattes således:

"10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende ensartede betingelser for de detaljerede ordninger for overførsel og forvaltning af programbidrag, der forvaltes af de i stk. 4, første afsnit, og artikel 39a, stk. 5, omhandlede organer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3."

12) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, indledningen, affattes således:

"2. Medlemsstaterne kan inden for den i artikel 65, stk. 2, fastsatte støtteperiode anvende EFRU og ELFUL til at yde et finansielt bidrag til de finansielle instrumenter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 38, stk. 1, litra a), og som gennemføres indirekte af Kommissionen sammen med EIB i henhold til finansforordningens artikel 62, stk. 1, første afsnit, litra c), nr. iii), og artikel 208, stk. 4, for så vidt angår følgende aktiviteter:"

b) I stk. 4, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra a), affattes således:

"a) uanset artikel 37, stk. 2, skal det være baseret på en forhåndsvurdering på EU-plan foretaget af EIB og Kommissionen eller, når der foreligger nyere data, på en forhåndsevaluering på EU-plan, nationalt plan eller regionalt plan.

Forhåndsvurderingen skal bygge på tilgængelige datakilder vedrørende bankers gældsfinansiering og SMV'er og bl.a. omfatte en analyse af SMV'ers finansieringsbehov på det relevante plan, SMV'ers finansieringsvilkår og -behov samt en angivelse af SMV-finansieringsgabet, en profil af SMV-sektorens økonomiske og finansielle situation på det relevante plan, den mindste kritiske masse af samlede bidrag, en oversigt over skønnede totale lånevolumener frembragt af sådanne bidrag og den opnåede merværdi

ii) Litra b) affattes således:

"b) det skal stilles til rådighed af hver deltagende medlemsstat som en del af en særskilt prioritetsakse inden for et program for EFRU-bidrags vedkommende eller som del af et enkelt dedikeret nationalt program pr. finansielt bidrag fra EFRU og ELFUL til støtte for det tematiske mål i artikel 9, første afsnit, nr. 3)"

c) Stk. 7 og 8 affattes således:

"7. Uanset artikel 41, stk. 1 og 2, for så vidt angår de finansielle bidrag, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, skal medlemsstatens betalingsansøgning til Kommissionen være baseret på 100 % af de beløb, der skal betales af medlemsstaten til EIB i overensstemmelse med den forfaldsplan, der er defineret i finansieringsaftalen omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, litra c). Sådanne betalingsansøgninger skal være baseret på de beløb, EIB har anmodet om, som skønnes nødvendige til dækning af forpligtelser til aftaler om kaution eller securitisationstransaktioner, der skal indgås inden for de tre følgende måneder. Betalinger fra medlemsstaterne til EIB skal foretages hurtigst muligt, og under alle omstændigheder inden forpligtelserne indgås af EIB.

8. Ved programmets afslutning udgør de i artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra a) og b), omhandlede støtteberettigede udgifter det samlede beløb, som programmet har bidraget til det finansielle instrument til dækning af følgende:

a) for så vidt angår aktiviteterne omhandlet i nærværende artikels stk. 2, første afsnit, litra a), de i artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede midler

b) for så vidt angår aktiviteterne omhandlet i nærværende artikels stk. 2, første afsnit, litra b), det samlede beløb af den nye gældsfinansiering opnået gennem securitisationstransaktioner, der udbetales til støtteberettigede SMV'er eller kommer dem til gavn inden for den støtteperiode, der er fastsat i artikel 65, stk. 2."

13) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 39a*
Bidrag fra ESI-fondene til finansielle instrumenter,
der kombinerer sådanne bidrag med EIB's finansielle produkter
inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer

1. Forvaltningsmyndigheder kan for at tiltrække yderligere investeringer fra den private sektor anvende ESI-fondene til at yde et bidrag til de finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c), forudsat at det bidrager til at opnå ESI-fondenes mål og Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

2. Det i stk. 1 omhandlede bidrag må ikke overstige 25 % af den samlede støtte, der ydes til endelige modtagere. I de i artikel 120, stk. 3, første afsnit, litra b), omhandlede mindre udviklede regioner kan det finansielle bidrag, når det er behørigt begrundet i de vurderinger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 2, eller i nærværendes artikels stk. 3, udgøre over 25 %, men ikke over 40 %. Den i nærværende stykke omhandlede samlede støtte omfatter de samlede beløb, der til endelige modtagere er ydet i nye lån og garanterede lån samt i egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer. De i nærværende stykke omhandlede garanterede lån tages kun i betragtning i det omfang, der afsættes midler fra ESI-fondene til garantiaftaler, der er beregnet på grundlag af en forsigtig forudgående risikovurdering af et multiplum af nye lån.

3. Uanset artikel 37, stk. 2, kan bidrag efter nærværende artikels stk. 1 baseres på en indledende vurdering, herunder en due diligence-vurdering, som EIB har foretaget med henblik på sit bidrag til det finansielle produkt inden for rammerne af EFSI.

4. Forvaltningsmyndighedernes rapportering efter artikel 46 om transaktioner med finansielle instrumenter gennemført i medfør af nærværende artikel baseres på de oplysninger, EIB råder over med henblik på sin rapportering i henhold til artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2015/1017, suppleret med de yderligere oplysninger, der kræves efter artikel 46, stk. 2. Kravene i nærværende stykke skal give mulighed for ensartede rapporteringsbetingelser i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 46, stk. 3.

5. Når forvaltningsmyndigheden bidrager til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c), kan den

a) investere kapital i en eksisterende eller nyoprettet juridisk enhed, hvis særlige formål er at investere i endelige modtagervirksomheder i overensstemmelse med målene for de respektive ESI-fonde, og som varetager gennemførelsesopgaverne

b) overdrage gennemførelsesopgaverne i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra b) og c).

Det organ, der har fået overdraget gennemførelsesopgaverne, som omhandlet i første afsnit, litra b), åbner enten en forvaltningskonto i eget navn og på vegne af forvaltningsmyndigheden eller opretter en separat finansieringsblok til programbidrag inden for institutionen. I tilfælde af en separat finansieringsblok skal der være regnskabsmæssig adskillelse mellem programmidler, der investeres i det finansielle instrument, og de andre midler, der er til rådighed i institutionen. Aktiverne på forvaltningskontiene og i sådanne separate finansieringsblokke forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og de relevante forsigtighedsregler og skal have en passende likviditet.

Med henblik på nærværende artikel kan et finansielt instrument også tage form af eller indgå i en investeringsplatform i overensstemmelse med artikel 2, nr. 4, i forordning (EU) 2015/1017, forudsat at investeringsplatformen er oprettet som et special purpose vehicle eller en forvaltningskonto.

6. Ved gennemførelsen af finansielle instrumenter efter nærværende forordnings artikel 38, stk. 1, litra c), skal de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede organer sikre overholdelsen af de relevante regler og af kravene i finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3.

7. Senest den ... [tre måneder efter datoen for denne ændringsforordningens ikrafttræden] vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende supplering af denne forordning ved at fastlægge yderligere specifikke regler om funktioner, forpligtelser og ansvarsområder for de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, udvælgelseskriterier i den forbindelse og produkter, som kan leveres via finansielle instrumenter i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, litra c).

8. De i stk. 5 omhandlede organer kan ved gennemførelsen af finansielle instrumenter gennem holdingfonde videreoverdrage en del af gennemførelsen til finansielle formidlere, forudsat at sådanne organer på eget ansvar sikrer, at de finansielle formidlere opfylder de kriterier, der er fastsat i finansforordningens artikel 33, stk. 1, og artikel 209, stk. 2. Finansielle formidlere udvælges på grundlag af åbne, gennemsigtige, proportionale og ikkediskriminerende procedurer, idet interessekonflikter undgås.

9. Når forvaltningsmyndigheder med henblik på gennemførelsen af finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c), bidrager med programmidler fra ESI-fondene til et eksisterende instrument, hvis fondsforvalter allerede er udvalgt af EIB, en international finansiel institution, hvori en medlemsstat er aktionær, eller en offentligt ejet bank eller institution, som er oprettet som en juridisk enhed, der udøver finansielle aktiviteter på et erhvervsmæssigt grundlag, og som opfylder betingelserne i artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra b) nr. iii), skal de overdrage gennemførelsesopgaverne til denne fondsforvalter gennem tildeling af en direkte kontrakt.

10. Uanset artikel 41, stk. 1 og 2, skal indgivelsen af ansøgninger om mellemliggende betalinger i forbindelse med bidrag til finansielle instrumenter efter nærværende artikels stk. 9 afpasses efter den betalingsplan, der er fastsat i finansieringsaftalen. Den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede betalingsplan skal svare til den betalingsplan, der er fastlagt for det finansielle instruments andre investorer.

11. Vilkårene og betingelserne for ydelse af bidrag efter artikel 38, stk. 1, litra c), fastsættes i finansieringsaftaler i overensstemmelse med bilag IV på følgende niveauer:

    a) hvor det er relevant, mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden og det organ, der gennemfører holdingfonden

b) mellem de behørigt bemyndigede repræsentanter for forvaltningsmyndigheden eller, hvor det er relevant, det organ, der gennemfører holdingfonden, og det organ, der gennemfører det finansielle instrument.

12. For bidrag efter stk. 1 til investeringsplatforme, der modtager bidrag fra instrumenter oprettet på EU-plan, skal overensstemmelsen med statsstøttereglerne sikres i overensstemmelse med finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra c).

13. For de i artikel 38, stk. 1, litra c), omhandlede finansielle instrumenter i form af garantiinstrumenter kan medlemsstaterne beslutte, at ESI-fondene, hvis det er relevant, bidrager til forskellige trancher af låneporteføljer, der også er garanteret under EU-garantien efter forordning (EU) 2015/17.

14. For EFRU's, ESF's, Samhørighedsfondens og EHFF's vedkommende kan der inden for et program oprettes en særskilt prioritet og for ELFUL's vedkommende en særskilt operationstype med en samfinansiering på op til 100 % til støtte for operationer, der gennemføres via finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra c).

15. Uanset artikel 70 og artikel 93, stk. 1, kan bidrag ydet i henhold til nærværende artikels stk. 1 anvendes til ny låne- og egenkapitalfinansiering på hele en medlemsstats område uden hensyntagen til regionskategorier, medmindre andet er fastsat i finansieringsaftalen.

16. Senest den 31. december 2019 tager Kommissionen anvendelsen af denne artikel op til overvejelse og forelægger, hvor det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag."

14) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 erstattes af følgende:

"1. De myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 124 og ELFUL-forordningens artikel 65, må ikke foretage verificeringer på stedet i EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, angående de af dem gennemførte finansielle instrumenter.

De udpegede myndigheder skal dog foretage verificeringer i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 125, stk. 5, og kontrol i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 i andre organer, der gennemfører de finansielle instrumenter inden for deres respektive medlemsstats jurisdiktion.

EIB og andre finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, skal ved hver betalingsansøgning fremlægge en kontrolrapport for de udpegede myndigheder. De skal desuden til Kommissionen og de udpegede myndigheder indgive en årlig revisionsberetning udarbejdet af deres eksterne revisorer. Disse indberetningsforpligtelser berører ikke indberetningsforpligtelserne, herunder med hensyn til gennemførelsen af de finansielle instrumenter, som fastsat i denne forordnings artikel 46, stk. 1 og 2.

Kommissionen tillægge beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt vedrørende fastlæggelse af modeller for udarbejdelse af de kontrolrapporter og årlige revisionsberetninger, der er omhandlet i tredje afsnit.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 150, stk. 2.

2. Uden at det berører nærværende forordnings artikel 127 og artikel 9 i forordning (EU) nr. 1306/2013, må de organer, der har ansvaret for programrevisionen, ikke foretage revisioner hos EIB eller andre internationale finansielle institutioner, hvori en medlemsstat er aktionær, angående de af dem gennemførte finansielle instrumenter.

De organer, der har ansvaret for programrevisionen, foretager revision af operationer og af forvaltnings- og kontrolsystemer i andre organer, der gennemfører de finansielle instrumenter i deres respektive medlemsstat og hos de endelige modtagere, forudsat at betingelserne i stk. 3 er opfyldt.

Kommissionen kan gennemføre revisioner i de i stk. 1 omhandlede organer, når den finder det nødvendigt for at opnå rimelig sikkerhed i betragtning af de påviste risici.

2a. For så vidt angår finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a), og artikel 39, som var fastsat ved en finansieringsaftale undertegnet før den ... [datoen for ikrafttræden af denne ændringsforordning], finder uanset nærværende artikels stk. 1 og 2 de regler i nærværende artikel, der var gældende på tidspunktet for undertegnelsen af finansieringsaftalen, anvendelse."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Senest den ... [3 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende supplering af denne forordning ved at fastsætte yderligere specifikke regler om forvaltning og kontrol af finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b) og c), de typer af kontroller, der skal foretages af forvaltnings- og revisionsmyndigheder, ordningerne for opbevaring af dokumentation og elementer, der skal godtgøres ved hjælp af dokumentation."

c) Følgende stykke indsættes:

"5a. For operationer indeholdende finansielle instrumenter gælder uanset nærværende forordnings artikel 143, stk. 4, og artikel 56, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013, at bidrag, som i henhold til nærværende forordnings artikel 143, stk. 2, eller artikel 56, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 er blevet annulleret på grund af en enkeltstående uregelmæssighed, kan genanvendes inden for samme operation på følgende betingelser:

a) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos den endelige modtager, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre endelige modtagere inden for samme finansielle instrument

b) hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos den finansielle formidler inden for en holdingfond, må det annullerede bidrag kun genanvendes til andre finansielle formidlere.

Hvis den uregelmæssighed, der førte til bidragets annullation, opdages hos det organ, der gennemfører holdingfonden, eller hos det organ, der gennemfører finansielle instrumenter, når et finansielt instrument gennemføres gennem en struktur uden en holdingfond, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til den samme operation.

Hvis der foretages en finansiel korrektion på grund af en systembetinget uregelmæssighed, må det annullerede bidrag ikke genanvendes til nogen operation berørt af den systembetingede korrektion."

15) I artikel 41 foretages følgende ændringer:

a) indledningen til stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. For så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a) og c), og for så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), der gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), indgives der trinvise ansøgninger om mellemliggende betaling, når der er tale om programbidrag, der betales til det finansielle instrument i støtteberettigelsesperioden fastsat i artikel 65, stk. 2, ("støtteberettigelsesperioden"), i overensstemmelse med følgende betingelser:"

b) stk. 2 affattes således:

"2. For så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra b), der gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra d), skal ansøgninger om mellemliggende betaling og om betaling af den endelige saldo omfatte de samlede udbetalinger, forvaltningsmyndigheden har foretaget vedrørende investeringer i endelige modtagere som omhandlet i artikel 42, stk. 1, første afsnit, litra a) og b)."

16) I artikel 42 foretages følgende ændringer:

a) stk. 3, første afsnit, affattes således:

"3. I tilfælde af egenkapitalbaserede instrumenter for de i artikel 37, stk. 4, omhandlede virksomheder for hvilke den i artikel 38, stk. 7, litra b), omhandlede finansieringsaftale blev undertegnet inden den 31. december 2018, og som ved udgangen af støtteberettigelsesperioden havde investeret mindst 55 % af de programmidler, der var afsat i den relevante finansieringsaftale, kan et begrænset antal betalinger for investeringer i endelige modtagere, der skal foretages for en periode på højst fire år efter afslutningen af støtteberettigelsesperioden, betragtes som støtteberettigede udgifter, når de indbetales på en spærret konto oprettet specielt til dette formål, forudsat at statsstøttereglerne overholdes, og at alle de nedenstående betingelser er opfyldt."

b) stk. 5, første afsnit, affattes således:

"5. Opkræver det organ, der gennemfører holdingfonden, eller de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter, jf. artikel 38, stk. 1, litra c), og artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), forvaltningsomkostninger og -gebyrer som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra d), og stk. 2, må de ikke overstige de tærskler, der fastsættes i den delegerede retsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 6. Idet forvaltningsomkostningerne omfatter direkte eller indirekte omkostningsposter, der refunderes ved forelæggelse af udgiftsbilag, skal forvaltningsgebyrer være relateret til en aftalt pris for leverede tjenesteydelser fastsat via en konkurrencepræget markedsproces, hvor det er relevant. Forvaltningsomkostninger og -gebyrer skal være baseret på en resultatbaseret beregningsmetode."

17) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 43a*

Differentieret behandling af investorer

1. Støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter investeret i endelige modtagere og indtægter og anden indtjening eller afkast såsom renter, garantigebyrer, dividende, kapitalgevinster eller enhver anden indtægt af disse investeringer, der kan henføres til støtten fra ESI-fondene, kan anvendes til differentieret behandling af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, og af EIB i forbindelse med brug af EU-garantien efter forordning (EU) 2015/1017. En sådan differentieret behandling skal være begrundet i behovet for at tiltrække privat medfinansiering og mobilisere offentlig finansiering.

2. De vurderinger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 2, og artikel 39a, stk. 3, omfatter, hvor det er relevant, en vurdering af behovet for og omfanget af differentieret behandling som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og/eller en beskrivelse af de mekanismer, der anvendes til at fastslå behovet for og omfanget af en sådan differentieret behandling.

3. Den differentierede behandling må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at skabe de incitamenter, der kan tiltrække privat medfinansiering. Den må ikke føre til overkompensering af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, eller EIB i forbindelse med brug af EU-garantien efter forordning (EU) 2015/1017. Afstemning af de implicerede interesser skal sikres ved en passende risiko- og gevinstdeling.

4. Differentieret behandling af investorer, som arbejder i henhold til det markedsøkonomiske princip, berører ikke Unionens statsstøtteregler."

18) Artikel 44, stk. 1, affattes således:

"1. Uden at dette berører artikel 43a, kan midler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer eller fra frigørelsen af midler afsat til garantiaftaler, herunder kapitaltilbagebetalinger og -indtjening samt andre indtægter eller afkast såsom renter, garantigebyrer, udbytte, kapitalgevinster eller anden indkomst fra investeringer, og som kan henføres til støtten fra ESI-fondene, genanvendes til følgende formål op til de nødvendige beløb og i den rækkefølge, der er aftalt i de relevante finansieringsaftaler:

a) yderligere investeringer gennem samme eller andre finansielle instrumenter i overensstemmelse med de specifikke mål under en prioritet

b) hvor det er relevant, til dækning af en eventuel formindskelse af det nominelle beløb af ESI-fondenes bidrag til det finansielle instrument som følge af negativ rente, hvis en sådan formindskelse er sket til trods for en aktiv likviditetsforvaltning i de organer, der gennemfører de finansielle instrumenter

c) hvor det er relevant, refusion af afholdte forvaltningsomkostninger og betaling af forvaltningsgebyrer for det finansielle instrument."

19) I artikel 46, stk. 2, første afsnit, foretages følgende ændringer:

a) Litra c) affattes således:

"c) identifikation af de organer, som gennemfører finansielle instrumenter, og de organer, som gennemfører holdingfonde, hvor det er relevant, som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra a), b) og c)"

b) Litra g) og h) affattes således:

"g) rente og anden indtjening, som genereres med støtte fra ESI-fondene til det finansielle instrument og programmidler, der tilbagebetales til finansielle instrumenter fra investeringer, som omhandlet i artikel 43 og 44, samt beløb anvendt til differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a

h) fremskridt med opnåelsen af den forventede løftestangseffekt af de investeringer, der foretages med det finansielle instrument".

20) Artikel 49, stk. 4, affattes således:

"4. Overvågningsudvalget kan fremsætte bemærkninger til forvaltningsmyndigheden vedrørende gennemførelsen og evalueringen af programmet, herunder foranstaltninger med henblik på at nedbringe den administrative byrde for støttemodtagerne. Det kan også fremsætte bemærkninger om synligheden af støtte fra ESI-fondene og om at øge bevidstheden om resultaterne af sådan støtte. Det overvåger foranstaltninger, der er truffet som resultat af dets bemærkninger."

21) Artikel 51, stk. 1, affattes således:

"1. Der afholdes hvert år fra 2016 til og med 2023 et årligt statusmøde mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat for at behandle resultaterne af hvert program under hensyntagen til den årlige gennemførelsesrapport og Kommissionens bemærkninger, hvor det er relevant. Mødet skal også gennemgå programmets kommunikations- og informationsaktiviteter, navnlig resultaterne og effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet for at informere offentligheden om resultaterne og merværdien af støtten fra ESI-fondene."

22) Artikel 56, stk. 5, udgår

23) Artikel 57, stk. 3, affattes således:

"3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på EFRU's og ELFUL's bidrag til de i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omhandlede dedikerede programmer."

24) I artikel 58, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I andet afsnit erstattes henvisningen til "artikel 60 i finansforordningen" med "finansforordningens artikel 154".

b) Tredje afsnit, litra f), affattes således:

"f) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, netværksarbejde, kommunikationsaktiviteter med særlig fokus på ESI-fondenes resultater og merværdi, bevidstgørelse samt fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer, herunder med tredjelande"

c) Fjerde afsnit affattes således:

"Kommissionen skal afsætte mindst 15 % af de ressourcer, der er omhandlet i denne artikel, til at sikre større effektivitet i kommunikationen til offentligheden og stærkere synergier mellem de kommunikationsaktiviteter, der iværksættes på Kommissionens initiativ, ved at udvide videnbasen om resultater, navnlig gennem en mere effektiv dataindsamling og -formidling, evalueringer og rapportering, og især ved at sætte fokus på ESI-fondenes bidrag til at forbedre borgernes liv og ved at gøre støtten fra ESI-fondene mere synlig samt ved at øge bevidstheden om resultaterne og merværdien af en sådan støtte. Informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger om resultaterne og merværdien af støtte fra ESI-fondene med særligt fokus på aktiviteter skal videreføres efter lukningen af programmer, hvor det er relevant. Sådanne foranstaltninger skal også bidrage til virksomhedskommunikation om Unionens politiske prioriteter, i det omfang de har tilknytning til de generelle mål i denne forordning."

d) Følgende afsnit tilføjes:

"De i denne artikel omhandlede foranstaltninger kan alt efter deres formål finansieres som enten drifts- eller administrationsudgifter."

25) I artikel 59 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. Hver ESI-fond kan støtte tekniske bistandsoperationer, der er støtteberettigede under en af de andre ESI-fonde."

b) Følgende stykke tilføjes:

"3. Uden at dette berører stk. 2, kan medlemsstaterne gennemføre de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger gennem direkte tildeling af en kontrakt til:

a) EIB

b) en international finansiel institution, hvori en medlemsstat er aktionær

c) en offentligt ejet bank eller institution som omhandlet i artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra b), nr. iii)."

26) I artikel 61 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Denne artikel finder anvendelse på operationer, der genererer nettoindtægter efter deres afslutning. Med henblik på denne artikel forstås ved "nettoindtægter" kontante tilførsler betalt direkte af brugerne for de varer eller tjenesteydelser, der leveres af operationen, såsom afgifter, der betales direkte af brugerne for brug af infrastruktur, salg eller leje af jord eller bygninger eller betalinger for tjenesteydelser minus eventuelle driftsomkostninger og genanskaffelsesomkostninger i forbindelse med udstyr med kort levetid, der er afholdt i den tilsvarende periode. Besparelser på driftsomkostninger for operationen, med undtagelse af omkostningsbesparelser som følge af gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger, behandles som nettoindtægter, medmindre de opvejes af en tilsvarende reduktion i driftstilskuddene."

b) I stk. 3, første afsnit, indsættes følgende litra:

"aa) anvendelse af en fast procentsats for nettoindtægterne, som en medlemsstat har fastsat for en sektor eller undersektor, der ikke er omfattet af litra a). Før anvendelsen af den faste procentsats skal den ansvarlige revisionsmyndighed verificere, at den er fastsat efter en rimelig, afbalanceret og verificerbar metode baseret på historiske data eller objektive kriterier"

c) Stk. 5 affattes således:

"5. Som et alternativ til anvendelse af metoderne i stk. 3 kan den maksimale medfinansieringssats omhandlet i artikel 60, stk. 1, på anmodning af en medlemsstat reduceres for en prioritet eller foranstaltning, under hvilken alle støttede operationer kan anvende en ensartet fast takst i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, litra a). Reduktionen må ikke være mindre end det beløb, der beregnes ved at gange den maksimale EU-medfinansieringssats, som finder anvendelse i henhold til de fondsspecifikke regler, med den i nævnte stykke omhandlede relevante faste takst."

d) Stk. 7, første afsnit, litra h), affattes således:

"h) operationer, for hvilke støttebeløb eller -satser er defineret i bilag I til ELFUL-forordningen eller i EHFF-forordningen."

e) Stk. 8 affattes således:

"8. Desuden finder stk. 1-6 ikke anvendelse på operationer, for hvilke støtte i henhold til programmet udgør statsstøtte."

27) I artikel 65 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 8, tredje afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra h) affattes således:

"h) operationer, for hvilke støttebeløb eller -satser er defineret i bilag II til ELFUL-forordningen eller i EHFF-forordningen, undtagen de operationer, for hvilke der i EHFF-forordningen henvises til dette stykke, eller"

ii) Litra i) affattes således:

"i) operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede omkostninger ikke overstiger 100 000 EUR."

b) Stk. 11 affattes således:

"11. En operation kan modtage støtte fra en eller flere ESI-fonde eller fra et eller flere programmer og fra andre EU-instrumenter, forudsat at de udgifter, der er angivet i en betalingsansøgning vedrørende en af ESI-fondene, ikke er angivet for støtte fra en anden fond eller et andet EU-instrument eller for støtte fra samme fond under et andet program. Det udgiftsbeløb, der angives i en betalingsansøgning til en ESI-fond, kan beregnes pro rata for hver ESI-fond og for det eller de berørte programmer i overensstemmelse med det dokument, hvori støttevilkårene er fastsat."

28) I artikel 67 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

"c) faste beløb"

ii) Følgende litra tilføjes:

"e) finansiering, der ikke er knyttet til de pågældende operationers omkostninger, men til opfyldelse af betingelser angående fremskridt i gennemførelsen af programmer eller virkeliggørelsen af deres mål som fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 5a.

iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Hvad angår finansieringsformen omhandlet i første afsnit, litra e), skal revisionen udelukkende have til sigte at verificere, at betingelserne for refusion er opfyldt."

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. For en operation eller et projekt, der ikke er omfattet af stk. 4, første punktum, og hvortil der ydes støtte fra EFRU og ESF, skal tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, hvortil den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR, ydes i form af standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste satser, undtagen til operationer, hvortil der ydes støtte inden for rammerne af statsstøtte, der ikke udgør de minimis-støtte.

For finansiering efter fast takst kan de kategorier af omkostninger, som den faste takst finder anvendelse på, godtgøres i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, litra a).

For operationer, der støttes af ELFUL, EFRU eller ESF, med anvendelse af den faste takst, der er omhandlet i artikel 68b, stk. 1, kan de ydelser og lønninger, der er udbetalt til deltagere, godtgøres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a).

Nærværende stykke gælder med forbehold af overgangsbestemmelserne i artikel 152, stk. 7."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvis en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem offentlige indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, finder kun stk. 1, første afsnit, litra a) og e), anvendelse. Hvis det offentlige indkøb under en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, er begrænset til bestemte udgiftskategorier, kan alle de muligheder, der er omhandlet i stk. 1, anvendes på hele operationen eller det projekt, der udgør en del af en operation."

d) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode baseret på en eller flere af følgende:

i) statistiske data, andre objektive oplysninger eller en sagkyndig vurdering

ii) verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere

iii) anvendelse af individuelle støttemodtageres sædvanlige bogføringspraksis"

ii) Følgende litra indsættes:

"aa) et budgetforslag, som er opstillet i hvert konkrete tilfælde og på forhånd er godkendt af forvaltningsmyndigheden eller i tilfælde af ELFUL den myndighed, der er ansvarlig for udvælgelsen af operationer, når den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR"

e) Følgende stk. indsættes:

"5a. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedrørende supplering af denne forordning med hensyn til definitionen af de standardsatser for enhedsomkostninger eller den finansiering efter fast takst, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b) og d), de relevante metoder, der er omhandlet i stk. 5, litra a), og den støtteform, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra e), ved at præcisere de nærmere finansieringsbetingelser og vilkårene for deres anvendelse."

29) Artikel 68 affattes således:

"*Artikel 68*
Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger
i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand

Hvis gennemførelsen af en operation giver anledning til indirekte omkostninger, kan de beregnes som en fast takst på en af følgende måder:

a) en fast takst på op til 25 % af de støtteberettigede direkte omkostninger, forudsat at taksten beregnes på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode eller en metode, der anvendes under ordninger for tilskud, som finansieres fuldt ud af medlemsstaten for en lignende type operation og støttemodtager

b) en fast takst på op til 15 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter uden krav om, at medlemsstaten skal fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning

c) en fast takst for de støtteberettigede direkte udgifter baseret på eksisterende metoder og tilsvarende takster, der gælder i EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 149 vedførende supplering af bestemmelserne om den faste takst og metoderne i den forbindelse som omhandlet i første afsnit, litra c)."

30) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 68a*

Personaleudgifter i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand

1. De direkte personaleomkostninger ved en operation kan beregnes som en fast takst på op til 20 % af de andre direkte omkostninger end personaleomkostningerne ved den pågældende operation. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at fastsætte den gældende takst på grundlag af en beregning, forudsat at de direkte omkostninger ved operationen ikke omfatter offentlige bygge- og anlægskontrakter, som i værdi overstiger den tærskel, der er fastsat i artikel 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU.

2. Ved beregningen af personaleudgifterne kan en timesats beregnes ved at dividere de seneste dokumenterede årlige bruttoarbejdskraftomkostninger med 1 720 timer for fuldtidsmedarbejderes vedkommende eller med den dertil svarende brøkdel af 1 720 timer for deltidsmedarbejderes vedkommende.

3. Ved anvendelsen af timesatsen beregnet i overensstemmelse med stk. 2 må det samlede timeantal, der angives pr. person for et givent år, ikke overstige det timeantal, hvorpå beregningen af den pågældende timesats var baseret.

   Første afsnit finder ikke anvendelse på programmer inden for målet om europæisk territorialt samarbejde for personaleudgifter vedrørende personer, der arbejder med operationen på deltidsbasis.

4. I mangel af data om de årlige bruttopersonaleudgifter kan de udledes af de dokumenterede bruttopersonaleudgifter eller af ansættelseskontrakten efter behørig justering for en periode på 12 måneder.

5. Personaleudgifter til medarbejdere, der arbejder med operationen på deltidsbasis, kan beregnes som en fast procentdel af bruttopersonaleudgifter svarende til en fast procentdel af arbejdstiden på operationen pr. måned, uden at det er pligtigt at indføre et særskilt arbejdstidsregistreringssystem. Arbejdsgiveren skal for medarbejdere udfærdige et dokument, der angiver denne fastsatte procentdel ".

Artikel 68b

Finansiering efter fast takst for andre omkostninger end personaleudgifter

1. For de resterende støtteberettigede udgifter til en operation kan der anvendes en fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleudgifter uden krav om, at medlemsstaten skal foretage beregninger til fastsættelse af den gældende takst.

   Ved ESF-, EFRU- eller ELFUL-støttede operationer betragtes lønninger og tilskud udbetalt til deltagere som yderligere støtteberettigede udgifter, der ikke indgår i den faste takst.

2. Den i stk. 1 omhandlede faste takst anvendes ikke på personaleudgifter, der er beregnet på basis af en fast takst."

31) Artikel 70 affattes således:

"*Artikel 70*

Operationers støtteberettigelse afhængigt af sted

1. Med forbehold af de i stk. 2 omhandlede undtagelser samt de fondsspecifikke regler skal operationer støttet af ESI-fondene være placeret i programområdet.

   Operationer, der vedrører levering af tjenesteydelser til borgere eller virksomheder, og som omfatter hele en medlemsstats territorium, anses for at være placeret i alle denne medlemsstats programområder. I sådanne tilfælde allokeres udgifterne til de berørte programområder pro rata efter objektive kriterier.

   Andet afsnit finder ikke anvendelse på de nationale programmer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1305/2013, eller på det specifikke program til oprettelse og drift af nationale landdistriktsnetværk, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, stk. 1.

2. Forvaltningsmyndigheden kan acceptere, at en operation gennemføres uden for programområdet, men inden for Unionen, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) operationen er til gavn for programområdet

b) det samlede beløb fra EFRU, Samhørighedsfonden, ELFUL eller EHFF, som tildeles under programmet til operationer, der er placeret uden for programområdet, overstiger på det tidspunkt, hvor programmet vedtages, ikke 15 % af støtten fra EFRU, Samhørighedsfonden, ELFUL eller EHFF på prioritetsniveau

c) overvågningsudvalget har godkendt den pågældende operation eller de pågældende operationstyper

d) myndighedernes forpligtelser vedrørende programmet med hensyn til forvaltning, kontrol og revision for så vidt angår operationen opfyldes af de ansvarlige myndigheder for det program, hvorunder den pågældende operation støttes, eller de indgår aftaler med myndighederne i det område, hvor operationen gennemføres.

Når operationer, der finansieres af fondene og EHFF, gennemføres uden for programområdet i overensstemmelse med dette stykke og har gavnlige virkninger både i og uden for programområdet, allokeres sådanne udgifter til disse områder pro rata efter objektive kriterier.

Når operationer vedrører det tematiske mål omhandlet i artikel 9, første afsnit, nr. 1), og gennemføres uden for medlemsstaten, men inden for Unionen, finder kun nævnte stykkes første afsnit, litra b) og d), anvendelse.

3. For operationer vedrørende teknisk bistand eller informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger og pr-aktiviteter samt for operationer vedrørende det tematiske mål omhandlet i artikel 9, første afsnit, nr. 1), kan der afholdes udgifter uden for Unionen, forudsat at udgifterne er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af operationen.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på operationer støttet af ESF."

32) Artikel 71, stk. 4, affattes således:

"4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på bidrag til eller fra finansielle instrumenter eller på udgifter til køb eller leje med købsforpligtelse efter artikel 45, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1305/2013 eller operationer, der udsættes for et ophør af produktionsaktivitet, der skyldes en konkurs, i forbindelse med hvilken der ikke er begået svigagtige handlinger."

33) I artikel 75 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5" med "finansforordningens artikel 63, stk. 5, 6 og 7".

b) Følgende stykke indsættes:

"2a. Kommissionen forelægger den kompetente nationale myndighed:

a) udkastet til revisionsberetningen fra revisionen eller kontrollen på stedet senest 3 måneder efter afslutningen af den pågældende revision eller kontrol på stedet

b) den endelige revisionsberetning senest 3 måneder efter modtagelsen af et fuldstændigt svar fra den kompetente nationale myndighed på udkastet til revisionsberetningen fra den pågældende revision eller kontrol på stedet.

De beretninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), skal stilles til rådighed inden for de frister i nævnte litraer på mindst ét af de officielle sprog for Unionens institutioner.

Tidsfristen i første afsnit, litra a), omfatter ikke det tidsrum, der begynder dagen efter den dato, hvor Kommissionen sender sin anmodning om supplerende oplysninger til medlemsstaten, og som varer, indtil medlemsstaten har svaret på anmodningen.

Dette stykke finder ikke anvendelse på ELFUL."

34) I artikel 76, stk. 2, erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 84, stk. 2" med "finansforordningens artikel 110, stk. 1".

35) I artikel 79, stk. 2, erstattes henvisningen til "artikel 68, stk. 3, i finansforordningen" med "finansforordningens artikel 82, stk. 2".

36) I artikel 83, stk. 1, første afsnit, litra c), erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5" med "finansforordningens artikel 63, stk. 5, 6 og 7".

37) I artikel 84 erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 6" med "finansforordningens artikel 63, stk. 8".

38) Artikel 98, stk. 2, affattes således:

"2. EFRU og ESF kan som supplement og inden for en grænse på 10 % af EU-midlerne til hver prioritetsakse i et operationelt program finansiere en del af en operation, hvortil udgifter er berettiget til støtte fra den anden fond på grundlag af de regler, der gælder for den pågældende fond, forudsat at sådanne udgifter er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af operationen og er direkte knyttet til denne."

39) I artikel 102 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

"6. Udgifter til et stort projekt kan medtages i en betalingsansøgning efter den forelæggelse med henblik på godkendelse, der er omhandlet i stk. 2. Såfremt Kommissionen ikke godkender det store projekt, som forvaltningsmyndigheden har udvalgt, skal udgiftsoversigten efter medlemsstatens tilbagetrækning af ansøgningen eller vedtagelse af Kommissionens afgørelse berigtiges i overensstemmelse hermed."

b) Følgende stykke tilføjes:

"7. Når et stort projekt bedømmes af uafhængige eksperter efter stk. 1, kan udgifterne til det store projekt medtages i en betalingsansøgning, efter at forvaltningsmyndigheden har underrettet Kommissionen om, at de uafhængige eksperter har fået forelagt de oplysninger, der kræves efter artikel 101.

En uafhængig kvalitetskontrol skal leveres senest seks måneder efter, at de uafhængige eksperter har fået forelagt disse oplysninger.

De dertil svarende udgifter tilbagetrækkes, og udgiftsoversigten berigtiges i overensstemmelse hermed, i følgende tilfælde:

a) hvis Kommissionen ikke er blevet underrettet om den uafhængige kvalitetskontrol senest tre måneder efter udløbet af den frist, der er omhandlet i andet afsnit

b) hvis indgivelsen af oplysninger tilbagetrækkes af medlemsstaten eller

c) hvis den relevante bedømmelse er negativ."

40) Artikel 104, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. De offentlige udgifter, der tildeles til en fælles handlingsplan, skal udgøre mindst 5 000 000 EUR eller 5 % af den offentlige støtte til det operationelle program eller et af de bidragende programmer, alt efter hvilket beløb, der er det laveste.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på operationer, der støttes under ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, på den første fælles handlingsplan, som en medlemsstat indgiver inden for rammerne af målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, eller på den første fælles handlingsplan, som et program indgiver inden for målet om europæisk territorialt samarbejde."

41) Artikel 105, stk. 2, andet punktum, udgår.

42) I artikel 106, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 1) affattes således:

"1) en beskrivelse af den fælles handlingsplans mål og en redegørelse for dens bidrag til programmålene eller til de relevante landespecifikke henstillinger og de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker i henhold til artikel 121, stk. 2, i TEUF og de relevante rådshenstillinger, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i deres beskæftigelsespolitikker, jf. artikel 148, stk. 4, i TEUF"

b) Nr. 2 udgår.

c) Nr. 3) affattes således:

"3) en beskrivelse af de påtænkte projekter eller projekttyper, med angivelse af eventuelle delmål samt angivelse af mål for output og resultater i forhold til de fælles indikatorer opdelt pr. prioritetsakse, hvor det er relevant"

d) Nr. 6), 7) og 8) affattes således:

"6) en bekræftelse af, at den vil bidrage til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder som fastsat i det relevante program eller den relevante partnerskabsaftale

7) en bekræftelse af, at den vil bidrage til bæredygtig udvikling som fastsat i det relevante program eller den relevante partnerskabsaftale

8) gennemførelsesbestemmelserne til den fælles handlingsplan, herunder følgende:

a) oplysninger om forvaltningsmyndighedens udvælgelse af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 125, stk. 3,

b) ordningerne for styring af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 108

c) ordningerne for overvågning og evaluering af den fælles handlingsplan, herunder ordninger, der sikrer kvalitet, indsamling og opbevaring af data om realisering af delmål, output og resultater."

e) I nr. 9) foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) udgifterne til at nå delmål og mål for output og resultater, som, hvad angår standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb, er baseret på de metoder, der er fastsat i denne forordnings artikel 67, stk. 5, og i ESF-forordningens artikel 14"

ii) Litra b) udgår

43) Artikel 107, stk. 3, affattes således:

"3. I afgørelsen omhandlet i stk. 2 fastlægges støttemodtageren og målene for den fælles handlingsplan, dens eventuelle delmål, mål for output og resultater, udgifterne til at opnå disse delmål og mål for output og resultater og finansieringsplanen opdelt pr. operationelt program og prioritetsakse, herunder det samlede støtteberettigede beløb og størrelsen af de offentlige udgifter, gennemførelsesperioden for den fælles handlingsplan og, hvis det er relevant, den geografiske dækning og målgrupper for den fælles handlingsplan."

44) Artikel 108, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden opretter et styringsudvalg for den fælles handlingsplan, der kan være forskelligt fra de relevante operationelle programmers overvågningsudvalg. Styringsudvalget mødes mindst to gange om året og refererer til forvaltningsmyndigheden. Når det er relevant, underretter forvaltningsmyndigheden det relevante overvågningsudvalg om resultaterne af styringsudvalgets arbejde og fremskridtet med hensyn til gennemførelsen af den fælles handlingsplan i overensstemmelse med artikel 110, stk. 1, litra e), og artikel 125, stk. 2, litra a)."

45) Artikel 109, stk. 1, andet punktum, udgår.

46) I artikel 110 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra c), affattes således:

"c) gennemførelsen af kommunikationsstrategien, herunder informations- og kommunikationsforanstaltninger, og af foranstaltninger til at øge synligheden af fondene"

b) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) metodologien og kriterierne anvendt ved udvælgelse af operationer, undtagen når disse kriterier er godkendt af lokale aktionsgrupper i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, litra c)"

47) I artikel 114 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Forvaltningsmyndigheden eller en medlemsstat udarbejder en evalueringsplan for ét eller flere operationelle programmer. Evalueringsplanen forelægges overvågningsudvalget senest ét år efter vedtagelsen af det operationelle program. For de i artikel 39, stk. 4, første afsnit, litra b), omhandlede dedikerede programmer, som er vedtaget før den … [datoen for nærværende ændringsforordnings ikrafttræden], skal evalueringsplanen forelægges overvågningsudvalget senest et år efter nævnte dato."

b) Stk. 4 udgår.

48) Overskriften til tredje del, afsnit III, kapitel II affattes således:

"Information, kommunikation og synlighed"

49) I artikel 115 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"Information, kommunikation og synlighed"

b) Stk. 1, litra d), affattes således:

"d) over for EU-borgerne at offentliggøre oplysninger om samhørighedspolitikkens og fondenes rolle og resultater gennem foranstaltninger, der øger synligheden af resultaterne og virkningerne af partnerskabsaftaler, operationelle programmer og operationer."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Nærmere bestemmelser om informations-, kommunikations- og synlighedsforanstaltninger over for offentligheden og oplysningsindsats over for potentielle støttemodtagere og støttemodtagere er fastlagt i bilag XII."

50) Artikel 116, stk. 3, affattes således:

"3. Uanset stk. 2, tredje afsnit, underretter forvaltningsmyndigheden mindst én gang om året det eller de ansvarlige overvågningsudvalg om fremskridt med hensyn til gennemførelsen af kommunikationsstrategien som omhandlet i artikel 110, stk. 1, litra c), og om sin analyse af resultaterne af gennemførelsen samt om de informations- og kommunikationsaktiviteter og de foranstaltninger til at øge fondenes synlighed, der er planlagt for det følgende år. Overvågningsudvalget afgiver en udtalelse om de aktiviteter og foranstaltninger, der er planlagt for det følgende år, herunder om metoder til at øge effektiviteten af kommunikationsaktiviteter, der tager sigte på offentligheden."

51) Artikel 117, stk. 4, affattes således:

"4. Kommissionen opretter EU-netværk bestående af de medlemmer, der er udpeget af medlemsstaterne, for at sikre, at der udveksles oplysninger om resultaterne af gennemførelsen af kommunikationsstrategierne, udveksles erfaringer om gennemførelsen af informations- og kommunikationsforanstaltningerne, udveksles god praksis og, hvis det er relevant, skabes mulighed for fælles planlægning og koordination af kommunikationsaktiviteter mellem medlemsstaterne og med Kommissionen. Netværkene skal mindst en gang om året drøfte og vurdere effektiviteten af informations- og kommunikationsforanstaltningerne og fremsætte henstillinger for at øge udbredelsen og virkningen af kommunikationsaktiviteter og for at udbrede kendskabet til resultaterne og merværdien af disse aktiviteter."

52) I artikel 119 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Størrelsen af de fondsmidler, der afsættes til teknisk bistand i en medlemsstat, kan højst udgøre 4 % af de samlede fondsmidler, der er afsat til operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse."

b) Stk. 2, første punktum, udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Når de i stk. 1 omhandlede afsatte midler fra strukturfondene anvendes til at støtte tekniske bistandsoperationer, der som helhed vedrører mere end én regionskategori, kan der gennemføres udgifter vedrørende operationerne under en prioritetsakse, som kombinerer forskellige regionskategorier og anvendes et pro rata-grundlag under hensyntagen til enten de respektive tildelinger til det operationelle programs forskellige regionskategorier eller tildelingen under hver regionskategori som en andel af den samlede tildeling til den pågældende medlemsstat."

d) Følgende stykke indsættes:

"5a. Vurderingen af, om procentsatserne overholdes, skal ske på tidspunktet for vedtagelsen af det operationelle program."

53) Artikel 122, stk. 2, fjerde afsnit, affattes således:

"Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager for en operation, ikke kan inddrives, og dette kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side, er denne medlemsstat ansvarlig for, at de pågældende beløb tilbagebetales til Unionens budget. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at inddrive et uretmæssigt udbetalt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives fra modtageren, uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fondene til en operation i et regnskabsår."

54) Artikel 123, stk. 5, første afsnit, affattes således:

"5. For fondene og for EHFF kan forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis det er relevant, og revisionsmyndigheden være en del af samme offentlige myndighed eller organ, forudsat at princippet om adskillelse af funktionerne er overholdt."

55) I artikel 125 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, litra c), affattes således:

"c) sikre, at støttemodtageren får et dokument, der fastlægger støttebetingelserne for hver enkelt operation, herunder specifikke krav vedrørende de varer eller tjenesteydelser, der skal leveres i henhold til operationen, finansieringsplanen, fristen for gennemførelsen samt kravene vedrørende information, kommunikation og synlighed"

b) I stk. 4, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

"a) verificere, at medfinansierede varer og tjenesteydelser er blevet leveret, og at operationen er i overensstemmelse med den relevante lovgivning, det operationelle program og betingelserne for støtte til operationen, og:

i) ved refusion af udgifter efter artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra a), at det udgiftsbeløb, modtagerne har angivet for disse omkostninger, er blevet betalt

ii) ved refusion af udgifter efter artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b)-e), at betingelserne for udgiftsrefusion til modtageren er opfyldt"

ii) I litra e) erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5, litra a) og b)" med "finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a) og b), og artikel 63, stk. 6 og 7".

56) I artikel 126, litra b), erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5, litra a) og b)" med "finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a), og artikel 63, stk. 6".

57) I artikel 127 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, tredje afsnit, erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5, andet afsnit" med "finansforordningens artikel 63, stk. 7 ".

b) I stk. 5, første afsnit, litra a), erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5, andet afsnit" med henvisning til "finansforordningens artikel 63, stk. 7".

58) Artikel 131 affattes således:

"*Artikel 131*
Betalingsansøgninger

1. Betalingsansøgninger omfatter for hver prioritet:

a) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har afholdt og betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i attesteringsmyndighedens regnskabssystem

b) de samlede offentlige udgifter anvendt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i attesteringsmyndighedens regnskabssystem.

Med hensyn til de beløb, der skal medtages i betalingsansøgninger i form af støtte som omhandlet i artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra e), skal betalingsansøgningen indeholde de elementer, der er anført i de delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 67, stk. 5a, og anvende den model for betalingsansøgninger, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6.

2. Støtteberettigede udgifter medtaget i en betalingsansøgning skal dokumenteres ved hjælp af kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi, undtagen for de støtteformer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 67, stk. 1, første afsnit, litra b)-e), artikel 68, 68a, og 68b, artikel 69, stk. 1, og artikel 109 og i ESF-forordningens artikel 14. Når det drejer sig om disse støtteformer, skal beløbene i betalingsansøgningen være de udgifter, der er beregnet på det relevante grundlag.

3. For så vidt angår statsstøtte skal det støtteydende organ have udbetalt det offentlige bidrag svarende til udgifterne i en betalingsansøgning til modtagerne eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), støttemodtageren have udbetalt det til det organ, der modtager støtten.

4. Uanset stk. 1 kan betalingsansøgningen for så vidt angår statsstøtte omfatte forskud, som det støtteydende organ har udbetalt til støttemodtageren, eller som støttemodtageren, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), har udbetalt til det organ, der modtager støtten, på følgende kumulative betingelser:

   a) forskuddene er omfattet af en garanti ydet af en bank eller en anden finansiel institution, som er etableret i medlemsstaten, eller omfattet af en ordning, hvorved en offentlig enhed eller medlemsstaten stiller en garanti

   b) forskuddene overstiger ikke 40 % af den samlede støtte, der ydes til en støttemodtager med henblik på en bestemt operation, eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af den samlede støtte, der ydes det organ, der modtager støtten som led i en given operation.

   c) forskuddene modsvares af udgifter afholdt af støttemodtageren eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af udgifter, der er betalt af det organ, der modtager støtten i forbindelse med operationens gennemførelse, og understøttes af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi senest tre år efter det år, hvor forskuddet er udbetalt, eller den 31. december 2023, alt efter hvilken dato der kommer først.

Hvor betingelserne i første afsnit, litra c, ikke er opfyldt, korrigeres den efterfølgende betalingsansøgning i overensstemmelse hermed.

5. Hver betalingsansøgning, der omfatter forskud af den type, som er omhandlet i stk. 4, skal særskilt oplyse om:

   a) det samlede beløb, der er udbetalt fra det operationelle program som forskud,

   b) det beløb, der inden for tre år efter udbetalingen af forskuddet i overensstemmelse med stk. 4, første afsnit, litra c), modsvares af udgifter afholdt af støttemodtageren, eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af det organ, der modtager støtten, og

   c) det beløb, der ikke modsvares af udgifter afholdt af støttemodtageren, eller, hvis medlemsstaterne har besluttet, at støttemodtageren er det organ, der tildeler støtten, i henhold til artikel 2, nr. 10), litra a), af det organ, der modtager støtten, og for hvilket treårsperioden endnu ikke er udløbet.

6. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger modellen for betalingsansøgninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 150, stk. 3."

59) I artikel 137, stk. 1, erstattes henvisningen til "artikel 59, stk. 5, litra a), i finansforordningen" med "finansforordningens artikel 63, stk. 5, litra a), og artikel 63, stk. 6".

60) I artikel 138 erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5" "finansforordningens artikel 63, stk. 5, og artikel 63, stk. 7, andet afsnit".

61) I artikel 140, stk. 3, tilføjes følgende punktum:

"For dokumenter opbevaret på almindeligt anerkendte datamedier efter proceduren i stk. 5 kræves der ingen originaler."

62) I artikel 145, stk. 7, andet afsnit, litra a), erstattes henvisningen til "artikel 59, stk. 5, i finansforordningen" med "finansforordningens artikel 63, stk. 5, 6 og 7".

63) I artikel 147, stk. 1, erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 78" med "finansforordningens artikel 98".

64) Artikel 148, stk. 1, affattes således:

"1. Operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 400 000 EUR for EFRU's og Samhørighedsfondens vedkommende, 300 000 EUR for ESF's vedkommende eller 200 000 EUR for EHFF's vedkommende, må ikke underkastes mere end én revision af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen forud for forelæggelsen af regnskaberne for det regnskabsår, hvor operationen fuldføres. Andre operationer må ikke underkastes mere end én revision pr. regnskabsår af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen forud for fremlæggelsen af regnskaberne for det regnskabsår, hvor operationen fuldføres. Operationer må ikke underkastes en revision af Kommissionen eller revisionsmyndigheden i et givent år, hvis Den Europæiske Revisionsret allerede har foretaget en revision i det pågældende år, forudsat at resultaterne af det revisionsarbejde, der er udført af Den Europæiske Revisionsret af sådanne operationer, kan anvendes af revisionsmyndigheden eller Kommissionen til opfyldelse af deres respektive opgaver.

Uanset stk. 1 må operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter for EFRU og Samhørighedsfondens vedkommende er på mellem 200 000 EUR og 400 000 EUR, for ESF vedkommende er på mellem 150 000 EUR og 300 000 EUR og for EHFF's vedkommende er på mellem 100 000 EUR og 200 000 EUR, underkastes mere end én revision, hvis revisionsmyndigheden konkluderer ud fra en faglig vurdering, at det ikke er muligt at afgive eller udarbejde en revisionserklæring på grundlag af statistiske eller ikkestatistiske metoder til udvælgelse af stikprøver som omhandlet i artikel 127, stk. 1, i uden at foretage mere end én revision af den pågældende operation."

65) I artikel 149 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22, stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 39a, stk. 7, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 67, stk. 5a, artikel 68, stk. 2, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, tillægges Kommissionen fra den 21. december 2013 indtil den 31. december 2020.

3. Den i artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22 stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 39a, stk. 7, tredje afsnit, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 67, stk. 5a, artikel 68, andet afsnit, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 22 stk. 7, fjerde afsnit, artikel 37, stk. 13, artikel 38, stk. 4, tredje afsnit, artikel 39a, stk. 7, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 1, andet afsnit, artikel 42, stk. 6, artikel 61, stk. 3, andet, tredje, fjerde og syvende afsnit, artikel 63, stk. 4, artikel 64, stk. 4, artikel 67, stk. 5a, artikel 68, stk. 1, andet afsnit, artikel 101, stk. 4, artikel 122, stk. 2, femte afsnit, artikel 125, stk. 8, første afsnit, artikel 125, stk. 9, artikel 127, stk. 7 og 8, og artikel 144, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

66) I artikel 152 tilføjes følgende stykke:

"7. Forvaltningsmyndigheden, eller overvågningsudvalget for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde, kan beslutte ikke at anvende artikel 67, stk. 2a, i en periode på højst 12 måneder fra den … [datoen for ikrafttrædelsen af denne ændringsforordning].

Hvis forvaltningsmyndigheden, eller overvågningsudvalget for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde, finder, at artikel 67, stk. 2a, skaber en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde, kan den beslutte at forlænge den overgangsperiode, der er omhandlet i første afsnit, for en periode, som den finder passende. Forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget underretter Kommissionen om en sådan beslutning inden udløbet af den oprindelige overgangsperiode.

Første og andet afsnit finder ikke anvendelse på tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand støttet af ESF, hvor den offentlige støtte ikke overstiger 50 000 EUR."

67) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) I afsnit 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"1. Når et finansielt instrument gennemføres i henhold til artikel 39a og artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra a), b) og c), skal finansieringsaftalen indeholde vilkårene og betingelserne for bidrag fra programmet til det finansielle instrument og mindst indeholde følgende elementer:"

ii) Litra f) affattes således:

"f) krav og procedurer i forbindelse med forvaltningen af det trinvise bidrag fra programmet i overensstemmelse med artikel 41 og deal flow-prognoserne, herunder krav til forvaltningskonti/separate konti som omhandlet i artikel 38, stk. 6, og artikel 39a, stk. 5, andet afsnit"

iii) Litra i) affattes således:

"i) bestemmelser om genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, indtil støtteberettigelsesperiodens ophør, jf. artikel 44, og, hvor det er relevant, bestemmelser om differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a"

b) I afsnit 2 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"2. Strategidokumenter som omhandlet i artikel 38, stk. 8, for finansielle instrumenter, der gennemføres i henhold til artikel 38, stk. 4, første afsnit, litra d), skal mindst indeholde følgende elementer:"

ii) litra c), affattes således:

"c) "Anvendelse og genanvendelse af midler, der kan henføres til støtte fra ESI-fondene, jf. artikel 43, 44 og 45, og, hvor det er relevant, bestemmelser om differentieret behandling som omhandlet i artikel 43a."

68) I bilag XII foretages følgende ændringer:

a) Overskriften til bilag XII affattes således:

"INFORMATION, KOMMUNIKATION OG SYNLIGHED AF STØTTEN FRA FONDENE"

b) Overskriften til afsnit 2 affattes således:

"2. INFORMATIONS- OG KOMMUNIKATIONSFORANSTALTNINGER OG FORANSTALTNINGER TIL AT ØGE SYNLIGHEDEN OVER FOR OFFENTLIGHEDEN"

c) I underafsnit 2.1 foretages følgende ændringer:

i) Punkt 1 affattes således:

"1. Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden sikrer, at informations- og kommunikationsforanstaltningerne gennemføres i overensstemmelse med kommunikationsstrategien for at forbedre synligheden og samspillet med borgerne, og at disse foranstaltninger sigter mod den bredest mulige mediedækning med brug af forskellige kommunikationsformer og -metoder på det relevante niveau og, alt efter tilfældet, er tilpasset den teknologiske udvikling."

ii) Punkt 2, litra e) og f), affattes således:

"e) præsentation af eksempler på operationer, navnlig operationer, hvor merværdien af fondenes interventioner er særligt synlig, pr. operationelt program på webportalen eller det operationelle programs websted, der er tilgængeligt via webportalen; eksemplerne skal foreligge på et af de mest talte officielle EU-sprog ud over de(t) officielle sprog i den pågældende medlemsstat

f) ajourførte oplysninger om det operationelle programs gennemførelse, herunder dets vigtigste resultater, på webportalen eller det operationelle programs websted, der er tilgængeligt via webportalen."

d) I underafsnit 2.2 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen til punkt 1 affattes således:

"1. Støttemodtageren anerkender i alle sine informations- og kommunikationsforanstaltninger og foranstaltninger til at øge fondenes synlighed fondenes støtte til operationen ved:"

ii) Følgende punkt tilføjes:

"6. Det ansvar, der fastsættes i dette underafsnit, gælder fra det tidspunkt, hvor støttemodtageren modtager det i artikel 125, stk. 3, litra c), omhandlede dokument om betingelserne for støtten til operationen."

e) Underafsnit 3.1, punkt 2, litra f), affattes således:

"f) støttemodtagernes ansvar for at informere offentligheden om formålet med operationen og støtten fra fondene til operationen i overensstemmelse med underafsnit 2.2 gælder fra det tidspunkt, hvor støttemodtageren modtager det i artikel 125, stk. 3, litra c), omhandlede dokument om betingelserne for støtten til operationen. Forvaltningsmyndigheden kan anmode potentielle støttemodtagere om i ansøgningerne at komme med forslag til vejledende kommunikationsaktiviteter til at øge fondenes synlighed, der står i forhold til operationens størrelse."

f) Underafsnit 4, litra i), affattes således:

"i) en årlig ajourføring med en beskrivelse af de informations- og kommunikationsaktiviteter til at øge fondenes synlighed, der skal udføres i det følgende år, på grundlag af bl.a. indhøstede erfaringer med effektiviteten af sådanne foranstaltninger."

Artikel 273

Ændring af forordning (EU) nr. 1304/2013

I forordning (EU) nr. 1304/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 13, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"Når operationer, der falder ind under første afsnit, litra a), også er til gavn for det programområde, hvori de gennemføres, allokeres udgifterne til disse programområder pro rata efter objektive kriterier."

2) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"-1. De generelle regler for forenklede omkostningsoptioner under ESF er fastsat i artikel 67, 68, 68a og 68b i forordning (EU) nr. 1303/2013."

b) Stk. 2, 3 og 4 udgår.

3) Bilag I, punkt 1, affattes således:

"1. Fælles outputindikatorer for deltagere

Med "deltagere"[+] menes personer, som direkte drager fordel af en ESF-intervention, som kan udpeges og udspørges om deres særlige forhold, og for hvem særlige udgifter er øremærket. Andre personer klassificeres ikke som deltagere. Alle data opdeles efter køn.

De fælles outputindikatorer for deltagere er:

– arbejdsløse, herunder langtidsledige*

– langtidsledige*

– erhvervsinaktive*

– erhvervsinaktive, som ikke er under uddannelse*

– beskæftigede, herunder som selvstændige erhvervsdrivende*

– under 25 år*

– over 54 år*

– over 54 år, som er ledige, herunder langtidsledige eller erhvervsinaktive, som ikke er under uddannelse eller videreuddannelse*

– med primæruddannelse (ISCED 1) eller sekundæruddannelsens første trin (ISCED 2)*

– med andet sekundærtrin (ISCED 3) eller niveauet mellem sekundær og tertiær uddannelse (ISCED 4)*

– med tertiær uddannelse (ISCED 5-8)*

– indvandrere, deltagere af udenlandsk herkomst, minoriteter (herunder marginaliserede befolkningsgrupper såsom Roma)**

– deltagere med handicap**

– andre ugunstigt stillede**.

Det samlede antal deltagere beregnes automatisk på grundlag af outputindikatorerne.

Disse data angående deltagere, der indgår i en ESF-støttet operation, forelægges i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50, stk. 1 og 2, og artikel 111, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1303/2013.

Følgende data angående deltagere forelægges i de årlige gennemførelsesrapporter som omhandlet i artikel 50 i forordning (EU) nr. 1303/2013:

– hjemløse eller ramt af boligmæssig eksklusion*

– fra landdistrikter*$^{++}$.

Dataene angående disse to indikatorer indsamles på grundlag af en repræsentativ stikprøve af deltagere inden for hver investeringsprioritet. Stikprøvens egen gyldighed sikres på en sådan måde, at dataene kan generaliseres for niveauet for investeringsprioriteter.

[+] Forvaltningsmyndighederne skal oprette et system, hvorved individuelle deltageroplysninger registreres og opbevares i elektronisk form, jf. artikel 125, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 1303/2013. De af medlemsstaterne indførte ordninger for behandling af oplysninger skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31), navnlig artikel 7 og 8.
Data, som indberettes under de indikatorer, der er markeret med *, er personoplysninger i henhold til artikel 7 i direktiv 95/46/EF. Behandlingen af disse er nødvendig for at overholde den retlige forpligtelse, som gælder for den registeransvarlige (artikel 7, litra c), i direktiv 95/46/EF). Definitionen af den registeransvarlige findes i artikel 2 i direktiv 95/46/EF.
Data, som indberettes under de indikatorer, der er markeret med **, er en særlig kategori af personoplysninger i henhold til artikel 8 i direktiv 95/46/EF. Med forbehold af, at der gives tilstrækkelige garantier, kan medlemsstaterne af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser, fastsætte andre undtagelser end dem, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i direktiv 95/46/EF, enten ved national lovgivning eller ved en afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden (artikel 8, stk. 4, i direktiv 95/46/EF).

[++] Dataene indsamles på niveauet for mindre administrative enheder (lokale administrative enheder 2) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1)."

Artikel 274

Ændring af forordning (EU) nr. 1309/2013

I forordning (EU) nr. 1309/2013 foretages følgende ændringer:

1) Betragtning 24, 1. pkt., affattes således:

"Medlemsstaterne bør forblive ansvarlige for gennemførelsen af den økonomiske støtte og for forvaltning af og kontrol med de aktioner, der får EU-støtte i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/…*+ ("finansforordningen").

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/… af … om … (EUT …)."

+ EUT: Indsæt venligst nummeret på nærværende ændringsforordning i teksten og indsæt forordningens nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

2) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

"2. På små arbejdsmarkeder eller under særlige omstændigheder, der er behørigt begrundet af den ansøgende medlemsstat, især hvad angår kollektive ansøgninger vedrørende SMV'er, kan en ansøgning om økonomisk støtte i henhold til denne artikel godkendes, selv om de kriterier, der er fastsat i stk. 1, litra a) og b), ikke fuldt ud er opfyldt, når afskedigelserne har en alvorlig indvirkning på beskæftigelsen og den lokale, regionale eller nationale økonomi. Den ansøgende medlemsstat skal specifikt oplyse, hvilket af interventionskriterierne i stk. 1, litra a) og b), der ikke fuldt ud opfyldes. For kollektive ansøgninger vedrørende SMV'er beliggende i én region kan ansøgningen, hvis medlemsstaten påviser, at SMV'er er de vigtigste eller den eneste form for virksomhed i regionen, undtagelsesvis dække SMV'er, der er aktive i forskellige økonomiske sektorer som defineret på NACE (rev 2)-hovedgruppeniveau. Den samlede støtte, der kan tildeles under særlige omstændigheder, må ikke overstige 15 % af EFG's maksimale årlige beløb."

3) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

"2. Uanset artikel 2 kan ansøgende medlemsstaterne yde individualiserede tilbud, der medfinansieres af EGF, til et antal unge, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, og som er under 25 år eller, hvis medlemsstaterne træffer beslutning herom, under 30 år på datoen for indgivelse af ansøgningen, i et antal som svarer til det samlede antal personer, der er tiltænkt støtte, fortrinsvis til personer, som er blevet afskediget, eller hvis aktivitet er ophørt, forudsat at i det mindste nogle af afskedigelserne som omhandlet i artikel 3 er sket i regioner på NUTS 2-niveau, hvor ungdomsarbejdsløsheden blandt unge i alderen mellem 15 og 24 år lå på mindst 20 % baseret på de seneste tilgængelige årlige oplysninger. Støtten kan ydes til unge under 25 eller, hvis medlemsstaterne træffer beslutning herom, under 30 år, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, i disse regioner på NUTS 2-niveau."

4) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

"3. De aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, udføres i overensstemmelse med finansforordningen."

5) Artikel 15, stk. 4, affattes således:

"4. Har Kommissionen konkluderet, at betingelserne for at yde økonomisk støtte fra EGF er opfyldt, forelægger den et forslag om mobilisering heraf. Beslutningen om at mobilisere EGF træffes af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab inden for én måned efter forslagets forelæggelse for Europa-Parlamentet og Rådet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer.

Overførsler vedrørende EGF sker i overensstemmelse med finansforordningens artikel 31 og i princippet senest syv dage efter Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af den relevante afgørelse."

6) I artikel 16, stk. 2, erstattes henvisningen til "artikel 59 i finansforordningen" med "finansforordningens artikel 63"

7) I artikel 21, stk. 2, erstattes henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 3" med "finansforordningens artikel 63, stk. 3", og henvisningen til "finansforordningens artikel 59, stk. 5" erstattes med "finansforordningens artikel 63, stk. 5".

Artikel 275

Ændring af forordning (EU) nr. 1316/2013

I forordning (EU) nr. 1316/2013 foretages følgende ændringer:

1) Følgende kapitel indsættes:

"KAPITEL Va
Blanding

Artikel 16a
Blandingsfaciliteter under CEF

1. Inden for rammerne af denne forordning kan der i overensstemmelse med artikel 159 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/…*[+] oprettes blandingsfaciliteter for en eller flere CEF-sektorer. Alle foranstaltninger, der bidrager til projekter af fælles interesse, er berettigede til at modtage finansiel støtte via blandingsoperationer.

2. CEF-blandingsfaciliteter gennemføres i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3.

3. Det samlede bidrag fra Unionens budget til CEF-blandingsfaciliteter må ikke overstige 10 % af den samlede finansieringsramme for CEF som omhandlet i artikel 5, stk. 1.

[+] EUT: Indsæt venligst nummeret på denne ændringsforordning i teksten og indsæt nummer, dato, titel og EUT-reference på denne forordning i fodnoten.

I tillæg til tærsklen i første afsnit må det samlede bidrag fra Unionens budget til CEF-blandingsfaciliteter i transportsektoren ikke overstige 500 000 000 EUR.

Hvis de 10 % af den samlede finansieringsramme for gennemførelsen af CEF som omhandlet artikel 5, stk. 1, ikke anvendes fuldt ud til CEF-blandingsfaciliteter og/eller finansielle instrumenter, skal det resterende beløb stilles til rådighed for og omfordeles til den samlede finansieringsramme for CEF.

4. Det i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede beløb på 11 305 500 000 EUR, som er overført fra Samhørighedsfonden, må ikke anvendes til at indgå forpligtelser for budgetmidler til CEF-blandingsfaciliteter.

5. Støtte ydet under en CEF-blandingsfacilitet i form af tilskud og finansielle instrumenter skal opfylde de støtteberettigelseskriterier og betingelser for finansiel støtte, der er fastsat i artikel 7. Størrelsen af den finansielle støtte, der ydes til blandingsoperationer, som støttes via en CEF-blandingsfacilitet, afpasses på grundlag af en cost-benefit-analyse, disponibiliteten af EU-budgetmidler og nødvendigheden af at maksimere EU-finansieringens løftestangseffekt. Det ydede tilskud må ikke overstige de finansieringssatser, der er fastsat i artikel 10.

6. Kommissionen undersøger i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) muligheden for, at EIB systematisk stiller first loss-garantier i forbindelse med CEF-blandingsfaciliteter for at muliggøre og lette additionalitet og deltagelse af private medinvestorer i transportsektoren.

7. Unionen, medlemsstaterne og andre investorer kan bidrage til CEF-blandingsfaciliteterne, forudsat at Kommissionen godkender de tilpasninger af støtteberettigelseskriterierne ved blandingsoperationer og/eller CEF-blandingsfacilitetens investeringsstrategi, der måtte blive nødvendige på grund af de yderligere bidrag, og med henblik på at opfylde kravene i denne forordning, når de gennemfører projekter af fælles interesse. Sådanne yderligere midler gennemføres af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3.

8. Blandingsoperationer, der støttes via en CEF-blandingsfacilitet, udvælges ud fra deres modenhed, og skal tilstræbe at opnå diversificering på sektorer i overensstemmelse med artikel 3 og 4 samt en geografisk balance blandt medlemsstaterne. De skal:

   a) give europæisk merværdi

   b) opfylde Europa 2020-strategiens mål

   c) hvor det er muligt, bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer.

9. CEF-blandingsfaciliteter stilles til rådighed og blandingsoperationer udvælges på grundlag af de udvælgelses- og tildelingskriterier, der er fastsat i de flerårige eller årlige arbejdsprogrammer, som er vedtaget i henhold til artikel 17.

10. Der kan via en blandingsfacilitet under CEF ydes støtte til blandingsoperationer i tredjelande, hvis disse foranstaltninger er nødvendige for gennemførelsen af et projekt af fælles interesse.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/… af … om … (EUT …)."

2) Artikel 17, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"Beløbet i finansieringsrammen skal udgøre mellem 80% og 95 % af de i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede budgetmidler."

3) Artikel 22, fjerde afsnit, affattes således:

"Den i andet stykke omhandlede attestering af udgiftsbeløb er ikke obligatorisk for tilskud ydet efter forordning (EU) nr. 283/2014."

Artikel 276

Ændring af forordning (EU) nr. 223/2014

I forordning (EU) nr. 223/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 9 tilføjes følgende stykke:

"4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, når der er tale om ændring af elementer i et operationelt program, der falder ind under underafsnit 3.5 henholdsvis 3.6 eller afsnit 4 i modellerne for operationelle programmer i bilag I.

En medlemsstat skal underrette Kommissionen om enhver beslutning om at ændre elementerne omhandlet i første afsnit senest en måned efter datoen for denne beslutning. Beslutningen skal indeholde angivelse af datoen for dens ikrafttræden, som ikke må være tidligere end vedtagelsesdatoen."

2) Artikel 23, stk. 6, affattes således:

"6. En operation kan modtage støtte fra mere end ét operationelt program, der er medfinansieret af fonden, og fra andre EU-instrumenter, forudsat at de udgifter, der er angivet i en betalingsanmodning vedrørende fonden, ikke er angivet for støtte fra et andet EU-instrument eller støtte fra samme fond under et andet program. Det udgiftsbeløb, der angives i en betalingsanmodning til en fond, kan beregnes pro rata for det eller de berørte programmer i overensstemmelse med det dokument, der fastlægger støttebetingelserne."

3) I artikel 25, stk. 3, tilføjes følgende litra:

"e) de regler for anvendelse af tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder i forbindelse med EU-politikker for en lignende type operation og støttemodtager."

4) I artikel 26 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra d) og e), affattes således:

"d) partnerorganisationernes udgifter til indsamling, transport, lagring og distribution af fødevaredonationer og direkte relaterede oplysningsaktiviteter

e) udgifter til ledsageforanstaltninger, som gennemføres og anmeldes af de partnerorganisationer, der direkte eller inden for rammerne af samarbejdsaftaler yder fødevarebistand og/eller elementær materiel bistand til de socialt dårligst stillede personer med en fast takst på 5 % af udgifterne omhandlet i litra a); eller 5 % af værdien af de fødevarer, der er afsat i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1308/2013."

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. Uanset stk. 2 fører en nedsættelse af de støtteberettigede udgifter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og som beror på, at det organ, der har ansvaret for indkøb af fødevarer og/eller elementær materiel bistand, har tilsidesat den relevante lovgivning, ikke til en nedsættelse af de støtteberettigede udgifter, der afholdes af andre organisationer, som omhandlet i stk. 2, litra c) og e)."

5) Artikel 27, stk. 4, affattes således:

"4. Det operationelle program kan på medlemsstaternes initiativ og inden for et loft på 5 % af tildelingen fra fonden på tidspunktet for vedtagelse af det operationelle program anvendes til at finansiere den forberedelse, forvaltning, overvågning, administrative og tekniske bistand, revision, information, kontrol og evaluering, der er nødvendig for at gennemføre denne forordning. Det kan også anvendes til at finansiere teknisk bistand til og kapacitetsopbygning i partnerorganisationerne."

6) Artikel 30, stk. 2, fjerde afsnit, affattes således:

"Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager for en operation, ikke kan inddrives, og dette kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra en medlemsstats side, er medlemsstaten ansvarlig for, at de pågældende beløb tilbagebetales til Unionens budget. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at inddrive et uretmæssigt udbetalt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives fra modtageren, uden renter ikke overstiger 250 EUR i bidrag fra fonden til en operation i et regnskabsår."

7) Artikel 32, stk. 4, litra a), affattes således:

"a) verificere, at medfinansierede varer og tjenesteydelser er blevet leveret, og at operationen er i overensstemmelse med den relevante lovgivning, det operationelle program og betingelserne for støtte til operationen, og

i) ved refusion af udgifter efter artikel 25, stk. 1, litra a), at det udgiftsbeløb, modtagerne har angivet for disse omkostninger, er blevet betalt

ii) ved refusion af udgifter efter artikel 25, stk. 1, litra b), c) og d), at betingelserne for udgiftsrefusion til modtageren er opfyldt"

8) Artikel 42, stk. 3, affattes således:

"3. Betalingsfristen i stk. 2 kan suspenderes af forvaltningsmyndigheden i hvert af følgende behørigt begrundede tilfælde:

a) betalingsanmodningen er ikke forfalden til betaling, eller den relevante dokumentation, herunder de dokumenter, der er nødvendige for forvaltningsverificering efter artikel 32, stk. 4, litra a), er ikke blevet fremsendt

b) en undersøgelse er blevet iværksat i forbindelse med en eventuel uregelmæssighed, der berører de pågældende udgifter.

Den pågældende støttemodtager underrettes skriftligt om suspensionen og årsagerne hertil. Den resterende betalingsfrist begynder at løbe igen fra den dato, hvor de oplysninger eller dokumenter, der er anmodet om, modtages, eller hvor undersøgelsen afsluttes."

9) Artikel 51, stk. 3, affattes således:

"3. Dokumenterne opbevares enten i de originale udgaver eller som bekræftede genparter af de originale udgaver, eller på almindeligt anerkendte datamedier, herunder elektroniske udgaver af originaldokumenter eller dokumenter, der kun findes i elektronisk udgave. For dokumenter opbevaret på almindeligt anerkendte datamedier efter proceduren i stk. 5 kræves der ingen originaler."

Artikel 277

Ændring af forordning (EU) nr. 283/2014

I forordning (EU) nr. 283/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 2, litra e), affattes således:

"e) "generiske tjenester": gatewaytjenester, der forbinder en eller flere nationale infrastrukturer med den eller de centrale tjenesteplatforme, samt tjenester, der øger en digitaltjenesteinfrastrukturs kapacitet ved at give adgang til højtydende databehandlings-, lagrings- og dataforvaltningsfaciliteter"

2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastrukturer, støttes ved:

a) offentlige udbud

b) tilskud og/eller

c) de i stk. 5 omhandlede finansielle instrumenter."

b) Følgende stykke indsættes:

"4a. Det samlede bidrag fra Unionens budget til finansielle instrumenter for digital-tjenesteinfrastrukturer som omhandlet i stk. 4, litra c), må ikke overstige 10 % af den finansieringsramme for telekommunikationssektoren, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1316/2013."

3) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

"1. På grundlag af oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 22, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1316/2013, udveksler medlemsstaterne og Kommissionen oplysninger og bedste praksis om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af nærværende forordning, herunder brugen af finansielle instrumenter. Medlemsstaterne inddrager, hvor det er relevant, de lokale og regionale myndigheder i processen. Kommissionen offentliggør en årlig oversigt over disse oplysninger og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet."

Artikel 278

Ændring af afgørelse nr. 541/2014/EU

I artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU tilføjes følgende stykke:

"3. Finansieringsprogrammer oprettet ved forordning (EU) nr. 377/2014 og (EU) nr. 1285/2013 samt ved afgørelse 2013/743/EU kan inden for rammerne af disse programmer og i overensstemmelse med deres formål og målsætninger bidrage til finansiering af de i stk. 1 omhandlede aktioner. Sådanne bidrag anvendes i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 377/2014. Kommissionen vurderer inden udløbet af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 de nye forenklede finansielle regler, der følger af nærværende stykke, og deres bidrag til SST-støtterammens målsætninger."

DEL III
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER OG OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 279

Overgangsbestemmelser

1. Retlige forpligtelser til udbetaling af tilskud til budgetgennemførelsen under den flerårige finansielle ramme 2014-2020 kan fortsat indgås i form af tilskudsafgørelser. De bestemmelser i afsnit VIII, der finder anvendelse på tilskudsaftaler, finder med de fornødne tilpasninger også anvendelse på tilskudsafgørelser. Kommissionen tager brugen af tilskudsafgørelser under den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020 op til fornyet overvejelse, navnlig under hensyntagen til den udvikling, der til den tid er sket i brugen af elektronisk underskrift og elektronisk forvaltning af tilskud.

2. Efter denne forordnings ikrafttræden ændrer den ansvarlige anvisningsberettigede i overensstemmelse med denne forordnings artikel 181 kommissionsafgørelser vedtaget i overensstemmelse med artikel 124 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, hvorved der er givet tilladelse til anvendelse af faste beløb, enhedsomkostninger eller faste takster.

3. Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 finder fortsat anvendelse på retlige forpligtelser indgået inden nærværende forordnings ikrafttræden. De eksisterende søjlevurderinger, bidragsaftaleskabeloner og finansielle partnerskabsrammeaftaler kan fortsat finde anvendelse og skalrevideres i nødvendigt omfang.

4. For økonomisk støtte fra EGF, herunder støtte til unge, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, for hvilken den frist, der er angivet i artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1309/2013, ikke er udløbet inden den 1. januar 2018 vurderer Kommissionen, om individualiserede tilbud til unge, som hverken er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse, er berettigede til medfinansiering fra EGF efter den 31. december 2017. Hvis Kommissionen konkluderer, at dette er tilfældet, ændrer den de berørte afgørelser vedrørende finansielle bidrag i overensstemmelse hermed.

Artikel 280

Revision

Denne forordning tages op til revision hver gang, det viser sig nødvendigt, og under alle omstændigheder senest to år inden udløbet af hver flerårige finansielle ramme.

Sådan revision skal blandt andet omfatte gennemførelsen af del I, afsnit VIII og X, og fristerne fastsat i artikel 259.

Artikel 281

Ophævelse

1. Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ophæves med virkning fra den … [datoen for nærværende forordnings ikrafttræden]. Den finder dog fortsat anvendelse indtil den 31. december 2018 med henblik på artikel 282, stk. 3, litra c).

2. Uden at dette berører artikel 279, stk. 3, ophæver Kommissionen delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012 med virkning fra den … [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Nævnte delegerede forordning finder dog fortsat anvendelse indtil den 31. december 2018 med henblik på artikel 282, stk. 3, litra c).

3. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og skal læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 282

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den finder anvendelse fra den … [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Uanset stk. 2 finder:

a) Artikel 271, nr. 1), litra a), artikel 272, nr. 2), artikel 272, nr. 10), litra a), artikel 272, nr. 11), litra b), nr. i), artikel 272, nr. 11, litra c), d) og e), artikel 272, nr. 12, litra a), artikel 272, nr. 12), litra b), nr. i), artikel 272, nr. 12), litra c), artikel 272, nr. 14), litra c), artikel 272, nr. 15), 17), 18), 22) og 23), artikel 272, nr. 26), litra d), artikel 272, nr. 27), litra a), nr. i), artikel 272 nr. 53) og 54), artikel 272, nr. 55), litra b), nr. i), artikel 273, nr. 3), artikel 276, nr. 2), og artikel 276, nr. 4), litra b), anvendelse fra den 1. januar 2014

b) Artikel 272, nr. 11), litra a) og f), artikel 272, nr. 13), artikel 272, nr. 14), litra b), artikel 272, nr. 16), artikel 272, nr. 19), litra a), og artikel 274, nr. 3), anvendelse fra den 1. januar 2018

c) Artikel 6-60, 63-68, 73-207, 241-253 og 264-268 anvendelse fra den 1. januar 2019 for så vidt angår gennemførelse af EU-institutioners administrationsbevillinger, uden at dette dog berører nærværende stykkes litra h)

d) Artikel 2, nr. 4), artikel 208-211 og artikel 214, stk. 1, finder først anvendelse på budgetgarantier og finansiel bistand fra den dato, fra hvilken den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020 finder anvendelse

e) Artikel 250 finder først anvendelse på budgetgarantier, finansiel bistand og eventualforpligtelser fra den dato, fra hvilken den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020 finder anvendelse

f) Artikel 2, nr. 6), artikel 21, stk. 3, litra f), artikel 41, stk. 4, litra l), artikel 62, stk. 2, artikel 154, stk. 1 og 2, artikel 155, stk. 1-4, og artikel 159 finder først anvendelse på budgetgarantier fra den dato, fra hvilken den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020 finder anvendelse

g) Artikel 2, nr. 9), 15), 32) og 39), artikel 30, stk. 1, litra g), artikel 41, stk. 5, artikel 110, stk. 3, litra h), artikel 115, stk. 2, litra c), artikel 212 og 213, artikel 214, stk. 2, og artikel 218, 219 og 220 finder først anvendelse fra den dato, fra hvilken den flerårige finansielle ramme for årene efter 2020 finder anvendelse

h) De i artikel 41, stk. 3, litra b), nr. iii), omhandlede oplysninger om årsgennemsnittet af stillinger opgjort i fuldtidsækvivalenter og de i artikel 41, stk. 8, litra b), om handlede anslåede formålsbestemte indtægter fremført fra foregående år angives første gang sammen med det budgetforslag, der skal fremlægges i 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i …, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG I

KAPITEL 1

Fælles bestemmelser

AFDELING 1

RAMMEAFTALER OG OFFENTLIGHED

1. Rammeaftaler og specifikke kontrakter

1.1. Rammeaftaler må højst have en varighed på fire år undtagen i særlige tilfælde, hvor det er behørigt begrundet i navnlig rammeaftalens genstand.

Specifikke kontrakter, der er baseret på rammeaftaler, tildeles på de betingelser, der er fastsat i rammeaftalen.

Ved indgåelse af specifikke kontrakter må parterne ikke afvige væsentligt fra rammeaftalen.

1.2. Når en rammeaftale indgås med en enkelt økonomisk aktør, skal specifikke kontrakter tildeles på de betingelser, der er fastsat i rammeaftalen.

I sådanne tilfælde kan de ordregivende myndigheder, når det er behørigt begrundet, skriftligt anmode kontrahenten om at komplettere sit tilbud.

1.3. Når en rammeaftale skal indgås med flere økonomiske aktører ("rammeaftale med flere kontrahenter"), kan den have form af adskilte kontrakter, som indgås på identiske vilkår med hver enkelt kontrahent.

Specifikke kontrakter, der er baseret på rammeaftaler med flere kontrahenter, skal gennemføres på en af følgende måder:

a) i overensstemmelse med de vilkår, der er fastlagt i rammeaftalen: uden iværksættelse af fornyet konkurrence, når den fastlægger alle vilkår vedrørende udførelsen af de pågældende bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller vareleveringer og de objektive betingelser for fastlæggelse af, hvilken af kontrahenterne der skal udføre dem

b) når ikke alle vilkår vedrørende udførelsen af de pågældende bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser eller vareleveringer er fastlagt i rammeaftalen: ved iværksættelse af fornyet konkurrence blandt kontrahenterne i overensstemmelse med punkt 1.4 og på grundlag af følgende:

   i) de samme vilkår, der om nødvendigt præciseres

   ii) i givet fald på andre vilkår, der omhandles i udbudsdokumenterne for rammeaftalen.

c) til dels uden at der iværksættes fornyet konkurrence i overensstemmelse med litra a) og til dels ved iværksættelse af fornyet konkurrence blandt kontrahenterne i overensstemmelse med litra b), når den ordregivende myndighed har fastsat denne mulighed i udbudsdokumenterne for rammeaftalen.

Udbudsdokumenterne som omhandlet i andet afsnit, litra c), skal endvidere specificere, hvilke vilkår der kan medføre fornyet konkurrence.

1.4. En rammeaftale med flere kontrahenter og iværksættelse af fornyet konkurrence skal indgås med mindst tre økonomiske aktører, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal antagelige tilbud som omhandlet i punkt 29.3.

Ved tildelingen af en specifik kontrakt med fornyet konkurrence blandt kontrahenterne skal den ordregivende myndighed konsultere dem skriftligt og fastsætte en tilstrækkelig lang frist til indgivelse af specifikke tilbud. Specifikke tilbud skal indgives skriftligt. Den ordregivende myndighed skal tildele hver specifik kontrakt til den tilbudsgiver, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud på grundlag af de tildelingskriterier, der er fastsat i udbudsdokumenterne for rammeaftalen.

1.5. I de sektorer, hvor prisudviklingen og den teknologiske udvikling går hurtigt, skal rammeaftaler uden iværksættelse af fornyet konkurrence indeholde en bestemmelse om enten midtvejsrevision eller et benchmarkingsystem. Efter midtvejsrevisionen må den ordregivende myndighed, hvis de betingelser, som oprindelig blev fastsat, ikke længere passer til prisudviklingen eller den teknologiske udvikling, ikke anvende den pågældende rammeaftale, og den skal træffe passende foranstaltninger med henblik på at bringe den til ophør.

1.6. I forbindelse med specifikke kontrakter, der er baseret på rammeaftaler, skal der på forhånd være indgået en budgetforpligtelse

2. Offentliggørelse af udbud for kontrakter med en værdi svarende til eller over tærsklerne omhandlet i denne forordnings artikel 175, stk. 1, eller udbud for kontrakter, der er omfattet af direktiv 2014/24/EU.

2.1. De bekendtgørelser, der skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, skal indeholde alle oplysningerne i de relevante standardformularer som omhandlet i direktiv 2014/24/EU med henblik på at sikre udbuddets gennemsigtighed.

2.2. Den ordregivende myndighed kan tilkendegive sine påtænkte offentlige udbud for regnskabsåret gennem offentliggørelse af en forhåndsmeddelelse. Denne skal dække en periode på højst 12 måneder fra datoen for afsendelsen af meddelelsen til Den Europæiske Unions Publikationskontor (Publikationskontoret).

Den ordregivende myndighed kan offentliggøre forhåndsmeddelelsen i enten *Den Europæiske Unions Tidende* eller i sin køberprofil. I sidstnævnte tilfælde skal der i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggøres en meddelelse om offentliggørelse i køberprofilen.

2.3. Den ordregivende myndighed skal senest 30 dage efter underskrivelsen af en kontrakt eller en rammeaftale med en værdi svarende til eller over tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, sende en bekendtgørelse om resultaterne af udbuddet til Publikationskontoret.

Uanset første afsnit kan bekendtgørelser vedrørende kontrakter, der er baseret på et dynamisk indkøbssystem, kan samles kvartalsvis. I så fald skal den ordregivende myndighed sende bekendtgørelsen senest 30 dage efter udgangen af hvert kvartal.

Bekendtgørelser offentliggøres ikke i forbindelse med specifikke kontrakter, der er baseret på en rammeaftale.

2.4. Den ordregivende myndighed skal offentliggøre en bekendtgørelse:

a) inden indgåelsen af en kontrakt eller en rammeaftale med en værdi svarende til eller over tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, som er tildelt i overensstemmelse med proceduren i punkt 11.1, andet afsnit, litra b)

b) efter indgåelsen af en kontrakt eller en rammeaftale med en værdi svarende til eller over tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, herunder kontrakter, som er tildelt i overensstemmelse med procedurerne i punkt 11.1, andet afsnit, litra a) samt c)-f).

2.5. Den ordregivende myndighed skal i *Den Europæiske Unions Tidende* offentliggøre en bekendtgørelse om ændringer i en kontrakt i dens løbetid i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 172, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), såfremt værdien af ændringen svarer til eller overstiger tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, eller svarer til eller overstiger tærsklerne i artikel 178, stk. 1, ved udbud i forbindelse med foranstaltninger udadtil.

2.6. Ved interinstitutionelle udbud er den ordregivende myndighed, der er ansvarlig for udbuddet, ansvarlig for de gældende offentliggørelsesforanstaltninger.

3. Offentliggørelse af udbud for kontrakter med en værdi under tærsklerne omhandlet i denne forordnings artikel 175, stk. 1, eller kontrakter, der ikke er omfattet af direktiv 2014/24/EU

3.1. Udbud med en anslået kontraktværdi under tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, skal offentliggøres på passende vis. En sådan offentliggørelse skal indebære passende forudgående offentliggørelse på internettet, en udbudsbekendtgørelse eller, når der er tale om kontrakter tildelt i henhold til proceduren i punkt 13, en meddelelse om indkaldelse af interessetilkendegivelser i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne forpligtelse finder ikke anvendelse på proceduren i punkt 11 eller på udbud med forhandling for kontrakter med en meget lav værdi, jf. punkt 14.4.

3.2. I forbindelse med kontrakter, der tildeles i henhold til punkt 11.1, andet afsnit, litra g) og i), skal den ordregivende myndighed senest den 30. juni det følgende regnskabsår sende en liste over kontrakter til Europa-Parlamentet og Rådet. Når den ordregivende myndighed er Kommissionen, vedlægges den nævnte liste som bilag til den sammenfatning af årsberetningen, der er omhandlet i artikel 74, stk. 9.

3.3. Bekendtgørelsen om tildeling af kontrakt skal omfatte navnet på kontrahenten, det beløb, som der er indgået retlige forpligtelser for, samt kontraktens genstand og skal, når der er tale om direkte kontrakter og specifikke kontrakter, overholde artikel 38, stk. 3.

Den ordregivende myndighed skal på sit websted og senest den 30. juni det følgende regnskabsår offentliggøre en liste over:

a) kontrakter med en værdi under tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1

b) kontrakter tildelt i overensstemmelse med punkt 11.1, andet afsnit, litra h) samt j)-m)

c) ændringer af kontrakter som omhandlet i artikel 172, stk. 3, første afsnit, litra c)

d) ændringer af kontrakter som omhandlet i artikel 172, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), såfremt værdien af ændringen er under tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1

e) specifikke kontrakter under en rammeaftale.

Med henblik på andet afsnit, litra e), kan de offentliggjorte oplysninger gives pr. kontrahent for specifikke kontrakter under den samme rammeaftale.

3.4. I forbindelse med interinstitutionelle rammeaftaler skal den enkelte ordregivende myndighed være ansvarlig for at offentliggøre sine specifikke kontrakter og ændringer heraf i overensstemmelse med betingelserne i punkt 3.3.

4. Offentliggørelse af meddelelser og bekendtgørelser

4.1. Den ordregivende myndighed skal udarbejde og fremsende de bekendtgørelser og meddelelser, som er omhandlet i punkt 2 og 3, elektronisk til Publikationskontoret.

4.2. Publikationskontoret skal offentliggøre de meddelelser og bekendtgørelser, der er omhandlet i punkt 2 og 3, i *Den Europæiske Unions Tidende* senest:

a) syv dage efter afsendelsen, hvis den ordregivende myndighed anvender det elektroniske system til udfyldning af de i punkt 2.1 omhandlede standardformularer og begrænser friteksten til 500 ord

b) 12 dage efter afsendelsen i alle andre tilfælde.

4.3. Den ordregivende myndighed skal kunne dokumentere afsendelsesdatoen.

5. Andre former for offentliggørelse

Ud over offentliggørelse som omhandlet i punkt 2 og 3 kan udbudsprocedurer offentliggøres på enhver anden måde, navnlig i elektronisk form. Der skal i sådanne offentliggørelser henvises til den meddelelse eller bekendtgørelse, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis bekendtgørelsen er offentliggjort, og offentliggørelsen må ikke ligge forud for offentliggørelsen af nævnte meddelelse eller bekendtgørelse, der er den eneste autentiske.

En sådan offentliggørelse må ikke indebære nogen forskelsbehandling mellem kandidater eller tilbudsgivere eller indeholde andre oplysninger end dem, der er indeholdt i udbudsbekendtgørelsen, hvis denne er blevet offentliggjort.

AFDELING 2

UDBUDSPROCEDURER

6. Minimumsantal af kandidater og bestemmelser om forhandling

6.1. Ved begrænset udbud og de udbud, der er omhandlet i punkt 13.1, litra a) og b), og for kontrakter, der tildeles i overensstemmelse med punkt 14.2, skal der være mindst fem kandidater.

6.2. Ved konkurrenceudbud med forhandling, konkurrencepræget dialog, innovationspartnerskaber, undersøgelse af det lokale marked i overensstemmelse med punkt 11.1, andet afsnit, litra g), og udbud med forhandling for kontrakter med en lav værdi i overensstemmelse med punkt 14.3, skal der være mindst tre kandidater.

6.3. Punkt 6.1 og 6.2 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) udbud med forhandling for kontrakter med en meget lav værdi i overensstemmelse med punkt 14.4

b) udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse i overensstemmelse med punkt 11, med undtagelse af projektkonkurrencer efter punkt 11.1, andet afsnit, litra d), og undersøgelse af det lokale marked efter punkt 11.1, andet afsnit, litra g).

6.4. Hvis antallet af kandidater, der opfylder udvælgelseskriterierne, er lavere end det minimumsantal, som er fastsat i punkt 6.1 og 6.2, kan den ordregivende myndighed gå videre med udbuddet ved at opfordre kandidater, der er i besiddelse af den krævede kapacitet, til at deltage. Den ordregivende myndighed må ikke medtage andre økonomiske aktører, der ikke oprindeligt søgte om deltagelse, eller som den ikke oprindeligt opfordrede til at deltage.

6.5. Under en forhandling skal den ordregivende myndighed sikre ligebehandling af alle tilbudsgivere.

En forhandling kan forløbe i flere faser for at begrænse antallet af tilbud, der skal forhandles, på grundlag af de tildelingskriterier, der er anført i udbudsdokumenterne. Den ordregivende myndighed skal angive, om den vil benytte denne mulighed, i udbudsdokumenterne.

6.6. For kontrakter, der tildeles i overensstemmelse med punkt 11.1, andet afsnit, litra d) og g), og punkt 14.2 og 14.3 skal den ordregivende myndighed opfordre mindst alle økonomiske aktører, som har tilkendegivet deres interesse efter den forudgående offentliggørelse, jf. punkt 3.1, eller efter undersøgelse af det lokale marked eller efter en projektkonkurrence.

7. Innovationspartnerskab

7.1. Et innovationspartnerskab skal tage sigte på udvikling af innovative varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder og det efterfølgende indkøb af de heraf resulterende arbejder, varer eller tjenesteydelser, forudsat at de svarer til de resultatniveauer og maksimumsomkostninger, der er aftalt mellem de ordregivende myndigheder og partnerne.

Innovationspartnerskabet skal struktureres i flere på hinanden følgende faser i henhold til rækkefølgen i forsknings- og innovationsprocessen, hvilket kan omfatte udførelsen af bygge- og anlægsarbejderne, fremstillingen af varerne eller tilvejebringelsen af tjenesteydelserne. Innovationspartnerskabet skal opstille mellemfristede mål, som partnerne skal nå.

På grundlag af disse mellemfristede mål kan den ordregivende myndighed efter hver fase beslutte at bringe innovationspartnerskabet til ophør eller i tilfælde af et innovationspartnerskab med flere partnere at reducere antallet af partnere ved at bringe individuelle kontrakter til ophør, forudsat at den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne har angivet disse muligheder og betingelserne for at anvende dem.

7.2. Inden iværksættelsen af et innovationspartnerskab skal den ordregivende myndighed gennemføre en markedsundersøgelse som fastsat i punkt 15 med henblik på at bekræfte, at bygge- og anlægsarbejdet, varen eller tjenesteydelsen ikke findes på markedet eller som markedsnær udviklingsaktivitet.

Bestemmelserne om forhandling i artikel 164, stk. 4, og i punkt 6.5, skal overholdes.

I udbudsdokumenterne skal den ordregivende myndighed beskrive behovet for innovative bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, som ikke kan opfyldes ved indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, der allerede findes på markedet. Den skal angive, hvilke dele af beskrivelsen der definerer minimumskravene. Oplysningerne skal være tilstrækkelig præcise til, at de økonomiske aktører kan identificere den ønskede løsnings karakter og omfang og beslutte, hvorvidt de vil ansøge om at deltage i udbuddet.

Den ordregivende myndighed kan beslutte at oprette et innovationspartnerskab med én partner eller med flere partnere, der gennemfører separate forsknings- og udviklingsaktiviteter.

Kontrakterne tildeles udelukkende på grundlag af det bedste forhold mellem pris og kvalitet i overensstemmelse med artikel 167, stk. 4.

7.3. Den ordregivende myndighed skal i udbudsdokumenterne anføre, hvilken ordning der gælder for intellektuelle ejendomsrettigheder.

Inden for rammerne af innovationspartnerskabet må den ordregivende myndighed ikke over for de andre partnere afsløre foreslåede løsninger eller andre fortrolige oplysninger, som en partner har meddelt, uden den pågældende partners samtykke.

Den ordregivende myndighed skal sikre, at partnerskabets struktur og navnlig varigheden og værdien af de forskellige faser afspejler innovationsgraden af den foreslåede løsning og rækkefølgen af de forsknings- og innovationsaktiviteter, der er nødvendige for udviklingen af en innovativ løsning, der endnu ikke er tilgængelig på markedet. Den anslåede værdi af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser skal være forholdsmæssig i forhold til den nødvendige investering i udviklingen af dem.

8. Projektkonkurrencer

8.1. Projektkonkurrencer skal være omfattet af reglerne om offentliggørelse i punkt 2 og kan omfatte tildeling af priser.

Når der er tale om projektkonkurrencer med et begrænset antal kandidater, skal den ordregivende myndighed fastsætte klare og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier.

Antallet af kandidater, der opfordres til at deltage, skal være tilstrækkelig stort til at sikre reel konkurrence.

8.2. Bedømmelseskomitéen udpeges af den ansvarlige anvisningsberettigede. Den må udelukkende bestå af fysiske personer, som er uafhængige af kandidaterne i projektkonkurrencen. Hvis der kræves bestemte faglige kvalifikationer for kandidaterne i en konkurrence, skal mindst en tredjedel af bedømmelseskomitéens medlemmer have samme eller tilsvarende kvalifikationer.

Bedømmelseskomitéen skal afgive sine udtalelser i fuld uafhængighed. Dens udtalelser skal vedtages på grundlag af de projekter, der forelægges anonymt af kandidaterne, og alene ud fra de kriterier, der er fastsat i bekendtgørelsen om projektkonkurrencen.

8.3. Bedømmelseskomitéen skal i en rapport, der underskrives af medlemmerne, anføre de projekter, som den foreslår på grundlag af hvert enkelt projekts fordele, samt rangfølgen og sine bemærkninger.

Kandidaterne skal forblive anonyme, indtil bedømmelseskomitéen har afgivet sin udtalelse.

Bedømmelseskomitéen kan anmode kandidaterne om at besvare de spørgsmål, som er anført i rapporten, for at præcisere et projekt. Der skal udarbejdes en fuldstændig rapport om den heraf følgende dialog.

8.4. Den ordregivende myndighed skal træffe en tildelingsafgørelse, der omfatter navn og adresse på den udvalgte kandidat anføres sammen med begrundelsen for valget under henvisning til de kriterier, der blev meddelt i bekendtgørelsen om projektkonkurrencen, særligt hvis valget ikke følger forslagene i bedømmelseskomitéens udtalelse.

9. Dynamisk indkøbssystem

9.1. Et dynamisk indkøbssystem kan inddeles i kategorier af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, der er objektivt defineret på grundlag af karakteristikaene ved de indkøb, der skal foretages i den pågældende kategori. I så fald skal udvælgelseskriterierne for hver kategori defineres.

9.2. Den ordregivende myndighed skal i udbudsdokumenterne præcisere arten og den anslåede mængde af det planlagte indkøb og skal anføre alle de nødvendige oplysninger om indkøbssystemet, det anvendte elektroniske udstyr og de tekniske ordninger og specifikationer for tilslutning.

9.3. Den ordregivende myndighed skal i hele det dynamiske indkøbssystems gyldighedsperiode give enhver økonomisk aktør mulighed for at anmode om at deltage i systemet. Den skal afslutte sin evaluering af sådanne anmodninger inden for 10 arbejdsdage efter modtagelsen heraf. Denne frist kan forlænges til 15 arbejdsdage, hvis det er berettiget. Den ordregivende myndighed kan dog forlænge evalueringsperioden, forudsat at der ikke i mellemtiden iværksættes nogen opfordring til at afgive tilbud.

Den ordregivende myndighed underretter snarest muligt kandidaten om, hvorvidt denne er eller ikke er optaget i det dynamiske indkøbssystem.

9.4. Den ordregivende myndighed skal opfordre alle de kandidater, der er optaget i systemet i den pågældende kategori, til at afgive et tilbud inden for en rimelig frist. Den ordregivende myndighed skal tildele kontrakten til den tilbudsgiver, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud på grundlag af de tildelingskriterier, der er fastsat i udbudsbekendtgørelsen. Disse kriterier kan, hvis det er hensigtsmæssigt, præciseres i opfordringen til at afgive tilbud.

9.5. Den ordregivende myndighed skal anføre gyldighedsperioden for det dynamiske indkøbssystem i udbudsbekendtgørelsen.

Varigheden af et dynamisk indkøbssystem må ikke overstige fire år undtagen i behørigt begrundede særtilfælde.

Den ordregivende myndighed må ikke anvende et sådant system til at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen.

10. Konkurrencepræget dialog

10.1. Den ordregivende myndighed skal fastsætte sine behov og krav, tildelingskriterierne og en vejledende tidsramme i udbudsbekendtgørelsen eller i et beskrivende dokument.

Den skal tildele kontrakten til den tilbudsgiver, der har afgivet det tilbud, der afspejler det bedste forhold mellem pris og kvalitet.

10.2. Den ordregivende myndighed skal indlede en dialog med de kandidater, som opfylder udvælgelseskriterierne, med henblik på at indkredse og fastslå, hvordan dens behov bedst kan opfyldes. Under denne dialog kan den drøfte alle aspekter ved udbuddet med de udvalgte kandidater, men den kan ikke ændre sine behov, krav eller tildelingskriterier, jf. punkt 10.1.

Under dialogen skal den ordregivende myndighed sikre ligebehandling af alle tilbudsgivere og må ikke afsløre foreslåede løsninger eller andre fortrolige oplysninger, som en tilbudsgiver har meddelt, uden dennes samtykke til at give afkald på fortroligheden.

Den konkurrenceprægede dialog kan finde sted i flere successive faser for at begrænse antallet af løsninger, der skal diskuteres, på grundlag af de meddelte tildelingskriterier, hvis denne mulighed er anført i udbudsbekendtgørelsen eller i det beskrivende dokument.

10.3. Den ordregivende myndighed skal fortsætte dialogen, indtil den har indkredset den eller de løsninger, der kan opfylde dens behov.

Efter at have underrettet de resterende tilbudsgivere om, at dialogen er afsluttet, skal den ordregivende myndighed opfordre hver af tilbudsgiverne til at afgive deres endelige tilbud på grundlag af den eller de løsninger, der er forelagt og præciseret under dialogen. Disse tilbud skal indeholde alle de elementer, der kræves og er nødvendige for projektets udførelse.

På den ordregivende myndigheds anmodning kan disse endelige tilbud afklares, præciseres og optimeres, forudsat at dette ikke medfører væsentlige ændringer af tilbuddet eller udbudsdokumenterne.

Den ordregivende myndighed kan forhandle med den tilbudsgiver, der har afgivet det tilbud, der afspejler det bedste forhold mellem pris og kvalitet, med henblik på at bekræfte de økonomiske forpligtelser i tilbuddet, forudsat at dette ikke bevirker, at væsentlige aspekter af tilbuddet ændres, og at det ikke risikerer at fordreje konkurrencen eller føre til forskelsbehandling.

10.4. Den ordregivende myndighed kan specificere de betalinger, der skal til de udvalgte kandidater, der deltager i dialogen.

11. Anvendelse af udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse

11.1. Når den ordregivende myndighed anvender udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, skal den overholde bestemmelserne om forhandling i artikel 164, stk. 4, samt i punkt 6.5.

Den ordregivende myndighed kan uanset kontraktens anslåede værdi anvende udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i følgende tilfælde:

a) når der som reaktion på et offentligt udbud eller et begrænset udbud efter afslutningen af udbuddet ikke er afgivet tilbud, ikke er afgivet egnede tilbud, ikke er modtaget ansøgninger om deltagelse eller ikke er modtaget egnede ansøgninger om deltagelse, jf. punkt 11.2, forudsat at de oprindelige udbudsdokumenter ikke ændres væsentligt

b) når bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne kun kan leveres af en bestemt økonomisk aktør på de betingelser, der er fastsat i punkt 11.3, af en af følgende årsager:

   i) formålet med udbuddet er skabelse eller erhvervelse af et unikt kunstværk eller en unik kunstnerisk optræden

   ii) manglende konkurrence af tekniske årsager

   iii) det skal sikres, at eksklusive rettigheder, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder, beskyttes

c) i strengt nødvendigt omfang, når yderst påtrængende grunde som følge af uforudsigelige begivenheder gør det umuligt at overholde de frister, der er fastsat i punkt 24, 26 og 41, og når årsagerne til sådanne uforudsigelige begivenheder ikke kan tilskrives den ordregivende myndighed

d) når en tjenesteydelseskontrakt er et led i en projektkonkurrence og skal tildeles vinderen eller en af vinderne; i sidstnævnte tilfælde skal alle vinderne opfordres til at deltage i forhandlingerne

e) ved nye tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder, der er en gentagelse af tilsvarende tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder betroet den økonomiske aktør, der blev tildelt den oprindelige kontrakt af den samme ordregivende myndighed, forudsat at disse tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder er i overensstemmelse med et grundlæggende projekt, for hvilket den oprindelige kontrakt blev tildelt efter offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, jf. dog punkt 11.4

f) for så vidt angår vareindkøbskontrakter:

   i) ved supplerende leveringer til delvis fornyelse af leveringer eller installationer eller til udvidelse af allerede foretagne leveringer eller installationer, når et leverandørskifte ville gøre det nødvendigt for den ordregivende myndighed at anskaffe varer, som på grund af andre tekniske egenskaber ville medføre uforenelighed eller uforholdsmæssigt store tekniske vanskeligheder ved drift og vedligeholdelse; når EU-institutioner tildeler kontrakter for egen regning, må løbetiden for sådanne kontrakter ikke overstige tre år

   ii) når varerne alene er fremstillet med henblik på forskning, forsøg, undersøgelse eller udvikling; sådanne kontrakter må dog ikke omfatte serieproduktion til påvisning af varens handelsmæssige levedygtighed eller til dækning af forsknings- og udviklingsomkostninger

   iii) ved varer, der noteres og købes på en varebørs

iv) ved indkøb af varer på særlig fordelagtige vilkår hos enten en økonomiske aktør, der endeligt indstiller sin erhvervsvirksomhed, eller likvidatorer i en insolvensbehandling, tvangsakkord uden for konkurs eller en tilsvarende procedure efter national ret

g) ved ejendomskontrakter efter undersøgelse af det lokale marked

h) ved kontrakter vedrørende følgende:

i) juridisk repræsentation ved en advokat som omhandlet i artikel 1 i Rådets direktiv 77/249/EØF[1] i forbindelse med voldgift eller mægling eller retslige procedurer

ii) juridisk rådgivning ydet som forberedelse af enhver af de sager, der er omhandlet i litra i), eller hvor der er en konkret indikation af høj sandsynlighed for, at det spørgsmål, som rådgivningen vedrører, vil blive genstand for en sådan sag, forudsat at rådgivningen gives af en advokat som omhandlet i artikel 1 i direktiv 77/249/EØF

iii) voldgifts- og mæglingstjenesteydelser

iv) dokumentcertificerings- og autentificeringstjenester, der skal ydes af notarer

[1] Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 78 af 26.3.1977, s. 17).

i) ved kontrakter, der er erklæret hemmelige, eller ved kontrakter, hvis udførelse skal ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med de gældende administrative bestemmelser, eller når beskyttelsen af Unionens væsentlige interesser kræver det, forudsat at de berørte væsentlige sikkerhedsinteresser ikke kan sikres ved andre foranstaltninger; sådanne foranstaltninger kan bestå i krav om beskyttelse af fortroligheden af oplysninger, som den ordregivende myndighed videregiver under udbudsproceduren

j) ved finansielle tjenesteydelser i forbindelse med udstedelse, salg, køb eller overførsel af værdipapirer eller andre finansielle instrumenter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU[1], centralbankers tjenesteydelser og operationer, der udføres med den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet og den europæiske stabilitetsmekanisme

k) ved lån, uanset om de ydes i forbindelse med udstedelse, salg, køb eller overførsel af værdipapirer eller andre finansielle instrumenter som omhandlet i direktiv 2014/65/EU

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

l) ved køb af offentlige kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF[1]

m) ved tjenester, der ydes af en international organisation, der i henhold til sin statut eller stiftelsesakt ikke må deltage i konkurrenceudbud.

11.2. Et tilbud anses for uegnet, hvis det ikke vedrører kontraktens genstand, og en ansøgning om deltagelse anses for uegnet, hvis den økonomiske aktør befinder sig i en udelukkelsessituation som omhandlet i artikel 136, stk. 1, eller ikke opfylder udvælgelseskriterierne.

11.3. Undtagelserne i punkt 11.1, andet afsnit, litra b), nr. ii) og iii), finder kun anvendelse, hvis der ikke findes et rimeligt alternativ eller en rimelig erstatning, og den manglende konkurrence ikke er et resultat af en kunstig indskrænkning af udbudsparametrene.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

11.4. I de i punkt 11.1, andet afsnit, litra e), omhandlede tilfælde skal det grundlæggende projekt angive omfanget af eventuelle nye tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder og betingelserne for tildelingen heraf. Muligheden for at anvende udbud med forhandling skal anføres allerede ved det oprindelige udbud, og den anslåede samlede værdi af de efterfølgende tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder skal tages i betragtning ved anvendelse af tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, eller i artikel 178, stk. 1, i forbindelse med foranstaltninger udadtil. Når EU-institutioner tildeler kontrakter for egen regning, må denne procedure kun bruges under udførelsen af den oprindelige kontrakt og senest i løbet af de tre år, som følger efter indgåelsen af kontrakten.

12. Anvendelse af konkurrenceudbud med forhandling eller konkurrencepræget dialog

12.1. Når den ordregivende myndighed anvender konkurrenceudbud med forhandling eller konkurrencepræget dialog, skal den følge bestemmelserne om forhandling i artikel 164, stk. 4, samt i punkt 6.5. Den ordregivende myndighed kan uanset kontraktens anslåede værdi anvende disse udbud i følgende tilfælde:

a) når der som reaktion på et offentligt udbud eller et begrænset udbud efter afslutningen af udbuddet kun er afgivet ukorrekte eller uacceptable tilbud som omhandlet i punkt 12.2 og 12.3, forudsat at de oprindelige udbudsdokumenter ikke ændres væsentligt

b) ved bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, der opfylder et eller flere af følgende kriterier:

   i) hvis den ordregivende myndigheds behov ikke kan imødekommes uden tilpasning af en allerede tilgængelig løsning

   ii) de pågældende bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser omfatter design eller innovative løsninger

   iii) kontrakten kan på grund af særlige omstændigheder med hensyn til kontraktens art, kompleksitet eller retlige og finansielle forhold eller risici i forbindelse med dens genstand ikke tildeles uden forudgående forhandling

   iv) de tekniske specifikationer kan ikke fastlægges tilstrækkeligt præcist af den ordregivende myndighed med henvisning til en standard, jf. punkt 17.3

c) ved koncessionskontrakter

d) ved tjenesteydelseskontrakter som omhandlet i bilag XIV til direktiv 2014/24/EU

e) ved tjenesteydelser vedrørende forskning og udvikling, bortset fra dem, der er omfattet af CPV-kode 73000000-2 til 73120000-9, 73300000-5, 73420000-2 og 73430000-5 i forordning (EF) nr. 2195/2002, medmindre udbyttet udelukkende tilhører den ordregivende myndighed til brug for egen virksomhed, eller medmindre tjenesteydelsen betales i fuldt omfang af den ordregivende myndighed

f) ved tjenesteydelseskontrakter vedrørende anskaffelse, udvikling, produktion eller samproduktion af programmateriale, der er beregnet til audiovisuelle medietjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU[1], eller medietjenester på radiospredningsområdet eller kontrakter om sendetid eller programudbud.

12.2. Et tilbud betragtes som ukorrekt i ethvert af følgende tilfælde:

a) hvis det ikke overholder de minimumskrav, der er fastsat i udbudsdokumenterne

b) hvis det ikke overholder kravene til afgivelse af tilbud i artikel 168, stk. 3

c) hvis tilbudsgiveren afvises i medfør af artikel 141, stk. 1, første afsnit, litra b) eller c)

d) hvis den ordregivende myndighed fastslår, at tilbuddet er unormalt lavt.

12.3. Et tilbud betragtes som uacceptabelt i ethvert af følgende tilfælde:

a) hvis tilbuddets pris overstiger den ordregivende myndigheds maksimale budget som fastsat og dokumenteret forud for iværksættelsen af udbudsproceduren

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

b) hvis tilbuddet ikke opfylder de minimumsniveauer for kvalitet, der gælder for tildelingskriterier.

12.4. I de tilfælde, der er omhandlet i punkt 12.1, litra a), kan den ordregivende myndighed undlade at offentliggøre en udbudsbekendtgørelse, hvis konkurrenceudbuddet med forhandling omfatter alle de tilbudsgivere, der opfylder udelukkelses- og udvælgelseskriterierne, med undtagelse af dem, der afgav et tilbud, der var unormalt lavt.

13. Udbud efter indkaldelse af interessetilkendegivelser

13.1. For kontrakter med en værdi under tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, eller i artikel 178, stk. 1, og uden at dette berører punkt 11 og 12, kan den ordregivende myndighed iværksætte en indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på et af følgende:

a) forhåndsudvælgelse af kandidater, der skal opfordres til at afgive tilbud i forbindelse med fremtidige begrænsede opfordringer til at afgive tilbud

b) opstilling af en liste over leverandører, der skal opfordres til at ansøge om deltagelse eller afgive tilbud.

13.2. Den liste, der udarbejdes på grundlag af en indkaldelse af interessetilkendegivelser, er gyldig i højst fire år fra den dato, hvor den i punkt 3.1 omhandlede meddelelse offentliggøres.

Den liste, der er omhandlet i første afsnit, kan omfatte dellister.

Enhver interesseret økonomisk aktør kan tilkendegive sin interesse når som helst i listens gyldighedsperiode, undtagen i de sidste tre måneder af denne periode.

13.3. Når en kontrakt skal tildeles, skal den ordregivende myndighed opfordre alle kandidater eller leverandører, som er opført på den relevante liste eller delliste, til et af følgende:

a) at afgive et tilbud i det tilfælde, der er omhandlet i punkt 13.1, litra a)

b) i det tilfælde, der er omhandlet i punkt 13.1, litra b), at afgive et af følgende:

i) tilbud inklusive dokumenter vedrørende udelukkelses- og udvælgelseskriterierne

ii) dokumenter vedrørende udelukkelses- og udvælgelseskriterierne og som en anden fase tilbud fra dem, der opfylder disse kriterier.

14. Kontrakter med mellemstor, lav og meget lav værdi

14.1. Kontrakter med mellemstor, lav og meget lav værdi kan tildeles ved udbud med forhandling i overensstemmelse med bestemmelserne om forhandling i artikel 164, stk. 4, og i punkt 6.5. Kun kandidater, som samtidigt og skriftligt opfordres hertil af den ordregivende myndighed, må afgive et indledende tilbud.

14.2. En kontrakt med en værdi, der overstiger 60 000 EUR, men ikke overstiger de tærskler, der er omhandlet i artikel 175, stk. 1, anses for at være af mellemstor værdi. Punkt 3.1, 6.1 og 6.4 finder anvendelse på sådanne kontrakter.

14.3. En kontrakt med en værdi, der ikke overstiger 60 000 EUR, men overstiger tærsklen i punkt 14.1, anses for at være af lav værdi. Punkt 3.1, 6.2 og 6.4 finder anvendelse på sådanne kontrakter.

14.4. En kontrakt med en værdi, der ikke overstiger 15 000 EUR, anses for at være af meget lav værdi. Punkt 6.3 finder anvendelse på sådanne kontrakter.

14.5. Betaling af beløb, der ikke overstiger 1 000 EUR, kan ske som simpel betaling i henhold til forelagte fakturaer uden forudgående accept af et tilbud.

15. Indledende markedsundersøgelse

15.1. Ved indledende markedsundersøgelser kan den ordregivende myndighed søge eller acceptere rådgivning fra uafhængige eksperter eller myndigheder eller fra økonomiske aktører. Denne rådgivning kan anvendes i planlægningen og gennemførelsen af udbudsproceduren, forudsat at en sådan rådgivning ikke medfører konkurrencefordrejning eller en overtrædelse af principperne om ikkeforskelsbehandling og gennemsigtighed.

15.2. Når en økonomisk aktør har rådgivet den ordregivende myndighed eller på anden måde har været involveret i forberedelsen af udbudsproceduren, træffer den ordregivende myndighed passende foranstaltninger som omhandlet i artikel 141 for at sikre, at konkurrencen ikke fordrejes af den pågældende økonomiske aktørs deltagelse i tildelingsproceduren.

16. Udbudsdokumenter

16.1. Udbudsdokumenterne skal omfatte:

a) i givet fald udbudsbekendtgørelsen eller andre offentliggørelsesforanstaltningerne i punkt 2-5

b) opfordringen til at afgive tilbud

c) udbudsbetingelserne eller de beskrivende dokumenter i tilfælde af en konkurrencepræget dialog, herunder de tekniske specifikationer og relevante kriterier

d) udkastet til kontrakt, som er baseret på standardkontrakten.

Første afsnit, litra d), finder ikke anvendelse på tilfælde, hvor standardkontrakten som følge af undtagelsesvise og behørigt begrundede omstændigheder ikke kan anvendes.

16.2. Opfordringen til at afgive tilbud skal indeholde:

a) de nærmere regler for afgivelse af tilbud, herunder navnlig betingelserne for, at de hemmeligholdes, indtil de åbnes, sidste afleveringsfrist (dato og klokkeslæt), den adresse, til hvilken tilbuddene skal sendes eller leveres, eller internetadressen i tilfælde af elektronisk afgivelse

b) angivelse af, at afgivelse af et tilbud er ensbetydende med accept af de vilkår og betingelser, der er fastsat i udbudsdokumenterne, og at tilbudsgiveren i tilfælde af, at denne får tildelt kontrakten, er bundet af det afgivne tilbud under kontraktens udførelse

c) angivelse af tilbuddenes gyldighedsperiode, hvori tilbuddet ikke må ændres på nogen måde

d) forbud mod enhver kontakt mellem den ordregivende myndighed og tilbudsgiveren under udbudsproceduren, undtagen og undtagelsesvis på de betingelser, der er fastsat i artikel 169, samt, hvis der skal aflægges besøg på stedet, de nærmere bestemmelser om et sådant besøg

e) angivelse af, hvilke midler der tjener som bevis for overholdelse af fristen for modtagelse af tilbud

f) angivelse af, at afgivelse af tilbud er ensbetydende med accept af, at resultatet af udbuddet meddeles ad elektroniske kanaler.

16.3. Udbudsbetingelserne skal indeholde følgende:

a) udelukkelses- og udvælgelseskriterierne

b) tildelingskriterierne og deres relative vægtning eller, hvis vægtning ikke er mulig af objektive årsager, den prioriterede rækkefølge (vigtigste først); dette gælder også for alternative tilbud, hvis disse er tilladt i udbudsbekendtgørelsen

c) de tekniske specifikationer, der er omhandlet i punkt 17

d) hvis alternative tilbud er tilladt, mindstekravene hertil

e) oplysninger om, hvorvidt protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, eller i givet fald Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser eller Wienerkonventionen om konsulære forbindelser finder anvendelse

f) beviser for adgang til deltagelse i udbud

g) kravet om at anføre i hvilket land, tilbudsgiverne er etableret, og om at forelægge den dokumentation herfor, som normalt kræves i henhold til lovgivningen i det pågældende land

h) i tilfælde af et dynamisk indkøbssystem eller elektroniske kataloger, oplysninger om det anvendte elektroniske udstyr og de tekniske ordninger og specifikationer for tilslutning.

16.4. Udkastet til kontrakt skal angive:

a) den konventionalbod, der finder anvendelse, hvis kontrakten misligholdes

b) de oplysninger, som fakturaerne og de dertil knyttede bilag skal indeholde i overensstemmelse med artikel 111

c) at når EU-institutionerne indgår kontrakter for egen regning, finder EU-retten anvendelse på kontrakten, om nødvendigt suppleret af national lovgivning, eller, om nødvendigt for så vidt angår ejendomskontrakter, udelukkende national lovgivning

d) den domstol, der er kompetent til at behandle tvister

e) at tilbudsgiveren skal overholde de relevante forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning som fastsat i EU-retten, national ret, kollektive aftaler eller ved de internationale de sociale og miljømæssige konventioner, der er opført i bilag X til direktiv 2014/24/EU

f) hvorvidt der stilles krav om overførsel af intellektuelle ejendomsrettigheder

g) at den tilbudte pris er bindende og uden mulighed for revision eller fastsætte de betingelser eller fremgangsmåder, der gælder for revision af prisen i løbet af kontraktperioden.

Med henblik på første afsnit, litra g), skal den ordregivende myndighed, hvis det i kontrakten er fastsat, at prisen skal revideres, navnlig tage følgende i betragtning:

a) udbuddets genstand og den økonomiske situation, hvori udbuddet gennemføres

b) kontraktens og arbejdsopgavernes art og varighed

c) den ordregivende myndigheds økonomiske interesser.

Første afsnit, litra c) og d), kan fraviges for så vidt angår kontrakter, der er underskrevet i overensstemmelse med punkt 11.1, andet afsnit, litra m).

17. Tekniske specifikationer

17.1. De tekniske specifikationer skal give de økonomiske aktører mulighed for lige adgang til udbudsprocedurerne og må ikke bevirke, at der skabes ubegrundede hindringer for, at udbud åbnes for konkurrence.

De tekniske specifikationer skal omfatte de karakteristika, der kræves af bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne, således at disse opfylder kravene til den anvendelse, som den ordregivende myndighed har bestemt dem til.

17.2. De i punkt 17.1 omhandlede karakteristika kan alt efter omstændighederne omfatte:

a) kvalitetsniveauer

b) miljø- og klimapræstation

c) for indkøb, der er beregnet til at blive anvendt af fysiske personer, adgangsmuligheder for handicappede eller design for samtlige brugere, undtagen i behørigt begrundede tilfælde

d) niveauer og procedurer for overensstemmelsesvurdering

e) funktionsdygtighed og brugen af varen

f) sikkerhed eller dimensioner, herunder for vareindkøbskontrakter handelsbetegnelser og brugervejledninger samt for alle kontrakter terminologi, symboler, afprøvning og afprøvningsmetoder, emballage, mærkning og etikettering og produktionsprocesser og -metoder

g) for bygge- og anlægskontrakter procedurer til kvalitetssikring samt regler for projektering og omkostningsberegning, betingelser for afprøvning, kontrol og aflevering af bygge- og anlægsarbejder samt konstruktionsteknik og -metoder samt alle andre tekniske betingelser, som den ordregivende myndighed i medfør af almindelige eller særlige bestemmelser kan fastsætte vedrørende de færdige arbejder og de materialer eller dele, der indgår heri.

17.3. De tekniske specifikationer skal affattes på en af følgende måder:

a) i prioriteret rækkefølge ved henvisning til europæiske standarder, europæiske tekniske vurderinger, fælles tekniske specifikationer, internationale standarder, andre tekniske referencer udarbejdet af europæiske standardiseringsorganer eller i mangel af sådanne af tilsvarende nationale organer; hver henvisning efterfølges af udtrykket "eller tilsvarende"

b) som en angivelse af funktionsdygtighed eller af funktionelle krav, herunder miljømæssige egenskaber, forudsat at parametrene er tilstrækkeligt præcise til, at tilbudsgiverne kan identificere kontraktens genstand, og til, at den ordregivende myndighed kan tildele kontrakten

c) ved en kombination af måderne i litra a) og b).

17.4. Når den ordregivende myndighed benytter sig af muligheden for at henvise til de specifikationer, der er omhandlet i punkt 17.3, litra a), må den ikke afvise et tilbud med den begrundelse, at det ikke er i overensstemmelse med disse specifikationer, hvis tilbudsgiveren i sit tilbud godtgør med egnede midler, at den tilbudte løsning på en tilsvarende måde opfylder de krav, der er fastsat i de tekniske specifikationer.

17.5. Når den ordregivende myndighed benytter sig af den mulighed, der er omhandlet i punkt 17.3, litra b), til at fastsætte tekniske specifikationer i form af funktionsdygtighed eller funktionelle krav, må de ikke afvise et tilbud, der er i overensstemmelse med en national standard til gennemførelse af en europæisk standard, en europæisk teknisk godkendelse, en fælles teknisk specifikation, en international standard eller en teknisk reference udarbejdet af et europæisk standardiseringsorgan, hvis disse specifikationer tager sigte på at dække krav til funktionsdygtighed eller de funktionelle krav, som den har fastsat.

Tilbudsgiveren skal godtgøre ved hjælp af relevante midler, at bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne i overensstemmelse med standarden opfylder den ordregivende myndigheds krav til funktionsdygtighed eller funktionelle krav.

17.6. Når den ordregivende myndighed agter at anskaffe bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser med specifikke miljømæssige, sociale eller andre egenskaber, kan de kræve et bestemt mærke eller bestemte mærkekrav, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) mærkekravene vedrører kun kriterier, der er forbundet med kontraktens genstand og er egnede til at definere egenskaberne ved købet

b) mærkekravene er baseret på objektivt verificerbare og ikkediskriminerende kriterier

c) mærkerne udvikles på grundlag af en åben og gennemsigtig procedure, i hvilken alle relevante interessenter kan deltage

d) mærkerne er tilgængelige for alle interessenter

e) mærkekravene fastsættes af tredjemand, som den økonomiske aktør, der ansøger om mærket, ikke kan udøve afgørende indflydelse på.

Den ordregivende myndighed kan kræve, at økonomiske aktører fremlægger en testrapport som dokumentation for overensstemmelse med kravene fra et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008[1] eller et tilsvarende overensstemmelsesvurderingsorgan.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

17.7. Den ordregivende myndighed skal acceptere enhver anden passende dokumentation end den, der er nævnt i punkt 17.6, f.eks. teknisk dokumentation fra fabrikanten, når den pågældende økonomiske aktør ikke havde adgang til de omhandlede certifikater eller testrapporter, eller ikke havde mulighed for at få dem udstedt inden for den gældende frist af årsager, der ikke kan tilskrives den pågældende økonomiske aktør, hvis den pågældende økonomiske aktør godtgør, at de bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, han skal levere, opfylder det specifikke mærke eller de specifikke krav, som den ordregivende myndighed har fastsat.

17.8. Medmindre kontraktens genstand gør det berettiget, må de tekniske specifikationer ikke angive et bestemt fabrikat, en bestemt oprindelse eller en bestemt fremstillingsproces, som kendetegner de produkter eller de tjenesteydelser, som en bestemt økonomisk aktør leverer, og de må ikke henvise til et bestemt varemærke, et bestemt patent eller en bestemt type, til en bestemt oprindelse eller til en bestemt produktion med det resultat, at visse varer eller økonomiske aktører favoriseres eller elimineres.

En sådan angivelse eller henvisning er undtagelsesvis tilladt, hvis en tilstrækkelig nøjagtig og forståelig beskrivelse af kontraktens genstand ikke kan lade sig gøre. En sådan angivelse eller henvisning efterfølges af udtrykket "eller tilsvarende".

18. Udelukkelses- og udvælgelseskriterier

18.1. Med henblik på artikel 137 skal den ordregivende myndighed acceptere det fælles europæiske udbudsdokument (ESPD) som omhandlet i direktiv 2014/24/EU eller en erklæring på tro og love, underskrevet og dateret.

En økonomisk aktør kan genbruge et ESPD, der allerede har været benyttet i et tidligere udbud, forudsat at den økonomiske aktør bekræfter, at oplysningerne deri fortsat er korrekte.

18.2. Den ordregivende myndighed skal i udbudsdokumenterne præcisere udvælgelseskriterierne, minimale kapacitetsniveauer og de beviser, der skal forelægges som dokumentation for denne kapacitet. Alle krav skal være relateret til og stå i forhold til kontraktens genstand.

Under hensyntagen til punkt 18.6 skal den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne fastsætte, hvordan sammenslutninger af økonomiske aktører skal opfylde udvælgelseskriterierne.

Når en kontrakt er opdelt i delkontrakter, kan den ordregivende myndighed fastsætte minimale kapacitetsniveauer for hver delkontrakt. Den kan fastsætte yderligere minimale kapacitetsniveauer, for det tilfælde at flere delkontrakter tildeles en og samme kontrahent.

18.3. Hvad angår kapacitet til at udøve det pågældende erhverv, kan den ordregivende myndighed kræve, at økonomiske aktører opfylder mindst en af følgende betingelser:

a) de er optaget i et relevant fagligt register eller brancheregister, undtagen når den økonomiske operatør er en international organisation

b) for så vidt angår tjenesteydelseskontrakter, at de har en bestemt autorisation, der dokumenterer, at de har tilladelse til at opfylde kontrakten i hjemlandet eller til at være medlem af en bestemt faglig organisation.

18.4. Når den ordregivende myndighed modtager ansøgninger om deltagelse eller tilbud, skal den acceptere ESPD'et eller en erklæring på tro og love om, at kandidaten eller tilbudsgiveren opfylder udvælgelseskriterierne. Kravet om at indgive et ESPD eller en erklæring på tro og love kan fraviges for kontrakter med meget lav værdi.

Den ordregivende myndighed kan når som helst i løbet af udbudsproceduren anmode tilbudsgiverne og kandidaterne om at fremlægge en ajourført erklæring eller hele eller en del af de krævede supplerende dokumenter, hvis dette er nødvendigt for at sikre, at proceduren gennemføres korrekt.

Den ordregivende myndighed skal kræve, at kandidaterne eller de valgte tilbudsgivere fremlægger ajourførte supplerende dokumenter, medmindre de allerede har modtaget dem med henblik på et andet udbud, og forudsat at dokumenterne stadig er ajour, eller medmindre de vederlagsfrit kan få adgang til dem i en national database.

18.5. Den ordregivende myndighed kan afhængigt af sin risikovurdering beslutte ikke at kræve bevis for den økonomiske aktørs rets- og handleevne, økonomiske og finansielle kapacitet samt tekniske og faglige kapacitet i følgende tilfælde:

a) ved udbud for kontrakter, som EU-institutionerne indgår for egen regning, og hvis værdi ikke overstiger tærsklerne i artikel 175, stk. 1

b) ved udbud for kontrakter i forbindelse med foranstaltninger udadtil, hvis værdi ikke overstiger tærsklerne i artikel 178, stk. 1

c) ved udbud for kontrakter, der tildeles i overensstemmelse med punkt 11.1, andet afsnit, litra b) og e), samt litra f), nr. i) og iv), og litra h) og m).

Når den ordregivende myndighed beslutter ikke at kræve bevis for økonomiske aktørers rets- og handleevne, økonomiske og finansielle kapacitet samt tekniske og faglige kapacitet, udbetales der ikke forfinansiering.

18.6. En økonomisk aktør kan i givet fald og for en bestemt kontrakt basere sig på andre enheders kapacitet uanset den juridiske karakter af forbindelserne mellem den økonomiske aktør selv og disse enheder. Aktøren skal i så fald over for den ordregivende myndighed bevise, at vedkommende råder over de nødvendige ressourcer til at opfylde kontrakten, ved at forelægge et tilsagn fra disse enheder herom.

Med hensyn til tekniske og faglige kriterier må en økonomisk aktør dog kun basere sig på andre enheders kapaciteter, når sidstnævnte skal udføre de bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser, for hvilke der kræves de pågældende kapaciteter.

Såfremt en økonomisk aktør baserer sig på andre enheders kapacitet med hensyn til kriterierne vedrørende økonomisk og finansiel kapacitet, kan den ordregivende myndighed kræve, at den økonomiske aktør og de pågældende enheder hæfter solidarisk for kontraktens udførelse.

Den ordregivende myndighed kan kræve oplyst, hvor stor en del af kontrakten tilbudsgiveren agter at give i underentreprise, og hvem underleverandørerne er.

I forbindelse med bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser, der skal leveres ved et anlæg under den ordregivende myndigheds direkte tilsyn, skal den ordregivende myndighed kræve, at kontrahenten giver meddelelse om den ordregivende myndighed navn, kontaktoplysninger og bemyndigede repræsentanter for alle underleverandører, som er involveret i opfyldelsen af kontrakten.

18.7. Den ordregivende myndighed skal kontrollere, om de enheder, hvis kapacitet den økonomiske aktør agter at basere sig på, og den påtænkte underleverandør opfylder de relevante udvælgelseskriterier, især når underentreprisen udgør en væsentlig del af kontrakten.

Den ordregivende myndighed skal kræve, at den økonomiske aktør erstatter en enhed eller en underleverandør, der ikke opfylder et relevant udvælgelseskriterium.

18.8. I forbindelse med bygge- og anlægskontrakter, tjenesteydelseskontrakter eller monterings- og installationsarbejde under en vareindkøbskontrakt kan den ordregivende myndighed kræve, at visse centrale opgaver udføres direkte af tilbudsgiveren selv eller, hvis et tilbud indgives af en sammenslutning af økonomiske aktører, af en deltager i den pågældende sammenslutning.

18.9. Den ordregivende myndighed må ikke kræve, at en sammenslutning af økonomiske aktører skal have en bestemt juridisk form, for at de kan afgive et tilbud eller ansøge om deltagelse, men den valgte sammenslutning kan pålægges at antage en bestemt juridisk form, når den har fået tildelt kontrakten, hvis sådan omdannelse er nødvendig for, at kontrakten kan udføres korrekt.

19. Økonomisk og finansiel kapacitet

19.1. For at sikre, at de økonomiske aktører har tilstrækkelig økonomisk og finansiel kapacitet til at opfylde kontrakten, kan den ordregivende myndighed navnlig kræve, at:

a) de økonomiske aktører har en vis minimumsårsomsætning, herunder en vis minimumsomsætning inden for det område, som kontrakten dækker

b) de økonomiske aktører fremlægger oplysninger fra deres årsregnskab, der viser forholdet mellem aktiver og passiver

c) de økonomiske aktører kan demonstrere et tilstrækkeligt niveau af erhvervsansvarsforsikring.

Med henblik på første afsnit, litra a), må minimumsårsomsætningen ikke være højere end den dobbelte anslåede årlige værdi af kontrakten, undtagen i behørigt begrundede tilfælde knyttet til købets art som angivet af den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne.

Med henblik på første afsnit, litra b), skal den ordregivende myndighed i udbudsdokumenterne angive, hvilke metoder og kriterier der skal anvendes.

19.2. I tilfælde af dynamiske indkøbssystemer skal den maksimale årsomsætning beregnes på grundlag af den forventede maksimale størrelse af specifikke kontrakter, der skal tildeles på grundlag af dette system.

19.3. Den ordregivende myndighed skal i udbudsdokumenterne angive, hvilke beviser den økonomiske aktør skal fremlægge for at påvise sin økonomiske og finansielle kapacitet. De kan navnlig kræve et eller flere af følgende dokumenter:

a) relevante erklæringer fra en bank eller i givet fald bevis for relevant erhvervsansvarsforsikring

b) regnskaber eller uddrag heraf for en periode på højst de tre seneste afsluttede regnskabsår

c) en erklæring om den økonomiske aktørs samlede omsætning og i påkommende tilfælde omsætningen inden for det område, som kontrakten vedrører, i højst de tre seneste disponible regnskabsår.

Hvis den økonomiske aktør af en gyldig grund ikke er i stand til at fremlægge den af den ordregivende myndighed forlangte dokumentation, kan vedkommende godtgøre sin økonomiske og finansielle kapacitet ved hjælp af ethvert andet dokument, som den ordregivende myndighed finder egnet.

20. Teknisk og faglig kapacitet

20.1. Den ordregivende myndighed skal kontrollere, at kandidater og tilbudsgivere opfylder mindstekravene i udvælgelseskriterierne vedrørende teknisk og faglig kapacitet i overensstemmelse med punkt 20.2 til 20.5.

20.2. Den ordregivende myndighed skal i udbudsdokumenterne angive, hvilke beviser den økonomiske aktør skal fremlægge for at påvise teknisk og faglig kapacitet. Den kan kræve et eller flere af følgende dokumenter:

a) for så vidt angår bygge- og anlægsarbejder, varer, der kræver monterings- eller installationsarbejder, eller tjenesteydelser, oplysninger om, at de personer, der er ansvarlige for udførelsen, har de nødvendige uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer og den nødvendige viden, erfaring og ekspertise

b) en liste over følgende:

i) de betydeligste tjenesteydelser eller vareleveringer, der er udført i løbet af de sidste tre år, med angivelse af beløb, dato og kunder, offentlige eller private, der på anmodning ledsages af erklæringer udstedt af kunderne

ii) de arbejder, der er udført i løbet af de seneste fem år, ledsaget af attester for tilfredsstillende udførelse af de betydeligste arbejder

c) en erklæring vedrørende det tekniske udstyr, det værktøj og de faciliteter, der er til rådighed for den økonomiske aktør til at opfylde en tjenesteydelses- eller bygge- og anlægskontrakt

d) en beskrivelse af det tekniske udstyr og de midler, der er til rådighed for den økonomiske aktør til sikring af kvaliteten, samt en beskrivelse af de undersøgelses- og forskningsfaciliteter, der er til rådighed

e) en reference til de teknikere eller tekniske organer, der er til rådighed for den økonomiske aktør, især dem, der er ansvarlige for kvalitetskontrollen, uanset om de direkte hører til den økonomiske aktørs virksomhed eller ej

f) for så vidt angår varer: fremlæggelse af prøver, beskrivelser, autentiske fotografier eller attester udstedt af officielle kvalitetskontrolinstitutter eller -anstalter, hvis kompetence er anerkendt, og som attesterer, at varer, der er klart identificeret ved henvisning til tekniske specifikationer eller standarder, er i overensstemmelse med disse

g) for så vidt angår bygge- og anlægsarbejder, en erklæring om den økonomiske aktørs årlige gennemsnitlige antal beskæftigede og antallet af ledere i de sidste tre år

h) en angivelse af den forvaltning af forsyningskæden og de eftersporingssystemer, som den økonomiske aktør kan anvende ved udførelsen af kontrakten

i) angivelse af de miljøstyringsforanstaltninger, som den økonomiske aktør kan anvende ved udførelsen af kontrakten.

Med henblik på første afsnit, litra b), nr. i), og hvis det er nødvendigt for at sikre tilstrækkelig konkurrence, kan den ordregivende myndighed angive, at der vil blive taget hensyn til dokumentation for levering af relevante varer eller tjenesteydelser, der er leveret eller udført mere end tre år tidligere.

Med henblik på første afsnit, litra b), nr. ii), og hvis det er nødvendigt for at sikre tilstrækkelig konkurrence, kan den ordregivende myndighed angive, at der vil blive taget hensyn til dokumentation for levering af relevante bygge- og anlægsarbejder, der er leveret eller udført mere end fem år tidligere.

20.3. Hvis de tjenesteydelser eller varer, der skal leveres, er komplekse, eller hvis de undtagelsesvis skal tjene et særligt formål, kan den tekniske og faglige kapacitet dokumenteres ved en kontrol foretaget af den ordregivende myndighed eller på dennes vegne af et kompetent officielt organ i det land, hvor den økonomiske aktør er etableret, med forbehold af dette organs samtykke. Denne kontrol vedrører den økonomiske aktørs tekniske kapacitet og produktionskapacitet og om nødvendigt dennes undersøgelses- og forskningsfaciliteter og de foranstaltninger, denne har truffet til kontrol af kvaliteten.

20.4. Såfremt den ordregivende myndighed kræver fremlæggelse af certifikater udstedt af uafhængige organer til bekræftelse af, at den økonomiske aktør opfylder bestemte kvalitetssikringsstandarder, herunder adgang for handicappede, skal de henvise til kvalitetssikringssystemer, som bygger på de relevante europæiske standardserier, der er certificeret af godkendte organer. Den ordregivende myndighed skal ligeledes acceptere anden form for dokumentation for tilsvarende kvalitetssikringsforanstaltninger, hvis den pågældende økonomiske aktør påviseligt ikke har mulighed for at skaffe sådanne certifikater inden for den gældende frist af årsager, der ikke kan tilskrives den økonomiske aktør, og forudsat at den økonomiske aktør beviser, at de foreslåede kvalitetssikringsforanstaltninger overholder de krævede kvalitetssikringsstandarder.

20.5. Såfremt den ordregivende myndighed kræver fremlæggelse af certifikater udstedt af uafhængige organer til bekræftelse af, at den økonomiske aktør opfylder bestemte miljøledelsessystemer eller -standarder, henviser de til EU-ordningen for miljøledelse og miljørevision eller til andre anerkendte miljøledelsessystemer i henhold til artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 eller andre miljøledelsesstandarder, der er baseret på de relevante europæiske eller internationale standarder udstedt af godkendte organer[1]. Hvis den pågældende økonomiske aktør påviseligt ikke havde adgang til sådanne certifikater eller ikke havde mulighed for at skaffe dem inden for den gældende frist af årsager, der ikke kan tilskrives den pågældende økonomiske aktør, accepterer den ordregivende myndighed ligeledes anden form for dokumentation for tilsvarende miljøledelsesforanstaltninger, såfremt den økonomiske aktør beviser, at disse foranstaltninger svarer til dem, der kræves i det gældende miljøledelsessystem eller den gældende miljøledelsesstandard.

20.6. Den ordregivende myndighed kan konkludere, at en økonomisk aktør ikke har de krævede erhvervsevner til at udføre kontrakten i overensstemmelse med en passende kvalitetsstandard, hvis den ordregivende myndighed har fastslået, at den økonomiske aktør har modstridende interesser, som kan påvirke kontraktens opfyldelse i negativ retning.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

21. Tildelingskriterier

21.1. Kvalitetskriterierne kan f.eks. omfatte teknisk værdi, æstetiske og funktionsmæssige karakteristika, tilgængelighed, udformning for alle brugere, sociale, miljømæssige og innovative karakteristika, fremstilling, levering og handel eller andre specifikke processer på et hvilket som helst tidspunkt i bygge- og anlægsarbejdernes, varernes eller tjenesteydelsernes livscyklus, organiseringen af de medarbejdere, der er udpeget til at udføre den pågældende kontrakt, kundeservice, teknisk bistand eller leveringsbetingelser såsom leveringsdato, leveringsprocedure og leveringstid eller færdiggørelsestid.

21.2. Den ordregivende myndighed skal i udbudsdokumenterne angive, hvordan de relativt vil vægte de kriterier, der er valgt med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige, undtagen når dette er bestemt på grundlag af laveste pris. Denne vægtning kan angives som en ramme med et passende maksimalt udsving.

Den relative vægtning af priskriteriet i forhold til andre kriterier må ikke føre til, at priskriteriet neutraliseres.

Hvis vægtning ikke er mulig af objektive årsager, skal den ordregivende myndighed angive kriterierne i prioriteret rækkefølge.

21.3. Den ordregivende myndighed kan fastsætte minimumsniveauer for kvaliteten. Tilbud, som ligger under disse kvalitetsniveauer, skal afvises.

21.4. Beregning af livscyklusomkostninger skal i relevant omfang omfatte en del af eller alle følgende omkostninger gennem en vares, en tjenesteydelses eller et bygge- og anlægsarbejdes livscyklus:

a) omkostninger, der afholdes af den ordregivende myndighed eller andre brugere, såsom:

i) omkostninger i forbindelse med erhvervelse

ii) omkostninger i forbindelse med brug såsom forbrug af energi og andre ressourcer

iii) omkostninger til vedligeholdelse

iv) omkostninger i forbindelse med bortskaffelse såsom indsamling og genvinding

b) omkostninger, der henføres til eksterne virkninger på miljøområdet, som er knyttet til bygge- og anlægsarbejderne, varerne eller tjenesteydelserne i løbet af livscyklussen, såfremt deres pengemæssige værdi kan bestemmes og verificeres.

21.5. Hvis den ordregivende myndighed vurderer omkostningerne ud fra en beregning af livscyklusomkostningerne, skal den i udbudsdokumenterne angive, hvilke data tilbudsgiverne skal fremlægge, og hvilken metode de vil anvende til at bestemme livscyklusomkostningerne på grundlag af disse data.

Den metode, som anvendes til vurderingen af omkostninger, der henføres til eksterne virkninger på miljøområdet, skal opfylde alle følgende betingelser:

a) den skal være baseret på objektivt verificerbare og ikkediskriminerende kriterier

b) den skal være tilgængelig for alle interessenter

c) de data, som kræves, kan fremskaffes ved en rimelig indsats af de økonomiske aktører.

Hvis det er relevant, skal den ordregivende myndighed anvende de obligatoriske fælles metoder til beregning af livscyklusomkostninger, der er fastsat i EU-retsakter opført i bilag XIII til direktiv 2014/24/EU.

22. Anvendelse af elektronisk auktioner

22.1. Den ordregivende myndighed kan anvende elektroniske auktioner, hvor der præsenteres nye og lavere priser og/eller nye værdier for visse elementer i tilbuddene.

Den ordregivende myndighed skal strukturere den elektroniske auktion som en gentagen elektronisk proces efter den første fuldstændige vurdering af tilbuddene, således at disse kan klassificeres på grundlag af automatiske vurderingsmetoder.

22.2. Ved offentlige udbud eller begrænsede udbud eller udbud med forhandling kan den ordregivende myndighed beslutte, at der anvendes en elektronisk auktion inden tildelingen af en kontrakt, når udbudsdokumenterne kan fastsættes nøjagtigt.

En elektronisk auktion kan anvendes ved fornyet konkurrence mellem parterne i en rammeaftale som omhandlet i punkt 1.3, andet afsnit, litra b), og ved udbud af kontrakter, som skal tildeles inden for det dynamiske indkøbssystem, der er omhandlet i punkt 9.

Den elektroniske auktion skal baseres på en af de tildelingsmetoder, der er fastsat i artikel 167, stk. 4.

22.3. En ordregivende myndighed, der beslutter at anvende en elektronisk auktion, skal anføre dette i udbudsbekendtgørelsen.

Udbudsdokumenterne skal omfatte følgende:

a) værdierne for de elementer, der holdes en elektronisk auktion over, for så vidt som disse elementer er kvantificerbare og kan udtrykkes i tal eller procent

b) eventuelle grænser for de værdier, som kan fremlægges, således som de fremgår af specifikationer af kontraktens genstand

c) de oplysninger, der vil blive stillet til rådighed for tilbudsgiverne under den elektroniske auktion, og på hvilket tidspunkt de i givet fald stilles til rådighed

d) de oplysninger, der er relevante for afviklingen af den elektroniske auktion, herunder om den indebærer flere faser, og hvordan den lukkes, jf. punkt 22.7

e) de betingelser, på hvilke tilbudsgiverne kan afgive tilbud, og især de mindste udsving mellem de tilbud, som i givet fald kræves for at afgive tilbuddet

f) de relevante oplysninger om det elektroniske system, der anvendes, og om betingelser og tekniske specifikationer for tilslutning.

22.4. Alle tilbudsgivere, der har afgivet antagelige tilbud, skal samtidig og elektronisk opfordres til at deltage i den elektroniske auktion ved anvendelse af forbindelserne i overensstemmelse med anvisningerne. I opfordringen til at deltage skal angives begyndelsesdatoen og -tidspunktet for den elektroniske auktion.

Den elektroniske auktion kan finde sted i flere på hinanden følgende faser. Den elektroniske auktion må tidligst indledes to arbejdsdage efter afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.

22.5. Opfordringen skal ledsages af resultatet af den fulde vurdering af det pågældende tilbud.

Opfordringen skal ligeledes indeholde den matematiske formel, der ved en elektronisk auktion bestemmer den automatiske omklassificering på grundlag af de nye priser og/eller nye værdier. I denne formel skal indarbejdes vægtningen af alle de kriterier, der er fastsat med henblik på at afgøre, hvilket tilbud der er det økonomisk mest fordelagtige, således som angivet i udbudsdokumenterne. Med henblik herpå skal eventuelle intervaller imidlertid på forhånd reduceres til en bestemt værdi.

Såfremt alternative tilbud er tilladt, skal der angives en særskilt formel for hver variant.

22.6. I hver fase af den elektroniske auktion skal den ordregivende myndighed omgående og som et minimum give alle tilbudsgivere tilstrækkelige oplysninger til, at de på et hvilket som helst tidspunkt kan kende deres plads i rangordenen. Den kan give andre oplysninger om andre afgivne priser eller værdier, hvis dette er angivet i udbudsbetingelserne, samt på et hvilket som helst tidspunkt give meddelelse om antallet af deltagere i den specifikke fase af auktionen. De må imidlertid ikke give oplysning om tilbudsgivernes identitet under afviklingen af auktionens forskellige faser.

22.7. Den ordregivende myndighed skal afslutte den elektroniske auktion på en eller flere af følgende måder:

a) på den dato og det tidspunkt, der tidligere er angivet

b) når den ikke modtager flere nye priser eller nye værdier, der imødekommer kravene vedrørende mindsteudsving, forudsat at den tidligere har angivet den frist, den vil overholde fra modtagelsen af den sidst afgivne pris eller værdi, inden de afslutter den elektroniske auktion, eller

c) når det tidligere angivne antal auktionsfaser er afsluttet.

22.8. Efter afslutningen af den elektroniske auktion skal den ordregivende myndighed tildele kontrakten på baggrund af resultaterne af den elektroniske auktion.

23. Unormalt lave tilbud

23.1. Hvis prisen eller omkostningerne vedrørende en bestemt kontrakt forekommer at være unormalt lave, skal den ordregivende myndighed skriftligt anmode om de oplysninger om sammensætningen af den pågældende pris eller de pågældende omkostninger, som den anser for relevante, og give tilbudsgiveren lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Den ordregivende myndighed kan navnlig tage hensyn til bemærkninger vedrørende:

a) besparelser i forbindelse med produktionsmetoden, den måde, tjenesteydelserne udføres på, eller byggemetoden

b) de anvendte tekniske løsninger eller tilbudsgiverens usædvanligt gunstige betingelser

c) tilbuddets originalitet

d) tilbudsgiverens overholdelse af gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning

e) underleverandørernes overholdelse af gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning

f) muligheden for eventuel statsstøtte til tilbudsgiveren under overholdelse af relevante regler.

23.2. Den ordregivende myndighed må kun afvise tilbuddet, hvis den foreslåede lave pris eller de foreslåede lave omkostninger ikke på tilfredsstillende måde kan begrundes ud fra den fremlagte dokumentation.

Den ordregivende myndighed skal afvise tilbuddet, hvis den har fastslået, at det er unormalt lavt, fordi det ikke er i overensstemmelse med de gældende forpligtelser inden for miljø-, social- og arbejdsmarkedslovgivning.

23.3. Hvis den ordregivende myndighed fastslår, at et tilbud er unormalt lavt, fordi tilbudsgiveren har modtaget statsstøtte, kan tilbuddet kun afvises med denne begrundelse alene, hvis tilbudsgiveren inden for en tilstrækkelig frist, som fastsættes af den ordregivende myndighed, ikke kan godtgøre, at den pågældende støtte var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107 i TEUF.

24. Tidsfrister for modtagelse af tilbud og ansøgninger om deltagelse

24.1. Når tilbud kun kan udarbejdes efter et besøg på stedet eller efter gennemsyn på stedet af bilagsmateriale til udbudsdokumenterne, skal fristerne være længere end de minimumsfrister, der er fastsat i dette punkt.

Fristerne forlænges med fem dage i følgende tilfælde:

a) den ordregivende myndighed tilbyder ikke direkte og vederlagsfri elektronisk adgang til udbudsdokumenterne

b) udbudsbekendtgørelsen er offentliggjort i overensstemmelse med punkt 4.2, litra b).

24.2. Ved offentlige udbud skal fristen for modtagelse af tilbud være mindst 37 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen.

24.3. Ved begrænsede udbud, konkurrencepræget dialog, konkurrenceudbud med forhandling, i dynamiske indkøbssystemer og i innovationspartnerskaber skal fristen for modtagelse af ansøgninger om deltagelse være mindst 32 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen.

24.4. Ved begrænsede udbud og konkurrenceudbud med forhandling skal fristen for modtagelse af tilbud være mindst 30 dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.

24.5. I dynamiske indkøbssystemer er fristen for modtagelse af tilbud mindst 10 dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.

24.6. Ved udbud efter indkaldelse af interessetilkendegivelser som omhandlet i punkt 13.1 skal fristen være:

a) mindst 10 dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud, når der er tale om den procedure, der er omhandlet i punkt 13.1, litra a), og punkt 13.3, litra b), nr. i)

b) mindst 10 dage for modtagelse af ansøgninger om deltagelse og mindst 10 dage for modtagelse af tilbud, når der er tale om den procedure i to faser, der er omhandlet i punkt 13.3, litra b), nr. ii).

24.7. Ved offentlige eller begrænsede udbud kan den ordregivende myndighed reducere fristen for modtagelse af tilbud med fem dage, hvis den accepterer, at tilbud kan indgives via elektroniske midler.

25. Adgang til udbudsdokumenter og frist for fremlæggelse af yderligere oplysninger

25.1. Den ordregivende myndighed skal give vederlagsfri direkte elektronisk adgang til udbudsdokumenterne fra datoen for udbudsbekendtgørelsens offentliggørelse eller, for så vidt angår udbud uden forudgående offentliggørelse eller som omhandlet i punkt 13, fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.

I behørigt begrundede tilfælde kan den ordregivende myndighed overføre udbudsdokumenterne på andre nærmere fastsatte måder, hvis direkte elektronisk adgang ikke er mulig af tekniske årsager, eller hvis udbudsdokumenterne indeholder fortrolige oplysninger. I sådanne tilfælde gælder punkt 24.1, andet afsnit, undtagen i hastetilfælde som omhandlet i punkt 26.1.

Den ordregivende myndighed kan pålægge økonomiske aktører krav om beskyttelse af fortrolige oplysninger i udbudsdokumenterne. Den skal give meddelelse om sådanne krav samt om, hvordan der kan opnås adgang til de pågældende udbudsdokumenter.

25.2. Den ordregivende myndighed skal så hurtigt som muligt meddele supplerende oplysninger med tilknytning til udbudsdokumenterne samtidigt og skriftligt til alle interesserede økonomiske aktører.

Den ordregivende myndighed skal ikke være forpligtet til at besvare anmodninger om supplerende oplysninger, som er indgivet mindre end seks arbejdsdage inden udløbet af fristen for modtagelse af tilbud.

25.3. Den ordregivende myndighed skal forlænge fristen for modtagelse af tilbud, hvis:

a) den ikke har meddelt supplerende oplysninger senest seks dage inden udløbet af fristen for modtagelse af tilbud, selv om den økonomiske aktør har anmodet om dem i tide

b) hvis de foretager væsentlige ændringer i udbudsdokumenterne.

26. Frister i hastetilfælde

26.1. Når det i behørigt begrundede hastetilfælde er umuligt at overholde de minimumsfrister, der er fastsat i punkt 24.2 og 24.3, i forbindelse med offentlige eller begrænsede udbud, kan den ordregivende myndighed fastsætte:

a) en frist for modtagelse af ansøgninger om deltagelse eller tilbud ved offentlige udbud, der ikke er kortere end 15 dage regnet fra datoen for afsendelsen af udbudsbekendtgørelsen

b) en frist for modtagelse af tilbud ved begrænsede udbud, der ikke er kortere end ti dage regnet fra datoen for afsendelsen af opfordringen til at afgive tilbud.

26.2. I hastetilfælde er den i punkt 25.2, første afsnit, og punkt 25.3, litra a), fastsatte frist fire dage.

27. Elektroniske kataloger

27.1. Hvis der kræves anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler, kan den ordregivende myndighed kræve, at tilbuddene indgives i form af et elektronisk katalog, eller at de omfatter et elektronisk katalog.

27.2. Hvis det accepteres eller kræves, at tilbuddene udformes i form af elektroniske kataloger, skal den ordregivende myndighed:

a) angive dette i udbudsbekendtgørelsen

b) i udbudsdokumenterne præcisere alle de nødvendige oplysninger vedrørende formatet, det anvendte elektroniske udstyr samt de tekniske ordninger og specifikationer for kataloget.

27.3. Hvis der er indgået en rammeaftale med flere kontrahenter efter afgivelsen af tilbud via elektroniske kataloger, kan den ordregivende myndighed bestemme, at den fornyede konkurrence i forbindelse med specifikke kontrakter skal finde sted på basis af opdaterede kataloger og ved anvendelse af en af følgende metoder:

a) den ordregivende myndighed opfordrer kontrahenter til at indgive deres elektroniske kataloger igen, således at de er tilpasset kravene i den pågældende specifikke kontrakt

b) den ordregivende myndighed underretter kontrahenterne om, at den planlægger at indsamle de oplysninger fra de allerede fremsendte elektroniske kataloger, der er nødvendige for at kunne afgive tilbud, der er tilpasset kravene i den pågældende specifikke kontrakt, forudsat at anvendelsen af denne metode er blevet meddelt i udbudsdokumenterne for rammeaftalen.

27.4. Når metoden omhandlet i punkt 27.3, litra b), anvendes, skal den ordregivende myndighed give kontrahenterne meddelelse om datoen og tidspunktet for, hvornår den påtænker at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at afgive tilbud, der er tilpasset kravene i den pågældende specifikke kontrakt, og give kontrahenterne mulighed for at afvise denne indsamling af oplysninger.

Den ordregivende myndighed afsætter en passende periode mellem meddelelsen og den faktiske indsamling af oplysninger.

Inden tildeling af den specifikke kontrakt skal den ordregivende myndighed fremlægge de indsamlede oplysninger for den pågældende kontrahent og dermed give denne mulighed for at anfægte eller bekræfte, at det således afgivne tilbud ikke indeholder materielle fejl.

28. Åbning af tilbud og ansøgninger om deltagelse

28.1. Ved offentlige udbud må bemyndigede repræsentanter for tilbudsgiverne være tilstede ved åbningen af tilbuddene.

28.2. For kontrakter med en værdi svarende til eller over tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, skal den ansvarlige anvisningsberettigede udpege et særligt udvalg til at åbne tilbuddene. Den anvisningsberettigede kan på grundlag af en risikoanalyse fravige denne forpligtelse, når der iværksættes en fornyet konkurrence under en rammeaftale, og i de tilfælde, der er omhandlet i punkt 11.1, andet afsnit, med undtagelse af nævnte afsnits litra d) og g).

Åbningsudvalget skal bestå af mindst to personer, der repræsenterer mindst to organisatoriske afdelinger i den pågældende EU-institution, som ikke er hierarkisk forbundet med hinanden. For at undgå enhver interessekonflikt skal disse personer være omfattet af forpligtelserne i artikel 61.

I de repræsentationer eller lokale enheder, der er omhandlet i artikel 150, eller som er isoleret i en medlemsstat, skal der, hvis der ikke findes særskilte afdelinger, ikke stilles krav om organisatoriske afdelinger uden indbyrdes hierarkiske forbindelser.

28.3. Ved en udbudsprocedure, der iværksættes på et interinstitutionelt grundlag, udpeges åbningsudvalget af den ansvarlige anvisningsberettigede fra den EU-institution, som er ansvarlig for udbudsproceduren.

28.4. Den ordregivende myndighed skal på relevant vis kontrollere og sikre integriteten af det oprindelige tilbud, herunder tilbudsprisen og beviset for dato og tidspunkt for modtagelse, jf. artikel 149, stk. 3 og 5.

28.5. Ved offentlige udbud, hvor kontrakten tildeles på grundlag af laveste pris eller laveste omkostninger i overensstemmelse med artikel 167, stk. 4, skal de priser, der er angivet i de tilbud, der opfylder betingelserne, læses højt.

28.6. Den skriftlige registrering af åbningen af de modtagne tilbud i form af en protokol skal underskrives af den eller de personer, der er ansvarlige for åbningen, eller af medlemmerne af åbningsudvalget. I protokollen skal det angives, hvilke tilbud der opfylder henholdsvis ikke opfylder artikel 149, og der skal gives en begrundelse for de tilfælde, hvor et tilbud afvises i overensstemmelse med finansforordningens artikel 168, stk. 4. Protokollen kan underskrives i et elektronisk system, forudsat at underskriveren kan identificeres med tilstrækkelig sikkerhed.

29. Evaluering af tilbud og ansøgninger om deltagelse

29.1. Den ansvarlige anvisningsberettigede kan beslutte, at evalueringsudvalget kun skal evaluere og rangordne tilbuddene på grundlag af tildelingskriterierne, og at udelukkelses- og udvælgelseskriterierne skal evalueres på anden passende måde, som sikrer, at der ikke er interessekonflikter.

29.2. Ved en udbudsprocedure, der iværksættes på et interinstitutionelt grundlag, udpeges evalueringsudvalget af den ansvarlige anvisningsberettigede fra den EU-institution, som er ansvarlig for udbudsproceduren. Evalueringsudvalgets sammensætning skal så vidt muligt afspejle udbudsprocedurens interinstitutionelle karakter.

29.3. Ansøgninger om deltagelse og tilbud, der er egnede i henhold til punkt 11.2, og som hverken er ukorrekte i henhold til punkt 12.2 eller uacceptable i henhold til punkt 12.3, skal anses for antagelige.

30. Resultatet af evalueringen samt tildelingsafgørelse

30.1. Evalueringen skal resultere i en evalueringsrapport, der indeholder forslaget til tildeling af kontrakten. Evalueringsrapporten skal dateres og underskrives af den eller de personer, der har foretaget evalueringen, eller af medlemmerne af evalueringsudvalget. Rapporten kan underskrives i et elektronisk system, forudsat at underskriveren kan identificeres med tilstrækkelig sikkerhed.

Hvis evalueringsudvalget ikke fik pålagt ansvaret for at efterprøve tilbuddene på grundlag af udelukkelses- og udvælgelseskriterierne, skal evalueringsrapporten også underskrives af de personer, som den ansvarlige anvisningsberettigede pålagde denne opgave.

30.2. Evalueringsrapporten skal indeholde:

a) navn og adresse på den ordregivende myndighed og genstanden for og værdien af kontrakten eller genstanden for og den maksimale værdi af rammeaftalen

b) navnene på de afviste kandidater eller tilbudsgivere og begrundelsen for, at de er blevet afvist, under henvisning til de tilfælde, der er omhandlet i artikel 141, stk. 1, eller til udvælgelseskriterierne

c) henvisninger til de afviste tilbud og begrundelsen for, at de er blevet afvist, under henvisning til et af følgende:

   i) manglende opfyldelse af minimumskravene, jf. punkt 167, stk. 1, litra a)

   ii) manglende opfyldelse af minimumsniveauerne for kvaliteten, jf. punkt 21, stk. 3

   iii) tilbuddet anses for unormalt lavt, jf. punkt 23

d) navnene på de valgte kandidater eller tilbudsgivere og begrundelsen for, at de er blevet valgt

e) navnene på tilbudsgiverne, der skal rangordnes, sammen med de opnåede point og begrundelserne herfor

f) navnene på de foreslåede kandidater eller udvalgte tilbudsgivere og begrundelsen for dette valg

g) hvis det er kendt, oplysning om, hvor stor en del af kontrakten eller rammeaftalen den foreslåede kontrahent agter at give i underentreprise til tredjeparter.

30.3. Den ordregivende myndighed skal derefter træffe sin tildelingsafgørelse, der skal indeholde mindst følgende oplysninger:

a) en godkendelse af evalueringsrapporten, der indeholder alle de i punkt 30.2 anførte oplysninger, suppleret af følgende:

i) navnet på den valgte tilbudsgiver og begrundelsen for dette valg under henvisning til de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier, herunder i givet fald begrundelsen for ikke at følge henstillingen i evalueringsrapporten

ii) i forbindelse med udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse, konkurrenceudbud med forhandling eller konkurrencepræget dialog, oplysning om de omstændigheder, der er omhandlet i punkt 11, 12 og 39, som begrunder anvendelsen heraf

b) i givet fald begrundelsen for, at den ordregivende myndighed har besluttet ikke at tildele en kontrakt.

30.4. Den anvisningsberettigede kan samle indholdet af evalueringsrapporten og tildelingsafgørelsen i et enkelt dokument og underskrive dette i følgende tilfælde:

a) for udbud under tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, hvis der kun er modtaget et enkelt tilbud

b) når der iværksættes en fornyet konkurrence under en rammeaftale, for hvilken der ikke er udnævnt et evalueringsudvalg

c) for tilfælde som omhandlet i punkt 11.1, andet afsnit, litra c) og e), samt litra f), nr. i) og iii), og litra h), i hvilke der ikke er udnævnt et evalueringsudvalg.

30.5. Ved den interinstitutionelle udbudsprocedure træffes den i punkt 30.3 omhandlede afgørelse af den ordregivende myndighed, der er ansvarlig for udbudsproceduren.

31. Information til kandidater og tilbudsgivere

31.1. Den ordregivende myndighed skal samtidig og enkeltvis give alle kandidater eller tilbudsgivere elektronisk meddelelse om resultatet af udbuddet, så snart som muligt efter en af følgende faser:

a) åbningsfasen i tilfælde, der er omhandlet i artikel 168, stk. 3

b) når der er truffet afgørelse på grundlag af udelukkelses- og udvælgelseskriterierne i udbudsprocedurer i to særskilte faser

c) når tildelingsafgørelsen træffes.

I hvert enkelt tilfælde skal den ordregivende myndighed angive grundene til, at ansøgningen om deltagelse eller tilbuddet er blevet afvist, og de retsmidler, der er til rådighed.

Når den ordregivende myndighed giver tilbudsgiveren meddelelse om, at den har valgt denne, skal den understrege, at den meddelte afgørelse ikke udgør en forpligtelse fra den ordregivende myndigheds side.

31.2. Hurtigst muligt, men senest 15 dage efter modtagelsen af en skriftlig anmodning herom meddeler den ordregivende myndighed de oplysninger, der er omhandlet i artikel 170, stk. 3. Når den ordregivende myndighed tildeler kontrakter for egen regning, skal den benytte elektroniske kommunikationsmidler. Tilbudsgiveren kan ligeledes benytte elektroniske kommunikationsmidler til fremsendelse af anmodningen.

31.3. Når den ordregivende myndighed benytter elektroniske kommunikationsmidler, anses oplysningerne for at være modtaget af kandidaterne eller tilbudsgiverne, hvis den ordregivende myndighed kan bevise, at den har sendt disse til den elektroniske adresse, der er omhandlet i tilbuddet eller ansøgningen om deltagelse.

I så fald anses oplysningerne for modtaget af kandidaten eller tilbudsgiveren på den dato, hvor den ordregivende myndighed har afsendt dem.

KAPITEL 2

Bestemmelser vedrørende kontrakter indgået af EU-institutioner for egen regning

32. Indkøbscentral

32.1. En indkøbscentral kan fungere som:

a) grossist, der køber, oplagrer og videresælger varer og tjenesteydelser til andre ordregivende myndigheder

b) formidler, der tildeler rammeaftaler eller anvender dynamiske indkøbssystemer, der kan benyttes af andre ordregivende myndigheder som anført i den oprindelige bekendtgørelse.

32.2. Indkøbscentralen skal gennemføre alle udbudsprocedurer ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler.

33. Delkontrakter

33.1. Når det er hensigtsmæssigt, teknisk muligt og omkostningseffektivt, skal kontrakter tildeles i form af separate delkontrakter under den samme procedure.

33.2. Når genstanden for en kontrakt er opdelt i flere partier, som er genstand for hver sin delkontrakt, skal den samlede værdi af alle delkontrakterne tages i betragtning ved den samlede vurdering af, om kontraktens værdi ligger under eller over den relevante tærskel.

Hvis alle delkontrakternes samlede værdi svarer til eller ligger over tærsklerne omhandlet i artikel 175, stk. 1, finder bestemmelserne i artikel 163, stk. 1, og artikel 164 og 165 anvendelse på hver enkelt delkontrakt.

33.3. Når en kontrakt skal tildeles i form af separate delkontrakter, evalueres tilbuddene enkeltvis for hver delkontrakt. Hvis flere delkontrakter tildeles den samme tilbudsgiver, kan der indgås en enkelt kontrakt, som dækker alle disse delkontrakter.

34. Bestemmelser om vurderingen af værdien af kontrakten

34.1. Den ordregivende myndighed skal anslå værdien af en kontrakt på grundlag af det samlede beløb, der skal betales, herunder enhver form for optioner og eventuelle forlængelser.

Dette skøn skal foretages senest, når den ordregivende myndighed iværksætter udbudsproceduren.

34.2. I forbindelse med rammeaftaler og dynamiske indkøbssystemer skal der tages hensyn til den anslåede maksimumsværdi af alle de kontrakter, der forventes tildelt inden for rammeaftalens eller det dynamiske indkøbssystems varighed.

Den værdi, der skal tages hensyn til i forbindelse med innovationspartnerskaber, er den højeste anslåede værdi eksklusive moms af de forsknings- og udviklingsaktiviteter, der forventes at finde sted i alle faser af det pågældende partnerskab, og af alle bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, der forventes indkøbt ved partnerskabets ophør.

Hvis den ordregivende myndighed forudser priser eller betalinger til kandidater eller tilbudsgivere, skal den tage hensyn hertil ved beregning af kontraktens anslåede værdi.

34.3. Når det drejer sig om tjenesteydelseskontrakter, skal der tages hensyn til følgende:

a) for så vidt angår forsikringer: den præmie, der skal betales, og andre former for vederlag

b) for så vidt angår banktjenesteydelser og andre finansielle tjenesteydelser: honorarer, provisioner, renter og andre former for vederlag

c) for så vidt angår kontrakter, der indebærer projektering: honorarer, provisioner og andre former for vederlag.

34.4. For tjenesteydelseskontrakter, hvori der ikke er angivet en samlet værdi, eller vareindkøbskontrakter om leasing eller leje med eller uden forkøbsret af varer, er beregningsgrundlaget for kontraktens anslåede værdi:

a) når der er tale om tidsbegrænsede kontrakter:

i) på grundlag af den samlede værdi for hele kontraktperioden, forudsat at denne ikke overstiger henholdsvis 48 måneder for tjenesteydelser eller 12 måneder for vareindkøb

ii) på grundlag af den samlede værdi inklusive varernes anslåede restværdi, når det drejer sig om indkøbskontrakter med en varighed på over 12 måneder

b) når der er tale om tidsubegrænsede kontrakter eller, for tjenesteydelsers vedkommende, kontrakter med en varighed på over 48 måneder: på grundlag af den månedlige værdi multipliceret med 48.

34.5. Ved tjenesteydelses- og vareindkøbskontrakter, der tildeles med regelmæssige mellemrum, eller som skal fornyes inden for en bestemt periode, skal beregningsgrundlaget for kontraktens anslåede værdi være:

a) den samlede faktiske værdi af lignende successive kontrakter, der er tildelt i løbet af de foregående 12 måneder eller det foregående regnskabsår, så vidt muligt korrigeret for at tage hensyn til forventede ændringer i mængde eller værdi i løbet af de 12 måneder, der følger efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt

b) den samlede anslåede værdi af lignende successive kontrakter, der er tildelt i løbet af regnskabsåret.

34.6. Ved bygge- og anlægskontrakter skal der foruden værdien af bygge- og anlægsarbejderne tages hensyn til den samlede anslåede værdi af de til arbejdets udførelse nødvendige materialer og ydelser, som den ordregivende myndighed stiller til rådighed for kontrahenten.

34.7. Ved koncessionskontrakter er værdien koncessionshaverens samlede anslåede omsætning i kontraktperioden.

Værdien skal beregnes ved anvendelse af den objektive metode, der er anført i udbudsdokumenterne under hensyntagen til især:

a) indtægterne fra betaling af gebyrer og bøder fra brugerne af bygge- og anlægsarbejderne eller tjenesteydelserne ud over dem, der opkræves på vegne af den ordregivende myndighed

b) værdien af bevillinger eller andre finansielle fordele fra tredjemand for udførelsen af koncessionen

c) indtægterne fra salg af aktiver, der er en del af koncessionen

d) værdien af de varer og ydelser, som den ordregivende myndighed stiller til rådighed for koncessionshaveren, forudsat at de er nødvendige for udførelsen af bygge- og anlægsarbejderne eller tjenesteydelserne

e) betalinger til kandidater eller tilbudsgivere.

35. Standstillperiode inden underskrivelse af kontrakten

35.1. Standstillperioden løber fra en af følgende datoer:

a) fra dagen efter den dag, hvor der samtidig blev sendt elektronisk meddelelse til de valgte og de afviste tilbudsgivere

b) når kontrakten eller rammeaftalen tildeles i henhold til punkt 11.1, andet afsnit, litra b), fra dagen efter den dag, hvor bekendtgørelsen omhandlet i punkt 2.4 er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I givet fald kan den ordregivende myndighed suspendere underskrivelsen af kontrakten med henblik på supplerende undersøgelser, hvis de anmodninger eller kommentarer, som afviste eller forbigåede kandidater eller tilbudsgivere fremsætter, eller enhver anden relevant oplysning, som modtages i løbet af den periode, der er fastsat i artikel 175, stk. 3, taler herfor. I tilfælde af suspension informeres alle kandidater eller tilbudsgivere herom senest tre arbejdsdage efter afgørelsen om suspension.

Hvis kontrakten eller rammeaftalen ikke kan underskrives med den tilbudsgiver, som det var påtænkt at vælge, kan den ordregivende myndighed tildele den til den næstbedste tilbudsgiver.

35.2. Fristen i punkt 35.1 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) ved udbud, hvor kun en enkelt tilbudsgiver har afgivet tilbud

b) ved specifikke kontrakter baseret på en rammeaftale

c) ved dynamiske indkøbssystemer

d) ved udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse som omhandlet i punkt 11 med undtagelse af kontrakter, der tildeles efter punkt 11.1, andet afsnit, litra b).

KAPITEL 3

Udbud i forbindelse med foranstaltninger udadtil

36. Særlige bestemmelser om tærskler og nærmere regler for tildeling af indkøbskontrakter i forbindelse med foranstaltninger udadtil

Punkt 2 med undtagelse af punkt 2.5, punkt 3, 4 og 6, punkt 12.1, litra a) og c)-f), punkt 12.4, punkt 13.3, punkt 14 og 15, punkt 17.3-17.7, punkt 20.4 og 23.3, punkt 24, punkt 25.2 og 25.3 samt punkt 26, 28 og 29 med undtagelse af punkt 29.3 finder ikke anvendelse på offentlige kontrakter, som indgås af ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 178, stk. 2, eller på deres vegne. Punkt 32, 33 og 34 finder ikke anvendelse på udbud i forbindelse med foranstaltninger udadtil. Punkt 35 finder anvendelse på udbud i forbindelse med foranstaltninger udadtil. Med henblik på punkt 35.1, andet afsnit, er standstillperiodens varighed den, der er fastsat i artikel 178, stk. 1.

Kommissionen skal træffe afgørelse om gennemførelsen af bestemmelserne om udbud i dette kapitel, herunder for så vidt angår hensigtsmæssig kontrol, der iværksættes af den ansvarlige anvisningsberettigede, når Kommissionen ikke er den ordregivende myndighed.

37. Offentliggørelse

37.1. Såfremt der offentliggøres en forhåndsmeddelelse om indkaldelse af tilbud ved begrænset udbud eller offentligt udbud som omhandlet i henholdsvis litra a) og b) i punkt 38.1, skal denne sendes elektronisk til Publikationskontoret så hurtigt som muligt.

37.2. Bekendtgørelsen sendes, når kontrakten er underskrevet, undtagen når kontrakten, hvis det stadig er nødvendigt, er erklæret hemmelig, eller når gennemførelsen af kontrakten skal ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger, eller når beskyttelsen af Unionens eller modtagerlandets væsentlige interesser kræver det, og når det ikke anses for at være hensigtsmæssigt at offentliggøre bekendtgørelsen.

38. Tærskler og procedurer

38.1. Udbudsprocedurerne i forbindelse med foranstaltninger udadtil skal være som følger:

a) begrænset udbud, jf. artikel 164, stk. 1, litra b)

b) offentligt udbud, jf. artikel 164, stk. 1, litra a)

c) lokalt offentligt udbud

d) forenklet procedure.

38.2. Tærsklerne for udbudsprocedurer skal være som følger:

a) offentlige udbud eller begrænsede udbud kan anvendes ved:

i) tjenesteydelses- og vareindkøbskontrakter og koncessionskontrakter om tjenesteydelser til en værdi af mindst 300 000 EUR

ii) bygge- og anlægskontrakter og koncessionskontrakter om bygge- og anlægsarbejder til en værdi af mindst 5 000 000 EUR

b) lokale offentlige udbud kan anvendes ved:

i) vareindkøbskontrakter til en værdi af mindst 100 000 EUR og under 300 000 EUR

ii) bygge- og anlægskontrakter og koncessionskontrakter om bygge- og anlægsarbejder til en værdi af mindst 300 000 EUR og under 5 000 000 EUR

c) den forenklede procedure kan anvendes ved:

i) tjenesteydelseskontrakter, koncessionskontrakter om tjenesteydelser, bygge- og anlægskontrakter og koncessionskontrakter om bygge- og anlægsarbejder til en værdi af under 300 000 EUR

ii) vareindkøbskontrakter til en værdi af under 100 000 EUR

d) kontrakter til en værdi under eller svarende til 20 000 EUR kan indgås efter indhentning af blot et enkelt tilbud

e) betaling af beløb på under eller svarende til 2 500 EUR kan ske som simpel betaling i henhold til forelagte fakturaer uden forudgående accept af et tilbud.

38.3. Ved begrænsede udbud i henhold til punkt 38.1, litra a), skal det i udbudsbekendtgørelsen oplyses, hvor mange kandidater der vil blive opfordret til at afgive tilbud. For tjenesteydelseskontrakter skal mindst fire kandidater opfordres til at afgive tilbud. Antallet af kandidater, der får mulighed for at afgive tilbud, skal være tilstrækkeligt til at sikre reel konkurrence.

Listen over valgte kandidater offentliggøres på Kommissionens websted.

Hvis antallet af kandidater, som opfylder udvælgelseskriterierne eller kriterierne med hensyn til minimale kapacitetsniveauer, er mindre end minimumsantallet, kan den ordregivende myndighed nøjes med at opfordre de kandidater, som opfylder kriterierne for afgivelse af tilbud, til at afgive tilbud.

38.4. I forbindelse med lokale offentlige udbud som omhandlet i punkt 38.1, litra c), skal udbudsbekendtgørelsen som minimum offentliggøres i modtagerstatens statstidende eller en tilsvarende publikation for lokale opfordringer til at afgive tilbud.

38.5. I forbindelse med den forenklede procedure som omhandlet i punkt 38.1, litra d), skal den ordregivende myndighed udarbejde en liste med mindst tre tilbudsgivere efter eget valg, der ikke offentliggøres.

Tilbudsgivere i forbindelse med den forenklede procedure kan vælges fra en liste over leverandører som omhandlet i punkt 13.1, litra b), der er offentliggjort i en meddelelse om indkaldelse af interessetilkendegivelser.

Hvis den ordregivende myndighed efter høring af tilbudsgiverne kun modtager et enkelt tilbud, som er administrativt og teknisk gyldigt, kan kontrakten indgås, hvis tildelingskriterierne er overholdt.

38.6. Når der er tale om juridiske tjenesteydelser, der ikke er omfattet af punkt 11.1, andet afsnit, litra h), kan den ordregivende myndighed anvende den forenklede procedure uanset kontraktens anslåede værdi.

39. Udbud med forhandling ved tjenesteydelseskontrakter, vareindkøbskontrakter og bygge- og anlægskontrakter

39.1. Den ordregivende myndighed kan benytte udbud med forhandling på grundlag af et enkelt tilbud i følgende tilfælde:

a) når leveringen af tjenesteydelserne overdrages til offentlige organer eller til institutioner eller foreninger, der arbejder uden fortjeneste for øje, og det drejer sig om foranstaltninger, der er af institutionel karakter, eller som går ud på at yde social bistand til visse befolkningsgrupper

b) når udbudsproceduren ikke har givet resultat, dvs. at alle indkomne tilbud har været uantagelige med hensyn til kvalitet og/eller pris, i hvilket tilfælde den ordregivende myndighed efter at have annulleret udbuddet kan indlede forhandlinger med en eller flere af tilbudsgiverne efter eget valg, forudsat at de oprindelige udbudsdokumenter ikke ændres væsentligt

c) når en ny kontrakt skal indgås efter udløbet af en eksisterende kontrakt.

39.2. Med henblik på punkt 11.1, andet afsnit, litra c), anses operationer i forbindelse med en krise som yderst påtrængende tilfælde. Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede fastslår, eventuelt efter samråd med de andre berørte ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, at der er tale om et yderst påtrængende tilfælde, og revurderer regelmæssigt sin beslutning under hensyntagen til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

39.3. Aktiviteter af institutionel karakter som omhandlet i punkt 39.1, litra a), omfatter tjenesteydelser, som er direkte knyttet til offentligretlige organers vedtægtsmæssige opgaver.

40. Udbudsbetingelser

Uanset punkt 16.3 kan udbudsbetingelserne, for så vidt angår alle procedurer, der omfatter ansøgning om deltagelse, fordeles på to faser af udbudsproceduren, idet den første fase kun omfatter de i punkt 16.3, litra a) og f), omhandlede oplysninger.

41. Frister for procedurer

41.1. I forbindelse med tjenesteydelseskontrakter skal tidsrummet mellem dagen efter datoen for afsendelse af brevet med opfordringen til at afgive tilbud og fristen for modtagelse af tilbud være mindst 50 dage. Andre frister kan dog godkendes i hastetilfælde.

41.2. Tilbudsgiverne kan indsende skriftlige spørgsmål før udløbet af fristen for modtagelse af tilbud. Den ordregivende myndighed skal give svar på tilbudsgivernes spørgsmål før udløbet af fristen for modtagelse af tilbud.

41.3. I forbindelse med begrænsede udbud skal fristen for modtagelse af ansøgninger om deltagelse være mindst 30 dage regnet fra datoen efter offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen. Tidsrummet mellem dagen efter datoen for afsendelse af brevet med opfordringen til at afgive tilbud og fristen for modtagelse af tilbud skal være mindst 50 dage. Andre frister kan dog godkendes i bestemte ekstraordinære tilfælde.

41.4. I forbindelse med offentlige udbud skal fristerne for modtagelse af tilbud, regnet fra dagen efter datoen for offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen, være mindst:

a) 90 dage for bygge- og anlægskontrakter

b) 60 dage for vareindkøbskontrakter.

Andre frister kan dog godkendes i bestemte ekstraordinære tilfælde.

41.5. I forbindelse med lokale offentlige udbud skal fristerne for modtagelse af tilbud, regnet fra datoen for offentliggørelse af udbudsbekendtgørelsen, være mindst:

a) 60 dage for bygge- og anlægskontrakter

b) 30 dage for vareindkøbskontrakter.

Andre frister kan dog godkendes i bestemte ekstraordinære tilfælde.

41.6. I forbindelse med udbud med forenklede procedurer som omhandlet i punkt 38.1, litra d), skal kandidaterne have en frist til at afgive tilbud på mindst 30 dage regnet fra datoen for afsendelsen af brevet med opfordringen til at afgive tilbud.

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 68
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Udgår
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 12, stk. 3
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 25
Artikel 23	Artikel 27
Artikel 24	Artikel 28

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 25	Artikel 29
Artikel 26	Artikel 30
Artikel 27	Artikel 31
Artikel 28	Artikel 28, stk. 2
Artikel 29	Artikel 32
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	Artikel 35
Artikel 32	Artikel 36
Artikel 33	Artikel 35, stk. 4
Artikel 34	Artikel 37
Artikel 35	Artikel 38
Artikel 36	Artikel 39
Artikel 37	Artikel 40
Artikel 38	Artikel 41
Artikel 39	Artikel 42
Artikel 40	Artikel 43
Artikel 41	Artikel 44
Artikel 42	Artikel 45
Artikel 43	Artikel 46
Artikel 44	Artikel 47
Artikel 45	Artikel 48
Artikel 46	Artikel 49
Artikel 47	Artikel 50
Artikel 48	Artikel 51
Artikel 49	Artikel 52
Artikel 50	Artikel 53
Artikel 51	Artikel 54
Artikel 52	Artikel 55

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 53	Artikel 56
Artikel 54	Artikel 58
Artikel 55	Artikel 59
Artikel 56	Artikel 60
Artikel 57	Artikel 61
Artikel 58	Artikel 62
Artikel 59	Artikel 63
Artikel 60	Artikel 154
Artikel 61	Artikel 154
Artikel 62	Artikel 69
Artikel 63	Artikel 62, stk. 3
Artikel 64	Artikel 72
Artikel 65	Artikel 73
Artikel 66	Artikel 74
Artikel 67	Artikel 76
Artikel 68	Artikel 77
Artikel 69	Artikel 79
Artikel 70	Artikel 88
Artikel 71	Artikel 90
Artikel 72	Artikel 91
Artikel 73	Artikel 92
Artikel 74	Artikel 94
Artikel 75	Artikel 95
Artikel 76	Artikel 96
Artikel 77	Artikel 97
Artikel 78	Artikel 98
Artikel 79	Artikel 100
Artikel 80	Artikel 101

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 81	Artikel 105
Artikel 82	Artikel 106
Artikel 83	Artikel 107
Artikel 84, stk. 1	Artikel 111, stk. 1
Artikel 84, stk. 2	Artikel 110, stk. 1
Artikel 84, stk. 3, første afsnit	Artikel 110, stk. 2
Artikel 84, stk. 3, andet afsnit	Artikel 110, stk. 3, litra e)
Artikel 85, stk. 1, første afsnit	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 85, stk. 1, andet afsnit	Artikel 2, nr. 37)
Artikel 85, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 111, stk. 2
Artikel 85, stk. 2	–
Artikel 85, stk. 3	Artikel 112, stk. 1
Artikel 85, stk. 4	Artikel 112, stk. 2
Artikel 86, stk. 1, 2 og 3	Artikel 111, stk. 2
Artikel 86, stk. 4, første afsnit	Artikel 114, stk. 2, første afsnit
Artikel 86, stk. 4, andet afsnit	Artikel 114, stk. 1
Artikel 86, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 111, stk. 1, andet afsnit
Artikel 86, stk. 4, fjerde afsnit	Artikel 112, stk. 5
Artikel 86, stk. 5, første afsnit	Artikel 114, stk. 4
Artikel 86, stk. 5, andet afsnit	Artikel 114, stk. 5
Artikel 86, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 114, stk. 6

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 87, stk. 1	Artikel 111, stk. 1
Artikel 88	Artikel 111, stk. 3
Artikel 89, stk. 1	Artikel 111, stk. 5
Artikel 89, stk. 2	–
Artikel 90	Artikel 115
Artikel 91	Artikel 115, stk. 1
Artikel 92	Artikel 116
Artikel 93	Artikel 146
Artikel 94	Artikel 146
Artikel 95	Artikel 147
Artikel 96	Artikel 151
Artikel 97	Artikel 133
Artikel 98	Artikel 117
Artikel 99	Artikel 118
Artikel 100	Artikel 120
Artikel 101	Artikel 2 og 162
Artikel 102	Artikel 160
Artikel 103	Artikel 163
Artikel 104	Artikel 164
Artikel 104a	Artikel 165
Artikel 105	Artikel 166
Artikel 105a	Artikel 135

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 106	Artikel 136-140
Artikel 107	Artikel 141
Artikel 108	Artikel 142 og 143
Artikel 110	Artikel 167
Artikel 111	Artikel 168
Artikel 112	Artikel 169
Artikel 113	Artikel 170
Artikel 114	Artikel 171
Artikel 114a	Artikel 172
Artikel 115	Artikel 173
Artikel 116	Artikel 131
Artikel 117	Artikel 174
Artikel 118	Artikel 175
Artikel 119	Artikel 176
Artikel 120	Artikel 177
Artikel 121	Artikel 180
Artikel 122	Artikel 187
Artikel 123	Artikel 125
Artikel 124	Artikel 181
Artikel 125	Artikel 190, 191 og 193
Artikel 126	Artikel 186
Artikel 127	Artikel 190
Artikel 128	Artikel 189
Artikel 129	Artikel 191

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 130	Artikel 193
Artikel 131	Artikel 196
Artikel 132	Artikel 198
Artikel 133	Artikel 200
Artikel 134	Artikel 152 og 153
Artikel 135, stk. 1, 5, 6 og 7	Artikel 202
Artikel 135, stk. 2, 3 og 4	Artikel 131
Artikel 135, stk. 8 og 9	–
Artikel 136	Artikel 132
Artikel 137	Artikel 204 og 205
Artikel 138	Artikel 206
Artikel 139	Artikel 208
Artikel 140	Artikel 209
Artikel 141	Artikel 241
Artikel 142	Artikel 249
Artikel 143	Artikel 80
Artikel 144	Artikel 80
Artikel 145	Artikel 243
Artikel 146	Artikel 244
Artikel 147	Artikel 245
Artikel 148	Artikel 246
Artikel 149	Artikel 250
Artikel 150	Artikel 248
Artikel 151	Artikel 82, stk. 7, 8 og 9

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 152	–
Artikel 153	Artikel 84
Artikel 154	Artikel 84
Artikel 155	Artikel 243, stk. 3
Artikel 156	Artikel 80, stk. 3
Artikel 157	Artikel 87
Artikel 158	Artikel 254
Artikel 159	Artikel 255
Artikel 160	Artikel 256
Artikel 161	Artikel 257
Artikel 162	Artikel 258
Artikel 163	Artikel 259
Artikel 164	Artikel 260
Artikel 165	Artikel 261
Artikel 166	Artikel 262
Artikel 167	Artikel 263
Artikel 168	–
Artikel 169, stk. 1	–
Artikel 169, stk. 2	artikel 12, stk. 1
Artikel 169, stk. 3	Artikel 12, stk. 2, litra d)
Artikel 170, stk. 1	–
Artikel 170, stk. 2	Artikel 116, stk. 1
Artikel 170, stk. 3	Artikel 11, stk. 2
Artikel 171, stk. 1	Artikel 116, stk. 4
Artikel 171, stk. 2	Artikel 116, stk. 2

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 171, stk. 3	Artikel 116, stk. 5
Artikel 172	Artikel 10, stk. 5, litra a)
Artikel 173, stk. 1	Artikel 30, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 173, stk. 2	Artikel 31, stk. 5
Artikel 174	–
Artikel 175	–
Artikel 176	–
Artikel 177, stk. 1, 2 og 3	–
Artikel 177, stk. 4	Artikel 12, stk. 4, litra b)
Artikel 177, stk. 5	Artikel 10, stk. 5, litra b)
Artikel 178, stk. 1	Artikel 14, stk. 2
Artikel 178, stk. 2	Artikel 15, stk. 1
Artikel 178, stk. 3	Artikel 15, stk. 2
Artikel 178a	–
Artikel 179, stk. 1	Artikel 30, stk. 1, litra f)
Artikel 179, stk. 2 og 3	Artikel 31, stk. 2
Artikel 180	–
Artikel 181, stk. 1	–
Artikel 181, stk. 2	Artikel 21, stk. 2, litra b)
Artikel 181, stk. 3	Artikel 30, stk. 1, litra e)
Artikel 181, stk. 4	Artikel 237, stk. 5
Artikel 182	Artikel 15, stk. 3
Artikel 183, stk. 1	Artikel 160, stk. 4
Artikel 183, stk. 2	Artikel 12, stk. 4, litra c), og artikel 21, stk. 2, litra g)

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 183, stk. 3	–
Artikel 183, stk. 4	Artikel 145, artikel 152, stk. 1, andet afsnit, artikel 167, stk. 2, og artikel 176, stk. 2
Artikel 183, stk. 5	Artikel 160, stk. 5
Artikel 183, stk. 6	Artikel 30, stk. 1, litra d)
Artikel 184 og 185	–
Artikel 186	Artikel 236
Artikel 187	Artikel 234 og 235
Artikel 188	–
Artikel 189, stk. 1 og 4	–
Artikel 189, stk. 2 og 3	Artikel 114, stk. 2 og 3
Artikel 190	Artikel 178
Artikel 191	Artikel 179
Artikel 192	Artikel 190, stk. 3
Artikel 193	–
Artikel 194	Artikel 129
Artikel 195	Artikel 64
Artikel 196	Artikel 65
Artikel 197	Artikel 65, stk. 2
Artikel 198	Artikel 67
Artikel 199	Artikel 66, stk. 2
Artikel 200	Artikel 66, stk. 3
Artikel 201	Artikel 264
Artikel 202	Artikel 11, stk. 2, og artikel 265

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 203	Artikel 264 og 266
Artikel 204	Artikel 237
Artikel 204a	Artikel 221
Artikel 204b	Artikel 222
Artikel 204c	Artikel 223
Artikel 204d	Artikel 224
Artikel 204e	Artikel 225
Artikel 204f	Artikel 225
Artikel 204g	Artikel 226
Artikel 204h	Artikel 226
Artikel 204i	Artikel 226
Artikel 204j	Artikel 227
Artikel 204k	Artikel 228
Artikel 204l	Artikel 229
Artikel 204m	Artikel 230
Artikel 204n	Artikel 231
Artikel 204o	Artikel 232
Artikel 204p	Artikel 233
Artikel 205	Artikel 279
Artikel 206	Artikel 268
Artikel 207	–

Forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	Denne forordning
Artikel 208	Artikel 70
Artikel 209	Artikel 71
Artikel 210	Artikel 269
Artikel 211	Artikel 280
Artikel 212	Artikel 281
Artikel 213	–
Artikel 214	Artikel 282